PLUGĂRIA SUFLETULUI

PÂINE DUHOVNICEASCĂ CU ACATISTE
ȘI RUGĂCIUNI DIN PSALMI

**Această carte s-a tipărit cu binecuvântarea P.S. Gherasim,
Episcop al Râmnicului**

Mănăstirea Călui
Anul Domnului 2003

...toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să primească după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori rău.

(II Cor V, 10).

PREACUVIOSUL ARHIMANDRIT

CORNELIU

STAREȚUL MĂNĂSTIRII CĂLUI

RUGĂCIUNEA ULTIMILOR STAREȚI DE LA OPTINA

Doamne, dăruiește-mi să primesc cu liniște sufletească tot ce îmi va aduce ziua de astăzi.

Învrednicește-mă să mă dau întru totul Sfintei Voiei Tale.

În tot ceasul, astăzi, povățuiește-mă și în toate mă sprijinește.

Oricare vor fi veștile pe care le voi primi în timpul zilei, învață-mă să le primesc cu sufletul liniștit și întărit în credința că peste toate este Sfântă Voia Ta.

În toate faptele și cuvintele mele, Tu călăuzește-mi gândurile și simțirile.

În toate întâmplările neașteptate, nu mă lăsa să uit că totul vine de la Tine.

Învață-mă să fiu deschis și înțelept cu fiecare din mădularele familiei mele duhovnicești, pre nimenea amărând, pre nimenea întristând.

Doamne, dă-mi puterea să port osteneala zilei de astăzi și toate întâmplările din vremea ei.

Călăuzește-mi voia și învață-mă să mă rog, să nădăjduiesc, să cred, să iubesc, să rabd și să iert. Amin.

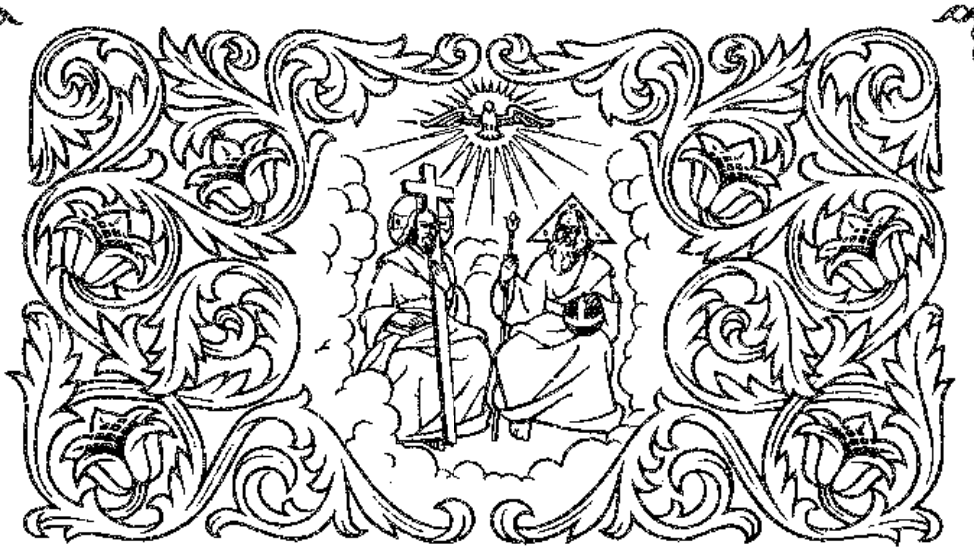

PRECUVÂNTARE

Iubite frate, vei găsi în această carte cam toate cele de trebuință spre a purcede tu la plugăria sufletului. Pe parcursul ei vei primi explicații și te vei lămuri ce și cum trebuie fiecare a face. Însă, o lămurire în plus voiesc, încă de la începutul ei, a aduce, și aceasta este cu referire la capitolul Rugăciuni din Psalmi.

Rânduit este credinciosului a citi Psaltirea, de la început la sfârșit, toată viața lui, câte o catismă sau două în fiecare zi, cu rugăciunile începătoare și cele de sfârșit ale fiecăreia, sau așa cum este scris acolo, la începutul acestei minunate alcătuiri, la Cuvântul înainte al Sfântului Vasile cel Mare. Dar, pentru cei ce încă nu au Psaltirea, căci vremurile sunt cum sunt, sau pentru cei aflați la clipă de tulburare cu necaz mare, sau la iminente pericole, când trebuie a citi repede repede rugăciuni izbăvitoare, sau pentru cei doritori de o anumită învrednicire de la Dumnezeu, sau pentru cei bucuroși a se arăta mulțumitori înaintea Domnului, am grupat în acest ultimul capitol al cărții, rugăciuni din catisme, căutând să fie fiecare din acestea cam de aceeași substanță, unele cu altele, așa cum veți găsi, de veți simți vreuna din nevoile acolo trecute.

Și am făcut aceasta, cu gândul că fi-va de folosință vreunui creștin.

Așa să vă ajute Dumnezeu!

Arhimandrit Corneliu

La Bobotcaza Anului Domnului 2003

Mănăstirea Călui

RUGAȚI-VĂ NEÎNCETAT

(I Tes. V, 17)

Rugăciunea către Bunul Dumnezeu, către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, către Sfintele Puteri Cerești și către toți Sfinții, de este făcută cu mintea coborâtă în inimă, reprezintă jertfă.

Pentru cei care nu cunosc, coborârea minții în inimă înseamnă, de fapt, curățirea minții de orice gânduri (bune sau rele) și stăvilirea altora ce vor să vină, printr-o concentrare fără sforțări și „golirea" minții către un punct central al toracelui, care este „locul inimii" în Rugăciunea lui Iisus, numită și rugăciunea isihastă sau rugăciunea inimii.

Această luptă a omului cu gândurile, care-i răvășesc mintea și nu o lasă să fie prezentă și participantă la spunerea sau citirea rugăciunilor (deci, numai rugăciunea gurii, lipsită de rugăciunea minții) este grea, este foarte grea, uneori și descurajatoare (când mintea este năpădită de mulțimi de gânduri sau de imagini) și reprezintă o zbatere, o jertfă, adevărată plugărie a sufletului. Dar creștinul trebuie să fie curajos și dârz, cu nădejde mare la Dumnezeu, căci Dumnezeu nu e absurd, și văzând El lupta omului, îl va ajuta și la vremea rugăciunii mintea va sta la rugăciune (rugăciunea gurii unită cu rugăciunea minții) și nu va mai fi purtată de colo colo, de la imagine la imagine, de la nălucire la nălucire.

Atunci este bine primită rugăciunea de către Dumnezeu, când o spui cu gura, cu mintea și dacă poți și cu inima, adică din toată inima.

Și așa cum plugarul, care nu are animale de povară și trebuie să-și are ogorul, după ce a așezat pe pământ fierul, se pornește a trage plugul după dânsul, iar tragerea este din ce în ce mai grea, căci fierul plugului se adâncește și se tot afundă în pământ, așa este și cu omul cel ce voiește să-și are și să-și desțelenească mintea bătătorită și întărită în rele de gânduri pătimașe și vrăjmașe, de pizmă și de ură. La omul acesta, fierul plugului este rugăciunea, care pătrunde adânc și arde răutatea și ghimpii ei din minte. Și trece omul cu acest plug și trage brazdă după brazdă și-și ară mintea și și-o desțelenește cu plugul rugăciunii, cel arzător a toată răutatea.

Acestea toate, ușor de înfățișat în cuvinte, reprezintă trudă mare, cu jertfă, adevărată plugărie a sufletului.

Și apoi, pe ogorul minții astfel primenit (ce trebuie, însă, bine păzit de gânduri și năluciri, prin Rugăciunea lui Iisus și prin coborârea minții în inimă) de voiește omul să așeze semănătură cu bobul de muștar al credinței, udat de rugăciuni, de acatiste și psalmi, bine va primi și parte din Împărăția lui Dumnezeu, aici pe pământ, va afla.

Așa că, iubiții mei, cu plugăria sufletului înviedniciți-vă, adică cu jertfa rugăciunii celei bine primite de către Dumnezeu, cu ea arați-vă mintea și alungați răul din ea, și Împărăția lui Dumnezeu căutați-o și dreptatea Lui și, apoi, toate celelalte, de voi dorite, (însă numai cele bune și care știe Domnul că vă sunt de folosință) vi se vor adăuga vouă.

Și chiar de la Dumnezeu avem poruncă, să aibă omul cât mai puține gânduri (căci mintea trebuie să o țină la Dânsul, în rugăciune) cum Însuși El mărturisește în Predica de pe munte, la Fericiri: „Fericiți cei săraci cu duhul (adică cei săraci în gânduri - n.a.) că a lor va fi Împărăția Cerurilor". (Matei V, 3).

Așa să vă ajute Dumnezeu!

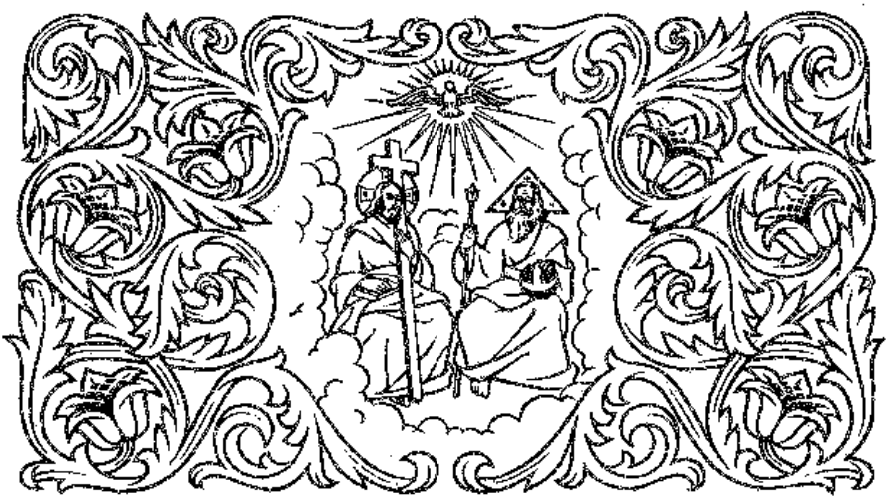

POVĂȚUIRE

Prin multa și bunăvoirea, fără de mărginire, a Prea Sfintei și de viață Făcătoare Treime, a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh, sub dulcea oblăduire a lui Iisus Hristos Dumnezeu și Sfântul Acoperământ al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, Măicuța lui Dumnezeu, și prin ocrotirea Sfântului Ierarh Nicolae, Mare Făcător de Minuni, hramul Sfintei noastre Mănăstiri de la Călui, înaintea ultimului rod al toamnei vieții, am așternut, la ceas de taină, smerite slove, care, iată, s-au adunat aici, spre oarece povață vreunui creștin, aflat la vreme de durere și suferință, neputință și neștiință, tulburare, frică și teamă.

Așa că, iubite frate, de te afli la vremea când simți că te strivește crucea pe care și tu o porți în spate (căci fiecare purtăm o cruce ca și Hristos) dar și noianul păcatelor tale și ale părinților, bunicilor, moșilor și strămoșilor tăi, și simți că ai nevoie de ajutor, iată ce trebuie să faci:

- ține post lunea, miercurea și vinerea și toate posturile mari de peste an;
- împreună cu toți ai casei mergi la Sfânta Biserică și te spovedește;
- aprinde în casă lunea, miercurea și vinerea tămâie și zicând rugăciunea **TATĂL NOSTRU**, tămâiază toată casa în chipul Sfintei Cruci, pe fiecare perete și la fiecare sfântă icoană;
- stropește pe fiece zi cu apă sfințită pereții și sfintele icoane, în chipul Sfintei Cruci, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Amin;

– cheamă preotul la fiecare a treia lună, să facă sfeștanie casei;
– caută de-ți vezi răutățile și părăsește-le degrabă;
– fii nelipsit de la Sfânta Biserică, Duminica și la toate Praznicele Împărătești de peste an, la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, la Litii și acatiste;
– de șapte ori să fii prezent la Sfântul Maslu, cel mai puternic vindecător al bolilor sufletești și trupești;
– și te roagă, iubite frate, te roagă în toată vremea și în tot ceasul.

Și pentru că am văzut mulți creștini, care nu știu să se roage, iată cum trebuie făcută rugăciunea:

a) Mai întâi *rugăciunea de la ceasurile dimineții și ale serii* sau de peste zi, ce este de mare folosință la tulburare și pericol. Pe o măsuță, așezi înclinată o Sfântă Icoană (de se poate a Rugăciunii Mântuitorului în Grădina Ghetsimani), aprinzi înaintea ei candela sau lumânarea și în genunchi citești rugăciunile, după ce te-ai spălat, ai luat anafură și apă sfințită și te-ai uns cu mir, însă acestea, ultimele, numai în zori, pe nemâncate.

Dimineața, după ce îți vei face Sfânta Cruce și vei da slavă lui Dumnezeu, că te-ai sculat viu și nevătămat, în genunchi, la măsuță, vei citi rugăciunile dimineții și un acatist la terminare.

Seara vei citi rugăciunile serii și Paraclisul Maicii Domnului.

Am așezat aici, în carte, și rugăciuni la vreme de grea încercare și pericole, care ar fi bine a fi citite în fiecare zi, nu numai la vreme de necaz.

b) Și acum despre *rugăciunea continuă*. În toată vremea și în tot ceasul, în tot locul și în tot lucrul zi rugăciunea: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul (a)!" Dar să nu o zici numai cu gura, ci și cu mintea, iar când vei putea, și cu inima, așa cum stă scris în această carte. Și fiindcă am adunat aici rugăciuni ale dimineții și ale serii, rugăciuni la vreme de grea încercare și pericole, Paraclisul Maicii Domnului, Canonul de umilință și cel de pocăință înaintea lui Iisus Hristos Dumnezeu și acatiste mult folositoare, cu smerenie arăt rânduiala zilnică de rugăciune în tot anul, la vremea posturilor și înaintea unor Praznice Împărătești.

Rânduiala zilnică de rugăciune de peste an

Dimineața

L – Acatistul Bunei Vestiri a Născătoarei de Dumnezeu
M – Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului

M – Acatistul Domnului Iisus Hristos
J – Acatistul Sfântului Ierarh Nicolae
V – Acatistul Sfintelor Patimi ale Domnului Iisus Hristos
S – Acatistul Bunei Vestiri
D – Acatistul Sfintei Treimi

Seara

L – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
J – Paraclisul Maicii Domnului
V – Paraclisul Maicii Domnului
S – Paraclisul Maicii Domnului
D – Paraclisul Maicii Domnului

Rânduiala zilnică de rugăciune la vremea Sfântului și Marelui Post al Paștelui

Dimineața

L – Acatistul Sfântului Mormânt
M – Acatistul Domnului Iisus Hristos
M – Acatistul Sfintelor Patimi
J – Acatistul Domnului Iisus Hristos
V – Acatistul Sfintelor Patimi
S – Acatistul Sfântului Mormânt
D – Acatistul Sfintei Treimi

Seara

L – Paraclisul Maicii Domnului
M – Canonul de umilință și cel de pocăință
M – Paraclisul Maicii Domnului
J – Canonul de umilință și cel de pocăință
V – Paraclisul Maicii Domnului
S – Canonul de umilință și cel de pocăință
D – Canonul de umilință și cel de pocăință

La ziua de 25 Martie se va citi dimineața Acatistul Bunei Vestiri a Maicii Domnului, iar la venirea de la Biserică, se va citi acatistul rânduit dimineții acestei zile.

Rânduiala zilnică de rugăciune în Săptămâna Sfintelor Patimi

Dimineața

L – Acatistul Sfintelor Patimi
M – Acatistul Sfintelor Patimi
M – Acatistul Sfintelor Patimi
J – Acatistul Sfintelor Patimi
V – Acatistul Sfintelor Patimi
S – Acatistul Sfântului Mormânt
D – Acatistul Învierii Domnului

Seara

L – Canonul de umilință și cel de pocăință
M – Canonul de umilință și cel de pocăință
M – Canonul de umilință și cel de pocăință
J – Canonul de umilință și cel de pocăință
V – Acatistul Sfântului Mormânt
S – Acatistul Sfântului Mormânt
D – Acatistul Învierii Domnului

Rânduiala zilnică de rugăciune de la Înviere la Înălțare

Dimineața

L – Acatistul Sfintei Învieri a Domnului
M – Acatistul Sfintei Învieri a Domnului
M – Acatistul Sfintei Învieri a Domnului
J – Acatistul Sfintei Învieri a Domnului
V – Acatistul Sfintei Învieri a Domnului
S – Acatistul Sfintei Învieri a Domnului
D – Acatistul Sfintei Treimi

Seara

L – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
J – Paraclisul Maicii Domnului
V – Paraclisul Maicii Domnului
S – Paraclisul Maicii Domnului
D – Paraclisul Maicii Domnului

Dacă Sfânta zi de Înălțare va cădea Duminica, dimineața se va citi Acatistul Sfintei Învieri, iar la prânz după venirea de la Biserică se va citi Acatistul Sfintei Treimi.

Rânduiala zilnică de rugăciune de la Înălțare la Rusalii

Dimineața

L – Acatistul Sfântului Duh
M – Acatistul Sfântului Duh
M – Acatistul Sfântului Duh
J – Acatistul Sfântului Duh
V – Acatistul Sfântului Duh
S – Acatistul Sfântului Duh
D – Acatistul Sfintei Treimi

Dacă Sfânta zi de Rusalii va cădea Duminica, dimineața se va citi Acatistul Sfântului Duh, iar la venirea de la Biserică se va citi Acatistul Sfintei Treimi, care și a doua zi de Sfânta Treime se va citi dimineața și seara.

Rânduiala zilnică de rugăciune la vremea Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Dimineața

L – Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel
M – Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

M – Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel
J – Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel
V – Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel
S – Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel
D – Acatistul Sfintei Treimi

Seara

L – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
J – Paraclisul Maicii Domnului
V – Paraclisul Maicii Domnului
S – Paraclisul Maicii Domnului
D – Paraclisul Maicii Domnului

Dacă Sfânta zi de 28 August va cădea Duminica, se va citi dimineața Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, iar la venirea de la Biserică se va citi Acatistul Sfintei Treimi.

Rânduiala zilnică de rugăciune la vremea Postului Adormirii Maicii Domnului

Dimineața

L – Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului
M – Acatistul Sfintei Adormiri a Maicii Domnului
M – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți
J – Acatistul Sfintei Adormiri a Maicii Domnului
V – Acatistul Domnului Iisus Hristos
S – Acatistul Bunei Vestiri a Născătoarei de Dumnezeu
D – Acatistul Sfintei Treimi

Seara

L – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului

M – Paraclisul Maicii Domnului
J – Paraclisul Maicii Domnului
V – Paraclisul Maicii Domnului
S – Paraclisul Maicii Domnului
D – Paraclisul Maicii Domnului

Dacă Sfânta zi de 15 august cade Duminica, dimineața se va citi Acatistul Sfintei Adormiri a Maicii Domnului, iar la venirea de la Biserică se va citi Acatistul Sfintei Treimi.

Rânduiala zilnică de rugăciune în săptămâna de dinaintea Nașterii Maicii Domnului (1–8 septembrie)

Dimineața

L – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți
M – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți
M – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți
J – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți
V – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți
S – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți
D – Acatistul Sfintei Treimi

Seara

L – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
M – Paraclisul Maicii Domnului
J – Paraclisul Maicii Domnului
V – Paraclisul Maicii Domnului
S – Paraclisul Maicii Domnului
D – Paraclisul Maicii Domnului

Dacă Sfânta zi de 8 septembrie va cădea Duminica, dimineața înainte de a merge la Biserică se va citi Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiți, iar la întoarcere se va citi Acatistul Sfintei Treimi.

Rânduiala zilnică de rugăciune la vremea Postului Naşterii Domnului

Dimineaţa

L – Acatistul Domnului Iisus Hristos
M – Acatistul Maicii Domnului – Bucuria tuturor celor necăjiţi
M – Acatistul Domnului Iisus Hristos
J – Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului
V – Acatistul Domnului Iisus Hristos
S – Acatistul Bunei Vestiri a Maicii Domnului
D – Acatistul Sfintei Treimi

Seara

L – Canonul de umilinţă şi cel de pocăinţă
M – Paraclisul Maicii Domnului
M – Canonul de umilinţă şi cel de pocăinţă
J – Paraclisul Maicii Domnului
V – Canonul de umilinţă şi cel de pocăinţă
S – Paraclisul Maicii Domnului
D – Canonul de umilinţă şi cel de pocăinţă

În seara de Ajun, se vor citi Canonul de umilinţă şi cel de pocăinţă către Domnul Iisus Hristos, iar în dimineaţa zilelor de Crăciun, se va citi Acatistul Domnului Iisus Hristos. După venirea de la Biserică, se va citi acatistul rânduit la ziua respectivă.

Iar la celelalte Praznice Împărăteşti sau la cele ale Sfinţilor de peste an, se vor citi acatistele rânduite lor, aflate în Acatistierul cel mare.

Iubite frate, nu din mândrie am adunat toate cele în această carte, ci numai din dorinţa de a te ajuta, căci ne vin vremuri foarte grele şi ele vor fi până la vremea celei de a doua veniri a Mântuitorului.

Deci, roagă-te după cartea aceasta, dimineaţa şi seara, citeşte zilnic două capitole din Noul Testament şi psalmi, ţine posturile rânduite de Sfânta Biserică, fii smerit şi, mai ales, fie-ţi frică de Dumnezeu.

Dumnezeului nostru, Unul în Treime Sfântă închinat şi lăudat, Dumnezeu Tatălui, Dumnezeu Fiului Iisus Hristos şi Dumnezeu Duhului Sfânt, pentru toate slavă!

Rugăciuni mult folositoare

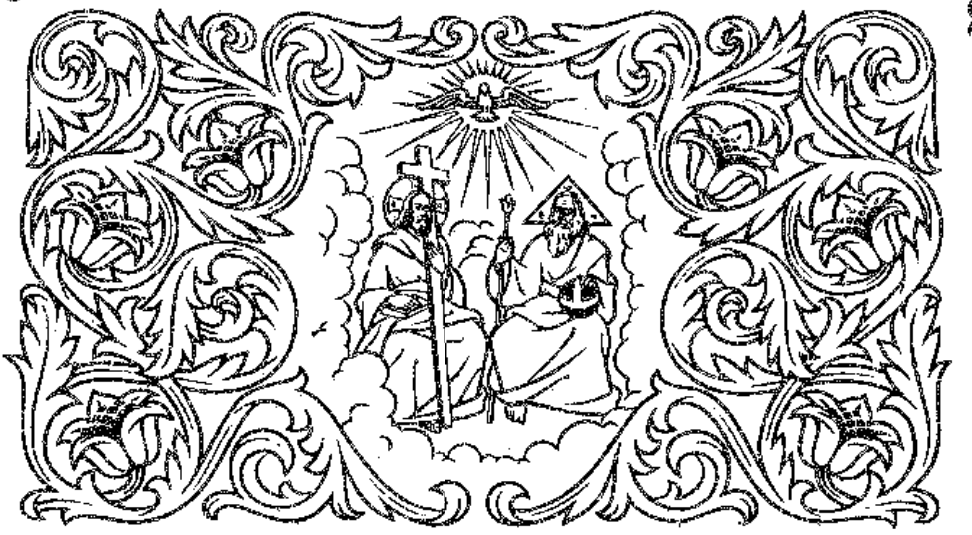

RUGĂCIUNILE DIMINEȚII

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! (de trei ori)

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată necurăția și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! (de trei ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește! (de trei ori). **Slavă... Și acum...**

Tatăl nostru, Care ești în Ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în Cer așa și pe pământ. Pâinea noastră, cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău și viclean.

Că a Ta este împărăția, puterea și slava, Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Sculându-mă din somn cad către Tine, Bunule, și cântare îngerească strig Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru rugăciunile Îngerilor Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru rugăciunile Sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi; deci, cu frică voi striga în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum...

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA TREIME

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți Ție, Preasfântă Treime, că, prin multă bunătatea Ta și îndelungă răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine nevrednicul, nici m-ai pierdut pentru fărădelegile mele, ci ai arătat iubirea și cereasca Ta milostivire; și întru deznădăjduire fiind eu, m-ai ajutat și m-ai ridicat ca să slăvesc puterea Ta. Deci acum, luminează-mi ochii gândului să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, deschide-mi gura ca să învăț cuvintele Tale, să-Ți cânt întru mărturisirea inimii mele și să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE MÂNTUITORUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Hristoase, lumina cea adevărată care luminezi pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem strălucirea cerească slave. Îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

RUGĂCIUNILE SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

PENTRU CEASURILE NOPȚII:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăvește-mă de chinurile cele veșnice. Doamne, de am greșit, fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă. Doamne, izbăvește-mă de toată neștiința și uitarea, de neîndrăznirea și de nesimțirea cea împietrită. Doamne, izbăvește-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima, pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om greșit, iar Tu, ca un Dumnezeu îndurător, miluiește-mă, văzând neputința sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta întru ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău. Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieții și-mi dăruiește sfârșit bun. Doamne, Dumnezeul meu, deși n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropește inima mea cu roua harului Tău. Doamne al Cerului și al pământului, pomenește-mă, pe mine, păcătosul, rușinatul și necuratul robul Tău, întru Împărăția Ta. Amin.

PENTRU CEASURILE ZILEI:

Doamne, primește-mă întru pocăință. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi și aducere aminte de moarte și umilință. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăție și ascultare. Doamne, dă-mi răbdare și voie nebiruită și blândețe. Doamne, sădește în mine rădăcina bunătăților și frica Ta în inima mea. Doamne, învrednicește-mă să Te iubesc din tot sufletul și gândul meu și să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oameni gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupești și de toate celelalte lucruri necuviose. Doamne, știu că faci precum vrei Tu, deci, să fie și întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat ești în veci. Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE

Slavă Ție, Împărate Ceresc, Dumnezeule Atotputernice, Care, cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască și de oameni iubitoare, m-ai învrednicit pe mine, păcătosul și nevrednicul, a mă scula din somn și a

dobândi rugăciune către tine primește, Doamne, și glasul rugăciunii mele, ca și al Sfintelor și înțelegătoarelor Tale Puteri și binevoiește ca, din inimă curată și cu duh de umilință, să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buze; astfel și eu să mă fac părtaș fecioarelor celor înțelepte, cu luminata făclie a sufletului meu, și să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl și în Duhul Sfânt. Amin.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

(cu trei închinăciuni.)

Apoi:

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut,așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea

va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

CREZUL - SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul Cerului și al pământului, tuturor văzutelor și nevăzutelor.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de O Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din Ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut Om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont și a pătimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și S-a înălțat la Ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece vii și morții, a Cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin Prooroci.

Întru una Sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ÎNGER PĂZITOR

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la Sfântul Botez, spre păzirea sufletului și păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea și cu obiceiurile mele cele rele, am nesocotit preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de rușine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu nelubirea de frați, cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu necurăția, cu mânia, cu scumpetea, cu mâncarea cea fără de saț, cu beția, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele și viclene,

cu obiceiurile cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având deosebită voire spre pofta cea trupească. O! rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar, cum vei putea, Sfinte Îngere a lui Hristos, să cauți spre mine, care mă aflu căzut în păcate? Sau cu ce ochi, Îngere al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am împleticit așa de rău în lucruri întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și nopțile și în tot ceasul? De aceea, cad înaintea ta și mă rog, păzitorul meu cel Sfânt, milostivește-te spre mine, păcătosul robul tău. Fii mie ajutor și sprijinitor asupra pizmașului meu cel rău cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni și Împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș, împreună cu toți Sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare Marie, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni alungă de la mine, smeritul și ticălosul robul tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, nepurtarea de grijă și toate gândurile cele întinate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea inimă și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele, aduceri-aminte și năravuri, și de toate faptele cele rele mă izbăvește, că binecuvântată ești de toate neamurile și prea cinstitul tău nume se slăvește în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Aceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI LA VREMURI DE GREA ÎNCERCARE, NECAZURI, PERICOLE ŞI NENOROCIRI

Care se adaugă la rugăciunile de dimineaţă şi se zic cu multe închinăciuni

Doamne Dumnezeule, norii negri ai nenorocirilor se grămădesc asupra capului meu şi întristările chinuitoare mă îngrozesc. Dar, deşi sufăr, eu nu cârtesc împotriva Ta, Preabunule, căci Tu totdeauna eşti sprijinitorul meu şi piatra cea neclintită, pe care sunt întemeiate nădejdile mele. Tu cunoşti, Dumnezeule, pricinile nenorocirilor şi întristărilor mele şi îngrijeşti de soarta mea. Deşi sufăr, Doamne, eu ştiu că Tu mă iubeşti, şi această încredinţare mă încurajează. Plin de nădejde în dragostea şi în bunătatea Ta, nu voi lăsa să mă biruiască împotrivirile soartei, ci mă voi lupta cu curaj, pentru că eu cred că, având ajutorul Tău, voi ieşi biruitor. Cel ce cârmuieşti lumea şi soarta muritorilor, cârmuieşte şi corabia vieţii mele, cea izbită de valurile ispitelor, spre liman liniştit. Înţelepciunea Ta să mă povăţuiască pururea în calea binelui şi a fericirii, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

Doamne, Doamne, Dumnezeule, Cel ce ai îngăduit diavolului să ispitească în Rai pe strămoşii noştri Adam şi Eva, spre a le încerca ascultarea şi supunerea lor; Cel ce ai îngăduit diavolului să ispitească cu îngroziri şi cu

suferințe grele pe Dreptul Iov, pentru a se vădi și mai lămurit virtuțile și credința lui cea întru Tine; Cel ce ai dat îngăduință satanei să se apropie cu ispitire de Însuși Fiul Tău, spre a-L îmbia cu poftele și deșertăciunile acestei lumi, pentru ca, înfrânt și rușinat, acel duh blestemat să audă din gura Mântuitorului lumii cuvintele: „Înapoia, mea, satano, căci este scris: Domnului Dumnezeului tău să I te închini și numai Lui Unuia să-I slujești!" Cel ce tuturor Dreptilor și Sfinților Tăi le-ai dat vremuri de ispitire, de primejdii și de grele îndoieli, pentru ca, prin ele lămurindu-se, să biruie și să rămână și mai întăriți în credință, în nădejdea, în dragostea și în supunerea cea către Tine. Însuți, Atotputernice și Preabunule Stăpâne, ajută-mă în această clipă grea, când duhul satanei îmi tulbură mintea cu îndoieli și cu amăgiri viclene îmi frământă inima. Arată-mi, Milostive Doamne, adevărul și calea Ta cea dreaptă, pentru ca, biruind greaua încercare din clipa de acum, să mă bucur de cuvintele Apostolului Tău Iacob, care zice: „Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci, lămurit făcându-se, va lua cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu tuturor celor ce Îl iubesc pe El." Dăruiește-mi, Stăpâne Doamne, inimă curată și credință tare, pentru ca, în aceste clipe grele, să cânt împreună cu Proorocul Tău David: „Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea. Mulți zic sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui! Dar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea ești și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. A Domnului este mântuirea, și peste tot poporul Tău binecuvântarea Ta." Amin.

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui toți cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul, cum se topește ceara de la fața focului, așa să piară diavolii de la fața celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul Crucii și zic cu veselie: Bucură-te, Preacinstită și de viață făcătoare Cruce a Domnului, care alungi diavolii cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, care S-a pogorât la Iad și a călcat puterea diavolului și te-a dăruit pe tine nouă, Cinstita Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmașul. O, Preacinstită și de viață făcătoare Cruce a Domnului, ajută-mi împreună cu Sfânta Fecioară Maria, Născătoarea de Dumnezeu, și cu toți Sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Îngrădește-mă, Doamne Dumnezeule, acoperă-mă și păzește-mă, cu puterea Cinstitei și de viață purtătoarei Crucii Tale, depărtând de la mine tot răul. Amin.

În mâinile milostivirii Tale celei mari, Dumnezeul meu, încredințez astăzi sufletul și trupul meu, simțirile și graiurile mele, sfaturile și gândurile mele, lucrurile și toate cele trebuincioase ale sufletului și ale trupului meu. Iar Tu,

Doamne, binecuvântează-mă, miluiește-mă Doamne, și mă izbăvește de tot răul, ca, petrecând aici, pe pământ, viață fără de păcat în toate zilele vieții mele, să ajung la viața cea veșnică, cu Sfinții Tăi în Împărăția Ta și cu dânșii să Te slăvesc în veci. Amin.

Doamne Dumnezeule, Dumnezeul părinților noștri, Dumnezeul milei și al îndurării și al iubirii de oameni, în toată vremea și în tot ceasul, în tot locul și în tot lucrul, întărește-mă Tu, Doamne, cu putere, cu tărie, cu credință, cu nădejde, cu răbdare, cu înțelepciune și știință de la Tine. Luminează-mă Tu, Doamne Dumnezeule, cu Sfântă voia Ta, ajută-mă a o înțelege pe ea și numai pe ea a o face. Fie mie după cuvântul Tău, Doamne, Dumnezeule, întărește-mă în cele ce voi suferi și ajută-mă ca de acum înainte să nu mai greșesc înaintea preasfintei Tale Fețe și a Maicii Tale Preacurate.

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniți și acoperitoarea celor necăjiți, izbăvirea celor nepuntincioși fiind, celor neputincioși și bolnavi acoperământ și sprijinire! Vezi-mi nevoia, Maica Domnului! Vezi-mi mâhnirea, Maica lui Dumnezeu! Vezi-mi durerea, Maica Domnului! Vezi-mi suferința, Maica Domnului! Vezi-mi cumplita mea rană sufletească și trupească, Măicuța lui Dumnezeu. Ajută-mi, Maică Preacurată, ca unui neputincios, hrănește-mă, Maică Preacurată, ca pe un străin, învață-mă, Maică Preacurată, ca pe un neputincios, căci numai tu știi cu adevărat cât de neputincios și neștiutor sunt eu. Necazul meu tu îl știi. Măicuța lui Dumnezeu, dezleagă-i precum voiești, că eu nu am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare degrabă, nici altă mângâietoare, decât pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, să mă păzești și să mă acoperi sub Sfânt Acoperământul tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. (cu închinăciune)

Unde umbrează darul tău, Arhanghele, de acolo se izgonește puterea diavolului, căci nu poate răbda lumina ta luceafărul cel ce a căzut.

Pentru aceasta, săgețile lui, cele de foc purtătoare, cele pornite asupra mea, stinge-le prin mijlocirea ta, izbăvindu-mă pe mine de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele!

Doamne, miluiește-mă!
Doamne, iartă-mă!
Doamne, ia-mă în paza Ta!

Nădejdea mea este Tatăl.
Scăparea mea este Fiul.
Acoperământul meu este Duhul Sfânt.
Treime Sfântă slavă Ție!

RUGĂCIUNI PENTRU FIECARE ZI A SĂPTĂMÂNII

Care se adaugă la rugăciunile de dimineață, alegând-o pe cea de la ziua respectivă

PENTRU LUNI

O, Veșnice, Dumnezeule, Doamne Iisuse Hristoase, cu adâncă și mare smerenie a inimii mele cunosc și mărturisesc acum că, eu greșesc în toate zilele față de dumnezeiasca Ta dragoste. Pentru aceasta, astăzi că este luni și începutul săptămânii, mă rog milostivirii Tale celei mari, să ierți păcatele mele, să-mi dai har spre a pune început bun, să port grijă și să ostenesc pentru sufletul meu, pentru care Tu ai petrecut atâtea osteneli și ispite până la Sfânta Ta Răstignire, ca să mântuiești zidirea Ta. Și Te rog fierbinte, Dumnezeul meu și Ziditorul meu, să mă îndreptezi de astăzi înainte numai spre bine până la sfârșitul vieții mele, întru cinstea și mărirea Împărăției Tale și pentru mântuirea mea. O, Doamne, astăzi eu Îți încredințez sufletul și trupul meu și voința mea, rugându-Te să fie voia Ta în mine precum Îți place Ție. Dă-mi îngăduială, Doamne, să pot răbda și mă pedepsește aici, întru această lume, după mare mila Ta, iar nu în cealaltă viață. Și iartă pe cei vii și pe cei morți, după rugăciunile Sfintei Tale Biserici, și mă învrednicește și pe mine, alături de toți cei dreptcredincioși, să mă

bucur de mărirea Ta în Rai. La acestea, chem mijlocitori pe Sfinții Tăi Îngeri, către care zic: O, cerești slujitori și măritori ai lui Dumnezeu, păzitori ai oamenilor și vrăjmași ai diavolilor, mă bucur de sfințenia voastră, căci voi pururea stați neadormiți întru voința Dumnezeului nostru; voi pururea slujiți și nu osteniți, pururea luptați și pururea biruiți și nu este alta grija voastră, decât să depărtați pe vrăjmașii lui Dumnezeu de la zidirea Lui. O, voi binecuvântați păzitori ai oamenilor, mă închin vouă și vă mulțumesc pentru ajutorul, cel de toate zilele, ce ni-l dați nouă tuturor, pentru darul ce-l cereți pururea de la Dumnezeu pentru noi. Vă binecuvântez pentru grija ce acum și mereu aveți pentru mine, nevrednicul și păcătosul. O, Sfinte Îngere, păzitorul sufletului meu, și tu, Mihaile, Sfinte Arhanghele, ajutorul meu, nu vă depărtați de la mine, nu mă lăsați în pustiu, ci păziți-mă ziua și noaptea, până când îmi voi da cu bună pocăință sufletul în mâinile lui Dumnezeu, Ziditorul meu. Încă vă rog, să aveți grija sufletului meu și să opriți puterea vrăjmașului, să nu mă împresoare. Și să mă mântuiți de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți pentru ca, să nu mai greșesc de acum înaintea Bunului Dumnezeului meu. Și mă învredniciți să vă văd ceasul când se va sfârși viața mea și să stați atunci împrejurul meu și să-mi mântuiți sufletul și să-l duceți în Ceruri, să se închine, cu smerenie și bucurie nespusă, măririi feței lui Dumnezeu și să vadă cereasca bucurie a Sfinților Lui în vecii vecilor. Amin.

PENTRU MARȚI

O, Doamne și Dumnezeul meu, astăzi vin cu adâncă smerenie înaintea feței Tale celei sfinte și-mi mărturisesc nevrednicia și neputința mea cea mare. O, Izvor dulce și Noianul milei, mă rog Ție, Doamne, să deschizi stavilele Cerului și să reverși și peste mine bunătățile milostivirii Tale, pentru ca să se lumineze sufletul meu de întunericul păcatelor ce am săvârșit și să mă învrednicesc de pocăință adevărată și deplină. La aceasta, cer ajutor și aduc mijlocitor pe Înaintemergătorul Ioan, să Te roage să-mi dai darul acesta. Mă închin și strig din adâncul inimii mele către el: O, învățătorule al pocăinței și făclie luminată a Soarelui celui de taină, Hristos Dumnezeu, primește smerita mea rugăciune, mărite Proorocule! Tu, care ești mai mare decât toți Proorocii, precum Fiul lui Dumnezeu te-a numit în Sfânta Evanghelie, tu, care ai arătat pe Stăpânul Hristos poporului, tu, care L-ai botezat în Iordan și ai văzut Cerurile deschizându-se, tu, care ai auzit glasul cel părintesc și ai văzut Duhul Sfânt pogorându-Se peste Dânsul ca un porumbel. Ascultă acum, cererea mea mărite Proorocule: Aprinde făclia nevrednicului meu suflet și mă

luminează cu darul tău, Sfinte Ioane Botezătorule, pentru că eu sunt cufundat în gândurile mele cele rele şi cuget mereu la cele pământeşti, fără de a gândi vreodată la cele cereşti. Adevărat, eu am întrecut pe toţi oamenii întru răutăţi şi întru lucrurile cele necuviincioase şi pururea sunt în tina păcatului. Nu mă sârguiesc îndeajuns, spre a împlini voia lui Dumnezeu, ci am făcut mereu voia vrăjmaşului meu, legat şi tras de dânsul cu voia mea fiind. Deci, te rog, ajută-mă cu mijlocirea ta, Sfinte Ioane Botezătorule, să fiu izbăvit de această moarte a sufletului meu, tu, care stai în Cer înaintea Celui fără de moarte şi Veşnicului Judecător, făcându-L să Se milostivească asupra mea. Gândurile cele rele alungă-le de la mine şi mă întăreşte pe calea cea bună a lui Dumnezeu. Învaţă-mă cu darul tău şi luminează mintea mea spre a urma poruncile Domnului. Depărtează de la mine toată împotrivirea sufletului, mântuieşte-mă de veşnica muncă şi mă învredniceşte Împărăţiei Cerului, întru care te bucuri, pentru ca să laud şi să măresc şi eu numele tău cel sfânt. O, Sfinte Ioane, Proorocule şi Botezătorule, scrie cuvintele acestea ale mele în inima ta şi însemnează ale tale în inima mea, pentru ca să le ţin minte şi să le păzesc până în cea din urmă clipă a vieţii mele. Roagă-te, Sfinte Ioane Botezătorule, şi pentru cei dragi ai mei şi pentru toată lumea să mijloceşti ca Domnul Dumnezeu să dea creştinilor ajutorul Său, şi celor vii şi celor morţi, şi ca un Preaputernic să ne dăruiască toate cele de cuviinţă şi să ne învrednicească Împărăţiei Sale. Amin.

PENTRU MIERCURI

Preaputernice şi Slăvite Doamne Iisuse Hristoase, Tu, care Te-ai născut Om din Sfânta Fecioară în peştera din Bethleem şi ai fost vândut cu treizeci de arginţi de ucenicul Tău cel viclean, pentru ca să ne răscumperi pe noi, păcătoşii, din mâinile diavolului! Din adâncul inimii Te rog, Doamne, să te milostiveşti şi asupra mea, a multpăcătosul, şi să mă răscumperi şi pe mine din păcatul şi greşeala mea. Dă, Doamne, iertare sufletului meu şi ajută-mă să stau împotriva relelor trupului şi ale cugetului. Primeşte, Doamne, această smerită rugăciune, pe care eu cu lacrimi o spun către Tine. Eu mă întristez, Doamne, pentru că Te-am întristat, mă mâhnesc pentru că Te-am mâhnit peste măsură. Încă mă aduc pe mine Ţie şi de voia mea mă dau în mâinile Tale, pentru ca să mă tămăduieşti cu ierburi amare, ca un doctor bun, precum vei vrea. Pentru că, altul nu poate să mă vindece, ci numai Tu, Dumnezeul meu şi Ziditorul meu. La Tine, Doamne, drept aceea, am toată nădejdea mea. Fii milostiv din milostivirea Ta. Nu Te depărta de la mine, care sunt

neputincios și nevrednic. Nu lăsa Doamne, să am în inima mea cugetele cele deșarte ale lumii, și prin faptele mele cele necugetate și cu gândurile mele cele rele să Te batjocoresc, precum lăceau vrăjmașii Tăi în vremea Sfintelor Tale Patimi. Ci, precum femeia cea păcătoasă, care Ți-a spălat cu mir picioarele Tale, și eu să Te spăl cu lacrimile ochilor mei. Pentru ca astfel, să mă învrednicesc, să aud și eu din gura Ta cea sfântă: „Iertare să-ți fie păcatele!" Amin.

PENTRU JOI

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, Mântuitorul meu și al lumii! Cuget acum la ziua de astăzi, când Te-ai sculat de la Cină și ai spălat cu mare smerenie picioarele ucenicilor Tăi, chiar și ale vânzătorului; și întru această seară, le-ai dat Sfântul Tău Trup și Sfânt Sângele Tău, luând întru mâinile Tale, cele sfinte, pâine și vin și binecuvântându-le, le-ai făcut Trupul și Sângele Tău, și i-ai împărtășit pe ei, zicând: „Luați... acesta este Trupul și Sângele Meu, pentru ca să se ierte păcatele voastre!" Asemenea, într-o sfântă zi de joi Te-ai înălțat la Ceruri și ai șezut de-a dreapta lui Dumnezeu, Tatălui Tău, să împărățești ca un Fiu iubit, împreună cu El, în veci. Te rog acum fierbinte, Doamne Iisuse Hristoase, pentru rugăciunile ucenicilor Tăi și ale Sfântului Fericitului Ierarh Nicolae, să ierți greșelile tuturor păcătoșilor, ale celor vii și ale celor morți. Și să-mi dai, Doamne, lacrimi curate și darul Tău cel sfințitor, ce a spălat picioarele ucenicilor Tăi, să spele și să curețească astăzi inima mea cea întinată și sufletul meu cel nevrednic, și să deschizi mintea mea, Doamne, pentru ca să mă împărtășesc cu toată curăția, cuviința, cucernicia și smerenia, cu Sfintele Tale Taine, și acum și în vremea morții mele. Asemenea, să se suie cu bucurie sufletul meu, în cel din urmă ceas al vieții mele, împreună cu Tine și fără de nici o frică sau întrebare sau împiedicare, să trec vămile văzduhului și să am bucuria de a vedea cerească Ta mărire. Învrednicește-mă, Doamne, să Te slăvesc și să mă închin în veci numelui Tău cel sfânt. Amin.

PENTRU VINERI

Doamne Iisuse Hristoase, Dulcele Mântuitor al sufletului meu, mărturisesc înaintea Ta, în această zi a Răstignirii Tale, întru care ai pătimit și ai luat moarte, pentru păcatele noastre pironit fiind pe Cruce, că eu sunt cel care Te-am răstignit, eu cu păcatele mele cele multe și cu

fărădelegile mele cele grele. Pentru aceasta, eu mă rog bunătății Tale celei nespuse, să mă faci și pe mine părtaș Sfintelor Tale Patimi, pentru ca să mă învrednicesc prin harul Tău, să rabd și eu asemenea pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, ai răbdat pentru mântuirea mea, întărindu-mă întru aceasta pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut Tu, când Te-au răstignit necugetații vrăjmașii Tăi. Întărește-mă, drept aceea, Doamne, să ridic, de astăzi înainte, Crucea Ta cu mare bucurie și cu mare pocăință. Sădește în inima mea întristarea morții Tale, să o simt precum a simțit-o iubita Ta Maică, ucenicii Tăi și femeile cele purtătoare de mir, ce stăteau lângă Sfântă Crucea Ta. Și îmi luminează simțirile mele cele sufletești, ca Unul Dumnezeu și Ziditor al lumii. Asemenea, Doamne, ai îndurare de toți creștinii, vii și morți, precum se roagă neîncetat Sfânta Ta Biserică și-i învrednicește pe toți Împărăției Tale, pentru ca să vadă lumina Ta și să Te slăvească. Mă închin Crucii Tale, Hristoase Dumnezeule, și zic mereu către dânsa, pentru dragostea Ta: „Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, că tu ai mântuit lumea prin pironirea lui Iisus Domnul pe tine! Bucură-te, cheie împărătească, ce ai deschis ușa Raiului! Mă bucur și eu, pentru că văd pe vrăjmașii tăi biruiți de povara ta și pe creștinii ce ți se închină, înarmați cu puterea ta". O, Răstignitul meu, Doamne Iisuse Hristoase, câte ai pătimit pentru noi! Câte răni și câte batjocuri ai îndurat, Doamne, dându-ne pilda adevăratei răbdări. Rușine-mi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii sau de ispitele ce-mi aduc vrăjmașii, de vreme ce acestea toate le trimite Dumnezeu, pentru ca să mă apropii de El mai mult și pentru ca să-L slăvesc mereu. El mă pedepsește întru această viață pentru binele meu și pentru ca să mă odihnesc cu mai multă pace, decât ar vrea oricine pe pământ, întru Împărăția Lui. Așa fiind, înmulțește-mi, Doamne, ostenelile și dă-mi tărie în durerile mele, înmulțește-mi cu prisosință răbdarea, puterea, mulțumita și binecuvântarea în cele ce voi suferi. Pentru că eu sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, fricos de nu mă vei face cutezător, pierdut de nu mă vei călăuzi în calea Ta, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin și o slăvesc, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

PENTRU SÂMBĂTĂ

Doamne Iisuse Hristoase, Judecătorul meu cel preamilostiv, știu, cu adevărat, că, păcatele mele sunt fără de număr și covârșesc stelele Cerului și nisipul mării. Pentru aceasta, Te rog, Doamne, întru această zi, în

care ai fost așezat în groapă de către Iosif și de către Nicodim și Te-ai pogorât la Iad cu sfântul și îndumnezeitul Tău suflet și ai izgonit întunericul de acolo cu lumina Dumnezeirii Tale și ai adus bucurie mare strămoșilor noștri și i-ai mântuit din cumplita robie și i-ai suit la Rai, îngroapă, Doamne, și păcatele mele și gândurile mele cele rele și cugetele mele cele viclene în groapa uitării și mă curățește, Doamne, sufletește și trupește și îndepărtează întunericul păcatelor mele și ridică mintea mea la Cer, pentru ca să mă bucur de fața Ta. Așa, Doamne, primește rugăciunea mea, ca o tămâie bine mirositoare, pentru rugăciunile iubitei Tale Maici, care căuta fața Ta cea sfântă și se bucura sufletul ei, care auzea învățăturile Tale și se bucura cugetul ei, care vedea minunile Tale și se bucura duhul ei, care Te-a văzut pironit pe Cruce, între doi tâlhari, și de durerile Tale i s-a sfâșiat inima, care Te-a văzut a treia zi din morți înviat și la Înălțarea Ta Te-a privit înălțându-Te de pe pământ la Cer, însoțit de Sfinții Tăi Îngeri. Milostivește-Te, Doamne, și pentru dragostea Sfinților Tăi, care Te roagă pentru întreaga lume, către care zic și eu, nevrednicul: O, Fericiți Sfinți ai lui Dumnezeu, Mucenici, Cuvioși, Mărturisitori și Învățători, nu conteniți a vă ruga ziua și noaptea, lăudând puterea și milostivirea lui Dumnezeu pentru noi. Aduceți-vă aminte că și voi ați călătorit, ca și noi, întru această lume și aveați trebuință de darul lui Dumnezeu, pe care cu multe lacrimi l-ați cerut atunci și l-ați câștigat și v-ați slujit de dânsul. Vă rog, acum, pe voi, Sfinți ai lui Dumnezeu, să mijlociți pentru a câștiga și eu acest dar și ajutor al lui Dumnezeu. Căci, cu smerenia și sfințenia voastră și prin rugăciunile voastre, pururea primite de Dumnezeu, pot să dobândească păcătoșii iertarea, cei împovărați ajutorul, întristații mângâierea, cei bolnavi sănătatea, cei nechibzuiți înțelepciunea și toți, împreună, darul lui Dumnezeu și folosul cel sufletesc, întru mărirea lui Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, Căruia I Se cuvine toată slava cinstea și închinăciunea acum și în veci. Amin.

PENTRU DUMINICĂ

Sfântă și mărită este ziua Duminicii, care îmi aduce aminte pururea de Atotputernicia Ta, Doamne, Tu care ai zidit lumea și ai răscumpărat pe om! Pentru aceasta, mă închin Ție și-Ți mulțumesc foarte pentru darurile cele mari, ce le-ai făcut zidirii Tale. Se bucură și se veselește inima mea, când cuget că numai Tu singur ești Dumnezeu Sfânt, Înțelept, Milostiv, Iertător și necuprins în Puterea Ta! Mă bucur în inima mea, pentru că din nesfârșitul izvor al milostivirii Tale, faci să sporească creștinii în pace și bunătate, pentru că ei pe Tine Te mărturisesc în Treime, Te măresc și Ți se închină, și-Ți

slujesc pururea. O, Duhule Sfinte, dă-ne harul Tău și acoperământul Tău! Doamne și Ziditorul meu, ascultă rugăciunile și cererile sufletului meu, smeritul și nevrednicul, ca să se cinstească pururea Sfânta Duminică, după porunca Ta și după învățătura Bisericii Tale. Dăruiește-mi, Doamne, pocăință adevărată, pentru ca să-mi plâng păcatele mele. Ajută-mă, Doamne, să găsesc cuvânt de mulțumire către Tine, pentru înnoirea sufletului meu și pentru răbdarea Ta cea mare, că nu m-ai pedepsit după mulțimea păcatelor mele, ci mă îngăduiești ca un iertător bun și milostiv. Încă mă rog Ție, Doamne Iisuse Hristoase, să-mi dai har să petrec bine și creștinește întru această săptămână, fără a-Ți mai greși cu gândul, cu voința, cu cuvântul, cu fapta, întru slava și cinstea Bunei Vestiri a Sfintei Maicii Tale și a Învierii Tale celei de a treia zi și a venirii Duhului Tău cel Sfânt asupra Apostolilor. Pentru Sfintele Tale Patimi și pentru moartea Ta cea slăvită, luminează-mă pe mine, păcătosul, ca în inima mea să mă întristez de păcatele ce am săvârșit și să mă îndrept, prin mărturisire și smerenie, pentru a mă afla cu inima curată în ceasul morții mele. Învrednicește-ne, Doamne, pe toți, și pe cei vii și pe cei morți, Veșnicei Tale Împărății! Răscumpără-ne, Te rog, Doamne, și pe noi și pe ei, cu Sfânt Sângele Tău! Înviază-ne cu Sfântă Învierea Ta și suie-ne la Cer cu Sfântă Înălțarea Ta! Căci Ție, Doamne, Ți se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, acum și în vecii vecilor! Amin.

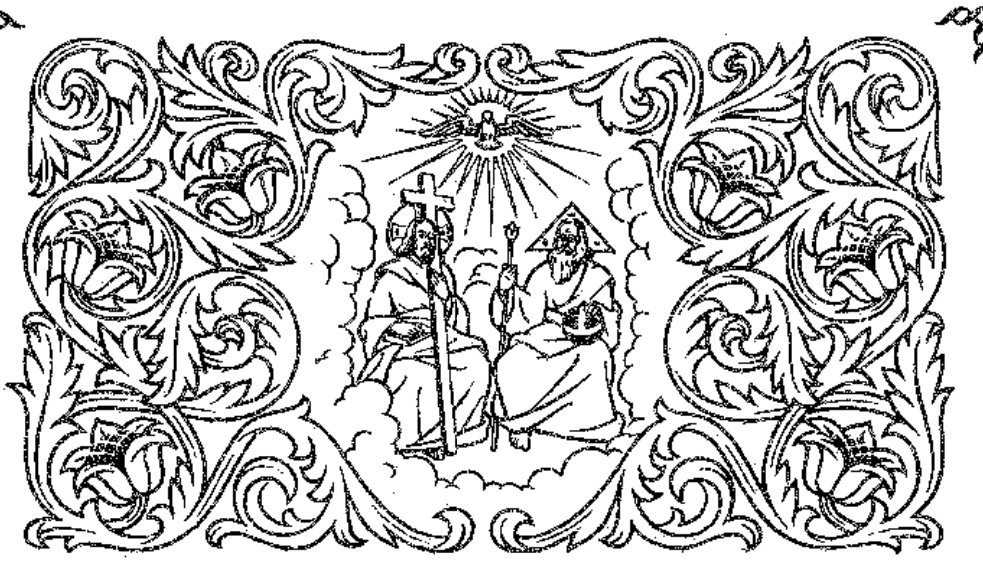

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

După obișnuitul început: (vezi Rugăciunile dimineții) **Slavă Ție, Dumnezeul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum... Ușa milostivirii deschide-o nouă... Doamne miluiește** (de 12 ori).

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI MACARIE CEL MARE CĂTRE DUMNEZEUL TATĂL

Dumnezeule cel veșnic și Împărate a toată lăptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul, și curățește, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinăciunea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Doamne, în această noapte a trece somnul în pace, ca, sculându-mă din ticălosul meu așternut, bine să plac preasfântului Tău nume, în toate zilele vieții mele, și să calc pe vrăjmașii care se luptă cu mine, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Și mă izbăvește, Doamne, de gândurile cele deșarte, care mă întinează, și de poftele cele rele. Că a Ta este Împărăția, puterea și slava, a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA SF. ANTIOH CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Atotțiitorule Cuvântule al Tatălui, Însuți fiind desăvârșit, Doamne Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te depărta de la mine, robul Tău, ci Te odihnește întru mine pururea, Iisuse, Cel ce ești Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța păcatului este întru mine. Tu, Doamne, Dumnezeule, Cel Căruia ne închinăm, Împărate Sfinte, Iisuse Hristoase, păzește-mă cu lumina Ta cea neînserată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, și mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii Sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu Patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește și mă ridică la vreme cuviincioasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul Duh, acum și în veci. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL DUH

Doamne, Împărate ceresc, Mângîietorule, Duhule adevărate, milostivește-te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluiește și-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greșit Ție astăzi ca un om și nu numai ca un om, ci mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tinerețe, din obiceiul cel rău, din voia cea slobodă și din lene, ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau am mințit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de viclenîile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebunește am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatele fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; că acestea toate și mai mari decât acestea am făcut.

Miluieşte-mă, Stăpâne şi Făcătorul meu, pe mine, leneşul şi netrebnicul robul Tău, şi mă uşurează şi mă slobozeşte şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu, păcătosul şi necuratul şi ticălosul, şi să mă închin şi să cânt şi să preaslăvesc preacinstitul numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia Născut Fiului Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE

Doamne, Dumnezeul meu, orice am greşit eu în această zi cu cuvântul, cu lucrul şi cu gândul, ca un bun şi iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără de tulburare dăruieşte-mi. Pe Îngerul Tău cel apărător îl trimite, Doamne, să mă acopere şi să mă păzească de tot răul, că Tu eşti păzitorul sufletelor şi trupurilor noastre, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea sfântă a Bunului Împărat, revarsă mila Fiului tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet şi cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni, mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele fără de prihană să o petrec şi prin tine Raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, aceea ce eşti una curată şi binecuvântată. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ÎNGER PĂZITOR

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi şi de toată vicleniа vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul robul tău, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu, Iisus Hristos, şi tuturor Sfinţilor. Amin.

CONDACUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-mă din nevoi, aduc Ție, Născătoare de Dumnezeu, eu robul tău. Și ca aceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-mă din toate nevoile, ca să strig ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

ALTE RUGĂCIUNI CĂTRE MAICA DOMNULUI

Fecioară, care ești pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, primește rugăciunile mele și le du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletul meu.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub Sfânt Acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, cel ce am atâta nevoie de ajutorul tău ajutor și de a ta folosință, că spre tine, Maică Preacurată, nădăjduiește sufletul meu și mă miluiește.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Aceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI IOANICHIE

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție! (de trei ori).

Slavă ... Și acum... **Doamne miluiește** (de trei ori).

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI IOAN DAMASCHIN

Stăpâne, Iubitorule de oameni, oare îmi va fi mie acest pat groapă? Sau încă voi mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? De judecata Ta, Doamne, mă tem și de chinul cel fără de sfârșit, iar a face rău eu nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul și Dumnezeul meu, pururea Te mânii și pe Preacurata Maica

Ta și pe toate Sfintele Puteri Cerești și pe Sfântul Înger, păzitorul meu. Și știu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda și chinul. Și roagu-te, Doamne, mântuiește-mă după mulțimea bunătății Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu e lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu este nici o minune, că sunt ei vrednici de mila Ta; ci spre mine, păcătosul, să faci minuni cu mila Ta, Doamne; întru aceasta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea și milostivirea Ta cea nespusă, și precum voiești Tu, Doamne, tocmește pentru mine lucrul.

ALTE RUGĂCIUNI

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, Care ești O Ființă de viață Făcătoare și nedespărțită: Părinte, Fiule și Duhule Sfinte; cred întru Tine, Te mărturisesc și Te slăvesc; Îți mulțumesc, Te laud, Te cinstesc, Te prea înalț și Te rog: Miluiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău cel sfânt. (de trei ori)

Mă închin ție, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă Lumina cea adevărată cu Nașterea ta, Împărătească a Cerului și a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor și împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoșilor. Tu mă acoperă sub Sfântul Acoperământul tău și mă apără de toate nevoile și împresurările sufletești și trupești, și-mi fii folositoare cu sfintele și prea-puternicile tale rugăciuni. (o închinăciune)

Toate Sfintele Puteri Cerești: Scaune, Domnii, Începătorii, Stăpânii, Puteri, Heruvimi, Serafimi, Arhangheli și Îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul. (o închinăciune)

Sfinte și mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului, cel care ai pătimit pentru Hristos și ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale. (o închinăciune)

Sfinților ai lui Dumnezeu: Apostolilor, Proorocilor, Mucenicilor, Arhiereilor, Pustnicilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, Drepților, locuitorilor în pustie, călugărilor, Patriarhilor și toți Sfinții, care ați pătimit pentru Hristos și ați câștigat îndrăzneală către Stăpânul, rugați-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile voastre. (o închinăciune)

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și cu Făcătorul de Minuni Nicolae și cu toți Sfinții începători ai preoției, ajutați-mă și miluiți-mă cu rugăciunile și cu ajutorul vostru. (o închinăciune)

Toate Sfintele femei: Mironosițe, Mucenițe, temătoare de Dumnezeu și fecioare, care ați slujit lui Hristos cum se cuvine, rugați pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. (o închinăciune)

Cea nebiruită și dumnezeiască putere a Cinstitei și de viață purtătoarei Cruci a Domnului, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, ci cu puterea ta acoperă-mă de toată ispita cea trupească și sufletească. (o închinăciune)

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, ci numai pe tine, cea cu totul nevinovată, Stăpâna mea și Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos, Dumnezeul meu, ție mă rog: Miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele și roagă pe Milostivul tău Fiu și Dumnezeul meu, să miluiască ticălosul meu suflet și să mă izbăvească de veșnicile chinuri și să mă învrednicească Împărăției Sale. Amin.

Sfinte Înger, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine pe toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, că nu cumva să adorm întru moarte și să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui."

Slavă ...

Sprijinitor sufletului meu fii mie, Dumnezeule, că eu umblu prin mijlocul a multe curse; izbăvește-mă de ele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

Preaslăvită Maică a lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât Sfinții Îngeri, neîncetat eu te cânt cu inima și cu gura, mărturisind că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

ÎNVREDNICEȘTE-NE, DOAMNE

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi,

precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă. Ţie se cuvine cântare. Ţie slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE ÎNAINTE DE CULCARE

Şi ne dă nouă, Stăpâne Doamne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului, spre a avea toată liniştea cugetului şi a simţirilor. Dăruieşte-ne nouă, Doamne Dumnezeule, inimă trează, minte deşteaptă, cuget curat, somn uşor şi de toată nălucirea netulburat. Ridică-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriţi întru poruncile Tale, spre a chema cu bucurie numele Tău. Şi ne învredniceşte, Doamne, să cântăm, să binecuvântăm şi să slăvim Preacinstita Sfânta Treime: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA CINSTITEI CRUCI

Să vie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul Crucii şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă făcătoare Cruce a Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşului. O, preacinstită şi de viaţă făcătoare Cruce a Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu, şi cu toţi Sfinţii în veci. Amin.

Apoi făcându-ţi semnul crucii şi cu rugăciunea în gură adormind, gândeşte-te la ziua judecăţii, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu (de vei fi citit şi Paraclisul preasfintei Născătoare de Dumnezeu).

PARACLISUL
PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

(Facere a lui Teostirict Monahul; după alții a lui Teofan)

Acest paraclis se citește la întristarea sufletului și la vreme de nevoie.

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), **Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm** (de 3 ori), **Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Dumnezeu este Domnul...** (de 3 ori).

Apoi troparele acestea

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie alerg eu, păcătosul și smeritul, și cad cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-mă, milostivindu-te spre mine; grăbește-te că pier sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robul deșert, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (de două ori).

Slavă... Și acum...

Nu voi tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale eu, nevrednicul, că de nu ai fi stat tu înainte, rugându-te, cine m-ar fi izbăvit

pe mine din atâtea nevoi? Sau cine m-ar fi păzit până acum slobod? Nu mă voi depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: **Miluiește-mă Dumnezeule...**

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

CÂNTAREA 1-A

Irmosul

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israelianul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire; o!, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe mâhniri se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului tău și a Dumnezeului nostru, aceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, aceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând acum, eu îmi întind și sufletul și gândul meu.

Și acum...

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării tale celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca aceea ce ești bună și Născătoarea Celui Bun.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

CÂNTAREA A 3-A

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea dorirtilor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, aceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întrutot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul necazurilor mele, că tu, mireasă dumnezeiască, pe Hristos, începătorul liniștei, ai născut, aceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Aceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, Maică Preacurată, că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Și acum...

Fiind cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, mie ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmputinată și nechelituită, aceea ce ești cu totul fără de prihană.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Izbăvește din nevoi pe robul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Caută cu milostivire cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea și frica sufletului meu.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Aceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strig către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab, Maică Preacurată, și mă izbăvește din nevoi, aceea ce ești singura grabnic folositoare.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

CÂNTAREA A 4-A:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, aceea ce ai născut pe Domnul, Îndreptătorul, dumnezeiască mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, Maica lui Dumnezeu, aceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-mă, Maică Preacurată, cu darurile tale, ție cântare de mulțumire cânt, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

Nădejde și puternică întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, Maica Domnului, aceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul mă izbăvesc.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

CÂNTAREA A 5-A:

Irmosul:

Luminează-mă, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt. Pacea Ta dă-mi-o mie, Iubitorule de oameni.

Umple, Maică Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, aceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăvește-mă din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată, aceea ce ai născut izbăvirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască mireasă, cu strălucirea luminii tale, aceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum...

Tămăduiește, Maică Preacurată, cumplita neputință a sufletului și a trupului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate cu rugăciunile tale dăruiește-mi.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

CÂNTAREA A 6-A:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui îi voi spune mâhnirile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de Iad, şi ca Iona mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!"

Cum a mântuit de moarte şi de putreziciune firea mea, care era ţinută de moarte şi de putreziciune, pe Sine Însuşi dându-se spre moarte, Fecioară Preacurată, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeului nostru, să mă izbăvească şi de răutăţile vrăjmaşului.

Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea tare vieţii mele, Fecioară, tu, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupririle diavolilor; de aceea, mă rog ţie totdeauna: Izbăveşte-mă, Maică Preacurată, de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pe tine, Preasfântă Maică şi Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare şi sufletului meu mântuire desăvârşită şi desfătare întru dureri; de lumina ta pururea mă bucur, Stăpână; izbăveşte-mă din nevoi şi din chinuri, Maică Preacurată.

Şi acum...

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului şi sufletului meu; şi mă rog ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi Tămăduitorul bolilor, ridică-mă, Maică Preacurată, din stricăciunea chinurilor şi a durerilor mele.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul!

Izbăveşte din nevoi pe robul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea şi frica sufletului meu.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul!

Aceea ce ești păzitoarea creștinilor nebiruită și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece, Maică Preacurată, glasurile mele cele de rugăciune, ci te sârguiește ca o bună spre ajutorul meu, care cu credință mă rog ție: Grăbește-te spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzirea Fiul tău și Dumnezeul nostru, apărându-mă și pe mine, căci și eu cinstesc pururea numele tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire: (I, 39–49, 56)

În zilele acelea, sculându-se, Maria s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis:

„Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelui tău! Și de unde cinstea aceasta pentru mine, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că vor fi împlinite întocmai cele spuse ei de la Domnul". Atunci a zis Maria: „Mărește suflete al meu pe Domnul și se bucură duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, pentru că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt este numele Lui." Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi, s-a înapoiat la casa sa.

Slavă...

Părinte, Cuvântule și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor mele.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, curățește mulțimea greșelilor mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Ajutorului omenesc nu mă încredința, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robului tău, că mâhnirile mă cuprind și nu mai pot răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu mi-am agonisit nicăieri, unde să scap eu, păcătosul, pururea fiind biruit; mângâiere nu am afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile mele, ci le fă de folos.

Nimeni din cei care aleargă la tine, nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci fiecare, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor întristați și izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește-mă și pe mine, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, tu, care ești pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-mă pe mine păcătosul!

CÂNTAREA A 7-A:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers cândva din Iudeea în Babilon, cu credința Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: „Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!"

Când ai vrut să rânduiești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Maică Preacurată, roagă-L pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să mă izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească și pe mine, cel ce cânt cu credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință fiind aceea care Te-a născut pe Tine, Doamne Iisuse Hristoase, ai arătat-o celor ce cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri!

Și acum...

De neputințe trupești și de păcate sufletești pe cei ce vin cu dragoste către Sfânt Acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

CÂNTAREA A 8-A:

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Maică Preacurată, Sfântă Fecioară, și nici pe cei care te cântă și te preaînalță întru toți vecii.

Tămăduiește, Maica lui Dumnezeu, neputințele sufletului meu și durerile trupului meu, Sfântă Fecioară, ca să te slăvesc pe tine, Preacurată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri versi, Sfântă Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînalță nașterea ta, cea de negrăit.

Și acum...

Tu izgonești asuprirea și năvălirea patimilor, Sfântă Fecioară; pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă Oștile Îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

CÂNTAREA A 9-A:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară Preacurată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te împreună cu cetele fără de trup.

Să nu întorci fața ta, Maica lui Dumnezeu, de la izvorul lacrimilor mele, Sfânta Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umple de bucurie inima mea, Sfântă Fecioară, aceea ce ai primit împlinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale, Sfântă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, luminează negura neștiinței și a neputinței mele și o izgonește de la mine, cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Pe mine care zac de boală și de atâta neputință în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Sfântă Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate întru sănătate.

CATAVASIA:

O!, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu mine, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, iar celor ce sunt în nenorociri și în mâhniri le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și îi dezleagă de păcate pe toți cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Aceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Pentru toți care scapă cu credință sub Sfânt Acoperământul tău cel puternic, tu te rogi, aceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu, în nevoi și în necazuri pururea fiind încărcați cu multe păcate, decât pe tine, Maica Dumnezeului celui de Sus. Pentru aceea, eu, robul tău, cad înaintea ta, să mă izbăvești, Maică Preacurată, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul.

Tuturor necăjiților bucurie și asupriților folositoare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrâneților tu ești, Preacurată Maică a Dumnezeului celui de Sus; pentru aceasta, mă rog ție: Grăbește-te și miluiește-mă pe mine, robul tău.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, aceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, ușa Cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă... Și acum...

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te scăpare; bucură-te, aceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, Rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Pe aceea ce este mai înaltă decât Cerurile și mai curată decât strălucirile Soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, Maica lui Dumnezeu, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se bolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, Maică Preacurată, acesa ce ești plină de daruri; Sfântă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu mie îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicului robului tău, ca să-mi fii mie folositoare către Cel ce S-a născut din tine, Stăpâna lumii, fii mie mijlocitoare la Hristos.

Cânt acum cu osârdie cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Cu Înaintemergătorul și cu toți Sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pe Bunul Dumnezeu să ne mântuiască și pe noi.

Toate Oștile Îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni să ne mântuiască Bunul Dumnezeu și pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, Maica lui Dumnezeu, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel care sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, Măicuța lui Dumnezeu, tu, care ești nădejdea creștinilor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... Ușa milostivirii...

Rugăciune

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniți și acoperitoarea celor necăjiți, izbăvirea celor nepuntincioși fiind, celor neputincioși și bolnavi acoperământ și sprijinire! Vezi-mi nevoia, Maica Domnului! Vezi-mi mâhnirea, Maica lui Dumnezeu! Vezi-mi durerea, Maica Domnului! Vezi-mi suferința, Maica Domnului! Vezi-mi cumplita mea rană sufletească și trupească, Măicuța lui Dumnezeu. Ajută-mi, Maică Preacurată, ca unui neputincios, hrănește-mă, Maică Preacurată, ca pe un străin, învață-mă, Maică Preacurată, ca pe un neputincios, căci numai tu știi cu adevărat cât de neputincios și neștiutor sunt eu.

Necazul meu tu îl știi, Măicuța lui Dumnezeu, dezleagă-l precum voiești, că eu nu am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare degrabă, nici altă mângâietoare, decât pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, să mă păzești și să mă acoperi sub Sfânt Acoperământul tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CANONUL DE POCĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

CÂNTAREA 1-A

Acum mă apropii eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeul meu, și nu îndrăznesc să mă uit la Cer, ci numai mă rog și grăiesc: Dă-mi, Doamne, să plâng faptele mele cu amar.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

O, amar mie, păcătosului, că sunt ticălos mai mult decât toți oamenii, și pocăință nu este întru mine. Dă mie, Doamne, lacrimi, să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...

Omule, nebun și ticălos, pentru ce-ți pierzi vremea în lene? Gândește-te la viața ta și te întoarce către Dumnezeu, ca să-ți plângi faptele tale cu amar.

Și acum...

Maica lui Dumnezeu, Preacurată Fecioară, caută spre mine, păcătosul, și mă izbăvește de lanțul vrăjmașului, îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

CÂNTAREA A 3-A

Când se vor pune scaunele la Judecata cea înfricoșitoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci păcătoșilor, căci se vor trimite ei în chinuri. Deci, acestea știind, suflete al meu, pocăiește-te de toate faptele cele rele.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Drepții se vor bucura, iar păcătoșii vor plânge; atunci, nimeni nu ne va mai putea ajuta nouă, căci faptele noastre ne vor osândi. Drept aceea, nu întârzia, suflete al meu, și, mai înainte de sfârșit, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Slavă...

O, vai de mine, cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele și cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoșarea inimii mele. Acum, caută la pământ, suflete al meu, și te pocăiește de faptele tale cele rele.

Și acum...

Iată, Doamnă și Fecioară, Fiul tău ne învață spre bine, iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune. Tu, ca o milostivă, Maică Preacurată, miluiește-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

CÂNTAREA A 4-A

Desfătată și plăcută este aici calea dezmierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Știind acestea, pocăiește-te, suflete al meu, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce oprești plata lucrătorilor? Pe fratele tău nu-l iubești! Desfrânarea și amărăciunea iubești! Lasă acestea, suflete al meu, și te pocăiește pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...

O, nebunule om! Până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția, care degrabă va pieri ca praful și ca cenușa? Ci, mai bine, caută mai vârtos, suflete al meu, Împărăția lui Dumnezeu.

Și acum...

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Fecioară Preacurată, miluiește-mă pe mine, păcătosul, mă întărește spre fapte bune și mă păzește, Maică Preacurată, să nu mă răpească nepregătit moartea cea urâtă, ci mă povățuiește, Fecioară Preasfântă, la Împărăția lui Dumnezeu.

CÂNTAREA A 5-A

Adu-ți aminte, ticălosule om că, de păcate ești robit: cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, oare nu aceasta ai voit?

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mi se cutremură mădularele și cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile, cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu păcătos, oare nu aceasta ai voit?

Slavă...

Pe desfrânatul și pe tâlharul, care s-au pocăit, Tu i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat și de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, oare nu aceasta ai voit?

Și acum...

Ajutătoare, minunată și grabnică, tuturor oamenilor tu ești, Maica lui Dumnezeu; ajută-mi și mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta voiește.

CÂNTAREA A 6-A

Pe pământ viață desfrânată am viețuit și sufletul la întuneric mi l-am dat; dar acum, Milostive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește, Doamne, ca să fac voia Ta.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină, așa și eu slujesc păcatului. Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta și-mi dă-mi inimă să fac voia Ta.

Slavă...

Scoală-te, omule ticălos, și aleargă către Dumnezeu, mărturisind păcatele tale, și cazi, lăcrimând și suspinând; iar El, ca un îndurat, îți va da ție ajutor, să faci voia Lui.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Preacurată Maică, păzește-mă de răutățile celui văzut și celui nevăzut vrăjmaș și primește rugăciunile mele și le du tu Fiului tău și Dumnezeului nostru și-mi dă minte să fac voia ta.

CONDAC

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ți pui nădejdea? Părăsește-le pe acestea și te întoarce către Dumnezeu, strigând: Îndurate Doamne, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

ICOS

Gândește, suflete al meu, la ceasul cel amar al morții și la judecata cea înfricoșitoare a Făcătorului Dumnezeu; căci îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete al meu, și te vor duce în focul cel de veci; dar tu, mai înainte, te pocăiește, strigând: Miluiește-mă, Doamne, pe mine, păcătosul!

CÂNTAREA A 7-A

Nu nădăjdui, suflete al meu, în bogăția cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu știi cui le vei lăsa, ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul!

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea vremelnică, nici în frumusețea cea degrabă trecătoare, că vezi cum și cei puternici și cei tineri mor; ci strigă, suflete al meu: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul!

Slavă...

Adu-ți aminte, suflete al meu, de viața cea de veci, de Împărăția Cerului, cea gătită Sfinților, de întunericul cel osebit și de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi, și strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul!

Și acum...

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu și te roagă ei, că ea este grabnic ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage ea pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască și pe mine, nevrednicul.

CÂNTAREA A 8-A

Cum nu voi plânge, când îmi voi aduce aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire și fără de chip. Dar, ce aștept? Și în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, și Te rog ca, mai înainte de sfârșit, să mă îndreptezi pe calea Ta.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine, atunci când voi sta înaintea Ta și voi fi judecat, Unule Iesne Iertătorule!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred, Doamne, că, vei veni să judeci vii și morții și toți vor sta în a lor rânduială, bătrânii și tinerii, conducătorii și supușii lor, domnii și judecătorii, bogații și săracii, femeile și bărbații. Oare, cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea, strig Ție: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârșit, să mă pocăiesc.

Și acum...

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, primește rugăciunea mea cea nevrednică, păzește-mă, Maică Preacurată, de moartea cea urâtă și-mi dăruiește, mai înainte de sfârșit, să mă pocăiesc.

CÂNTAREA A 9-A

Acum scap la voi, Îngeri, Arhanghelii și toate Sfintele Puteri Cerești, care stați înaintea Scaunului lui Dumnezeu. Rugați-vă către Făcătorul vostru și al nostru, să fie izbăvit sufletul meu de munca cea de veci.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Acum plâng către voi, Sfinților, Patriarhilor, Proorocilor, Apostolilor și Arhiereilor și către toți aleșii lui Hristos, ajutați-mi mie la Judecată, ajutați-mă să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmașului.

Slavă...

Acum ridic mâinile mele către voi, Sfinților Mucenici, Pustnicilor, Preacuvioșilor și toți Sfinții, care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, să se mântuiască și sufletul meu până în ceasul morții.

Și acum...

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi și mie, celui ce cu totul în tine nădăjduiesc, și roagă pe Fiul Tău să mă pună și pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va ședea să judece viii și morții.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... Apoi: Nădejdea mea este Tatăl. Scăparea mea este Fiul. Acoperământul meu este Duhul Sfânt. Treime Sfântă slavă Ție! (de trei ori)

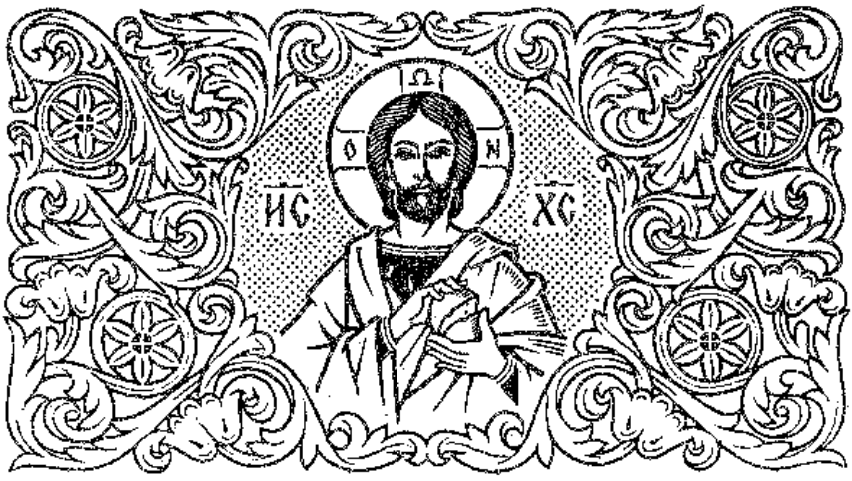

CANONUL DE UMILINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

CÂNTAREA 1-A

Iisuse Preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Iisuse, Preadulce Hristoase, Iisuse, îndelung-Răbdătorule, vindecă rănile sufletului meu, Iisuse; și îndulcește, Te rog, inima mea, mult-Milostive, ca, mântuit fiind, să te slăvesc pe Tine, Iisuse, Mântuitorul meu.

Iisuse, Preadulce Hristoase, Iisuse, deschide-mi ușile pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă primește și pe mine, cel ce cad la Tine și fierbinte Te rog, Iisuse, Mântuitorul meu, Cel ce ești iertarea păcatelor.

Slavă...

Iisuse, Preadulce Hristoase, Iisuse, scoate-mă din mâna lui Veliar cel înșelător, Iisuse, și mă fă stătător de-a dreapta slavei Tale; Iisuse, Mântuitorul meu, izbăvește-mă de partea cea de-a stânga.

Și acum...

Stăpână, care ai născut pe Iisus Dumnezeu, roagă-L pentru mine, netrebnicul robul tău, Preacurată, ca să mă izbăvesc de munci cu rugăciunile tale

și eu, cel întinat, accea ce ești fără de întinăciune, primind întru tine slava cea de-a pururea.

CÂNTAREA A 3-A:

Pe piatra credinței întărindu-mă Tu, Doamne, ai deschis gura mea asupra vrăjmașilor mei și s-a veselit duhul meu a cânta Ție: „Nu este Sfânt ca Domnul Dumnezeul nostru și nu este Drept afară de Tine, Doamne".

Auzi-mă, Iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe mine robul Tău, care strig Ție cu umilință, și mă izbăvește de osândă și de chinuri, Iisuse al meu, Cel ce ești singurul îndelung-Răbdător, Iisuse Preadulce, mult-Milostive.

Slavă...

Vremea, Iisuse al meu, pe care Tu mi-ai dat-o, eu în grele patimi am cheltuit-o, Iisuse al meu; drept aceea, nu mă lepăda pe mine, Iisuse al meu, ci mă cheamă, Te rog, Stăpâne, Iisuse Preadulce, și mă mântuiește.

Și acum...

Marie Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L, Maică Preacurată, să mă izbăvească de gheenă, căci tu singură ești rugătoare pentru cei împovărați, aceea ce ești de Dumnezeu dăruită nouă. Și mă învrednicește și pe mine de viața cea veșnică, aceea ce ești cu totul fără de prihană.

Păzește-mă de nevoi pe mine, robul Tău, Milostive, Doamne, că eu cu tot dinadinsul către Tine scap, ca la Izbăvitorul cel milostiv, Stăpânul a toate, Domnul meu Iisus.

Cele cerești și cele pământești cu cuvântul Tău le-ai adus întru ființă, ca un Atotputernic, iar Cetele Îngerilor, cu cutremur stând înaintea Ta, neîncetat laudă Îți aduc Ție, Stăpâne, Cel ce toate marginile le-ai strălucit cu lumina Ta. Pentru aceasta, și eu cu credință mă rog Ție: Mântuiește-mă cu milostivirea Ta, Doamne!

Slavă...

Iisuse Preadulce, Lumina lumii, luminează și ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina Ta cea dumnezeiască și strălucitoare, și să Te laud și pe Tine, Maică Preacurată, tu, Lumina cea neînserată.

Şi acum...

A ta folosinţă agonisind, Preacurată Maică, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-mă, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păzit, după datorie, pe tine cu bună credinţă te măresc.

CÂNTAREA A 4-A:

Ai venit din Fecioară, Hristoase, nici sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Doamne; Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne!

Vindecă-mi, Iisuse al meu, rănile sufletului, Iisuse al meu, şi mă scoate, Te rog, din mâna lui Veliar, cel stricător de suflete, Iisuse al meu, Milostive, şi mă mântuieşte.

Am greşit, Iisuse al meu, Preadulce, Îndurate Iisuse al meu, mântuieşte-mă pe mine, cel ce scap sub acoperământul Tău, Iisuse, îndelung-Răbdătorule, şi mă învredniceşte de Împărăţia Ta.

Slavă...

N-a greşit, Iisuse al meu, nimeni, precum am greşit eu, ticălosul; de aceea, cad înaintea Ta, rugându-Te: Iisuse al meu, mântuieşte-mă şi-mi dăruieşte moştenirea vieţii, Iisuse al meu, după mare mila Ta.

Cu totul lăudată, aceea ce ai născut pe Iisus Domnul, pe Acela roagă-L, Maică Preacurată, să izbăvească de cel rău pe toţi cei ce te laudă pe tine şi te numesc, după adevăr, Născătoarea de Dumnezeu.

CÂNTAREA A 5-A:

Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu; şi la Tine mânec, Împăratul păcii, şi Te rog, Doamne, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştiu alt Dumnezeu afară de Tine.

Tu eşti lumina minţii mele, Iisuse al meu; Tu eşti mântuirea sufletului meu, cel deznădăjduit, Mântuitorule; Tu, Iisuse al meu, do chinuri şi de gheenă mă izbăveşte pe mine, cel ce strig: Mântuieşte-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul!

Cu totul fiind surpat de patimi și de ocară, Iisuse al meu, acum te rog: Tu, Iisuse al meu, dă-mi mână de ajutor ca lui Petru și mă scoate și pe mine, cel ce strig: Mântuiește-mă, Iisuse al meu, pe mine, ticălosul!

Slavă...

Minte întinată având eu, Iisuse al meu, strig către Tine: Curățește-mă de întinăciunea căderilor mele în păcate și mă izbăvește și pe mine, cel care am alunecat din neștiință în adâncurile răutății, Mântuitorule, și Te rog, Iisuse al meu, mântuiește-mă.

Și acum...

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Iisus, pe Acela roagă-L, Maică Preacurată, să mântuiască pe toți dreptcredincioșii, monahi și mireni, și să izbăvească de gheenă pe cei ce strigă: Nu știm altă ajutătoare tare afară de tine, Maică Preacurată și pururea Fecioară, Maria.

CÂNTAREA A 6-A:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel nepătruns al milostivirii Tale, Doamne, și ca Iona grăiesc: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Iisuse al meu, Hristoase mult-Milostive, primește-mă pe mine, cel ce mă mărturisesc Ție, Iisuse, și mă mântuiește și mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Iisuse al meu, n-a fost nici un alt desfrânat precum sunt eu, ticălosul, Iisuse, Iubitorule de oameni; Tu, Iisuse, mântuiește-mă.

Slavă...

Iisuse al meu, pe desfrânata și pe desfrânatul și pe Manase și pe vameșul eu i-am covârșit cu patimile, Iisuse al meu, și pe tâlharul, Iisuse, și pe niniviteni.

Și acum...

Marie, Fecioară Preacurată, aceea ce ai născut pe Iisus, Hristosul meu, tu, care singură ești neîntinată, curățește-mă pe mine acum, cu isopul rugăciunilor tale, pe mine cel întinat.

CATAVASIE:

Păzește-mă de nevoi pe mine, robul Tău, Milostive că eu cu tot dinadinsul către Tine scap, ca la Izbăvitorul cel Preamilostiv și Stăpânul a toate, Domnul meu Iisus.

Cei trei tineri nu au călcat porunca potrivnică lui Dumnezeu, și nu s-au închinat chipului de aur din câmpul Deira, și aruncați fiind ei în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greșit pe pământ, din veac, Iisuse al meu, precum am greșit eu, ticălosul și rătăcitul. Pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Milostivește-Te, îndelung-Răbdătorule, spre mine, cel ce cânt: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Hristoase Iisuse, străbate-mă cu frica Ta, strig eu către Tine, Iisuse al meu, și mă îndreptează, acum, la limanul cel liniștit, ca, mântuindu-mă, Iisuse al meu, Îndurate, să-ți cânt Ție, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul, o!, Iisuse al meu, am făgăduit Ție a mea pocăință, dar am minții eu, pătimașul; pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Luminează sufletul meu, care petrece fără de înțelegere, Hristoase, Dumnezeule al părinților noștri.

Și acum...

Aceea ce ai născut pe Hristos Iisus, în chip minunat și mai presus de fire, pe Acela roagă-L, Maică Preacurată, aceea ce ești cu totul fără de prihană, să ierte toate păcatele mele, cele mai presus de fire. Fecioară, și mântuindu-mă, să strig: Bine ești cuvântată, aceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

CÂNTAREA A 8-A:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult, și văpaia în răcoreală a prefăcut-o, lăudați-L făpturi ca pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog: Precum ai izbăvit pe desfrânata, Iisuse al meu, de multe greșeli, așa și pe mine, Iisuse Hristoase al meu, izbăvește-mă și curățește sufletul meu cel întinat, Iisuse al meu.

La dulcețile necuvântătoarelor m-am plecat, Iisuse, și necuvântător m-am făcut; și lor, Iisuse al meu, Mântuitorule, cu adevărat m-am asemănat, eu, ticălosul, ca un pătimaș; pentru aceasta, Iisuse, izbăvește-mă de toată josnicia.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Am căzut, Iisuse, între tâlharii cei stricători de suflet și sunt dezbrăcat acum de haina cea țesută de Dumnezeu, Iisuse al meu, și zac plin de răni grele; toarnă peste ele untdelemn și vin, Hristoase al meu.

Și acum...

Aceea care ai purtat, mai presus de cuvânt, pe Iisus Hristos, Dumnezeul meu, Născătoare de Dumnezeu, Marie, pe Acela roagă-L, pururea, să mântuiască din nevoi pe robii și slăvitorii tăi, Fecioară, aceea ce nu ai știut de bărbat.

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit, ca să înnoiască pe Adam, cel cumplit căzut în stricăciune din pricina mâncării, pe Cel ce din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit, S-a întrupat pentru noi credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe Manase, Iisuse al meu, pe vameșul, pe desfrânata, pe desfrânatul, Milostive Iisuse, și pe tâlharul eu am întrecut, Iisuse al meu, cu fapte de rușine și de ocară, Iisuse. Tu, Iisuse al meu, întâmpinându-mă, mântuiește-mă.

Pe toți cei ce au greșit de la Adam încoace, Iisuse al meu, mai înainte de Lege și în Lege, Iisuse, și după Lege și în Legea Harului, Iisuse al meu, eu i-am covârșit cu patimile, eu ticălosul, ca un pătimaș; Tu, Iisuse al meu, cu judecățile Tale, mântuiește-mă.

Slavă...

Să nu fiu lipsit, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită; să nu dobândesc, Iisuse, șederea cea de-a stânga, Preadulce Iisuse; ci Tu, împărtășindu-mă oilor Tale, cele de-a dreapta Ta, Hristoase Iisuse al meu, cu ele fă-mi odihnă și mie, ca un îndurat Care ești.

Și acum...

Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe Care L-ai purtat, Marie, Fecioară Preacurată, aceea ce singură nu ştii de bărbat, roagă-L ca pe Fiul tău, pe Făcătorul, să izbăvească pe cei ce aleargă la tine de ispite şi de nevoi şi de focul ce va să fie.

Iisuse, dătătorul înţelepciunii şi al gândului, îndreptătorul celor săraci, folositorul celor lipsiţi, doctorul celor bolnavi, tămăduieşte şi luminează, Iisuse, şi inima mea, cea acoperită cu rănile păcatelor şi cu stricăciunea patimilor, Iisuse, şi mă mântuieşte.

Cu strălucirea Celui ce a răsărit din tine, Fecioară, mintea mea o străluceşte, inima o luminează, întunericul păcatelor îl izgoneşte şi pierde ceaţa lenei mele, Maică Preacurată.

Numele Tău cel minunat, Iisuse, Mântuitorul meu, Îngerii îl laudă în Ceruri, iar noi, păcătoşii, pe pământ cu buze de tină îl cântăm, lucru pentru care miluieşte-ne şi pe noi.

Numele Tău cel preamare, Mântuitorule, Cel şezător de-a dreapta Tatălui, în Ceruri se cinsteşte, iar pe pământ negrăită Întruparea Ta se slăveşte şi pogorârea Ta la Iad înfricoşează pe diavoli, de care şi pe noi ne izbăveşte, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte.

Avaacum, ca într-o ghicitură, mai înainte cunoscând lucrurile Tale cele minunate, cu frică s-a mirat. Şi apropiindu-se anii, ai fost cunoscut desfrânaţilor şi tâlharilor, Iisuse, iar eu, ticălosul, petrec întru nebăgare de seamă; măcar de acum înainte, dă-mi şi mie înţelepciune şi frică de Tine, Doamne, şi mare milă.

Slavă... Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, aceea ce eşti izbăvitoare tare celor ce nădăjduiesc întru tine, îndreptează-mă la liniştea cea lină a dumnezeieştii voitri, cu îndrăznirea ta, cea de Maică, pe care tu o ai către Fiul tău, Maică Dumnezeiască.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat...Sfinte Dumnezeule...Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Rînduiala sfintei împărtăşiri

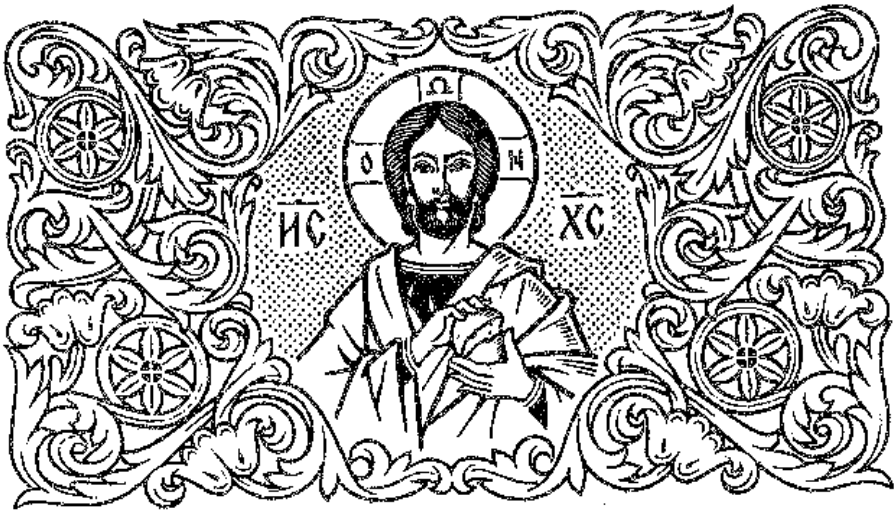

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

I. RUGĂCIUNILE DE DINAINTE DE DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂȘIRE

Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre-mpărtășire,
Mergi și cu cei ce te-au mâhnit te împacă,
Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.
Vrând să te-mpărtășești cu Jertfa cea de Taină,
Cu al Stăpânului Trup, făcător de viață,
Întru acest chip te roagă, cu cutremur:

RUGĂCIUNEA ÎNTÎIA, A SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multa Ta bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup și Te-ai răstignit și Te-ai jertfit pentru noi, cei

nemulțumitori și nerecunoscători, și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră, cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne. Greșit-am la Cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând de poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul Tu așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu". Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină". Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic Cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta, cea fără de margini, vin către Tine: Primește-mă și pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și, precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine, păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite, și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup și al Scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșealelor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea Împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca, nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta, mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele, și sfințenia Ta fă-o nestearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutor și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu Sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale Preacuratelor Puteri, și pentru ale tuturor Sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care, pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni, ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sângiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai

presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea! Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: Crucea, piroanele, sulița, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu Învierea Ta, cea de a treia zi și de viață purtătoare, ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită Înălțarea Ta la Cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe Sfinții Tăi Ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți Sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și Sfinților Tăi Îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi, că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată, și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la râs, beție, lăcomie a pântecului, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajunând cu

totul sălaș diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale, cea fără de răutate, este nespusă, și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, Preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine, păcătosul: arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine, cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu lucrul și cu pofta cea fără cale și cu gândul cel dobitocesc. Și, precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că am greșit, și m-am spurcat, și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt, și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie.

Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut, și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sînt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit, dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta? Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea Cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat-o să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut într-atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor, și, după îndurările și milele Tale, slăbește, lasă, iartă-mi toate câte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu într-u mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila

Ta, ca unde s-a înmulțit păcatul, să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșealele mele, cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfințire și spre dobândirea vieții și Împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșealelor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea, a Sfântului Vasile cel Mare

Știu, Doamne, că eu mă împărtășesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup și cu Scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Așa fiind, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele; spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci, și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a şaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi neînlăturându-mi eu nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vârtos mă învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decât desfrânata, care, aflând unde sălăşluieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale, şi cu izvor de lacrimi, ca şi cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvinte, iartă-mi greşealele şi îmi dă îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele, şi rănile mele le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta se află scrise cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala, câtă este, şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât cu inima curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit, să mă împărtăşesc cu Tainele Tale, cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul". Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare, nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşealele mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale, cele dătătoare de viaţă şi fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, şi, înşelându-mă, să mă depărteze şi de dumnezeieştile Tale cuvinte. Pentru aceasta, cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici că a făcut faptele pe

care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu că, mărimea greșealelor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni, cea înaltă; ci, pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i, fără pizmuire; și lucru străin de gândurile îngerești și omenești, vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc; iarbă uscată fiind eu, și - străină minune! - mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gândul mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu, mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșealele, câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi Îngeri, ale Sfintelor Puteri și ale tuturor Sfinților, care Ți-au bineplăcut Ție din veac, binevoiește, ca, fără osândă, să primesc Sfântul și Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge, spre tămăduirea sufletului și a trupului meu și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind, mă apropii. Poruncește-mi și voi deschide ușile, pe care Tu Însuți le-ai zidit, și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai

izgonit, nici pe prigonitorul Pavel, care s-a pocăit, nu l-ai lăsat cum era; ci, pe toți care au venit la Tine cu pocăință, i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvântat totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin.

Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie, netrebnicului și nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile și greșealele mele, toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maica Ta, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin

Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeanca și ai deschis tâlharului ușile Raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, precum ai primit pe desfrânata și pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, Te rog să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsele și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine și ale Sfintelor Puteri cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, şi mărturisesc că, Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintîi sunt eu. Încă eu cred că, acesta este însuşi Preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ţie: Miluieşte-mă şi iartă-mi greşealele mele, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, şi mă învredniceşte, fără de osândă, să mă împărtăşesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Amin.

Şi, mergând să te împărtăşeşti, să zici în taină acest

Stih al lui Metafrast:

Iată, mă apropii de Sfânta Împărtăşire.
Şi-mpărtăşindu-mă, Doamne, să nu mă arzi;
Că Tu eşti foc şi arzi pe cei nevrednici.
Ci, curăţeşte-mă de toată-ntinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, întru Împărăţia Ta.

După aceea, stihul acesta

Sângele cel îndumnezeitor privind, te înspăimântează, omule.
Că foc este şi arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeieşte şi mă hrăneşte,
Îmi îndumnezeieşte sufletul şi-mi hrăneşte minunat mintea.

Apoi, aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; arde cu focul cel fără de materie păcatele mele şi mă învredniceşte a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile Sfinților Tăi cum voi intra eu, nevrednicul? Că, de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de Îngeri. Ci curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

După aceea se zice această

RUGĂCIUNE

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că, sunt nevrednic, ci, să-mi fie spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a Împărăției ce va să fie. „Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele".

Și iarăși: Cinei Tale celei de taină... Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim.

II. RUGĂCIUNILE DE MULȚUMIRE DE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂȘIRE

STIHURI DE ÎNDEMN

După cei vei primi Împărtășirea Sfântă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Laudă adă și mulțumire mare,
Și cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Doamne!
Slavă Ție, Dumnezeul nostru!

Apoi grăiește următoarele rugăciuni:

RUGĂCIUNEA ÎNTÎIA, A SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaș a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție, că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși de Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufletești-lor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea Împărăției Tale. Ca întru sfințenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA, A SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu Preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A TREIA, A SFÂNTULUI SIMEON METAFRASTUL

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, care, foc fiind, arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele și întru toate încheieturile,

în rărunchi și în inimă, și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gândurile și oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflete; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează, înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă, prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți Sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli, și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii fă-mă; că Tu Însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție, după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm în toate zilele. Amin.

RUGĂCIUNEA A PATRA, A SFÂNTULUI CHIRIL AL ALEXANDRIEI

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie, spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea, mulțumesc ție că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș Preacuratului Trup și Scumpului Sânge al Fiului Tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Aceea care ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Aceea care ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește până la sfârșitul vieții, fără de osândă să primesc sfințirea Preacuratelor Taine, spre tămădurea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de

pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine, în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și preamărită ești în veci. Amin.

Apoi: Acum liberează... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

DACĂ ESTE LITURGHIA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Din gura ta, ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea ai luminat, vistieriile neiubirii de arginț lumii ai câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Și cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...

Din cer ai primit dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine Unui Dumnezeu în Treime, Sfinte Ioane Gură de Aur, Preafericite Cuvioase; după vrednicie, te lăudăm pe tine, că ești învățător, ca cei ce arăți cele dumnezeiești.

Și acum...

Aceea care ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, cei care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

DACĂ ESTE LITURGHIA SFÂNTULUI VASILE CEL MARE, SE ZICE:

În tot pământul a ieșit vestirea ta, că acesta a primit cuvântul tău, prin care cu dumnezeiască cuviință ai învățat, firea celor ce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit, împărătească preoție. Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nefurată, pecetluind-o cu învățăturile tale, dătătorule ale celor cerești, Vasile Cuvioase.

al Născătoarei de Dumnezeu:

Aceea care eşti creştinilor ocrotitoare...

IAR DACĂ ESTE LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINŢITE

Cel ce de Sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie şi, cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru tot fericite; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...

Asemenea începător te-ai arătat lui Hristos, Începătorului păstorilor, şi părtaş călugărilor, Părinte Grigorie, povăţuindu-i către cetatea cea cerească, de unde ai învăţat turma lui Hristos poruncile Lui şi acum cu dânşii te bucuri şi dănţuieşti în corturile cereşti.

Şi acum...

Aceea care eşti creştinilor ocrotitoare...

Apoi: Doamne miluieşte (de 12 ori). **Aceea ce eşti mai cinstită... Slavă... Şi acum...**

Acatiste mult ajutătoare

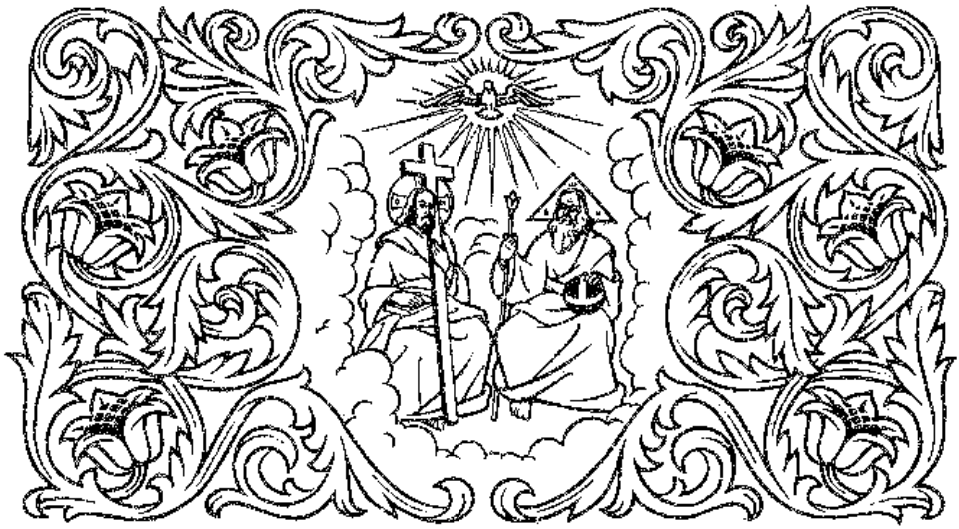

ACATISTUL PREASFINTEI ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI TREIMI

CONDACUL 1:

Împărate al veacurilor și Doamne, Cel mai înainte de veci, Făcătorule a toată făptura văzută și nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, Căruia I se închină tot genunchiul celor cerești, celor pământești și al celor de dedesubt!

Pentru aceasta și eu, ca cel ce sunt luminat cu Sfântul Botez, întru numele Tău cel întreit sfânt, deși nevrednic, îndrăznesc a-Ți aduce Ție această cântare de laudă; iar Tu, ca Făcătorul, Purtătorul de grijă și Judecătorul nostru, ia aminte, Doamne, spre glasul rugăciunii robului Tău și nu depărta mila Ta de la mine, Doamne, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strig eu Ție:

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, miluiește-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

ICOSUL 1:

Arhanghelii și Îngerii, Începătoriile și Puterile, Scaunele și Domniile stând înaintea scaunului slavei Tale, nu pot a vesti mărimea desăvârșirilor Tale.

Heruvimii, cei cu ochi mulți, și Serafimii, cei cu câte șase aripi, acoperindu-și fețele, cu frică și cu dragoste grăiesc unii către alții: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot! Iar eu, ca unul ce sunt pământ și țărână, cu lesnire ar fi mai ales a iubi tăcerea, însă, pentru ca să nu mă arăt neaducător aminte și nemulțumitor pentru atâtea îndurări revărsate asupra mea, urmând doxologiei celor de sus, cu credință și cu dragoste grăiesc unele ca acestea:

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești înălțimea desăvârșirilor celor nespuse și adâncul tainelor celor neurmate;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea ești și toate le împlinești, Cel ce Unul ești, același ieri, astăzi și în veac;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând întru ființă pe cele ce nu sunt, ca și cum ar fi. Cel ce pogori până la Iad și iarăși ridici;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cerci inimile și rărunchii oamenilor, Cel ce numeri stelele și tuturor le dai nume;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, ale Cărui toate căi sunt adevărate și toate judecățile drepte și totodată și dorite;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce răsplătești păcatele părinților asupra fiilor, miluiești și ajuți din neam în neam;

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, miluiește-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 2-LEA:

Isaia, văzându-Te pe Tine pe scaun înalt și preaînălțat, a grăit: O! ticălosul de mine, că om fiind și buze necurate având, am văzut pe Domnul Savaot cu ochii mei; iar când cărbunele, cel de foc, purtat de înger s-a atins de buzele lui, cu curăție Te lăuda pe Tine, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, pe Unul Dumnezeu. Deci, o! Preasfântă Treime, arde cu focul Dumnezeirii Tale spinii fărădelegilor mele cele multe, ca să cânt eu Ție cu inimă curată: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând să o înțeleagă mai-marele între Proroci Moise, a zis: „Arată-mi mie fața Ta! Însuți cunoscut să Te văd pe Tine". Iar Tu ai zis către dânsul: „Spatele Meu vei vedea, dar fața Mea nu se va arăta ție; că nu va vedea omul fața Mea și să fie viu". Dar nouă, deși

nevrednici fiind, ai binevoit a Te arăta pe Tine în fața Unuia-Născut Fiului Tău; pentru aceasta cu mulțumire grăiesc:

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ești dragostea cea cu văpaie arzătoare a Serafimilor și înțelepciunea cea pururea luminatoare a Heruvimilor;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești Împăratul cel mai presus de Scaunele cerești și Domnul cel adevărat al Domniilor celor mai presus de lume;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești tăria cea nebiruită a Puterilor cerești și Atotputernic Stăpânitor al Stăpâniilor celor înalte;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești buna vestire, cea plină de bucurie, a Arhanghelilor și propovăduirea, cea fără tăcere, a Îngerilor;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești începutul a toată începerea Începătoriilor celor înțelegătoare și a tututor Puterilor cerești, Atotțiitorule Poruncitor;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai nemurire și petreci în lumina neapropiată, iar cu aleșii Tăi, ca și cu niște prieteni, față către față vorbești;

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, miluiește-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 3-LEA:

Cu puterea cea nespusă a puterniciei Tale Tu toate le ții; cu cuvântul înțelepciunii Tale, celei neurmate, toate le chivernisești; și cu Duhul gurii Tale toate le înviezi și le faci a se bucura. O! Cel în trei Sori a toate Făcătorule, Tu ai măsurat Cerul cu dreapta și pământul cu palma, Tu Care porți și hrănești toată făptura, toate pe nume le chemi, și nu este nimeni ce poate a se tăinui de puternicia dreptei și a vederii Tale. Pentru aceasta, împreună cu toate Puterile cele de Sus și de jos, cu umilință căzând, cânt eu Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Având toată zidirea slujitoare poruncii Tale, pretutindenea arăți urmele proniei și ale desăvârșirilor Tale, celor neurmate; pentru toate cele nevăzute ale Tale, precum și pentru puterea cea pururea făitoare și Dumnezeirea de pe făpturi, pe care, cugetând, le văd, cu mirare și cu bucurie grăiesc unele ca acestea:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Puternicule Făcătorule al celor văzute şi nevăzute şi Chivernisitorule, Cel cu dragoste îmbelşugată, al celor de acum şi al celor viitoare;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce din patru stihii ai alcătuit făptura şi cu patru timpuri ai încununat cununa anului;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit Soarelui să lumineze ziua şi lunii cu stele să lumineze noaptea;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce scoţi vânturile din visteriii; Cel ce îmbraci Cerul cu nori şi trimiţi ploaie şi rouă spre răcorirea căldurii;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce încingi dealurile cu bucurie şi văile cu veselie; Cel ce împodobeşti crinii ţarinii şi încununezi câmpiile cu roade;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce trimiţi hrană puilor de corbi şi adăpi toate fiarele câmpului şi trimiţi îndurările Tale peste toate lucrurile Tale;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 4-LEA:

Având înlăuntrul său vifor şi eresul cel pierzător de suflete al doilea Iuda, Arie nebunul, s-a lepădat de Tine, Fiul lui Dumnezeu, a fi Tu Unul din Sfânta Treime; dar noi un Ipostas al Tatălui, altul al Fiului şi altul al Sfântului Duh, cu deopotrivă putere şi de O Fiinţă slăvită, cu inima şi cu buzele mărturisim, iar eu, cu Lumina cea întreit luminătoare în baia sfântului Botez luminat fiind, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Unui Dumnezeu, mă închin şi cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Aflând păstorii şi învăţătorii Sfintei Biserici pe Arie nebunul, ca o fiară cumplită, intrând în turma cea cuvântătoare a lui Hristos şi răpind oile de la adevărata mărturisire a dreptslăvitoarei credinţe, adunându-se în Niceea, la sobor, au mărturisit pe Hristos Dumnezeu Adevărat, iar nu făptură, şi deopotrivă Tatălui şi Sfântului Duh şi cinstindu-L, cu glas ca de tunet au grăit:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Dumnezeule Părinte şi Dumnezeule Fiule şi Dumnezeule Duhule Sfinte, Unule Adevăratul Dumnezeu, iar nu trei dumnezei;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Părinte nezidit şi Fiule nezidit şi Duhule Sfinte, Unule împreună nezidit, iar nu trei îndeosebi neziditi;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru: Părinte, Cel ce ai născut pe Fiul mai înainte de veci; Fiule, Cel ce te-ai născut fără de ani din Tatăl; Duhule Sfinte, Care din veac purcezi de la Părintele, dar nu Te naşti;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru: Părinte, Care ne-ai chemat pe noi dintru neființă; Fiule, Cel ce ne-ai răscumpărat pe noi, cei căzuți, prin Crucea Ta; şi Duhule Sfinte, Cel ce sfinteşti şi înviezi pe toți cu Darul Tău;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit a întemeia în duhul, în sufletul şi în trupul meu, cortul cel cu trei părți spre a Ta sălăşluire, şi nu l-ai lăsat pe el întru mine până în sfârşit a se strica prin păcat;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai pus semnul Ființei Tale, celei în trei Ipostasuri, peste toate lucrurile Tale, în lumea aceasta văzută şi în cea nevăzută;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 5-LEA:

Treime fără de început şi a toate Făcătoare, zidindu-ne pe noi după chipul şi asemănarea Ta, ai poruncit nouă a face cele plăcute înaintea Ta; iar noi, ticăloşii, voia noastră cea rea iubind-o, făgăduințele Sfântului Botez am lepădat şi chipul Tău l-am întinat. Dar, acum iarăşi alergăm la Tine şi ne rugăm: Trimite-ne nouă Darul Tău, scoate-ne pe noi din mâna vrăjmaşilor noştri văzuți şi nevăzuți şi ne mântuieşte pe noi cu judecățile pe care le ştii, ca în vecii vecilor să cântăm Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzând înțelegerea care covârşeşte toate desăvârşirile Tale şi nespusele faceri de bine către fii cei săraci ai lui Adam, şi că tot cel ce crede cu adevărat întru Tine, Dumnezeul cel în trei Ipostasuri, cel mort cu duhul se înviază, cel întinat cu ştiința se curățeşte şi cel pierdut se mântuieşte, cu minte mulțumitoare, cu inimă mulțumitoare şi cu buze de mulțumire, zidite de Tine, plecând genunchii, grăiesc:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai hotărât în sfatul Tău, cel în trei Ipostasuri, a zidi pe om şi în trupul lui, cel luat din ţărână, suflare de viaţă din gura Ta ai însuflat;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, în faţa lui Adam, cu chipul şi asemănarea Ta pe noi toţi ne-ai cinstit şi bunătăţilor Raiului moşteniteri ne-ai făcut;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, cu înţelepciune, ne-ai înălţat pe noi mai presus decât toate cele văzute, iar pe toată făptura cea de jos sub picioarele noastre ai supus-o;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ne-ai dăruit nouă pomul vieţii spre hrană şi cu darul nemuririi ne-ai îmbogăţit;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pe strămoşii noştri, care au călcat porunca, nu i-ai părăsit nici după greşeală, ci, întru nădejdea mântuirii, în preajma Edenului i-ai sălăşluit;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce m-ai scos din pântecele maicii mele şi cu darul Evangheliei după naştere m-ai sfinţit;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 6-LEA:

Propovăduitorul dreptăţii şi râvnitorul Sfântului Tău nume, Ilie cel prealuminat, chemat fiind de Înger, a stat pe Muntele Horeb; s-a făcut, mai întâi, vânt mare şi tare, risipind munţii, apoi, s-a făcut cutremur mare şi foc arzător; şi nu întru acestea Te-a văzut pe Tine, Doamne. Iar după foc, s-a făcut glas de vânt subţire, şi acolo, Doamne, Te-a văzut; şi acoperindu-şi faţa cu cojocul cu veselie şi cu frică a grăit: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Răsărit-ai lumina cunoştinţei cea cu trei raze strălucitoare a Dumnezeirii Tale la toată lumea; gonit-ai toată rătăcirea cea idolească, Dumnezeule, cel în trei Ipostasuri şi Doamne; iar pe tot neamul omenesc din întunericul cel mare al păgânităţii întru lumina cea minunată a Evangheliei l-ai adus; pentru care şi noi cei luminaţi cu aceasta, slăvind atotputernica a ta pronie, grăim:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai pierdut până în sfârşit cu apele potopului toată făptura cea stricată prin păcat şi în faţa lui Noe ai înnoit tot neamul omenesc;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai despărţit pe părinţele credincioşilor Avraam din amestecarea limbilor şi în seminţia lui ai întemeiat adevărata Biserică;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai scos pe poporul Tău din Egipt, l-ai hrănit cu mană în pustie şi l-ai dus în pământul în care curge lapte şi miere;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plinit cu Duhul Tău pe Proroci şi printr-înşii în mijlocul lui Israel ai păzit credinţa în Răscumpărătorul cel făgăduit;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai pedepsit pe poporul Tău, cel ce greşise, prin robia Babilonului, după sfârşitul căreia iarăşi ai poruncit a se zidi Ierusalimul;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai arătat pe macabei statornici până la moarte în credinţa şi predaniile cele părinteşti, iar pe Biserica cea de sub Lege ca pe o mireasă, până la venirea Iubitului ei Mire, ai păzit-o întreagă;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL LA 7-LEA:

Vrând a arăta mărimea dragostei şi a milostivirii Tale celei către neamul omenesc cel căzut, când s-a plinit vremea ai trimis pe Cel Unul-Născut, Fiul Tău Care, născându-Se din Fecioară, S-a supus Legii, pentru ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere; şi Care, petrecând pe pământ ca un om şi răscumpărându-ne pe noi prin Sfânta Crucea Sa, S-a înălţat la Cer, de unde, împlinind făgăduinţa, a trimis nouă pe Preasfântul Duh, ca să cântăm toţi: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Minunată în adevăr şi nouă minune ai arătat, Minunatule, întru cele înalte, Doamne, când, după trimiterea Preasfântului Duh peste aleşii Tăi ucenici şi Apostoli, i-ai trimis pe ei la propovăduire în toată lumea, ca să vestească numele cel mare al Preasfintei Treimi şi să aducă toate neamurile la ascultarea credinţei. Pentru aceasta, minunându-mă de puterea şi lucrarea cuvintelor lor de Dumnezeu însuflate, cu bucurie grăiesc:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai ales pe cele neputincioase, de neam slab şi nebăgate în seamă ale lumii, ca să ruşineze pe cele tari, mărite şi înţelepte;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit nenumărate cete de Mucenici, ca prin nenumărate chinuri şi omorâri, să fie pecetluit adevărul Evangheliei şi puterea Darului lui Hristos;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prin semnul Crucii ai plecat inima Sfântului Constantin cel Mare, cel întocmai cu Apostolii, şi prin el ai pus sfârşit cumplitelor prigoniri asupra creştinilor;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit Biserica prin cele şapte Soboare a toată lumea, ca şi cu şapte stâlpi, a purtătorilor de Dumnezeu Părinţi şi de învăluirile eretice nevătămată ai păzit-o;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai dăruit învăţătorilor celor de Dumnezeu înţeleptiţi şi marilor nevoitori ai bunei cinstiri, ca unor prealuminate stele pe tăria Bisericii a străluci;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai povăţuit şi pe stăpânitorul împărăţiei romanilor, Sfântul Constantin cel Mare, la lumina credinţei celei adevărate şi prin el ai izbăvit toată lumea de înşelăciunea multei necredinţe;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 8-LEA:

Străin şi minunat la stejarul lui Mamvri Te-a văzut Avraam pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, adică trei bărbaţi văzând, ca şi către Unul grăind: „Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu trece cu vederea pe robul Tău." Deci, Celor trei Care i s-au arătat în trei feţe, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, dar Unuia Dumnezeu întru O Fiinţă, până la pământ s-a închinat, grăind: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Cu totul pretutindenea eşti, Doamne, şi totdeauna purtător de grijă pentru toată zidirea Ta, nu numai cu tăria nemăsuratei puteri Tale, ci şi cu bogăţia Ta, cea atotfăcătoare; iar nouă, precum a zis Fiul Tău că, şi perii capului toţi sunt număraţi la Tine, ca nici unul dintr-înşii să nu cadă fără voia Ta. Pentru aceasta, nădăjduind spre pronia Ta, cu îndrăzneală şi cu dragoste, grăiesc:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit ca tot neamul omenesc să se împartă în seminţii şi neamuri şi fiecăruia din ele i-ai rânduit locul şi timpul vieţuirii;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, prin care împăraţii împărăţesc şi cei puternici fac dreptate, Cel ce păzeşti pe aleşii Tăi ca pe lumina ochiului.

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel din Care izvorăşte toată înţelepciunea şi înţelegerea, toată tăria şi puterea, toată sănătatea şi frumuseţea;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce rânduieşti războaie şi iarăşi le opreşti; Cel ce încununezi cu biruinţă arma ce poartă dreptate, iar pe cea nedreaptă, chiar în mijlocul biruinţelor, mai înainte o hotărăşti spre sfărâmare;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce faci semne pe Cer şi pe pământ, trimiţi foc, boli şi foamete asupra oamenilor, ca să nu rătăcească ei până în sfârşit din căile Tale cele drepte;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce înalţi pe cei smeriţi pe pământ şi îi pui să şadă cu domnii poporului Tău, iar pe cei mândri îi nimiceşti, ca să nu se afle locul lor;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 9-LEA:

Toată firea, Sus şi jos, neîncetat Te slăveşte pe Tine, Făcătorul cel Preaveşnic şi Dumnezeu. În Cer unii cântă zi şi noapte: Sfânt, Sfânt, Sfânt, iar alţii cununile lor le pun la picioarele Tale; iar noi, pe pământ, împreună cu toată făptura, ca cei împodobiţi cu chipul slavei Tale, celei de O Fiinţă, Ţie ne rugăm şi de la Tine aşteptăm mare şi bogată milă, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Reterii cei mult-vorbitori, deşi mult se ostenesc cu mintea a ispiti despre taina Preasfintei Treimi, nu pot a înţelege cum este Un Dumnezeu de O Fire, însă în trei desăvârşite feţe; iar noi întru aceasta credem şi o mărturisim, dar cum, nu cercăm. Şi nenumăratele Tale faceri de bine cele către noi ale fiecăreia din cele trei Dumnezeieşti Feţe bine ştiindu-le, cu credinţă şi cu mulţumire grăiesc:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit cu dreaptă judecată Ta nouă tuturor a ne întoarce în pământul din care suntem luaţi şi în ziua învierii iarăşi a ne ridica;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce mai înainte ai hotărât Soarelui, lunii şi stelelor să se întunece cândva, iar pământului şi tuturor

celor ce sunt pe el cu foc a se lămuri, pentru ca în locul lor să se arate Cer nou și pământ nou, întru care va petrece dreptatea;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel cei ai rânduit ziua în care vor sta înaintea Ta la judecată, toate semințiile și neamurile, ca să-și ia fiecare plată după faptele sale.

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce vei zice dreptilor în ziua răsplătirii: Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, să moșteniți Împărăția, care este gătită vouă de la întemeierea lumii;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel de la Care păcătoșii care nu s-au pocăit, cu frică atunci vor auzi: Duceți-vă de la Mine, blestematilor, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui;

Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit ca Biserica Ta să o păzești neclintită până la sfârșitul lumii, spre a nu fi ea biruită nici de porțile Iadului;

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, miluiește-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 10-LEA:

Vrând să mântuiești lumea, Te-ai arătat la râul Iordanului, Preasfântă și Dumnezeiască Treime, Tatăl în glas din cer mărturisind pe Fiul cel iubit; Fiul în chip omenesc primind Botezul de la rob; și Duhul Sfânt pogorându-Se în chip de porumbel peste Cel ce Se boteza. Deci, întru numele a Unui Dumnezeu, însă în trei fețe, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, ne-am învățat a lumina cu Botezul pe tot omul ce vine în lume, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Împărate Preaveșnice, Care răsari Soarele peste cei buni și peste cei răi, Cel ce iubești pe cei drepți și pe cei păcătoși miluiești, spală necurăția mea cea sufletească și trupească, binevoiește a face în mine lăcașul Tău, deși nevrednic rob al Tău sunt. Pierde gândurile mele cele necurate, șterge faptele mele cele necuvioase, îndreptează limba mea spre a vorbi numai cele plăcute înaintea Ta, pentru ca, având inimă și buze curate, cu umilință să grăiesc unele ca acestea:

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne, Dumnezeul nostru, despre Care Ceata Apostolilor învederat vorbește și către Care Soborul Proorocilor pururea privește;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, pe Care Ceata Mucenicilor cu dumnezeiască cuviinţă Te mărturiseşte şi oastea Preacuvioşilor numele Tău cel sfânt îl slăveşte;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, pentru Care mulţimea pustnicilor neîncetat suspină şi de la Care nevoinţele pustniceşti se încununează;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Căruia ierarhii şi păstorii Bisericii aduc cântare de mulţumire, iar învăţătorii lumii spre a noastră mântuire prin Tine teologhisesc;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunea cea pentru noi şi mijlocirea tuturor Sfinţilor, iar mai ales a Preasfintei Fecioare, care îşi întinde mâinile sale către Tine pentru noi;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, îngrădeşte-ne pe noi cu Sfinţii Tăi Îngeri şi goneşte de la noi duhurile cele rele de sub Cer;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 11-LEA:

Toată cântarea ce se aduce Ţie, nu poate a-Ţi aduce mulţumirea cuvenită pentru toţi şi pentru toate, Dumnezeule, Cel slăvit în Treime, căci nu se află nici minte care să poată a se întinde cu cugetul către mulţimea îndurărilor Tale celor asupra noastră, nici cuvânt care cu vrednicie să le povestească; însă, pentru toate cele văzute de noi şi care ni se dau nouă, fie Ţie, Preasfântă Treime, mulţumire de la mine, cinstea şi slava pe care Tu însăţi le ştii că ar fi vrednice şi plăcute de slava Ta; deci eu, închinându-mă Ţie, cu semerenie şi cu dragoste cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Luminătorule cel în trei Sori, ca un dătător de lumină Te-ai arătat, în făgăduinţele Tale, nouă, celor ce suntem întru întunericul necunoştinţei despre soarta noastră cea viitoare; cu mulţumire, însă, Te mărturisim, ca măcar de una din fericirile cele prevestite de Unul-Născut Fiul Tău să ne învrednicești pe noi; pentru care eu, acum, cu umilinţă şi cu dragoste grăiesc:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai gătit aleşilor Tăi bunătăţile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu s-au suit;

Sfânt eşti, Doamne, Dumnezeul nostru, pe Care toţi cei curaţi cu inima Te vor vedea precum eşti şi Te vor cunoaşte precum Tu Însuţi îi cunoşti pe ei;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, întru Care toţi cei flămânzi şi însetaţi vor afla dreptate, pe saţiul ce niciodată nu se împuţinează;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, de la Care făcătorii de pace fii iubiţi se vor chema, ca cei ce sunt următori ai Unuia-Născut Fiului Tău, Cel ce pe toate le-a împăcat;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, întru Care cei blânzi vor moşteni pământul, iar cei săraci cu duhul se vor învrednici de Împărăţia Cerului;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit veşnică plată celor ce miluiesc şi nesfârşită bucurie celor ce plâng;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău Cel sfânt!

CONDACUL AL 12-LEA:

Preasfântă Treime, dă-mi Darul Tău cel atotputernic, primeşte mărturisirea păcatelor mele înaintea slavei Împărăţiei Tale, caută la suspinurile mele, trimite-mi şi mie duhul umilinţei şi al îndurărilor pentru ca să mă învrednicesc, cu suflet şi cu inimă curată şi fără de osândă, a grăi către Tine pe pământ, precum grăiesc Îngerii în Cer: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cântând Pronia Ta, cea iubitoare de oameni, toţi Te slăvim pe Tine, Treime fără de început şi credem întru Unul Dumnezeu, Dumnezeu Tatăl şi Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt. Iar eu pe altul, afară de Tine, Dumnezeu nu ştiu şi către Tine cad şi Ţie mă rog, zicând:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, dă-mi ajutor să nu mă tem de nici un rău, spre apărarea vieţii mele şi spre a nu mă înfricoşa de nici un vrăjmaş;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce mântuieşti pe păcătoşii cei ce se pocăiesc, mântuieşte-mă şi pe mine mult-păcătosul;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce înmulţeşti mila Ta tuturor, înmulţeşte-o şi asupra mea şi miluieşte-mă şi pe mine, căci neputincios sunt;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, prelungeşte-mi vremea vieţii spre a mă pocăi şi nu mă osândi spre tăiere, ca pe smochinul cel neroditor;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, izbăveşte-mă de ispitele ce mă împresoară: de lume, de trup şi de diavol, şi mă întăreşte în credinţa şi dragostea cea către Tine;

Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, învredniceşte-mă a Te vedea faţă către faţă şi a intra în cămara Ta cea luminoasă, la nunta Mielului;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne, Dumnezeul nostru, miluieşte-mă pe mine, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, Preasfântă, de viaţă Făcătoare, nedespărţită şi a toate făcătoare Treime: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte, Unule Adevăratul Dumnezeu şi Făcătorul nostru, primeşte această de acum mulţumire a mea; trimite-mi darul şi puterea din înălţimea sfântului Tău lăcaş, ca toate poftele trupeşti călcându-le, să vieţuiesc întru toată buna cinstire şi curăţire până la sfârşitul vieţii mele, pururea lăudând Preasfânt numele Tău şi cântând: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

După aceasta se zice iarăşi Icosul întâi, Arhanghelii şi îngerii... şi Condacul întâi: Împărate al veacurilor...

Apoi se citesc aceste rugăciuni:

RUGĂCIUNE CĂTRE DUMNEZEU-TATĂL

Atotputernice Stăpâne, Înţelepte şi Atotbunule Doamne, Născătorule cel fără de început al Fiului, Cel dintru O Fiinţă Născut şi purcezător al Sfântului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, veşnic şi pururea fiitor; Însuţi pricinuitorule de purcedere, a Cărui mărire este nemărginită, slavă nespusă şi milostivire nemăsurată; Cel ce ne-ai adus pe noi din nefiinţă şi ne-ai cinstit cu chipul Tău cel preascump; Care ne-ai dăruit nouă, nevrednicilor, nu numai a Te cunoaşte pe Tine şi a Te iubi, dar şi ceea ce este mai scump, că Tată a Te numi pe Tine ne-ai învrednicit. Mulţumim Ţie, Dumnezeule al milostivirii şi al îndurărilor, Cel ce nu ne-ai lăsat pe noi, cei ce am călcat porunca Ta, în mijlocul păcatului şi în umbra morţii; ci ai binevoit a trimite pe pământ, pentru mântuirea noastră, pe Unul-Născut Fiul Tău, prin Care şi veacurile s-au făcut, ca prin Întruparea Lui şi prin Patimile Lui, cele înfricoşătoare, de chinuirea diavolului şi din stricăciunea morţii noi să ne izbăvim. Mulţumim Ţie, Dumnezeule al dragostei şi al puterilor, că, după Înălţarea la Cer a

Preascumpului nostru Mântuitor, ai trimis și pe Preasfântul Tău Duh peste aleșii Lui ucenici și Apostoli, pentru ca, prin puterea propovăduirii lor cea de Dumnezeu însuflată, pe toată lumea s-o lumineze cu lumina cea curată a Evangheliei Tale. Deci, Însuți, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ascultă acum rugăciunea cea smerită a nevrednicului robului Tău, că așa precum ne-ai zidit pe noi numai pentru bunătatea Ta și ne-ai răscumpărat pe noi numai pentru îndurarea Ta, așa ne și mântuiește pe noi după milostivirea Ta cea neasemănată; fiindcă din faptele noastre nici urmă de pocăință nu avem, ci dreapta răsplătire și despărțire de prealuminată fața Ta ne așteaptă. Că dacă și pentru tot cuvântul în deșert se va cere de la noi răspuns în ziua Judecății și a răsplătirii, pentru nenumăratele noastre fărădelegi, cu care am greșit înaintea Ta, apoi, ce răspuns vom da noi, săracii, în ziua aceea? Pentru aceasta, foarte întristându-mă, alerg întru îndreptarea căilor mele numai spre a Ta bunătate, care covârșește toată mintea și cuvântul, și având-o pe aceasta ca temelie tare a nădejdii, mă rog Ție: Greșit-am, curățește-mă, Doamne! Nelegiuit-am, iartă-mă, Stăpâne! Mâniatu-Te-am, milostivește-mă, îndelung-Răbdătorule! Și păzește-mi mai ales mintea, știința și inima de răutățile lumii; izbăvește-mă și mă mântuiește de viforul cel mult învăluitor al patimilor și al căderilor în păcatele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și neștiute; și mă îndreptează la limanul cel lin al credinței, al dragostei și al nădejdii vieții celei veșnice. Adu-Ți aminte, Doamne, de mine, întru mila Ta; dăruiește-mi toate cererile cele spre mântuire, dar mai ales viață curată și fără de prihană; învrednicește-mă, Doamne, a Te iubi pe Tine și a mă teme din toată inima mea și a face voia Ta cea Sfântă, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu, și ale tuturor Sfinților. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeul nostru ești și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înalț, cu Cel fără de început al Tău Fiu și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
CĂTRE DUMNEZEU-FIUL

Unule-Născut Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce pentru mântuirea noastră ai binevoit a Te întrupa și moarte a pătimi, iar acum și cu preacuratul Tău trup la Cer de-a dreapta împreună cu Tatăl ședzi și toată lumea o cârmuiești, nu ne uita cu milostivirea Ta pe noi, cei ce suntem jos, și de multe ispite și mâhniri suntem ispitiți. Și chiar dacă suntem cu totul întinați și

nevrednici, însă întru Tine, Mântuitorule și Dumnezeul nostru, credem și pe alt mijlocitor și nădejde a mântuirii nu știm. Deci, dă-ne nouă, Preabunule Răscumpărătorule, ca totdeauna să ne aducem aminte de câte chinuri ale sufletului și alte trupului Tău a fost trebuință, ca să împaci dreptatea cea veșnică a Părintelui Tău pentru păcatele noastre; și cum Te-ai pogorât de pe Cruce până la Iad, cu preacurat sufletul Tău, ca să ne izbăvești pe noi de puterea chinuirii Iadului. Iar noi, aducându-ne aminte de aceasta, să ne păzim de pofte și de păcate, care au fost pricină de înfricoșătoarele Tale Patimi și de moartea Ta; și să iubim dreptatea și virtutea, care sunt mai plăcute Ție decât tot darul cel adus de noi. Deci, ca Cel ispitit după toate, Preabunule Doamne, singur știi cât este de mare slăbiciunea duhului și a trupului meu și cât de puternic și viclean este vrăjmașul, care umblă ca un leu, căutând să mă înghită; pentru aceasta, nu mă lipsi de ajutorul Tău cel atotputernic, ci fii de-a pururea cu mine, păzindu-mă și acoperindu-mă, povățuindu-mă și întărindu-mă, bucurând și veselind duhul meu. Iar eu, alergând la sânul dragostei și al îndurării Tale, Doamne, toată viața mea, cea vremelnică și veșnică, Ție Ți-o dăruiesc, Stăpânului, Răscumpărătorului și Domnului nostru; și din adâncul sufletului Te rog, Doamne, să mă faci și pe mine cu judecățile care le știi, fără de împiedicare a trece calea aceasta întunecoasă a vieții pământești și a ajunge la cămara cea dumnezeiască a Ta, pe care ai făgăduit a o pregăti tuturor celor ce cred în numele Tău și urmează dumnezeieștile Tale învățături.

RUGĂCIUNE
CĂTRE DUMNEZEU-DUHUL SFÂNT

Împărate ceresc, Preabunule Mângâietorule, Duhule al adevărului, Cel ce din Tatăl mai înainte de veci purcezi și întru Fiul pururea Te odihnești, nepărtinitorule izvor al darurilor celor dumnezeiești, pe care le împarți precum voiești, prin care și noi, nevrednicii, ne-am sfințit și ne-am uns în ziua Botezului nostru, caută acum spre rugăciunea robului Tău; vino la mine și Te sălășluiește între mine și curățește sufletul meu, ca să pot a mă face lăcaș Preasfintei Treimi. Așa, Preabunule, nu Te scârbi de necurăția mea, nici de rănile păcatelor mele, ci tămăduiește-le cu ungerea Ta cea atotvindecătoare. Luminează mintea mea, să cunosc deșertăciunea lumii și a celor ce sunt în lume; înviază știința mea, ca neîncetat să-mi vestească ceea ce se cuvine a face și ce se cuvine a lepăda; îndreptează și înnoiește inima mea, să nu izvorască, ziua și noaptea, gânduri rele și pofte necuviocase.

Îmblânzește-mi trupul și stinge cu însuflarea Ta, cea dătătoare de rouă, văpaia patimilor mele, prin care se întunecă în mine chipul cel preascump al lui Dumnezeu. Iar duhul lenevirii, al mâhnirii, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert gonește-l de la mine și dă-mi duhul dragostei și al răbdării, duhul blândeții și al dreptății, ca îndreptând inima mea cea slăbănogită și genunchii mei, fără de lenevire să călătoresc pe calea sfintelor porunci, și așa, ferindu-mă de tot păcatul și împlinind toată dreptatea, să mă învrednicesc a primi sfârșit creștinesc și nerușinat, și a intra în Ierusalimul cel ceresc; iar acolo a mă închina Ție, Cel împreună cu Tatăl și cu Fiul, cântând în vecii vecilor: Treime Sfântă, slavă Ție!

RUGĂCIUNE
CĂTRE PREASFÂNTA TREIME

Preasfântă Treime, Stăpânire de O Ființă, pricinuitoare a tot binele, ce vom răsplăti Ție, pentru toate câte ne-ai dat nouă, păcătoșilor și nevrednicilor, pe care mai înainte de a ne naște noi în lume le-ai rânduit, și pentru toate cele ce ne dai fiecăruia dintre noi în toate zilele, și pentru cele ce ai gătit nouă tuturor în veacul cel viitor? Deci, se cuvenea pentru atâtea binefaceri și îndurări, să mulțumim Ție nu numai cu cuvintele, ci mai ales cu faptele, păzind și împlinind poruncile Tale; iar noi, cu patimile noastre și cu obiceiurile cele rele, în nenumărate păcate și fărădelegi ne-am aruncat. Pentru aceasta, ca cei ce suntem necurați și întinați, nu numai că nu îndrăznim a ne arăta înaintea Preasfintei fețe Tale celei întreit strălucitoare, ci nici Preasfânt numele Tău a-l chema, de nu ai fi binevoit Însuți Tu, spre a noastră mângâiere, a ne vesti nouă că: Pe cei drepți și curați îi iubești, iar pe păcătoșii care se pocăiesc, îi miluiești și cu milostivire îi primești. Deci, caută o! Dumnezeiască Treime, din înălțimea Sfintei Slavei Tale și asupra mea, a mult-păcătosului și bunăvoința mea în loc de fapte bune o primește, și dă-mi mie duhul pocăinței celei adevărate, ca, urând tot păcatul, întru cuviință și dreptate până la sfârșitul vieții mele să petrec, făcând voia Ta cea sfântă și slăvind, cu cuget curat și cu fapte bune, preadulcele și preîncuviințatul numele Tău, al Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL
DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

După obișnuitul început se zice această

RUGĂCIUNE
CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Făcută de Sfântul Isaac Sirul

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisus Hristoase, Dumnezeul nostru, Care cercetezi făptura Ta, Căruia Îți sunt arătate patimile mele și neputința firii mele omenești, dar și tăria pizmașului meu, Tu, Însuți, acoperă-mă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea mea pătimașă și tăria mea neputincioasă. Tu, dar, Bunule, Cel ce știi neputința mea, Care și porți greutatea neputinței mele, păzește-mă de tulburarea cugetelor și de potopul patimilor și fă-mă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta, ca, nu cumva, în poftele mele cele întinate, să pierd dulceața ei și să mă aflu fără de rușine și fără de frică înaintea Ta. Ci, Tu, Doamne, Preadulcele meu Iisus, miluiește-mă și mă mântuiește. Amin.

Apoi se zic:

CONDACELE ŞI ICOASELE

CONDACUL 1:

Apărătorule cel mai mare şi Doamne, Biruitorul Iadului, ca cel ce m-am izbăvit de moartea cea veşnică, cele de laudă aduc Ţie eu, robul Tău şi zidirea Ta cea căzută. Şi ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile izbăveşte-mă pe mine, care-Ţi cânt Ţie: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

ICOSUL 1:

Făcătorule al Îngerilor şi Doamne al puterilor, deschide-mi mie nepriceputului mintea şi limba spre lauda preacuratului Tău nume, precum de demult ai deschis auzul şi limba celui surd şi gângav, ca să grăiesc şi eu unele ca acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea Îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoşilor;
Iisuse preadulce, slava Patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea Proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea Mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceaţa preoţilor;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria Preacuvioşilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curaţi cu fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoşilor;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 2-LEA:

Văzând Tu, Doamne, pe văduva care plângea foarte şi, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, aşa înviază,

Doamne Iisuse Hristoase, și sufletul meu cel omorât cu păcatele, Iubitorule de oameni, și Te milostivește spre mine, care-Ți cânt Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Filip să o înțeleagă, grăia: „Doamne, arată nouă pe Tatăl". Iar Tu ai zis către dânsul: „Atâta vreme fiind cu Mine, n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine și Eu întru Tatăl?" De aceea, Ție, Celui ce ești necuprins, cu frică Îți grăiesc:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratul cel prea puternic;
Iisuse, Stăpânul cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorule cel preamilostiv;
Iisuse, păzitorul meu cel preabun;
Iisuse, curățește păcatele mele;
Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptățile mele;
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 3-LEA:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de Sus pe Apostolii Tăi, cei ce ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine, cel gol de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău cel Sfânt și dă-mi să-Ți cânt Ție cu dragoste: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârșit;

Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluiește-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curățește-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învață-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse, curățește-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 4-LEA:

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru său, Petru se afunda în apa Mării Galileii; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu Adevărat, și primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă! Și chemându-l, i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta, Doamne, și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce Ție grăiesc:
Iisuse, Ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul făpturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăvește-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 5-LEA:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi, de demult, din blestemul legii cu sângele Tău, cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, aşa mă scoate şi pe mine, Doamne, din lanţurile cu care şarpele m-a împiedicat, prin patimile cele trupeşti şi prin îndemnările spre desfrânare şi prin trândăvirea cea rea; scoate-mă şi pe mine, Doamne, cel ce-Ţi cânt Ţie: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile şi cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar eu aduc Ţie cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele;
Iisuse, lauda bătrâneţilor mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viaţa mea de după moarte;
Iisuse, liniştea mea la Judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atunci;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 6-LEA:

Plinind vestirea şi graiurile propovăduitorilor de Dumnezeu purtători, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai viețuit, Cel ce eşti de neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat; iar noi, cu rănile Tale tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău, Doamne, și s-a izgonit înșelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar noi dobândind mântuire, mulțumire Îți aducem Ție, cântând așa:

Iisuse, adevărul cel ce izgonești înșelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieții, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află și sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;
Iisuse, răscumpărătorul păcătoșilor, curățește fărădelegile mele;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 7-LEA:

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce tund; și ca un Dumnezeu din morți ai înviat și cu slavă la Ceruri Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe noi, care-Ți cântăm Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Arătat-a Făptura minunată, arătându-Se nouă Făcătorul, că din Fecioară, mai presus de fire, S-a întrupat și din mormânt a înviat, nestricând pecețile, și la Apostoli prin ușile închise a intrat cu trupul. Drept aceea, minunându-mă, cu credință grăiesc acestea:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;

Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăția cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit;
Iisuse, tăria cea preînaltă;
Iisuse, puterea cea veșnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 8-LEA:

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la Ceruri pe noi, cei ce-I cântăm Lui: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Cu totul era între cei de jos și dintre cei de Sus nicicum nu S-a despărțit Cel de negrăit, când de voie pentru noi a pătimit și cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, și cu Învierea Sa a dăruit viață celor ce-I cântă:
Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repeziciunea minții;
Iisuse, bucuria cunoștinței;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveșnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de Ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 9-LEA:

Toată firea îngerească, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău, în Ceruri strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi, păcătoșii, pe pământ cu buze de tină cântăm: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Pe retorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca niște pești, fără de glas, despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună, cum Dumnezeu, neschimbat fiind, deplin petreci și ca Om. Iar eu, minunându-mă de o taină ca aceasta, cu credință grăiesc acestea:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveșnic;
Iisuse, Împăratul împăraților;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii și ai celor morți;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca după faptele mele;
Iisuse, curățește-mă după mare mila Ta;
Iisuse, izgonește de la mine toată trândăvirea;
Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 10-LEA:

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor, văzând către apus firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea S-a preaînălțat numele Tău mai mult decât tot numele și de la toate lăcașurile cerești și pământești auzi: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Împărate cel preaveșnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curățește-mă, Doamne, de toată întinăciunea, precum ai curățit pe cei zece

leproși și mă tămăduiește, Ducele meu Iisus, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să-Ți cânt eu Ție cu umilință acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăția cea neîmputinată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
Iisuse, ajutătorul celor osteniți;
Iisuse, călăuzitorul și îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniștea celor învăluiți;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 11-LEA:

Cântare cu totul de umilință aduc Ție eu, nevrednicul, și strig ca și cananeanca: Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavol și cu patimi și cu urgie este aprins, și dă-mi tămăduire mie, celui ce-Ți cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Apostolul Pavel, luminătorul, cel primitor de lumină, al celor din întunericul necunoștinței, care mai înainte Te prigonea pe Tine, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie, Doamne, luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului meu, să-Ți grăiesc Ție:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;

Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse, tămăduieşte-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curăţeşte-mi mintea de gândurile cele deşarte;
Iisuse, păzeşte-mi inima de poftele cele viclene;
Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 12-LEA:

Dăruieşte-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Doamne Iisuse Hristoase, şi mă primeşte şi pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum l-ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, şi cheamă-mă şi pe mine, trândavul, precum de demult l-ai chemat pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, şi auzi-mă şi pe mine, cel ce-Ţi cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Slăvind Învierea Ta, Te lăudăm toţi şi credem împreună cu Apostolul Toma că, Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi vei veni să judeci viii şi morţii. Atunci, mă învredniceşte şederii de-a dreapta Ta şi pe mine, cel ce-Ţi cânt:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuieşte-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă;
Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veşmântul cel luminat, înfrumuseţează-mă;
Iisuse, mărgăritatul cel cinstit, luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte peste mine;
Iisuse, soarele dreptăţii, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfântă, străluceşte peste mine;
Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti izbăveşte-mă;
Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;
Iisuse, izbăveşte-mă de focul cel nestins şi de alte chinuri veşnice;
Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, Preadulce și întru-tot-îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu Tatăl, primește acum această puțină rugăciune a mea, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea și a altor neamuri asupra noastră, de neputințe, de nevoi și de foamete, de toate necazurile și rănile cele aducătoare de moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-mă pe mine, cel care Îți cânt Ție: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

După aceasta se zice iarăși: Icosul întâi, Făcătorul îngerilor și Doamne al puterilor... și Condacul întâi: Apărătorule cel mai mare și Doamne...

Apoi se citește această rugăciune.

RUGĂCIUNE
CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Făcută de Sfântul Isaac Sirul

DOMNULUI SĂ NE RUGĂM.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește, Doamne, și lacrimile mele. Cu patimile Tale vindecă patimile mele. Cu rănile Tale tămăduiește rănile mele. Cu sângele Tău curățește sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău, cel de viață Făcător. Fierea cu care vrăjmașii Te-au adăpat, să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce, să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu, cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu pălmuiri și cu scuipări, să umple de strălucire fața mea, cea întinată de fărădelegi. Duhul Tău, pe care L-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăința, nici umilința care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești și nu poate

să caute spre Tine, cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite şi nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei pentru Tine. Dar Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, vistierul bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă neştirbită şi inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci, fără de Tine, mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi aşadar, Bunule, Harul Tău, Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale, fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea Icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne, să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine, Doamne, ieşi în căutarea mea. Du-mă la păşunea Ta, cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrăneşte-mă împreună cu ele din verdeaţă dumnezeieştilor Tale Taine, căci inima lor curată este sălaşul Tău şi se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta, Doamne, este mângâierea şi odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri şi în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învredniceşte şi pe mine, nevrednicul, cu harul şi cu iubirea Ta de oameni, în vecii veciilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI ŞI DE VIAŢĂ PRIMITORULUI MORMÂNT AL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS DUMNEZEU

După rugăciunile începătoare vei zice

CONDACUL 1:

Acum eu, nevrednicul, stând cu evlavie înaintea preacinstitului şi de viaţă primitorului Mormânt al Domnului, împreună cu Îngerii aduc dumnezeieşti cântări, ca cel ce are sfinţenie neasemănată, să mă sfinţească şi pe mine, care cad înaintea lui şi cu credinţă cânt: Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

ICOSUL 1:

Îngerii nevăzuţi pururea cu frică înconjoară Mormântul prea fericit al lui Hristos şi văzându-l ca pe un tron minunat şi izvorâtor de lumină, se minunează şi stau, cântând către el acestea:

Bucură-te, Mormânt prea luminat al lui Hristos;
Bucură-te, pierderea dușmanului înțelegător;
Bucură-te, singura înflorire a tot pământul;
Bucură-te, podoaba tuturor dreptcredincioșilor;
Bucură-te, masă care ții ca pe o jertfă pe Hristos;
Bucură-te, crin care crești mugurul iertării pentru cei credincioși;
Bucură-te, că te afli în mijlocul lumii;
Bucură-te, că ești mai presus în mărire decât Cerul;
Bucură-te, ținătorul izvorului nestricăciunii;
Bucură-te, cel în care a fost îngropat Ziditorul;
Bucură-te, cel prin care zidirea s-a luminat;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 2-LEA:

Văzând Iosif din Arimateea că este necunoscută soarta de neînlăturat a morții, în grădină și-a făcut pentru sine mormânt, dar coborându-Te pe Tine mort de pe Cruce, Doamne, cu cinste în el s-a grăbit a Te îngropa, strigând Ție cu mare dragoste: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Cu dumnezeiască cunoștință Iosif din Arimateea, cel cu bun chip, a cunoscut lucrarea cea mare a Răstignirii; pentru aceasta, venind la Pilat, a zis: „Dă-mi trupul cel prea curat al Domnului", iar cum l-a cerut, l-a și luat. Și în Mormânt nou pe Hristos L-a pus, strigând astfel:

Bucură-te, sfârșitul patimilor Mântuitorului;
Bucură-te, cântare de bucurie a credincioșilor;
Bucură-te, lucrător al nestricăciunii oamenilor;
Bucură-te, apărător împotriva răzvrătirii dușmanilor;
Bucură-te, cer pământesc, care închipuiești tronul lui Dumnezeu;
Bucură-te, tron ceresc, pe care Dumnezeu a fost văzut locuind;
Bucură-te, că ești izvor din care curge viața;
Bucură-te, că te-ai făcut lui Hristos dumnezeiască sălășluire;
Bucură-te, zidirea din nou a Sionului de Sus;
Bucură-te, chemarea sigură a credincioșilor;

Bucură-te, vas plin, cuvântător de Dumnezeu;
Bucură-te, cel care dezlegi toată îndoiala;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 3-LEA:

Iosif din Arimateea, cuprins fiind de puterea Ta, cea dumnezeiască, a lepădat frica iudeilor și pogorând trupul Tău de pe Cruce, împreună cu Nicodim, cu smirnă și aloe l-au uns, apoi cu cinste Te-au înmormântat, cântând cu dragoste: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Având Fecioara în suflet sabia întristării, după cum i-a fost proorocit, și lângă Mormântul Fiului lui Dumnezeu aflându-se, cu tânguire plângea și pe acesta udându-l cu lacrimi, striga:

Bucură-te, cel prin care a venit bucuria;
Bucură-te, cel prin care stricăciunea s-a stins;
Bucură-te, temelie și întărire a celor binecredincioși;
Bucură-te, căderea și zdrobirea celor rău credincioși;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, prea fericit, al Fiului Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, cămară prea plăcută a Mielului celui înțelegător;
Bucură-te, că ai ținut pe Cel ce ține toate;
Bucură-te, că n-ai stăpânit pe Cel ce rânduiește toate;
Bucură-te, steaua care arăți Soarele;
Bucură-te, luminător care luminezi toată lumea;
Bucură-te, vas al focului cel neapropiat;
Bucură-te, cămara luminii celei neînserate;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 4-LEA:

Vifor de întristare având femeile mironosițe, n-au voit să se depărteze de Sfântul Mormânt, căci în el se ascundea Bucuria, și de aceea s-au sârguit toată noaptea să se tânguiască, cu Maica lui Iisus Hristos Dumnezeu, și ca, după lege, să petreacă sâmbăta, s-au întors, strigând: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Auzitu-Te-au pe Tine ucigătorii de Hristos, zicând mai înainte către dânșii că, vei învia din morți, și alergând ei la Pilat au cerut să fie pecetluit Sfântul Mormântul Tău și cu custodie să fie păzit, dar eu, stând lângă el, strig cu dragoste:

Bucură-te, cel ce ești cel mai mare loc de închinare;
Bucură-te, cel ce izvorăști râuri de minuni;
Bucură-te, întărirea celor ce se clatină;
Bucură-te, tron nemișcat al Bisericii;
Bucură-te, stăpânirea Dumnezeirii, Care a strălucit sub pământ;
Bucură-te, plinirea sfințeniei, care sfințește tot pământul;
Bucură-te, cel ce ușurezi pe credincioșii cei împovărați;
Bucură-te, cel prin care iudeii au fost alungați afară;
Bucură-te, cel prin care neamurile s-au făcut moștenitoare;
Bucură-te, învingerea și amărăciunea iadului;
Bucură-te, mântuirea tuturor oamenilor;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 5-LEA:

Luptător cu Dumnezeu arătându-se, cu pizmă poporul iudeu s-a făcut ucigător de Hristos, și, pentru aceasta, pecetluind Sfântul Mormânt cu pază împrejur, Te-au păzit ca pe un mort și Te-au hulit ca pe un înșelător, îndelung-Răbdătorule, neînțelegând să cânte Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzând păzitorii lumina, cea de negrăit, din Cer, strălucind în Sfântul Mormânt al Domnului și piatra intrării răsturnată, s-au cutremurat și s-au înfricoșat, iar sutașul a zis:

Bucură-te, mărirea celor mântuiți;
Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, întărirea poporului creștin;
Bucură-te, dăruirea cea nedeșartă a săracilor;
Bucură-te, că S-a sălășluit în tine Dumnezeirea;
Bucură-te, că s-a împodobit în tine temelia Sionului;
Bucură-te, cel ce speli toată necurăția din suflete;
Bucură-te, cel ce stăbești toate săgețile dușmanului.;

Bucură-te, cel prin care s-a dezlegat osândirea;
Bucură-te, cel prin care s-a arătat Învierea;
Bucură-te, cel prin care credincioşii se convinge;
Bucură-te, cel prin care răucredincioşii se osândesc;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 6-LEA:

Făcându-se propovăduitori, cei ce păzeau la Sfântul Mormânt în Sfânta Cetate s-au întors, vestind cu putere mare tuturor iudeilor minunile pe care le-au văzut la Sfânt Mormântul, cel strălucitor. Iar aceştia din pizmă au cugetat din nou cele deşarte şi n-au înţeles să cânte: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Strălucind din Sfântul Mormânt, lumina cea de bucurie a alungat întunericul întristării, că înviind Tu a treia zi, Mântuitorule a toate de pe pământ, ai ridicat lacrima, iar eu luminat fiind de Sfânt Mormântul Tău, cu bucurie strig acestea:

Bucură-te, bucuria neamului omenesc;
Bucură-te, stricăciunea duşmanilor de tot felul;
Bucură-te, vindecarea de boală, care duci la mântuire;
Bucură-te, că prin tine ne-am îmbrăcat, dezgoliţi fiind prin Adam;
Bucură-te, că prin tine noi, cei morţi prin satana, ne-am făcut nestricăcioşi;
Bucură-te, cel ce închipuieşti chipul lui Ioan;
Bucură-te, cel care groapa lui Iosif lămureşti;
Bucură-te, că îndrepţi glezna celor şchiopi;
Bucură-te, dătătorul de belşug al celor buni;
Bucură-te, cel ce umpli pe cei credincioşi de bună mireasmă;
Bucură-te, că din cauza necunoştinţei vânezi pe cei răucredincioşi;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 7-LEA:

În zadar poporul iudeilor a cugetat să tăgăduiască Învierea lui Hristos, că, deşi au dat destui bani ostaşilor să tacă, sutaşul Longhin cu putere a vestit Învierea Domnului, strigând fără de frică: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Nou har a arătat Hristos, înviind din Sfântul Mormânt, celor care, luminați de El, așteptau învierea din morți și viața veacului ce va să fie, și lumina nesfârșită a Sfântului Mormânt văzând ei, cu dragoste cântă așa:

Bucură-te, ridicarea celor căzuți;
Bucură-te, iertarea celor greșiți;
Bucură-te, cel ce izvorăști tuturor bună credință;
Bucură-te, cel ce alungi credința cea rea a neamurilor;
Bucură-te, că prin tine ne umplem de toate bunătățile;
Bucură-te, că din izvoarele tale ne adăpăm cu desfătare;
Bucură-te, cel care închipuiești cinstita colimvitră;
Bucură-te, cel prin care izvorăsc râurile Cerului;
Bucură-te, cel în care a fost îngropat Cel nemuritor;
Bucură-te, cel prin care moartea s-a îndepărtat;
Bucură-te, cel prin care se luminează zidirea;
Bucură-te, cel prin care Izbăvitorului ne închinăm;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 8-LEA:

Foarte de dimineață venind mironosițele la Sfântul Mormânt și văzând minune mare, s-au mirat, că piatra de la intrare, deși foarte mare fiind, de înfricoșătorul cutremur s-a prăvălit, iar un Înger acolo stătea, strigându-le: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Cu totul fiind izvor de bucurie și veselie, Îngerul a zis mironosițelor: „Bucurați-vă!", iar ele ținând în mâini cinstitul giulgiu și preacurata mahramă, cu cinste și cu lacrimi le-au sărutat și cu dragoste către Sfântul Mormânt au zis:

Bucură-te, mângâierea celor întristați;
Bucură-te, întărirea celor bolnavi;
Bucură-te, propovăduirea Apostolilor în toată lumea;
Bucură-te, luminarea și întărirea scriitorilor creștini;
Bucură-te, cel ce adeverești învierea lui Hristos;
Bucură-te, că îndreptezi căderea lui Adam;

Bucură-te, învingerea răucredincioşilor;
Bucură-te, povăţuitorul cel dulce al celor îndoielnici;
Bucură-te, cel prin care şi morţii se ridică;
Bucură-te, bucuria celor materiale şi spirituale;
Bucură-te, blestemul păgânilor şi al necuraţilor;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 9-LEA:

Toate cetele îngereşti s-au spăimântat văzându-Te pe Tine, Mântuitorule, dormind în Sfântul Mormânt şi a treia zi înviind cu dumnezeiască cuviinţă şi dăruind oamenilor Raiul în locul Iadului, şi au cântat, strigând: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Femeile mironosiţe auzind graiurile Îngerilor, care ziceau că ai înviat din Sfântul Mormânt, Mântuitorule, toate s-au umplut de bucurie şi cu dragoste strigau acestea:

Bucură-te, mărirea teologhisirii;
Bucură-te, bogăţia Sionului celui Sfânt;
Bucură-te, minunea de Îngeri mult lăudată;
Bucură-te, rănirea demonilor mult tânguită;
Bucură-te, trâmbiţă, care răsuni puterea bunei cinstiri;
Bucură-te, mare, care îneci mulţimea cinstirii celei rele;
Bucură-te, cel pe care mulţimea Îngerilor te înconjoară;
Bucură-te, cel la care mulţimea oamenilor se închină;
Bucură-te, cel prin care cel căzut se ridică;
Bucură-te, cel în care iadul s-a tulburat;
Bucură-te, dezlegarea patimilor celor cumplite;
Bucură-te, dătătorul dumnezeieştilor daruri;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 10-LEA:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din Iad, Hristos a coborât cu sufletul până la acesta, iar cele de dedesubt s-au umplut de lumină şi de strălucirea Dumnezeirii Sale; şi cu toţii fiind izbăviţi, cu profeţii şi cu dreptii, au cântat, strigând aşa: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Ioan și Petru au alergat la Sfântul Mormânt dis-de-dimineață, încă întuneric fiind, și prin dumnezeiasca lumină văzând giulgiurile și mahrama, s-au umplut de bucurie mare, minunându-se, și către Sfântul Mormânt au zis:

Bucură-te, cel ce încălzești răceala sufletului;
Bucură-te, cel ce arăți căile celor credincioși;
Bucură-te, cel ce umpli toate de dumnezeiasca lumină;
Bucură-te, cel ce lămurești vestirile bunei credințe;
Bucură-te, oglindă cerească, care strălucești lumina cea dumnezeiască;
Bucură-te, cunoaștere, ce dăruiești înțelegere începuturilor dumnezeești;
Bucură-te, cel ce luminezi mințile celor din întuneric;
Bucură-te, cel ce răcorești inimile celor însetați;
Bucură-te, cel prin care toate s-au înnoit;
Bucură-te, cel prin care închipuirile s-au înlăturat;
Bucură-te, cel prin care înțelepciunea omenească s-a rușinat;
Bucură-te, cel prin care neștiința s-a înțelepțit;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 11-LEA:

Laudă de mânecare adâncă dis-de-dimineață mânecând, Ție, Mântuitorule, aduc Ție în loc de miruri, închinându-mă cu frică Mormântului Sfânt, purtător de viață, pe care Tu L-ai arătat nou izvor de haruri celor ce, Împărate Sfinte, strigă Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Sfânta împărăteasă Elena văzând cu bucurie, Mântuitorule, purtătorul de lumină Sfânt Mormântul Tău, mai presus de Soare răsărind din pământ, căzând în genunchi s-a închinat cu dragoste, și plină de spaimă laude aducea, strigând către Sfântul Mormânt:

Bucură-te, bucuria și nădejdea lumii;
Bucură-te, lumina sufletului și a minții mele;
Bucură-te, lauda împăraților drept-credincioși;

Bucură-te, încununarea patriarhilor binecredincioşi;
Bucură-te, că te vestesc arhiereii credincioşi;
Bucură-te, că te preamăresc cu evlavie preoţii;
Bucură-te, rânduială şi chip de faptă bună a monahilor;
Bucură-te, acoperământ şi chip al celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, apărarea oastei binecredincioase;
Bucură-te, îndemânarea noastră a tuturor;
Bucură-te, mormântul Vieţii celei înţelegătoare;
Bucură-te, mlădiţă a acesteia, mult ridicătoare;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 12-LEA:

Bucurându-se de aflarea ta, atotcinstitule Sfânt Mormânt, Sfânta împărăteasă Elena Biserică foarte mare şi preafrumoasă a zidit în jurul tău, iar noi, credincioşii, totdeauna cu evlavie înconjurându-te, Celui îngropat în tine cu credinţă cântăm: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cu bucurie cântând, te lăudăm, Sfânt Mormânt, dătător de lumină lui Hristos, că Cel de necuprins, Domnul, Dumnezeu şi Om, în tine îngropat fiind trei zile, te-a sfinţit, te-a preamărit şi pe toţi i-a învăţat să strige cu credinţă către tine aşa:

Bucură-te, sfârşitul voinţei celei negrăite;
Bucură-te, cornul nebiruit al credincioşilor;
Bucură-te, propovăduirea cuvântătorilor de Dumnezeu străluciţi;
Bucură-te, învăţarea dascălilor credincioşi;
Bucură-te, că Cel necuprins S-a aflat întru tine;
Bucură-te, că a treia zi a înviat din tine;
Bucură-te, cel ce verşi râurile cunoaşterii de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce reverşi izvoarele evlaviei dumnezeieşti;
Bucură-te, cel lăudat de popoare în greutăţi;
Bucură-te, cel lăudat de preotul credincios;
Bucură-te, că ai închis pentru credincioşi prăpastia iadului;

Bucură-te, că acestora te-ai arătat cântare nouă;
Bucură-te, Sfânt Mormânt, de trei ori fericit!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu-Tatăl, necuprins în firea întreagă și dătător de viață și Ziditor a toată făptura, cum ai încăput Tu în Sfântul Mormânt?

Primește acum, Milostive Doamne Isuse Hristoase, aceste rugăciuni ale mele, ale mult-păcătosului, și mântuiește-mă de durerile cele sufletești și trupești și de chinurile cele veșnice pe mine, cel care strig Ție: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori)

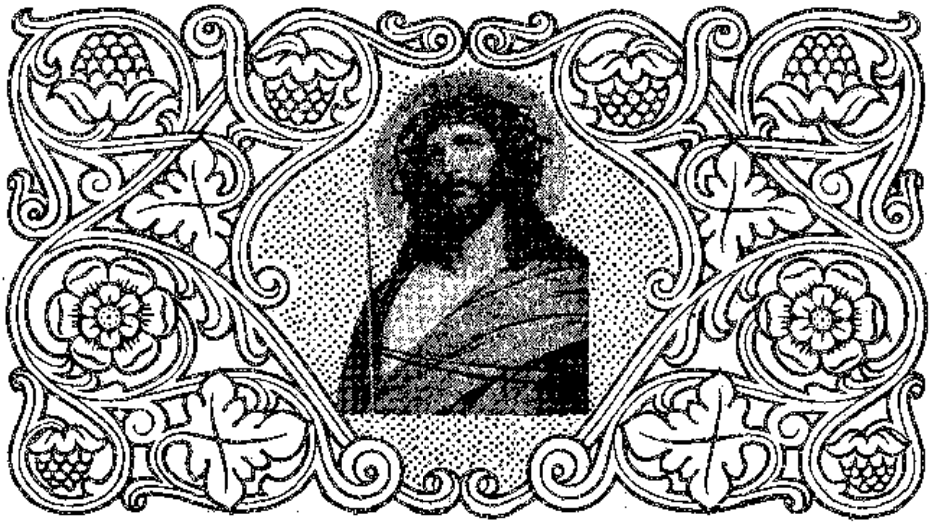

ACATISTUL SFINTELOR ȘI MÂNTUITOARELOR PATIMI ALE DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Ajutător și dătător de pocăință, umilință și iertare de păcate

După rugăciunile începătoare vei zice Troparul Sfintelor și Mântuitoarelor Patimi:

Astăzi S-a spânzurat de lemn Cel ce a spânzurat pământul pe ape! Cu cunună de spini a fost încununat Împăratul Îngerilor! Cu porfiră mincinoasă a fost îmbrăcat Cel ce îmbracă Cerul cu nori! Lovire peste obraz a luat Cel ce a eliberat în Iordan pe Adam! Cu piroane a fost pironit Mirele Bisericii. Cu sulița a fost împuns Fiul Fecioarei!

Închinămu-ne Patimilor Tale, Hristoase, arată-ne nouă și slăvită Învierea Ta!

(Această rugăciune de început se zice de trei ori.)

CONDACUL 1:

Stăpâne Preaînalte și Doamne al Cerului și al pământului, pe Tine, Împăratul cel fără de moarte, văzându-Te mort pe Cruce, făptura s-a cutremurat, Cerul s-a înspăimântat, temeliile pământului s-au clătinat, iar eu, înspăimân-

tându-mă și închinându-mă, mulțumire aduc Patimilor Tale, care pentru mine Le-ai răbdat, Doamne, și mă rog precum tâlharul cel credincios: Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine când vei veni întru Împărăția Ta!

ICOSUL 1:

Locul cetei îngerești celei căzute voind Tu a-l împlini cu cei dintre noi, nu de la Îngeri am primit întru aceasta ajutorul, ci Tu, Dumnezeu fiind pentru noi, Te-ai făcut om ca și noi ca, pentru noi cei omorâți de păcat, să Te jertfești și să ne aduci la viață prin Sfânta Jertfă a Trupului Tău, cel de viață dătător, și a Sângelui Tău, cel prea scump. Deci, pentru iubirea Ta cea nemărginită mulțumitori fiind noi, aducem Ție cântările acestea:

Iisuse, Dumnezeule al iubirii, Cel ce atât de mult Te-ai chinuit pentru noi;

Iisuse, Cel ce pe Îngeri i-ai lăsat Sus și la oameni Te-ai pogorât;

Iisuse, Cel ce cu oamenii ai plinit locul cetei celei căzute;

Iisuse, Cel ce pe om asemenea Îngerilor l-ai făcut;

Iisuse, Cel ce ai luat trup omenesc, ca pe om să-l îndumnezeiești cu Sfânt Trupul și scump Sângele Tău;

Iisuse, Cel ce pe om cu hrană îngerească l-ai hrănit;

Iisuse, Pâinea vieții;

Iisuse, Pâinea care s-a pogorât din Cer;

Iisuse, Viața cea fără de moarte;

Iisuse, îndestularea cea fără de sfârșit;

Iisuse, dulceața vieții veșnice;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 2-LEA:

Văzându-Te Îngerul în luptă, stătut-a înaintea Ta, întărindu-Te, când cu păcatele noastre ca și cu mantie grea Te-ai îmbrăcat, căci Tu și pe mine, cel pierdut, m-ai aflat și pe umeri ridicându-mă, la Tatăl m-ai dus; pentru aceasta înalț glas către Tine și-Ți cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Înțelegerea cea neînțeleasă a Patimilor Tale, cele de bunăvoie, iudeii n-au înțeles-o, când Tu, Doamne, celor care în noaptea Patimilor Te căutau,

le-ai grăit: „Eu sunt"; iar ei, năvălind asupra Ta, ca pe un făcător de rele Te-au legat și Te-au dus. Deci, către Tine căzând eu, cu frică și cu cutremur, așa grăiesc:

Iisuse, Soarele cel ce căutat ai fost cu făclii;

Iisuse, Lumina cea adevărată, urât ai fost de întunericul cel evreiesc;

Iisuse, Lumina cea neapropiată, biruit-ai întunericul răutății;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, vândut ai fost spre moarte de Iuda, fiul întunericului;

Iisuse, Cel fără de vicleșug, sărutat ai fost cu sărutare vicleană de către vânzător;

Iisuse, Cel fără de preț, vândut ai fost de oameni, dar ai rupt legăturile Iadului;

Iisuse, Cel drept, cu cei fără de lege ai fost socotit;

Iisuse, dezleagă-mă și pe mine de patimi;

Iisuse, Mielul cel dus la junghiere, îndreaptă-mă și pe mine pe căile Tale;

Iisuse, Cel ce ai primit chip de rob, miluiește-mă și pe mine, robul Tău;

Iisuse, Cel ce ai primit asemănare omenească, ridică-mă și pe mine, robul Tău cel căzut;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 3-LEA:

Dumnezeiască cunoștință având Tu, ai prevestit ucenicului Petru întreita lui lepădare de Tine, iar el văzându-Te pe Tine, Domnul și Învățătorul lui, prins și batjocorit de iudei, a plâns cu amar lepădarea de Tine. Ca și dânsul cad și eu la picioarele Tale, Doamne, și mă rog Ție: Caută și spre mine, Doamne, și înmoaie învârtoșarea inimii mele, ca să spăl și eu cu lacrimi picioarele Tale, precum păcătoasa, și să strig din adâncul inimii: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Preot fiind, după rânduiala Melchisedec, și Arhiereu veșnic, ai stat înaintea arhiereului pământesc și judecat ai fost, Stăpâne, de robul cel răzvrătit, căci lutul s-a ridicat împotriva olarului. Pentru aceasta, cu frică aduc Ție cântare de laudă:

Iisuse, Cel de neprețuit, prețuit ai fost de fiii lui Israel;

Iisuse, dorirea tuturor, Cel de Petru lepădat;

Iisuse, Dumnezeu și Om deplin, Cel de către Iuda trădat;

Iisuse, mângâierea mea, Cel părăsit de către ucenici;

Iisuse, Mielușelul cel blând, sfâșiat ai fost de fiare;

Iisuse, Arhiereul cel veșnic, Care ai intrat în Sfânta Sfintelor cu Sfânt Sângele Jertfei Tale;

Iisuse, Cel fără de întinăciune, curățește păcatele mele;

Iisuse, Cel lepădat de către cei păcătoși, miluiește-mă pe mine, cel căzut;

Iisuse, Dumnezeule Cel preaînalt, înalță mintea mea cea căzută în adâncul păcatului;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 4-LEA:

Viforul omorului de om avându-l iudeii înlăuntrul lor, ca fii ai tatălui lor, diavolul, de Tine, Doamne, s-au lepădat; de Tine, Cel ce ești Calea, Adevărul și Viața; noi însă, pe Tine Te mărturisim, Puterea lui Dumnezeu Tatăl, prin care sunt păstrate visteriile înțelepciunii și-Ți cântăm: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Auzind Pilat cuvintele Tale, s-a minunat de dumnezeiasca Ta înțelepciune și negăsind în Tine vină de moarte, și-a spălat mâinile, dar inima și-a întinat-o, osândind pe Cel Drept; pentru care eu, bătându-mi pieptul, cu frică strig:

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, întristat ai fost de cei fără de lege;

Iisuse, Fiul lui David, biciuit ai fost de cei păcătoși;

Iisuse, Cel ce îmbraci crinii câmpului, dezbrăcat ai fost de hainele Tale;

Iisuse, Cel ce acoperi cu ape cele mai de dedesubt ale pământului, scoate-mă din potopul păcatului;

Iisuse, Cel ce ai săturat cinci mii de bărbați în pustie, cu fiere și cu oțet ai fost adăpat;

Iisuse, Viața cea adevărată, legat ai fost de stâlpul ocării;

Iisuse, Cel ce ai grăit oamenilor, spăimântatu-s-au stihiile de Sfântă Patima Ta;

Iisuse, Cel ce ai vindecat rănile tuturor, primit-ai răni în loc de mulțumire;

Iisuse, Cel ce pentru mine ai fost rănit, vindecă rănile mele;

Iisuse, Pâinea vieții, satură-mă pe mine cel flămând;

Iisuse, stânca din care a izvorât apa în vremea lui Moise, adapă-mă și pe mine din sângele scurs de la coasta Ta;

Iisuse, Cel rănit pentru mine, vindecă rănile păcatelor mele;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 5-LEA:

Plin ai fost de răni și de sânge, îmbrăcat ai fost cu mantie roșie, Hristoase; Tu, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, dezbracă și de pe mine haina păcatului și mă îmbracă, Doamne, în haina cea luminoasă a nepătimirii, ca să îți cânt eu Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzându-Te pe Tine Isaia, marele glăsuitor între Prooroci, „plin de răni și fără de cinste", cu frică a strigat: „Văzutu-L-am pe El, neavând nici chip, nici frumusețe", iar eu cu frică strig:

Iisuse, Fiul Cel Iubit al Tatălui, cumplit ai fost chinuit;

Iisuse, Cel ce ai fost lovit cu trestia peste cap, scoate din capul meu gândul păcatului;

Iisuse, ochii Tăi cei luminoși plini au fost de sânge;

Iisuse, Cel a cărui față, mai luminată decât lumina Soarelui, scuipare a suferit de la cei răi;

Iisuse, Cel ce ai răbdat necinste de la oameni, cu slavă ești încununat pe Tronul Dumnezeirii, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt;

Iisuse, Cel a cărui față nu o pot privi nici Îngerii, lovită a fost ea cu palma de către făptura Ta;

Iisuse, Cel ce ai făcut voia Tatălui, bătut ai fost de către cei păcătoși;

Iisuse, bunătatea neprețuită, disprețuit ai fost de oameni;

Iisuse, Cel ce fără de număr ai fost rănit, vindecă sufletul meu de rănile păcatelor;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 6-LEA:

Judecător al nevinovăției Tale s-a arătat Pilat, scoțându-Te în fața poporului și zicând: „Iată Omul, întru care nu am aflat nimic vrednic de moarte", dar iudeii, ca niște fiare sălbatice, vrând Sângele Tău cel preascump, scrâșnind asupra Ta, mai tare strigau: „Răstignește-L! Răstignește-L!"; mântuiește-mă, Doamne, de veșnica scrâșnire, ca să mă închin Sfintelor Patimilor Tale, strigând: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Strălucitor fost-ai în lupta cu puterile întunericului, Dumnezeule al oștirilor, când a strigat Pilat iudeilor: „Iată Omul!", iar Tatăl din Cer Te-a primit ca pe o jertfă de ispășire, Mielușelule Dumnezeiesc; primește de la mine, Iubitorule de oameni, ca jertfă curată, cântarea aceasta:

Iisuse, Cel încoronat cu spini de către fiii lui Israel, încununează-mă pe mine cu cununa vieții;

Iisuse, Podoaba noastră, îmbrăcat ai fost cu hlamidă de ocară;

Iisuse, Capul Bisericii, prilej de clătinare de cap ai fost oamenilor;

Iisuse, Raza strălucirii Tatălui, batjocura oamenilor ai fost;

Iisuse, Făcătorule a toate, chinuit ai fost de făptura Ta;

Iisuse, Dumnezeule, Cel ce de ocară și de defăimare ai fost oamenilor poporului necredincios, miluiește-mă și pe mine de viermele cel neadormit;

Iisuse, Dumnezeule, răbdat-ai Patimi, ca să mântuiești firea omenească cea căzută;

Iisuse, Părinte bun, dă-mi căință ca și fiului rătăcitor;

Iisuse, Strălucirea măririi Tatălui, luminează-mă pe mine cel întunecat;

Iisuse, Cel ce ai răbdat pe Trupul Tău răni, vindecă inima mea cea rănită de păcat;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 7-LEA:

Vrând să mântuiești pe om din robia vrăjmașului, Te-ai umilit, Iisuse, înaintea Îngerilor și a oamenilor și primit-ai pe Trupul Tău bătăi și răni, ca să mântuiești pe tot omul, care strigă Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Minunată s-a arătat răbdarea Ta, Stăpâne, când pe lemn, în Patimă fiind, n-ai ridicat blestem împotriva celor ce Te huleau, ci Te rugai Tatălui, zicând: „Părinte, iartă-i, că nu știu ce fac!"; și ai spălat pământul, cu Sfânt Sângele Tău, de blestemul celor întâi-zidiți, ca să ne mântuiești pe noi. Pentru aceasta, cu umilință Îți cânt unele ca acestea:

Iisuse, Bunătatea cea nespusă, Care ai pătimit pentru noi;

Iisuse, Iubitorule de oameni, cu ură ai fost răsplătit pentru iubirea Ta;

Iisuse, Înțelepciunea lui Dumnezeu, batjocorit ai fost de cei fără de minte;

Iisuse, Cel blând și umilit cu inima, călcat ai fost în picioare de cei mândri;

Iisuse, suferit-ai chinuri amare, ca să ne tămăduiești pe noi;

Iisuse, Cel fără de patimă cu Dumnezeirea, cu răbdarea ai pătimit pentru mine, ca prin Sfânta Patima Ta, să mă mântuiești;

Iisuse Dumnezeule, mila mea, Cel ce fără de milă ai fost chinuit de toți;

Iisuse, Cel ce cu Sfântă Patima Ta ai întunecat Soarele, luminează-mă pe mine cel întunecat;

Iisuse, Cel fără de ajutor în Patimă, ajută-mă pe mine, păcătosul;

Iisuse, Cel ce ai zis: „Vulpile au vizuini și păsările Cerului cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul", acoperă-mă și pe mine sub sfânt acoperământul milei Tale;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 8-LEA:

Spăimântatu-s-a Petru, când i-a văzut pe Moise și pe Ilie stând, în chip luminat, lângă Tine, pe Muntele Taborului, și vorbind despre Schimbarea și Luminarea Sfintei Fețe Tale, cu uimire au strigat: „Doamne, bine este nouă aici!", vrând ei cu slava Ta, cea dumnezeiască, să rămână veșnic în lumea aceasta; iar Ioan, stând lângă Cruce, cu inima sfâșiată de durere, alături de Preasfânta Maica Ta, primindu-și astfel înfierea, plin de recunoștință a strigat: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Cu Trupul sfâșiat de cele mai îngrozitoare chinuri, iar mai apoi răstignit pe Cruce, părăsit de ucenici, înconjurat de cei ce strigau: „De ești Tu Fiul lui

Dumnezeu, pogoară-Te de pe Cruce!", neavând pe nimeni aproape, decât pe Maica Ta și pe ucenicul cel iubit, din mijlocul chinurilor ai strigat: „Femeie, iată Fiul tău!" și ucenicului: „Iată Mama ta!"; iar eu, cel astfel înfiat, ca Magdalena, cu lacrimi cuprinzând preacuratele Tale picioare, cele pline de răni, strig către Tine unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai fost judecat de judecători nedrepți, ai milă de mine la judecata Ta;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai răspuns prin cuvinte înaintea mincinoșilor Tăi judecători, iartă-mi cuvintele mele, cele fără de judecată;

Iisuse, Bunătatea Tatălui, disprețuit ai fost mai mult decât Barabas;

Iisuse, Pacea noastră, ca un răzvrătitor ai fost socotit;

Iisuse, Cel ce ai semănat Sfânt Sângele Tău, ca să răsară Mucenici;

Iisuse, Cel ce ai purtat pe Sfântă Crucea Ta toate păcatele noastre;

Iisuse, Cel ce Însuți ai fost osândit, Judecătorule, nu mă osândi, Doamne, pentru păcatele mele;

Iisuse, Cel ce n-ai folosit puterea Ta la vremea Sfintelelor Tale Patimi, Tu ești puterea mea, Doamne, nu mă părăsi pe mine, cel fără de putere;

Iisuse, Domnul Cel tare în războaie, Cel ce ai căzut sub Sfânta Cruce în drum spre Golgota, ajută-mă să-mi duc Crucea vieții;

Iisuse, Cel ce ai fost necinstit de iudei, nu mă lepăda pe mine de la slava Ta;

Iisuse, Cel Unul-Născut al Tatălui, du-mă pe mine la Dumnezeu Tatăl;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 8-LEA:

Toată firea s-a înspăimântat văzându-Te pe Tine, Hristoase, răstignit pe Sfânta Cruce; Soarele și-a ascuns razele sale, pământul s-a cutremurat, catapeteasma Bisericii în două s-a rupt, Iadul i-a dat afară pe morții cei din veac, iar eu, închinându-mă locului unde au stat picioarele Tale, cu umilință strig: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Retorii, cei cu aleasă vorbire, nu sunt în stare să aducă laudă vrednică Patimilor Tale; mintea și inima, sufletul și trupul și toate mădularele mele,

pe care Tu le-ai răscumpărat prin Sfânta Patima Ta, Ți se închină Ție, Hristoase, strigându-Ți:

Iisuse, Cel ce ai fost pironit pe Sfânta Cruce, șterge păcatele mele;

Iisuse, păzește-mă în frica Ta;

Iisuse, Cel ce întinzi milă tuturor, întinde-mi și mie mila Ta, Doamne;

Iisuse, revarsă milele Tale peste mine, păcătosul;

Iisuse, Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ai fost înjunghiat pentru păcatele lumii;

Iisuse, Cel ce ai ieșit din Sfântul Mormânt ca dintr-o cămară, ridică-mă și pe mine din mormântul păcatelor mele;

Iisuse, Cel ce ai fost străpuns în coastă și dintr-însa ne-ai izvorât nouă viață;

Iisuse, Jertfa cea vie, învrednicește-mă și pe mine de darurile răscumpărării;

Iisuse, Cel ce Ți-ai întins mâinile pe Sfânta Cruce, cuprinde-mă și pe mine în dumnezeiești Tale brațe;

Iisuse, Cel răstignit pe Sfânta Cruce, răstignește și trupul meu, împreună cu toate patimile și poftele mele;

Iisuse, Cel ce numeri mulțimea stelelor, numără-mă și pe mine cu aleșii Tăi;

Iisuse, dă-mi darul să nu mai doresc altceva, decât pe Tine, Doamne;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 10-LEA:

Vrând să mântuiești lumea, Tu chemat-ai la mântuire pe cei păcătoși; dat-ai lumină orbilor, auzire surzilor, grai muților, înviat-ai pe cei morți, iar duhurile cele necurate le-ai alungat; numai Israel, cel îndărătnic, nu a voit și nu Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu Adevărat și nu cântă cu noi: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Iisuse, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu haină, gol și dezbrăcat ai stat înaintea iudeilor pe Sfânta Cruce, căci ostașii împărțit-au hainele Tale, iar pentru cămașă au aruncat sorți. Dar stihiile, neputând suferi aceasta, cu perdea de întuneric Te-au acoperit, iar eu, cu frică și cu cutremur, cânt Ție unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, dezbrăcat ai fost de hainele Tale;

Iisuse, Cel ce îmbraci crinii țarinii, îmbrăcat ai fost cu hlamidă de ocară;

Iisuse, Cel ce ai stat gol pe Sfânta Cruce, cu cămașă de întuneric Te-au îmbrăcat stihiile;

Iisuse, Cel ce cu suspine Te-ai rugat Tatălui, zicând: „Părinte, iartă-i că nu știu ce fac", iartă-mă și pe mine, păcătosul;

Iisuse, Cel ce ai zis: „Părinte, în mâinile Tale îmi dau duhul Meu", primește, Doamne, și sufletul meu în mâinile Tale;

Iisuse, Cel ce Ți-ai dus Crucea la locul Căpățânii, ajută-mă să-mi duc și eu crucea vieții mele;

Iisuse, Cel ce ai intrat prin ușile încuiate la Apostolii Tăi, intră și în inima mea, cea întunecată de păcat;

Iisuse, Cel ce Te-ai înălțat la Cer, înalță-mă și pe mine din lumea păcatului;

Iisuse, Cel ce ședzi de-a dreapta Tatălui, ajută-mă să stau și eu de-a dreapta Ta;

Iisuse, Cel ce cu fiere ai fost adăpat, adapă-mă și pe mine cu Sfânt Sângele și cu Sfânt Trupul Tău;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 11-LEA:

Ospătând la cină pe ucenicii Tăi și cunoscând Tu vicleșugul vânzării, ai vădit la cina aceea pe Iuda; știindu-l pe el că nu se va îndrepta, ai vrut să arăți tuturor că, Te-ai dat de bunăvoie, ca să răpești lumea de la cel rău, îndelung-Răbdătorule; pentru aceasta, eu Îți cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Acestea zicea Domnul către iudei: „Poporul meu, ce rău v-am făcut Eu vouă sau cu ce v-am supărat pe voi? Pe orbii voștri i-am luminat, pe cei leproși i-am curățat, pe slăbănogul, cel ce ședea în pat, l-am vindecat. Poporul Meu, ce rău v-am făcut Eu vouă? Și cum Mi-ați răsplătit? În loc de mană cu fiere, în loc de apă cu oțet, în loc să Mă iubiți, pe Cruce Mi-ați pironit. De acum nu voi mai răbda. Chema-voi toate neamurile Mele și acelea Mă vor proslăvi, împreună

cu Tatăl și cu Duhul. Și Eu le voi dărui viață veșnică". Pentru aceasta, Doamne, eu Îți cânt unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce de la Tatăl ai venit și ai Tăi nu Te-au primit;

Iisuse, Cel ce ai vădit pe cel ce avea să Te vândă;

Iisuse, Cel ce ai zis despre Iuda: „Ce bine i-ar fi omului acestuia să nu se fi născut", iartă-mă pe mine, păcătosul;

Iisuse, Cel ce lui Petru, ce a plâns pentru lepădarea de Tine, iarăși i-ai încredințat păsterea oilor Tale;

Iisuse, Cel ce ai ascultat pe orbul din naștere și i-ai deschis ochii, iar pe ai iudeilor i-ai lăsat închiși, ca să nu vadă Dumnezeirea;

Iisuse, Cel ce ai vindecat pe slăbănogul, vindecă și slăbănogeala mea cea sufletească;

Iisuse, Cel ce ai curățat pe cei păcătoși, curăță și lepra păcatelor mele;

Iisuse, Cel ce ai adus mântuire casei lui Zaheu, adu mântuire și casei sufletului meu;

Iisuse, Cel ce ai înviat pe Lazăr, cel mort de patru zile, înviază și sufletul meu și hrănește-l cu pâinea sufletului Tău;

Iisuse, Cel ce ai fost răstignit pe Sfânta Cruce, răstignește și păcatele mele;

Iisuse, Cel ce ai sfărâmat porțile cele de aramă ale Iadului, sfărâmă și încuietorile cu care m-a închis păcatul pe mine;

Iisuse, Cel ce ai rupt zăvoarele cele de fier, rupe și cătușele păcatului de pe sufletul meu;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 12-LEA:

Pe Făcătorul Legii L-au cumpărat cei fără de lege de la un ucenic și ca pe un călcător de lege, L-au pus de față, înaintea lui Pilat, strigând: „Răstignește-L! Răstignește-L!", pe Acela care le-a dat lor mană în pustie; iar eu, urmând tâlharului credincios, Îți strig cu credință: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Răstignitu-Te-ai pentru mine, Hristoase, ca să-mi dărulești mie iertare; împunsu-Te-ai în coastă, ca să-mi izvorăști mie pâraie de viață; cu piroane

Te-ai pironit, ca eu să cred și din adâncul Patimilor Tale să strig Ție acestea:

Iisuse, Cel ce Ți-ai vărsat Sângele prin moarte, ca prin el să-mi dăruiești mie viață;

Iisuse, Cel ce Te-ai făcut blestem pentru cei care moartea Ți-am cerut, scoate-mă pe mine din blestem;

Iisuse, Cel ce ai suferit moartea, ca să-mi dăruiești mie viața veșnică;

Iisuse, Cel ce ai strigat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?", nu mă părăsi pe mine, cel ce zac în agonia păcatului;

Iisuse, Cel încununat cu spini, scoate spinii păcatului din inima mea;

Iisuse, Cel ce ai fost hulit de iudei, scoate-mă pe mine de la păcatul hulirii;

Iisuse, Cel ce ai împlinit taina Răscumpărării, răscumpără și sufletul meu;

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pe Sfânta Cruce, ca pe mine să mă tămăduiești;

Iisuse, Cel ce Te-ai legat pe Tine, ca pe mine să mă dezlegi;

Iisuse, Cel ce Te-ai dat morții, ca pe mine să mă înviezi;

Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât la Iad, ca pe mine să mă ridici;

Iisuse, Cel ce Te-ai înălțat la Cer, ridică-mă și pe mine, cel căzut;

Iisuse al meu și Dumnezeul meu, pomenește-mă pe mine, când vei veni întru Împărăția Ta!

CONDACUL AL 13-LEA:

O! Bunul meu Iisus Hristos, Dumnezeul meu, cel îndelung-Răbdător și mult milostiv! Primește această puțină rugăciune de căință și mulțumire pentru Sfântă Jertfa Ta, pe care eu o aduc Ție din inimă; acoperă-mă și pe mine și mă apără, Doamne, de toată boala cea trupească și sufletească și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, de diavolii cei răi și fără de rușine, de patimi și de poftele cele rele, de cumplită neputință, de neștiință, de tulburare și de frică; iar la sfârșitul vieții mele dă-mi să aud și eu fericitul Tău glas: „Vino, slugă bună!", ca împreună cu toți Sfinții Tăi, să-Ți cânt în veci: Alliluia!

(de trei ori se citește acest condac).

Apoi zi din nou Icosul I: „Locul cetei îngerești..." și Condacul I: „Stăpâne Preaînalte..."

RUGĂCIUNE CĂTRE SFINTELE PATIMI ALE DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Răstignit ai fost pe Sfânta Cruce pentru noi, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Unul Născut și Fiule al lui Dumnezeu Tatăl, Tu, adâncul milostivirii celei necurmate, al iubirii de oameni și al îndurărilor fără de număr. Știu că, pentru păcatele mele și obiceiurile mele cele rele și pentru negrăita Ta iubire de oameni ai binevoit a-Ți vărsa Preasfântul Tău Sânge, pe care eu, osânditul și nemulțumitorul, l-am călcat cu faptele mele cele rele și cu mulțimea păcatelor și obiceiurilor mele cele rele, întru mine nesocotindu-l. Pentru aceasta, din adâncul deznădejdii mele cu ochii cei înțelegători privesc spre Tine, Doamne, Cel răstignit și hrănit cu fiere, Făcătorul și Răscumpărătorul meu; îndrăznesc să vin în fața Ta, spre a cădea în genunchi la Sfintele Tale răni, cele pline de îndurare, și să mă rog pentru iertarea păcatelor și îndreptarea vieții mele, celei urâte și rele. Milostiv fii mie, Stăpâne! Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea lui, întoarce-mă și pe mine către Tine cu Dumnezeirea Ta și mă povățuiește către Împărăția Ta cea veșnică, voind eu acum să-mi pun început bun de mântuire. Cu nădejdea în ajutorul Tău, alerg către preacuratele Tale răni, pe care eu Ți le-am făcut cu nenumăratele mele păcate, pricinuind dureri nespuse pe rănile mâinilor și picioarelor Tale și în preacinstita coasta Ta, cea însulițată. Pentru aceasta, știind că nu mă vei rușina, Doamne, cad la multa îndurarea Ta; ridică cu iubirea Ta de oameni pe toți păcătoșii ce se pocăiesc, deci și pe mine, și acoperă-mă în toate zilele mele de însulțările vrăjmașilor. Nu-mi slăbi răbdările mele, Doamne, ca să fug de toate relele, și până la suflarea mea, cea mai de pe urmă, nu mă lăsa, Stăpâne, pentru nevrednicia mea, să-mi întorc fața de la Tine și nici nu îndepărta de la mine ajutorul Tău. Acoperă-mă și pe mine cu bunătatea Ta, Doamne, și cu știuta Ta milostivire primește-mă și pe mine, cel ce mă pocăiesc și mă întorc și cad către Tine. Cu Sângele Tău curățește întinăciunea sufletului meu, spală-mă și curățește-mă mai vârtos decât zăpada, reînnoiește-mă, Doamne, și mă fă precum voiești, numai să petrec împreună cu Tine. Cu Sfântă Răstignirea Ta, răstignește lumea cu toate patimile și poftele ei. Cu Sfântă Crucea Ta împrejmuiește-mă, Doamne, alungând dușmanii văzuți și nevăzuți, care neîncetat caută să piardă sufletul meu și dă-mi în toată vremea să port însemnarea cu Sfânta Crucea Ta. Cel ce ai fost străpuns la mâini și la picioare, oprește picioarele mele de la tot pasul cel greșit; cu rănile mâinilor Tale oprește mâinile mele de la toată fapta cea rea

și neplăcută Ție; Cel ce ai fost răstignit cu Trupul, răstignește-mă pe mine cu frica de Tine, ca întorcându-mă pe de la cele rele, să fac ceea ce este bun înaintea Ta, Doamne; Cel ce ai plecat capul Tău pe Cruce, umilește și pleacă la pământ mândria mea; cu cununa Ta cea de spini îngrădește urechile mele și dă-mi ce este de folos pentru mântuire și îmi trimite, după puterea răbdării mele, spinii nevoilor și ai suferințelor, ai durerilor și ai întristării, ca și eu, cât de puțin, să mă împărtășesc din marea Ta Pătimire. Cel ce ai primit scuipări, întoarce ochii mei să nu vadă desfrânarea; limba Ta cea arsă de sete să înfrâneze limba mea de la tot ce poate greși. Cel ce ai avut inima de durere străpunsă, inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, iar cu dulcele Tău nume îndulcește mintea și graiul meu și îmblânzește inima mea cea crudă. Cu umilința Ta acoperă poftele mele cele dobitocești. Cel ce Ți-ai dat sufletul pe Cruce, ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește, Doamne, cu moartea Ta omoară cugetul meu cel trupesc, ca să fiu mort pentru lume, și înviază sufletul meu cel omorât de păcat. Cu Înălțarea Ta înalță sufletul cel omorât cu păcatele, ca să slăbească gândurile mele cele rele și inima mea să nu se mai lipească de cele lumești. Sufletul meu să se lipească de Tine, Doamne, și pe mine să mă sprijinească dreapta Ta, că bine este mie a mă lipi de Domnul și a-mi pune în Domnul nădejdea mântuirii mele. Sălășluiește-Te cu totul în inima mea, Doamne, și înmiresmează-mă cu iubirea Ta, Preadulcele meu Iisus, ca să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânul meu și Dumnezeul meu, Cel ce atât de mult m-ai iubit pe mine, încât Ți-ai vărsat Preasfântul Tău Sânge pentru răscumpărarea mea.

Doamne, Cel ce ai fost străin și nu ai avut unde să-ți pleci capul, îngăduiește-mi mie, Stăpâne, să-mi plec capul la sânul Tău, ca și Ioan, plăcutul Tău. Doamne, eu Te-am hulit, eu Te-am mâniat, eu Te-am batjocorit, eu Te-am alungat, eu Te-am răstignit și de tot Te-am lepădat din viața mea. Redă-mi-Te, Doamne, ca să nu simt rușinea răcelii față de Tine, Dumnezeule; ajută-mă, ca pe Tine să Te ascult, pe Tine să Te iubesc, Ție să-Ți urmez și pe Tine să Te laud, ca Tu să fii pacea mea și liniștea mea. Doamne, apropie-mă de Sfânta Crucea Ta, ține-mă legat de Tine, ca, împreună cu Nicodim, să Te cobor de pe Cruce, împreună cu Iosif să Te înfășor în curatul giulgiu al pocăinței mele și împreună cu Preacurata Maica Ta să-Ți spăl cu lacrimi rănile Tale, cele de viață făcătoare, și să Te așez în inima mea, Doamne, în care până acum Tu nu ai avut loc, fiind eu sălaș cu totul păcătului, peșteră tâlharilor celor vânzători de suflete, lăcașul patimilor nenumărate. Inima mea Ți-o dau pe veci Ție, Doamne, sălășluiește-Te într-însa, curățește-o și o fă

cămara plăcută dumnezeieștii Tale stăpâniri. Pune, Doamne, pe umerii mei jugul cel ușor și blând al Sfintei Crucii Tale, ține-mă și pe mine în dulcea și plăcuta robie a iubirii Tale de oameni. Domnul și Făcătorul meu, stăpânește Tu peste mine și toate spre folosul meu le întocmește, însă, nu precum voiesc eu, ci precum voiești Tu, Doamne. Nu lăsa să se împlinească nici o voință rea și nefolositoare a mea, ca să nu cad iarăși în robia păcatului, care până acum m-a stăpânit, ci cu voia Ta, să se împlinească toate spre mântuirea mea. Doamne, Ție mă încredințez, fă ca pe Tine, Domnul și Dumnezeul meu, Cel răstignit și înviat, să Te am veșnic înaintea ochilor mei cei înțelegători, în inimă, în minte, în gânduri și în toate simțurile mele; iar la ieșirea mea din acest trup stricăcios, să mă primești, Doamne, în mâinile Tale cele pătrunse de cuiele Crucii și să mă acoperi de duhurile cele rele din văzduh, oștean Împărăției Tale făcându-mă, împreună cu toți cei care din veac Ți-au bine plăcut Ție, în vecii vecilor! Amin.

ACATISTUL
SFINTEI ÎNVIERI A DOMNULUI

Acest acatist se citește de la Paști până la Înălțarea Domnului.

După rugăciunile începătoare se zice de trei ori:
Hristos a înviat!

CONDACUL 1:

Apărătorul Cel Mare și Doamne, Biruitorul morții celei veșnice, ca Cel ce m-ai izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele ce laudă aduc Ție, eu robul Tău și, zidirea Ta cea căzută. Iar Tu, Cel ce ai biruință asupra morții, de moartea păcatelor slobozește-mă, Doamne, ca să grăiesc Ție:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

ICOSUL 1:

Îngerii Învierea Ta, Hristoase, Mântuitorule, neîncetat o laudă în Ceruri! Pentru aceasta, învrednicește-mă și pe mine cu inimă curată a-Ți cânta Ție, unele ca acestea:

Iisuse, Cel nepătruns, Care luminezi pe toți credincioșii, luminează-mă și pe mine, cel ce trăiesc în întunericul necunoștinței;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți și la toate le dai viață, înviază-mă și pe mine, cel omorât în păcate;

Iisuse, Cel ce Te-ai înălțat la Cer și ai înălțat și pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalță-mă și pe mine, cel plecat spre pământ;

Iisuse, Cel ce ședzi de-a dreapta Tatălui și părtaș slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu mă lipsi pe mine de slava Ta;

Iisuse, Cel ce vei veni să judeci vii și morții, nu mă judeca pe mine după fărădelegile mele, ci miluiește-mă, Doamne, după mare mila Ta;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 2-LEA:

Văzând Tu, Doamne, oamenii căzuți, Te-ai întrupat și i-ai înviat pe toți, dăruindu-le celor înviați toate spre mântuire. Înviază-mă, Doamne, și pe mine, cel omorât din pricina păcatelor, ca să-Ți cânt și eu Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Mintea nu pricepe dumnezeiasca Taină, cum Izvorul vieții înviază, omorând moartea. Pentru aceasta, numai cu inima simțind bucuria Învierii Tale, și astfel fiind luminat, cu glas de bucurie duhovnicească grăiesc către Tine unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai intrat prin ușile încuiate, intră și în casa sufletului meu;

Iisuse, Cel ce ai întâmpinat în cale pe ucenicii tăi, întâmpină-mă și pe mine pe calea acestei vieți și mă mântuiește;

Iisuse, Cel ce ai aprins inimile lor cu cuvintele Tale, aprinde și inima mea cea rece, spre dorirea de slava Ta;

Iisuse, Cel ce Te-ai cunoscut întru frângerea pâinilor, dă-mi și mie a Te cunoaște în dumnezeiasca Împărtășanie;

Iisuse, Cel ce ai făgăduit Duhul Sfânt ucenicilor Tăi, trimite-mi și mie Acest Duh mângâietor de la Tatăl;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 3-LEA:

Cu puterea Ta cea dumnezeiască, cu care ai înviat pe Lazăr, înviază-mă Doamne și pe mine, cel ce sunt doborât de patimi și zac în păcatul nepocăinței, ca ridicându-mă după glasul Tău, să cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Având putere asupra morții, căci Tu sufletele le-ai chemat din moarte, Doamne Iisuse Hristoase, cheamă-mă și pe mine din adâncul păcatelor mele și astfel, curățindu-mi simțirile, Ție, Celui ce strălucești cu lumina cea neapropiată, cu bucurie să-Ți cânt cântare de biruință, așa:

Iisuse, biruitorul morții, birulește patimile mele cele rele;

Iisuse, dătătorule de viață, dă-mi mie și viață mântuitoare;

Iisuse, izvorul bucuriei, bucură-mi inima mea întru îndreptările Tale;

Iisuse, Cel ce ai săturat cu cinci pâini și doi pești cinci mii de bărbați în pustie, afară de femei și copii, hrănește-mă și pe mine cu pâinea Ta cea cerească;

Iisuse, nădejdea celor căzuți, scoate-mă și pe mine din adâncul răutăților;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfânta Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 4-LEA:

Viforul patimilor mă tulbură și mă îneacă; de aceea, Te rog pe Tine, Doamne Iisuse Hristoase, întinde-mi și mie, ca lui Petru, mâna Ta cea de ajutor și cu puterea Învierii Tale ridică-mă, Doamne, și mă înalță spre a cânta Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Având îmbucurătoarea veste a Învierii Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Cerurile cu vrednicie se veselesc și pământul se bucură; iar eu prăznuind veselia cea veșnică, îndrăznesc a-Ți Ție cânta unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ședzi întru lumina cea neapropiată, fii aproape tuturor creștinilor, după îndurările Tale;

Iisuse, Cel ce iubești zidirea Ta, nu mă uita pe mine, cel de pe urmă;

Iisuse, Cel ce tragi inimile noastre la Tine, întoarce la Tine și inima mea cea lăcâoasă;

Iisuse, Cel ce împlinești toate cererile cele bune, împlinește, Doamne, și dorirele mele cele bune, ca mai mult decât toate pe Tine să Te iubesc;

Iisuse, Cel ce primești orice picătură de lacrimi, nu îndepărta de la Tine rugăciunile mele;

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 5-LEA:

Viață de Dumnezeu plăcută izvorăște din Tine, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului celui viu. Pentru aceasta, Te rog, ca să nu mă piardă ucigătorul de suflete, nici să îmi închidă gura și să mor nepocăit, învrednicește-mă, Doamne, să-Ți cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzând cu Duhul pe Dumnezeu înviat, veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă și neroditoare, ci din izvorul nestricăciunii și purtătorul de viață Mormânt al Mântuitorului, care, pământul cel neroditor al sufletelor noastre udându-l, ne-a învățat pe toți a-I cânta lui Iisus Hristos Dumnezeu unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ne-ai poruncit să primim scump Sângele Tău, învrednicește-mă și pe mine fără de lipsă a primi acest Preacinstit Sânge;

Iisuse, Cel ce trimiți ploaie asupra celor drepți și asupra celor păcătoși, stropește-mă, Doamne, și pe mine cu harul Tău, ca să-Ți aduc roadă duhovnicească;

Iisuse, Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa, care Ți-a sărutat cu lacrimi de pocăință picioarele Tale, dă-mi și mie, Doamne, a-Ți uda picioarele Tale cu lacrimi de umilință;

Iisuse, Cel ce ai întărit pe Apostolul Toma în credința Învierii Tale, dă-mi și mie credință nefățarnică;

Iisuse, Cel ce ai zis: „Căutați și veți afla!", dă-mi și mie a Te găsi pe Tine, Doamne;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 6-LEA:

Neîncetat propovăduind cu duhul bucuria Învierii Tale, cea de viață purtătoare, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, dă-mi să fiu și eu, păcătosul, părtaș Sfintei Tale Învieri, ca neîncetat să cânt și eu în Ierusalimul cel de Sus: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Strălucind la toată lumea cu Sfântă Învierea Sa, Domnul Iisus Hristos acum toate le-a umplut de lumină, și Cerul și pământul și cele de dedesubt, ca să prăznuiască toată zidirea Învierea lui Hristos, întru care întărit fiind și eu, voi cânta unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce toate le umpli de lumina Ta, luminează, Doamne, și ochii mei cei întunecați;

Iisuse, Cel ce ai împreunat Cerul cu pământul, ridică-mă și pe mine de pe pământ la Cer;

Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât cu lumina Ta, cea dumnezeiască, în cele de dedesubt, pogoară-Te, Doamne, și în adâncul inimii mele;

Iisuse, Cel ce ai scos din temnițele Iadului sufletele ce Te așteptau, scoate-mă și pe mine, păcătosul, din întunericul mâhnirii, căci viața mea de Iad s-a apropiat;

Iisuse, Cel ce tuturor le întinzi preacuratele Tale mâini, cuprinde-mă, Doamne, și pe mine, ticălosul, în brațele Tale;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 7-LEA:

Vrând Domnul Iisus Hristos să descopere oamenilor puterea Dumnezeirii Sale, S-a acoperit cu pecetea lui Caiafa și nestricând-o, înaintea celor ce-L păzeau, ca un purtător de biruință, a înviat și ne-a învățat pe toți a-I cânta lui: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Minunat și cu neputință este a pricepe, cum ieri ne-am îngropat împreună cu Tine, Doamne Iisuse Hristoase, iar azi înviem împreună cu Tine în Duh, și cu bucurie pentru aceasta Îți cântăm:

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți și ai dat în dar tuturor, întraripează, Doamne, mintea mea ca să-Ți urmeze Ție pururea;

Iisuse, Cel ce ai sfințit pământul cu picioarele Tale, sfințește și gândurile mele, care se înalță la Tine;

Iisuse, Cel ce nu ai oprit a se zugrăvi Preacinstitului Tău Chip, dă-mi a avea pururea în sufletul meu chipul Învierii Tale;

Iisuse, Cel ce ai primit cei doi bani ai văduvei, primește și de la mine cântarea aceasta;

Iisuse, Cel ce n-ai osândit pe femeia desfrânată, ci prin puterea Ta ai îndreptat-o pe calea cea bună, nu osândi nici buzele mele, cele întinate, care Te sărută pe Tine prin cântări și laude;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 8-LEA:

Străin lucru că, pe Dumnezeu întrupat și înviat din morți eu astăzi cu cugetul văzându-L, toată grija cea lumească o lepăd. Și ca pe Împăratul tuturor Îi primesc și-I cânt Lui: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Cu totul ai fost iubire, Doamne Iisuse Hristoase, către omul cel căzut și ai pus la dumnezeiasca strajă pe Avacum, de Dumnezeu grăitorul, să stea împreună cu noi și să arate pe Îngerul, cel purtător de lumină, care a grăit luminat despre Sfântă Învierea Ta. Pentru aceasta, și eu grăiesc Ție cu umilință:

Iisuse, Cel ce ai fost păzit de ostași, trimite la straja sufletului meu pe Îngerul păzitor, pe care eu îl alung cu păcatele mele, ca să mă păzească și să mă călăuzească spre mântuire, pentru Sfântă Învierea Ta;

Iisuse, Cel ce ai orbit cu dumnezeiasca Ta strălucire ochii celor ce Te străjuiau, întoarce ochii mei de la deșertăciune și-i luminează, Doamne, spre cunoștința adevărului;

Iisuse, Cel ce ai întrebat pe Apostolul Petru: „Mă iubești?", dă-mi și mie să am chipul dragostei lui de la urmă;

Iisuse, Cel ce ai iertat lui Petru Apostolul lepădarea de Tine, iartă-mi și mie lepădările, cele din fiecare ceas, de poruncile Tale;

Iisuse, Cel ce ai dat Apostolilor Tăi putere a lega și a dezlega, dezleagă-mă și pe mine de nedreptățile mele;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 9-LEA:

Toată firea omenească în Tine, Doamne Iisuse Hristoase, s-a preaslăvit cu Sfântă Învierea Ta, și prin ea s-a dăruit nestricăciune trupurilor Sfinților, adeverindu-ne aceasta și prin Sfintele Moaște. Pentru care și cu Îți cânt Ție cu umilință: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

De Dumnezeu grăitorii retori mânecă cu duhul, întâmpinând Învierea Ta din Sfântul Mormânt, și în loc de mir, cântare Îți aduc ei Ție, ca Soarelui dreptății și Stăpânului; cu ale lor cântări primește, Doamne, și ale mele aceste rugăciuni:

Iisuse, Cel ce ai primit mirul cel vărsat pe Tine, primește și ale mele cântări de laudă, de mulțumire și de cerere;

Iisuse, Soarele dreptății, luminează și sufletul meu cel întunecat;

Iisuse, Cel Care pescarii i-ai făcut îndreptători de oameni, atrage și voia mea cea rea spre ascultarea Ta;

Iisuse, Cel ce pe Saul l-ai prefăcut în mai-Marele Apostol Pavel, înțelepțește-mă și pe mine, cel ce rătăcesc;

Iisuse, pentru rugăciunile acestui Sfânt Mare Apostol și ale tuturor Sfinților Tăi, fie-Ți milă de mine, păcătosul;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 10-LEA:

Voind a mântui neamul omenesc, Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, Te-ai pogorât pe pământ și Însuți Dumnezeu fiind, ai primit neputințele noastre, ca și în ele să se arate puterea Ta, care mă îndeamnă și pe mine a cânta: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Cel ce ai înviat, Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce Te-ai pogorât în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat

legăturile cele veșnice în care se țineau legate sufletele, slobozește-mă și pe mine, Doamne, de legăturile păcatului, ca să-Ți cânt și eu Ție unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce ai încredințat pe iubitul Tău ucenic Maicii Tale, încredințează-mă și pe mine îngrijirii ei celei mântuitoare;

Iisuse, Cel ce suferințele Maicii Tale le-ai prefăcut în bucurie, dă-mi și mie nevrednicului, cu răbdare să port crucea mea;

Iisuse, Cel ce ai dat lumii ocrotire pe Maica Ta, dă-mi și mie, păcătosului, să fiu sub Sfânt Acoperământul ei;

Iisuse, Cel ce nu ai oprit pe prunci a se atinge de Tine, dă-mi și mie blândețile și curăția inimii pruncilor;

Iisuse, Cel ce ai liberat pe desfrânata și i-ai poruncit să nu mai păcătuiască, dă-mi și mie, Doamne, ca de acum să nu Te mai întristez;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 11-LEA:

Cântare de umilință despre Sfântă Învierea Ta binevoiește ca să-Ți aduc eu Ție, Mântuitorul nostru, și prin aceasta să primească și sufletul meu mirul vindecării de nălucirile cele vătămătoare, ca să-Ți cânt și eu pururea: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Primind prin Sfântă Învierea Ta razele strălucitoare ale darului, și prin aceasta, ca prin oglindă, duhovnicește văzând Învierea Ta, cea aducătoare de viață, mă închin Sfintei Tale Cruci și Slăvitei Tale Învieri, pe care le laud și le slăvesc, cântând așa:

Iisuse, Cel ce ai plecat Cerul, primește și rugăciunea mea ca un îndurător;

Iisuse, Cel ce ai adormit cu trupul ca un muritor, omoară poftele mele cele trupești;

Iisuse, Cel ce Te-ai dat cu totul pentru mântuirea noastră, dă-mi și mie cu totul a mă preda Ție;

Iisuse, Cel ce Te-ai înălțat la Ceruri, ca să pregătești lăcașuri celor ce Te iubesc pe Tine, așează-mă și pe mine în lăcașurile Tale;

Iisuse, Cel ce ședzi de-a dreapta Tatălui, numără-mă și pe mine cu oile cele de-a dreapta Ta;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 12-LEA:

Darul Tău dă-mi-l mie, Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce pe toți ne iubești, și primește rugăciunea mea ca pe o pârgă ce-Ți aduc eu Ție; și depărtează, Doamne, de la sufletul meu tot gândul cel viclean, ca, fără osândă, să-Ți cânt Ție: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cântând Preaslăvită Învierea Ta, Te slăvesc pe Tine, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, și cred că Tu dăruiești tuturor viață veșnică. De aceea, întru această numită și sfântă zi, ca frații unul pe altul să ne îmbrățișăm, iar pe cei ce ne urăsc pe noi, să-i iertăm, pentru Sfântă Învierea Ta. Deci, cu o gură și cu o inimă, dă-ne nouă să-Ți cântăm Ție unele ca acestea:

Iisuse, Cel ce binecuvântezi pe aceia ce Te binecuvântează pe Tine, binecuvântează, Doamne, acum și osteneala mea, cea după putere;

Iisuse, Cel ce sfințești pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, sfințește, Doamne, și dorințile și gândurile mele;

Iisuse, Cel ce ai făgăduit să fii cu cei credincioși până la sfârșitul veacului, fii neîncetat și cu mine, mulțpăcătosul;

Iisuse, Cuvântul cel adevărat al Tatălui, curăță cuvintele mele cele nevrednice, ca și eu să Te laud pe Tine, Doamne;

Iisuse, Tu, Sfintele Paști, cele mântuitoare, care duc de la moarte la viață, sălășluiește-mă în lăcașul Tău, luminând haina sufletului meu;

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, cu Sfântă Învierea Ta înviază, Doamne, și sufletul meu cel omorât cu păcatele!

CONDACUL AL 13-LEA:

Doamne, Iisuse Hristoase, Cel ce ai călcat cu moartea pe moarte și celor din morminte le-ai dăruit viață, primește Tu, Doamne, ca un miros de bună mireasmă duhovnicească, această puțină rugăciune a mea. Și dăruiește-mi și mie, Doamne, cel ce sunt în mormântul nesimțirii și al durerii și al suferinței și al neputinței și al neștiinței și al fricii, viață veșnică, ca să-Ți cânt și eu Ție: Aliluia!

Acest Condac se zice de 3 ori, apoi Icosul 1 și Condacul 1.

Se cântă apoi: Hristos a înviat... (de 3 ori).

ACATISTUL PREA SFÂNTULUI ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTORULUI DUH DUMNEZEU

Aducător de multă știință și înțelepciune și luminare de minte pentru înțelegere și pricepere la învățătură și reușită la examene

După rugăciunile începătoare vei zice:

CONDACUL 1:

Veniți toți credincioșii, să preaslăvim Pogorârea Sfântului Duh! Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acoperind, ca și cu niște ape, pământul de cunoștința lui Dumnezeu și învrednicind de harul cel de viață făcător al înfierii și de slava cea de Sus pe cei ce aleargă la El întru curăție, sfințind și îndumnezeind pe cel ce strigă:
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

ICOSUL 1:

Îngerii cu fețe luminoase în Ceruri neîncetat slăvesc pe Duhul Cel Sfânt, după cuviința datorată Izvorului vieții și Luminii celei nematerialnice.

Dimpreună cu ei, Te preaslăvesc și eu, Duhule, necuprins cu mintea, pentru milele Tale, cele arătate și cele ascunse, și cu smerenie mă rog să fiu și cu adăpostit sub adumbrirea Ta, cea fericită:

Vino, Lumina adevărată, duhovnicească bucurie;

Vino, nor purtător de rouă și negrăită frumusețe;

Vino și primește ca pe un miros de bună mireasmă duhovnicească lauda mea;

Vino și dă-mi să mă împărtășesc de bucuria purcederii Tale;

Vino și veselește-mă cu îmbelșugarea darurilor Tale;

Vino, veșnicule Soare, neapropiat, și întru mine Îți fă lăcaș;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 2-LEA:

În chipul limbilor de foc, întru lumină și suflare de vânt de bucurie făcătoare, pogorându-Se Duhul Cel Sfânt peste Apostoli și de văpaia Lui fiind cuprinși, chemat-au pescarii întreaga lume la Biserica lui Hristos; necazuri și nevoi răbdând cu bucurie pe pământ și pe ape, de morțile cele cumplite nu se spăimântau, în tot pământul ieșind vestirea cântării lor, celei de Dumnezeu insuflate: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Potir de ploaie dătător, izvorâtor de foc, ce pe Muntele Sionului ai purces asupra Apostolilor, Ție cântare Îți aduc, pe Tine Te binecuvântez și Îți mulțumesc, Dumnezeule Duhule Sfinte:

Vino, Cela Ce sfințești Biserica și o păzești pe dânsa;

Vino și dă un suflet și o inimă celor ce cred în Tine;

Vino și aprinde evlavia mea cea rece și neroditoare;

Vino și risipește negura necredinței și a răutății, care se îndesește pe pământ;

Vino și mă călăuzește pe drumul vieții celei drepte;

Vino și mă povățuiește la tot adevărul;

Vino, Înțelepciune neajunsă, și cu judecățile cele de Tine știute mântuiește-mă;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 3-LEA:

O! prea adâncă Taină! Dumnezeule, Duhule necuprins cu mintea, Care împreună cu Tatăl şi cu Fiul toate le-ai zidit! Tu ai împodobit cetele Îngerilor întru lăcaşul luminii celei neapropiate. Tu ai chemat la fiinţă, cu strălucirea slavei Tale, cetele de foc ale luminătorilor cereşti. Unind trupul şi sufletul într-o minunată alcătuire, zidit-ai neamul omenesc. Pentru aceasta, toată suflarea Te laudă şi cântă: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Alfa şi Omega, Începutule şi Sfârşitule, Tu, Veşnicule Duh, cu necuprinsa putere a purtării Tale deasupra apelor şi cu înfricoşata Ta îmbrăţişare ai adus pe toţi şi pe toate la viaţă. Din suflarea Ta, cea de viaţă făcătoare, a răsărit şi din genunea cea fără de chip s-a zămislit frumuseţea lumii celei întâi zidite, pentru care eu Îţi strig:

Vino şi la mine, Prea Înţeleptule Ziditor al lumii;
Vino, Cela ce eşti mare în micuţa floare, ca şi în luminătorii Cerului;
Vino, felurime negrăită şi frumuseţe veşnică;
Vino şi luminează întunecata netocmire a sufletului meu;
Vino şi mă arată pe mine zidire nouă în Hristos;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi Te sălăşluieşte întru mine!

CONDACUL AL 4-LEA:

O, Duhule prea bun şi neajuns, din Care izvorăşte sfinţenia! Tu ai înveşmântat-o pe Preacurata Fecioară Maria cu strălucirea orbitoare şi neapropiată a Dumnezeirii Tale, făcând-o Maică a lui Dumnezeu Cuvântul, împărăteasă a Îngerilor, spre mântuirea oamenilor. Cu puterea Ta, cea mai presus de lume, Tu i-ai umbrit pe Proroci şi Apostoli, i-ai purtat până în al treilea Cer, Tu le-ai rănit inimile cu frumuseţea cea de Sus, punând în graiul lor îndemn înflăcărat, cu care aduceau pe oameni la Dumnezeu. Tu îi preschimbi pe cei păcătoşi, iar eu plin fiind de arzătoare bucurie, Îţi cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Prin Duhul Sfânt totul viază şi cu puterea Lui va scula spre învierea cea de obşte toată zidirea, la ceasul cel de pe urmă al veacului acesta şi în cel

dintîi al veacului ce va să vie. Ridică-mă atunci din groapă şi pe mine, prea Bunule Mângîietor, nu spre osândă, ci spre a mă împărtăşi de fericire, întru dumnezeiasca lumină, cu Sfinţii toţi, cu rudele şi apropiaţii mei, spre a-Ţi grăi Ţie.

Vino şi de a sufletului moarte mă izbăveşte;

Vino şi înainte de sfârşitul meu mă îndestulează cu Trupul şi Sângele Mântuitorului Hristos;

Vino şi dă-mi să adorm în pace, cu cuget neîntinat;

Vino şi luminoasă fă scularea mea din somnul morţii;

Vino şi mă învredniceşte să privesc cu bucurie la norii veşniciei;

Vino şi fă-mă fiu al nestricăciunii;

Vino şi luminează atunci, ca un soare, sufletul meu, cel ce fi-va fără de moarte;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi Te sălăşluieşte întru mine!

CONDACUL AL 5-LEA:

Auzind glasul Tău: „Dacă cineva însetează, să vină la Mine şi să bea", rogu-mă, Fiule al lui Dumnezeu, astâmpără-mi setea de viaţă duhovnicească şi dă-mi apa vieţii. Revarsă asupra mea unda harului Duhului Sfânt, Cel ce împreună cu Tine are izvor în Tatăl, ca să nu mai însetez în veac, eu cel ce Îţi cânt cu umilinţă: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Nestricăciosule şi Neziditule, Veşnicule, prea-Înduratule Duh, Apărătorule al celor drepţi, Curăţitorule al păcătoşilor, slobozeşte-mă de toată întinăciunea, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se strice întru mine, cel care Îţi cânt:

Vino, Prea Bunule, şi dă-mi umilinţă şi izvoare de lacrimi;

Vino şi mă învaţă să mă închin Ţie în duh şi în adevăr;

Vino, Preaînaltule Adevăr, şi lămureşte îndoielile sărăcăcioasei mele înţelegeri;

Vino, Viaţă neîmbătrânitoare, şi mă primeşte din strâmtoarea veacului acesta pământesc;

Vino, Lumină veşnică, şi se vor risipi toate năluciriile şi spaimele mele;

Vino, Putere veşnic nouă, împrospătându-i pe copiii Tăi cei osteniţi;

Vino, nemărginită Bucurie, şi uitate vor fi vremelnicele mele întristări;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi Te sălăşluieşte întru mine!

CONDACUL AL 6-LEA:

Saltă fiică a luminii, Sionule de Sus, sfântă maică! Împodobește-te, mărită mireasă, cu Cerurile deopotrivă strălucitoare, Biserică sobornicească a lui Hristos! Asupră-ți odihnește Duhul Cel Prea Sfânt, Care tămăduiește neputințele și neștiințele, plinește lipsurile, dăruiește viață celor morți și îi aduce la viață veșnică pe toți cei ce cu cuviință și cu dreptate strigă: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

„În lume necazuri veți avea", a zis Mântuitorul. Unde voi afla eu alinare și cine mă va mângâia? Tu, Duhule Mângâietor. Însuți dezleagă întristarea mea! Mijlocește pentru mine cu suspinuri negrăite și ușurează inima mea, a celui care Te roagă:

Vino, dulce răcoare a celor osteniți și împovărați;
Vino, împreună grăitorule cu cei întemnițați și adăpostul celor prigoniți;
Vino și miluiește pe cei slăbănogiți de sărăcie și de foamete;
Vino și tămăduiește patimile trupurilor și sufletelor noastre;
Vino și cercetează pe toți cei care însetează de lumina Ta;
Vino și alină întristarea mea cu nădejdea veșnicei bucurii;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 7-LEA:

„Celui care hulește împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta nici în veacul acesta, nici în cel viitor", a spus Domnul. Ascultând acest cuvânt mă cutremur, ca nu cumva să fiu judecat cu cei neascultători și cu luptătorii împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa, Duhule Sfinte, inima mea să se plece spre cuvinte de vicleșug. Întoarce din schisme, din eresuri și din necredință pe toți cei rătăciți, iar pe întîii-născuți ai Bisericii Tale învrednicește să cânte în vecii vecilor: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Când S-a îndepărtat Duhul Sfânt de la Saul, atunci spaima și neliniștea l-au cuprins, iar întunericul deznădăjduirii l-a coborât în cele mai de dedesubt; așa mi s-a întâmplat și mie în ziua întristării și împietririi cugetului meu, căci m-am îndepărtat de la lumina Ta; dă-mi a Te chema necontenit pe Tine,

ocrotitorul sufletului meu, până ce lumina Ta mă va lumina și pe mine, cel împuținat la suflet, care grăiesc:

Vino și nu mă lepăda pe mine pentru cârtirea și nerăbdarea mea;

Vino și potolește-mi cumplita vijelie a tulburării și a aprinderii mele;

Vino și odihnește-mă pe mine, cel necăjit de strâmtorările vieții;

Vino și îmblânzește-mi inima în ziua împietririi și a mâniei mele;

Vino și surpă urzelile, tulburările și spaimele duhurilor care mă tulbură;

Vino și dă-mi cu suflarea Ta inimă zdrobită, ca prin răbdare să se mântuiască sufletul meu;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 8-LEA:

Mântuiește-mă, Cerescule Părinte! căci sărac sunt eu, neputincios și orb și gol duhovnicește. Dăruiește-mi aurul Tău, cel curățit în foc, cu veșmânt alb acoperă rușinea mea, vindecă ochii mei cu alifia Ta. Pogoară, Cerescule Părinte, în vasele cele necurate ale sufletului meu harul Prea Sfântului Tău Duh, de viață Făcător, învrednicindu-mă bucuriei celei de-a doua nașteri, pe mine cel ce cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Ca Turnul Babel se prăbușește fericirea pământească. Jalnice sunt toate strădaniile omenești. Bine îmi este mie că m-ai smerit, că în păcate și în căderi mi-ai acoperit toată slăbiciunea și nimicnicia mea. Fără de Tine nimic nu pot face, dar nădăjduiesc că mă voi mântui prin harul Tău, grăind:

Vino, Unule Prea Înțeleptule Ziditor al vieții;

Vino și lămurește-mi căile Tale, cele neînțelese;

Vino precum un fulger și luminează sfârșitul vieții mele pământești;

Vino și binecuvântează tot începutul bun pe care îl pun;

Vino și fii mie ajutător la fapte bune;

Vino și luminează mintea mea în ceasul descumpănirii;

Vino și dăruiește tuturor duh de pocăință, ca să se risipească prin acesta durerile ce stau să vină asupra lumii, spre pedepsire;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 9-LEA:

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că și pe Fiul Său, Cel Unul Născut, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, L-a dat lumii spre mântuire, iar El și-a întins pe Sfânta Cruce mâinile Sale de Ziditor al lumii, iar prin Sfânt Sângele Său răscumpărat-a din păcat și moarte întreaga lume. Pentru aceasta, toată zidirea, așteptând clipa măririi fiilor lui Dumnezeu, cântă Tatălui Care a iubit, Fiului Care a răscumpărat și Duhului Care sfințește: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Duhul Cel de viață Făcător, Care S-a pogorât asupra lui Hristos la Iordan, în chip de porumbel, a odihnit și asupra mea, când mă aflam în scăldătoarea Sfântului Botez; s-a întunecat, însă, lucrarea bunătății Sale din pricina negurii greșelilor mele. Pentru aceasta, precum așteaptă zorii drumețul rătăcit noaptea în pădure, așa și eu înșelez de razele Tale, Bunule, și ca să nu pier cu totul, grăiesc:

Vino dar la mine, cel pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător;
Vino dar și ușurează-mi cugetul chinuit și pârjolit fără cruțare;
Vino și înnoiește întru mine chipul Tău, că s-a întunecat;
Vino și risipește-mi nălucirile mele, cele născute din păcat;
Vino și mă învață să împărtășesc durerile străine;
Vino și învață-mă să iubesc întreaga Ta zidire;
Vino și dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale;
Vino Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 10-LEA:

Duhul Sfânt naște, a doua oară, pe om spre viața veșnică; Duhul Sfânt însuflețește pe Mucenici, sfințește preoții, încununează pe cei drepți, face din pâine și vin însuși Dumnezeiescul Trup și Dumnezeiescul Sânge. O! Duhule Sfânt, adâncul bogăției și al înțelepciunii lui Dumnezeu, dă-mi cununa darurilor Tale – dragostea cea veșnică și atotiertătoare, de care se întristează vrăjmașii și care vrea ca toți să fie mântuiți, ca lămurit fiind și eu prin ea, precum un fiu al luminii să strig: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Cine mă va despărți de dragostea lui Dumnezeu? Mâhnirea sau strâmtorarea, prigoana sau foamea, lipsa veșmintelor sau nevoia sau sabia? Dacă mă voi lipsi chiar de toate cele de pe pământ, am moștenire nepieritoare în Ceruri! Dă-mi, Doamne, să Te iubesc nu cu cuvântul sau cu limba, ci cu fapta, cea nemincinoasă, și cu nevoința întregii mele vieți, și să grăiesc acestea:

Vino dar, Atotputernicule Duh, și îmi sporește credința, cea atotbiruitoare;

Vino și dă-mi îndrăzneală la rugăciune;

Vino și încălzește-mi inima, să nu se răcească dragostea mea din pricina prea multor fărădelegi;

Vino și dă-mi să nu cad la vremea de prigoană și de batjocorire a credinței;

Vino și păzește-mă de ispitele peste puterile mele și de smintеli;

Vino și înviază inima mea prin înrourarea Ta;

Vino și tămăduiește-mă, sfințește-mă și mă ridică, Bunule, cu harul Tău;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 11-LEA:

Acestea zice Domnul: „Vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, și fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri visuri vor visa, iar tinerii voștri vor vedea vedenii". Duhule preadorit, dă-mi doar o fărâmitură de la masa fiilor aleși ai mângâierii Tale, mie celui care cu umilință Îți strig: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Acolo unde ai răsărit fie și doar pentru o clipă, acolo, în locul cel de taină al sufletului meu, strălucit-ai ca un fulger, și neuitată este frumusețea descoperirii Tale, prin care se preschimbă, cu preschimbare dumnezeiască și înfricoșată cuviință, făptura mea, cea din tina păcatului. Învrednicește-mă, Bunule Mângâietor, încă din viața pământească să Te văd cu inima curată, eu cel care strig:

Vino, fulger dătător de lumina veșniciei;

Vino și luminează-mă cu strălucirea Ta, cea neînserată;

Vino, Vistierul smereniei și veselia celor blânzi;

Vino, apă vie, și răcorește-mă de arșița patimilor;

Vino, că departe de Tine eu nu aflu liniște și tihnă;
Vino, că împreună cu Tine pretutindeni este Împărăția Cerurilor;
Vino și întipărește-mi în suflet chipul Tău, cel ca de soare;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 12-LEA:

Duhule Sfinte, râu nesecat al harului, Cela ce ne ierți păcatele, Primește rugăciunea mea pentru întreaga lume, pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși și pentru toți fiii neascultării; pe toți adună-i în Împărăția Sfintei Treimi, ca să se rușineze de Tine și cel din urmă vrăjmaș – moartea, iar lumea renăscută din focul cel curățitor, să cânte cântarea cea nouă a nemuririi: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Văd cu duhul cetatea lui Dumnezeu – Ierusalimul cel ceresc – ca pe o mireasă împodobită cu chip de soare, în sărbătoare. Aud săltarea Dreptilor la Cina Domnului, aud glasurile Îngerilor și pe prealuminatul nostru Domn între aleșii Săi, iar durerea, întristarea și suspinarea nu mai sunt. Împărate Ceresc, Duhule Sfinte, învrednicește-mă prin înșeptita cunună a darurilor Tale, să mă împărtășesc, în Domnul, de bucuria veșnică și eu cel care strig:

Vino, Bunule, și trezește în mine setea de viață de dincolo de mormânt;
Vino și aprinde în inima mea dorirea vieții veacului ce adevărat;
Vino și descoperă-mi bucuria Împărăției care va să vină;
Vino și dă-mi strălucirea și curăția zăpezii;
Vino și umple-mă cu strălucirea Dumnezeirii;
Vino și ia-mă la nunta Mielului lui Dumnezeu;
Vino și învrednicește-mă să viețuiesc în slava Ta cea veșnică;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și Te sălășluiește întru mine!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, nolan purtător de lumină al iubirii celei mântuitoare, Duhule Sfinte, Făcător de viață! Încălzește cu suflarea venirii Tale neamul omenesc, cel înghețat întru fărădelegi, grăbește pieirea răului din lume cu nepătrunsele Tale judecăți și ne descoperă cum să prăznuim în veșnicie Adevărul Cel

Dumnezeiesc; astfel, să fie Dumnezeu totul întru toate, iar cele cerești și cele pământești și cei izbăviți din Iad, dimpreună, toți să cânte: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi: Îngerii cu fețe luminoase... și Condacul întâi: Veniți toți credincioșii să preaslăvim...

RUGĂCIUNE CĂTRE PREA SFÂNTUL DUH-DUMNEZEU

O, Duhule Sfinte!, Cela ce umpli întreaga lume și dăruiești viață tuturor, îndepărtându-te de oamenii cei întinați, cu umilință mă rog Ție: Nu Te mânia de necurăția sufletului meu, ci vino și Te sălășluiește întru mine și mă curățește de toată întinăciunea păcatului, ca, prin ajutorul Tău, să petrec cealaltă vreme a vieții mele întru pocăință și în lucrarea faptelor bune, și așa, să Te preamăresc împreună cu Tatăl și cu Fiul, în vecii vecilor. Amin.

Și apoi

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhule al Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru mine și mă curățește de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletul meu. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI ACOPERĂMÂNT AL MAICII DOMNULUI

(1 octombrie)

După obișnuitul început se zic

Condacele și Icoasele

CONDACUL 1:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, împărătesei celei mai înalte decât toată făptura Cerului și a pământului, care a venit cândva la rugăciune în Biserica din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, acesteia și eu, cu credință și cu umilință, îi preamăresc Sfânt Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, Maica lui Dumnezeu, ca aceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-mă din toate nevoile, ca să cânt ție: Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

ICOSUL 1:

Mulțimea Arhanghelilor și a Îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu soborul tuturor Sfinților, împreună cu tine, împărăteasa lor, stând în

Biserica din Vlaherne şi ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântau ţie:

Bucură-te, bunăvoinţa Tatălui, Cel mai înainte de veci;

Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu Fiul, Cel fără de ani;

Bucură-te, locuinţă umbrită de puterea Duhului Sfânt;

Bucură-te, mirare neîncetată a Cetelor Îngereşti;

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale Iadului;

Bucură-te, aceea ce eşti întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochii mulţi;

Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii, cei cu câte şase aripi;

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credinţă ne închinăm şi noi, neamul creştinesc;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 2-LEA:

Sfântul Andrei împreună cu ucenicul său, Epifanie, văzându-te în Biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creştini, au cunoscut că eşti Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, şi căzând ei la pământ, cu credinţă s-au închinat Sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Înţelegere neînţeleasă eşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, întru apărarea poporului dreptcredincios; pentru aceasta, vrăjmaşii noştri nu pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; de aceea şi eu, păcătosul, bineştiind atotputernica ta putere de apărare, cu umilinţă cânt către tine:

Bucură-te, preamilostivă, mângâierea tuturor celor mâhniţi şi împovăraţi;

Bucură-te, povăţuitoare neadormită a tuturor celor orbiţi şi rătăciţi;

Bucură-te, aceea care cu rugăciunile tale degrabă potoleşti mânia lui Dumnezeu, care cu dreptate porneşte asupra mea;

Bucură-te, aceea care cu atotputernica ta ameninţare potoleşti patimile mele cele rele;

Bucură-te, puternică deşteptare a conştiinţelor celor adormite;

Bucură-te, cea de care Iadul suspină şi duhurile răutăţii tremură;

Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioşilor, porţile Raiului;
Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 3-LEA:

Puterea Celui Preaînalt umbreşte pe cei ce cu credinţă şi cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ţie, Preasfântă şi Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioşii de toate vârstele te preamăresc pe tine, Maică Preacurată, şi pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Având bogăţie de milostivire neîmputinată, tuturor, până la marginile pământului, tu le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Bolnavilor tu le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere şi tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuinţă. Pentru aceasta, cu mulţumire şi cu nădejde grăiesc ţie:
Bucură-te, tărie nesurpată şi ocrotirea tuturor creştinilor;
Bucură-te, cea dintâi înfrumuseţare a sfintelor lăcaşuri şi altare;
Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărăteşti;
Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de oraşe;
Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oştilor creştineşti;
Bucură-te, oglindă sfântă, a dreptăţii, pentru judecătorii cei nemitarnici;
Bucură-te, minte desăvârşită a învăţătorilor;
Bucură-te, binecuvântarea caselor şi a familiilor evlavioase;
Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 4-LEA:

Fiind cuprins de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, tu-mi ajută! Şi stând tu înaintea Altarului Domnului şi ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul Slavei, să caute la nevrednica mea rugăciune şi să asculte cererile tuturor acelora care cheamă numele tău cel sfânt şi cântă Fiului tău: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui Navi rugându-se și a poruncit Soarelui de a stat, până ce a biruit pe vrăjmașii lui. Și acum, Domnul Iisus, Împăratul Slavei, aude rugăciunile tale, împărătească aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta, și eu, păcătosul, nădăjduind la Sfânt Acoperământul tău, îndrăznesc a-ți cânta ție, Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, aceea care ești luminată de Soarele cel veșnic, care mă luminezi și pe mine, nevrednicul, cu lumina cea neînserată;

Bucură-te, aceea care ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, aceea care ai veselit toate Cerurile prin curăția trupului tău;

Bucură-te, Acoperământul și păstrarea sfintelor lăcașuri ale lui Hristos;

Bucură-te, luminarea și înțelepțirea păstorilor credincioși ai Bisericii;

Bucură-te, povățuitoarea monahilor și a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniștea cea netulburată a bătrânilor evlavioși;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor și a văduvelor ce trăiesc în curăție;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 5-LEA:

Moise, văzătorul de Dumnezeu, luptând cândva împotriva lui Amalec, când ridica mâinile, Israel biruia; iar când le lăsa în jos, atunci Amalec învingea; și ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmași. Tu însă, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeul nostru, deși nesprijinită de nimeni, totdeauna birulești pe vrăjmașii creștinilor și ești scut nebiruit și mie, cel ce cânt Fiului tău: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzutu-te-au pe tine Cetele Sfinților stând în văzduh, în Biserica din Vlaherne, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeul nostru, iar Sfinții Arhanghelii și Îngerii cântau ție cântare de mulțumire. Prin mâinile tale, cele mai sfinte decât ale lui Moise, întărește-mă și pe mine, Maica lui Dumnezeu, cel ce cu umilință cânt ție:

Bucură-te, aceea ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți;

Bucură-te, aceea care izgonești din sufletul meu patimile și poftele cele rele și spurcate;

Bucură-te, aceea care, fără de ardere, ții pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos și pe mine, cel rece, mă aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasa încununare a celor care, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor obosiți de mâhnire și de întristare;

Bucură-te, aceea care dăruiești duhul umilinței și al răbdării;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 6-LEA:

Propovăduitor al harului tău, cel neîmputinat, și al milelor tale s-a arătat Sfântul Romano, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care luminându-se, a început a cânta cu înțelepciune întru mărirea ta și a scris laude Sfinților, cântând cu credință: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Strălucit-ai, Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății pe Soarele cel adevărat, Fiul tău, Care ne-a luminat pe toți cu înțelepciune de la Dumnezeu și a adus la cunoștința adevărului pe cei ce au credință și cântă ție:

Bucură-te, aceea care ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, aceea care ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia și pe cei orbiți de dânsa îi povățuiești la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor ortodoxe;

Bucură-te, aceea care tai eresurile și rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te, aceea care știi cele cu anevoie de prevăzut și la vreme le spui celor ce au nevoie de ele;

Bucură-te, aceea care rușinezi pe cei mincinoși și ghicitorile cele deșarte;

Bucură-te, aceea care în ceasul nedumeririlor ne așezi nouă în minte gândul cel bun;

Bucură-te, aceea care ne oprești de la deprinderile cele vătămătoare și de la poftele cele rele;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 7-LEA:

Domnul, Atotvăzătorul și îndelung-Răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și creștinilor te-a făcut apărătoare nebiruită. Căci, după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuși, prin Sfânt Acoperământul, tău cel puternic, capătă vreme de pocăință și cântă Fiului tău: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat Preaminunatul tău Acoperământ în mâinile tale, luminând el mai mult decât razele Soarelui și acoperind tot poporul ce era în Biserica din Vlaherne. Și văzând ei acest semn al milostivei tale veniri, cuprinși de spaimă și de bucurie, toți au cântat ție:

Bucură-te, Sfânt Acoperământ, nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, aceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul tău și Arhiereul cel veșnic;

Bucură-te, că prin venirea ta în Biserica din Vlaherne, arăți nouă milă și har în Biserica Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor, care ne acoperi pe noi, credincioșii, ferindu-ne de toate ispitele și de smintelile lumii;

Bucură-te, stâlp de foc, care ne arăți nouă tuturor calea mântuirii, chiar și în mijlocul întunecimii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a creștinilor nevoitori;

Bucură-te, înțelepțirea tainică a robilor lui Dumnezeu, tăinuiți în mijlocul lumii;

Bucură-te, aceea care pe mine, cel gol de fapte bune, tu nu mă părăsești, ci cu Sfânt Acoperământul tău și cu harul tău mă miluiești;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 8-LEA:

Pe tine, Maică Preacurată, aceea care te-ai arătat din Cer în Biserica din Vlaherne, Îngerii te-au cântat, Apostolii te-au preamărit, Soborul Ierarhilor și al Cuvioșilor și Ceata Sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul și Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în Biserică cu veselie a cântat: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Domnul, Cel ce stăpânește toate cele de Sus și cele de jos, văzându-te pe tine, Maica Sa, stând în Biserica din Vlaherne și cu umilință rugându-te Lui, a zis: „O! Cere Maica Mea, că nu Mă voi întoarce de la tine, ci voi împlini toate cererile tale și voi milui pe toți cei care cântă ție:

Bucură-te, chivot al Legii, întru care se păstrează sfințirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă preasfântă, întru care se păstrează pâinea vieții veșnice, pentru cei flămânzi de dreptate";

Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul și Sângele Mielului Dumnezeiesc;

Bucură-te, aceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiți de doctori;

Bucură-te, aceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiți cu trupul, dar nu cu duhul și credința;

Bucură-te, aceea ce dai înțelegere și lumină celor ce sunt întunecați la minte, cum sunt eu;

Bucură-te, aceea care cu înțelepciunea ta mă împiedici din calea cea rea a păcatelor și a patimilor;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 9-LEA:

Toată firea îngerească îți aduce laudă, Sfântă Fecioară, pentru că tu ești cu adevărat Maica lui Dumnezeu și apărătoarea tuturor celor ce se roagă ție. Tu, cu Sfânt Acoperământul tău, cel dumnezeiesc, pe cei drepți îi veselești, pe cei păcătoși îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăvești și te rogi pentru toți credincioșii care cântă: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Retorii cei mult-vorbitori, ca niște pești, fără de glas, nu se pricep cum să laude, după vrednicie, praznicul cel mare al Preacinstitului tău Acoperământ; căci toate cele grăite de dânșii, nu sunt în stare a număra îndurările tale. Dar eu, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cânt ție:

Bucură-te, aceea care ne păzești de molimă și de bolile cele aducătoare de moarte;

Bucură-te, aceea care păzești orașele și satele, precum și casa mea de cutremurul cel năpraznic al pământului;

Bucură-te, aceea care cu mână tare ne izbăvești pe noi din revărsarea apelor și din cufundare;

Bucură-te, aceea care cu roua rugăciunilor tale ne izbăvești pe noi de arderea focului;

Bucură-te, aceea care ne scapi de foametea cea duhovnicească și trupească, hrănindu-ne cu pâinea vieții;

Bucură-te, aceea care abați de la capetele noastre loviturile fulgerului și ale trăsnetului;

Bucură-te, aceea care ne mântuiești pe noi de năvălirea celor de alt neam și de ucigașii cei tăinuiți;

Bucură-te, aceea care prin pace și prin dragoste ne izbăvești de vrăjmașii cei de o credință cu noi și de vrăjmășia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 10-LEA:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înșelăciunea vrăjmașului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine, să ne fii Maică nouă, pământenilor. Tu să ne fii ajutor, acoperământ și scut de nebiruit, celor

întristați mângâiere, celor mâhniți bucurie, celor asupriți apărătoare și să scoți din adâncul păcatelor pe toți cei ce cântă: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Preasfântă împărăteasă, tu cu Îngerii stai împreună și te rogi zicând: „Împărate Ceresc, primește pe tot omul ce se roagă Ție și cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la fața mea neajutat și neascultat". Această rugăciune auzind-o Adunarea Sfinților cu mulțumire grăiește ție:

Bucură-te, aceea care dăruiești cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate și cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea și răsplătirea tuturor acelora care fac negustătorie cu dreptate;

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ și a celor ce agonisesc cu nedreptate;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce sunt în primejdii, pe uscat și pe ape;

Bucură-te, aceea ce veselești cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii.

Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a celor sărmani;

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți;

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 11-LEA:

Cântarea mea, cea cu umilință, auzind-o, ia aminte la smerita mea rugăciune, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că pe tine cu nădejde eu te rog: Nu trece cu vederea glasul robului tău, căci la tine eu năzuiesc când sunt în năpaste și în mâhniri și în necazurile mele, și înaintea ta icoanei tale stând, cu lacrimi mă rog și cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Făclie primitoare de lumină, văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în Biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a strigat: „De unde este nouă

aceasta, ca să vină Maica Domnului nostru aici?". Iar Sfântul Andrei împreună cu Epifanie cu smerenie către tine se rugau, zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor pământești și sufletești;

Bucură-te, credincioasa solitoare a păcătoșilor ce pun început de pocăință;

Bucură-te, pururea împreună – ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor și a curselor diavolești;

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor tirani și cu năravde fiară;

Bucură-te, odihnă și bucurie tainică a robilor blânzi și primitori;

Bucură-te, liniștea preadorită a căsătoriților credincioși;

Bucură-te, grabnică și fără de suferință dezlegare a maicilor născătoare de prunci;

Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârșitului nostru;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 12-LEA:

Harul cel dumnezeiesc cere-l pentru mine de la Fiul tău și Dumnezeul nostru, Maică Preacurată. Întinde-mi și mie mână de ajutor. Depărtează de la mine pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața mea, ca să nu pier cumplit și fără de pocăință, și primește-mă în sălașele cele veșnice, ocrotitoarea mea, ca bucurându-mă, pururea să cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cinstind cu Sfântul tău Acoperământ, te laud, Maică Preacurată, ca pe o caldă mijlocitoare pentru mine și purtătoare la Hristos a rugăciunilor mele și mă închin ție, aceea ce te rogi pentru toți creștinii. Eu cred și nădăjduiesc, că tu vei cere de la Fiul tău și Dumnezeul nostru atât bucuria cea vremelnică, dar și cea veșnică și pentru mine, cel ce cu dragoste cânt ție:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te, sfințirea tuturor stihiilor cerești și pământești;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor și ispitelor ce vin de la trup, de la lume și de la diavol;

Bucură-te, preaputernică împăcare a celor învrăjbiți;

Bucură-te, aceea care te înduri de cei disprețuiți și lepădați, cum sunt eu;

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiți, cum eu sunt;

Bucură-te, bucuria noastră! Acoperă-mă de tot răul, Maica lui Dumnezeu, cu Sfântul tău Acoperământ!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, Preacântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridic ochii sufletului și ai trupului meu, către tine întind eu mâinile mele cele slabe și din adâncul inimii strig ție: Caută, Maică Preacurată, la credința și la umilința sufletului meu. Acoperă-mă, Maică Preacurată, cu Atotputernicul tău Acoperământ și mă izbăvește din toate nevoile; iar în ceasul sfârșitului meu să stai lângă mine, întru-tot-bună Stăpână, și să mă izbăvești de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca mântuindu-mă, pururea să cânt: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice din nou Icosul I: Mulțimea Arhanghelilor și a Îngerilor... și Condacul I: Împărătesei celei alese mai înainte de veci... și apoi:

RUGĂCIUNEA ÎNTÎIA

O, Preacurată Maică a Domnului, Stăpână a puterilor celor de Sus, împărăteasa Cerului și a pământului, atotputernică Apărătoare și tărie a noastră, primește această cântare de laudă și de mulțumire de la mine, nevrednicul robul tău. Înalță rugăciunile mele la tronul lui Dumnezeu și Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăților mele. Să adauge El harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău și cu credință și cu dragoste se închină Făcătoarei de Minuni Icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul, dacă tu, Stăpână, nu-L vei milosti asupra noastră. Ție toate îți sunt cu putință de la Dânsul și pentru aceasta și eu la tine năzuiesc, că tu ești acoperitoarea mea și grabnică ajutătoare.

Auzi-mă pe mine, cel ce mă rog ție: Ocrotește-mă cu atotputernicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu Fiul tău, să dea preoților ortodocși sfințenie și credință, ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe înțelepciune și putere, judecătorilor dreptate și necăutare la față, învățătorilor minte și smerită înțelepciune, soților dragoste și înțelegere, fiilor ascultare, asupriților răbdare, asupritorilor frică de Dum-

nezeu, celor mâhniți răbdare și bucurie duhovnicească, neînfrânaților înfrânare și nouă tuturor duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății.

Așa, Stăpână Preasfântă, milostivește-te asupra mea și asupra neputinciosului tău popor creștin. Pe cei rătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni sprijină-i, pe prunci îi păzește și pe noi pe toți ne apără și ne ocrotește cu milostivirea ta, Maica lui Dumnezeu. Pe toți scoate-ne din adâncul păcatului și ne luminează ochii inimilor spre căutarea mântuirii. Milostivă fii și mie aici, în această viață, iar la înfricoșătoarea Judecată să te rogi pentru mine către Fiul și Dumnezeul nostru, că tu, Doamnă, ești mărirea celor cerești și nădejdea pământenilor, tu ești, după Dumnezeu, nădejdea și apărătoarea noastră, a tuturor care ne rugăm ție cu credință, atotputernică ajutătoare a noastră, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA

Preacurată Doamnă și Stăpână de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, care poți face tot binele, primește, Maică Preacurată, aceste cinstite și smerite daruri, care se cuvin numai ție, de la mine, nevrednicul robul tău, aceea care ești aleasă dintre toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești. Căci, pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și ne-am învrednicit de Sfântul Lui Trup și de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta, fericită ești tu în neamurile neamurilor, aceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii și mai cinstită decât Serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, Fecioară întru-tot-lăudată, nu înceta de a te ruga pentru mine, nevrednicul robul tău, ca să mă izbăvesc de sfatul celui înșelător și de toată primejdia, și să fiu păzit nevătămat de toată lovirea cea înveninată a diavolului, și până în sfârșit cu rugăciunile tale păzește-mă neosândit, Maica Domnului. Ca prin paza și ajutorul tău mântuit fiind, slavă, laudă, mulțumire și închinăciune pentru toate să înalț Unuia în Treime Dumnezeu, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

(15 august)

După obișnuitul început se zic

Condacele și Icoasele

CONDACUL 1:

Celei alese dintre toate neamurile, Maicii lui Dumnezeu, ție, împărătesei, celei ce azi mergi de la pământ la Cer, cântare cu cucernicie, pentru preacinstita ta Adormire, aduc eu ție, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Iar tu, ca a ceea ce ai biruință peste moarte, de toate întâmplările cele aducătoare de moarte păzește-mă, ca eu să-ți cânt: Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

ICOSUL 1:

Îngerul cel întâistătător din Cer a fost trimis să spună Născătoarei de Dumnezeu mutarea ei la Cer, cea fără de grijă, și mai înainte să vestească

venirea la ea a Fiului lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminat, strălucind înaintea ei, stând, a zis așa:

Bucură-te, preaveselă Maică a Împăratului;

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, împărăteasa Cerului și a pământului;

Bucură-te, preamărită, că vine cu slavă la tine Fiul lui Dumnezeu, să te ia la Cer;

Bucură-te, aceea ce ești preaslăvită prin vestirea ducerii tale către Fiul tău și Dumnezeu;

Bucură-te, cea aleasă de Dumnezeu dintre toate neamurile;

Bucură-te, sfântă încăpere a Cuvântului lui Dumnezeu;

Bucură-te, plinirea vestirii profeților;

Bucură-te, preacinstită cunună a Apostolilor;

Bucură-te, podoaba și stăpânirea ocârmuitorilor;

Bucură-te, înfrumusețarea arhiereilor și podoaba preoților;

Bucură-te, povățuitoarea monahilor, înțeleptite de Dumnezeu, către Împărăția cea de Sus;

Bucură-te, aceea ce deschizi ușile Raiului pentru neamul creștinesc, care pururea te fericește pe tine;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 2-LEA:

Marii ierarhi, Dionisie, tainicul ceresc, Irotei, cel minunat, și Timotei, cel încuviințat cu dumnezeiască arhierie, văzând Ceata Apostolilor, cu voia ta, adusă pe nori de la marginea lumii, de față la preacinstită Adormirea ta, preanevinovați ei cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Toată făptura cea înțelegătoare, împreună, și căpeteniile cetelor cerești au venit cu Împăratul lor, Care, în mâinile Sale cele începătoare de viață, a luat sufletul Maicii Sale. Iar Petru, cel cu credință fierbinte, cu multe lacrimi a zis către ea așa:

Bucură-te, Maica Făcătorului lumii, care te-ai suit la cele fără de grijă;

Bucură-te, aceea ce te-ai mutat la lărgimile cele mai mari ale Cerului;

Bucură-te, că, prin suirea ta, ai sfințit cele patru stihii;

Bucură-te, că, prin mergerea ta, ai veselit cele cerești;

Bucură-te, aceea ce ai fost primită în frumosul Ierusalim de Sus;

Bucură-te, aceea ce, cu bucurie, ai intrat în lăcașurile nefăcute de mâini omenești;

Bucură-te, împărăteasa Heruvimilor și a Serafimilor;

Bucură-te, stăpâna Îngerilor și a Arhanghelilor;

Bucură-te, mângâierea și izbăvirea credincioșilor;

Bucură-te, ajutorul și sprijinitoarea moștenirii tale;

Bucură-te, solitoarea către Dumnezeu pentru tot neamul creștinesc;

Bucură-te, întru tot bună Maică și dătătoarea tuturor bunătăților;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 3-LEA:

Puterea Celui de Sus a răpit atunci din India pe Toma, care, prin voirea lui Dumnezeu, nu s-a întâmplat a fi de față la preacinstita Adormire a Maicii lui Dumnezeu; și a fost dus, după aceasta, la mormântul cel primitor de viață, pentru Toma fiind desfăcut mormântul; și plecându-se el să o vadă acolo, a cunoscut că Maica Domnului este înălțată la Cer, crezând astfel vedeniei sale din călătorie, prin văzduh, și a cântat: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

A înțeles astfel ucenicul că, din iconomia lui Dumnezeu, i-a fost rânduit, să nu i se întâmple lui a fi de față la înmormântarea Maicii Domnului, împreună cu ceilalți. Și bucurându-se pentru Adormirea ei, cea fără de moarte, a zis așa:

Bucură-te, că ai fost luată de la pământ de Fiul tău;

Bucură-te, că te-ai suit la cele mai înalte, spre a te îndulci de slava lui Hristos;

Bucură-te, că te-ai suit la cele de Sus, înconjurată de toate căpeteniile îngerești și i-ai aruncat lui Toma Omoforul tău, în văzduh, ca o adeverire spre mărturie;

Bucură-te, că ai fost purtată de Heruvimi la cele mai presus de Ceruri;

Bucură-te, că ai fost înălțată cu cântări de mare cuviință prin porțile cerești, de mai-marii puterilor îngerești;

Bucură-te, că eşti înconjurată şi fericită de toţi locuitorii Cerurilor;

Bucură-te, cer pământesc, care eşti înălţată la locuinţa Celui de sus;

Bucură-te, tronul Domnului, care eşti înălţată de la pământ la Împărăţia Cerească;

Bucură-te, solitoarea noastră şi tare sprijinitoare la Fiul tău;

Bucură-te, chezăşia noastră către Dumnezeu, spre mântuire;

Bucură-te, împărăteasa creştinilor şi ajutătoarea noastră pentru dobândirea Împărăţiei Cereşti;

Bucură-te, Maica Vieţii şi, după Dumnezeu, nădejdea vieţii celei veşnice;

Bucură-te, aceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne laşi pe noi!

CONDACUL AL 4-LEA:

Vifor de gânduri netrebnice şi necredincioase având în sine evreul Atonie şi văzând pe purtătorii de Dumnezeu Apostoli, ducând la mormânt cu mare cinste trupul cel preacurat al Maicii lui Dumnezeu, s-a pornit a-l răsturna. Dar, fără de veste, odată cu orbirea i s-au tăiat şi mâinile, ce au rămas lipite de pat. Acela, apoi, prin credinţă, Maică a lui Dumnezeu te-a mărturisit pe tine, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Tainicii Apostoli şi singurii văzători ai Cuvântului, auzind pe Îngeri cântând înalte cântări la înmormântarea trupului celui de Dumnezeu purtător şi vrând să-i dea cinstea cea plăcută lui Dumnezeu, s-au nevoit cu un glas a cânta aşa:

Bucură-te, aceea ce ai luat bunăvestire pentru mergerea ta la Împărăţia cea de Sus;

Bucură-te, că ai luminat mulţimea Heruvimilor, cea preacinstită;

Bucură-te, aceea ce de la binevestitorul Gavril ai primit ramura cea de bucurie a Raiului;

Bucură-te, că ai luminat firea Serafimilor cea preamărită;

Bucură-te, aceea ce ai fost de patriarhii Avraam, Isaac şi Iacov mai înainte închipuită;

Bucură-te, aceea ce ai fost de profeţi mai înainte vestită;

Bucură-te, că ai înfrânt semeţia cea rea a evreului;

Bucură-te, că ai dat lui vindecare;

Bucură-te, aceea ce ai întors necredinţa lui Atonie la credinţă;

Bucură-te, aceea ce ai primit pocăinţa lui;

Bucură-te, că înalți la Cer pe cei ce au iubire și credință către tine;

Bucură-te, că ești izbăvitoarea celor ce au credință tare și cheamă numele tău în ajutor;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 5-LEA:

Sfinții Apostoli, ca niște stele conduse de Dumnezeu, fiind în lume împrăștiați pentru predicarea Evangheliei, răpiți au fost pe nori, prin văzduh, și aduși la înmormântarea Maicii Domnului, pe care cu laude și cu cântări petrecând-o, împreună cu Îngerii cântau: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzând văzătorii de Dumnezeu pe Stăpânul lor luând în mâini sufletul Maicii Sale și cunoscând că El este Domnul, s-au nevoit cu cântări sfințite a lăuda pe cea binecuvântată și au cântat ei așa:

Bucură-te, împărăteasă, care ai purtat pe Cel ce împărățește peste toate;

Bucură-te, aceea ce ești purtată de mânile Fiului tău;

Bucură-te, sceptru împărătesc din dreapta lui Hristos;

Bucură-te, stâlparea porumbiței cea din mâna lui Noe;

Bucură-te, toiagul lui Aaron, care a odrăslit neputreziciunea;

Bucură-te, crinul cel nevestejit, care a înflorit nemurirea;

Bucură-te, chivotul însuflețit de Dumnezeu, al dumnezeiescului părinte David;

Bucură-te, psaltire și alăută preafrumoasă, ce ai ridicat mărirea profeției;

Bucură-te, chivot însuflețit al sfințeniei Domnului;

Bucură-te, viață, care ne-ai adus pe noi, întru bucurie, Domnului;

Bucură-te, cortul cel umbrit de Heruvimi;

Bucură-te, Sfânta Sfintelor, cea grăită de Serafimi;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 6-LEA:

Apostolii, purtătorii cuvântului lui Dumnezeu în lume, după ducerea Maicii Domnului la cele de Sus, fiind așezați la obișnuita masă comună și luând o parte

din pâine și înălțând-o în numele Domnului, deodată au văzut Sus pe împărăteasa, Născătoarea de Dumnezeu, împreună cu Îngerii purtători de lumină, și auzind-o dându-le lor pace de la Fiul ei și Dumnezeu, au cântat: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Strălucit-a nouă Hristos, Soarele dreptății, din preacuratele tale coapse și prin buna înțelepciune a Apostolilor și a predicilor lor lumea s-a luminat, iar pe tine, Maica lui Dumnezeu, din neam în neam lumea te-a preamărit. Pentru aceasta și eu te fericesc, cântând ție:

Bucură-te, pururea Fecioară, căci de toate neamurile în veci ești prea mărită;

Bucură-te, preabună și preaîndurată Stăpână, oamenilor mare ajutătoare;

Bucură-te, că ai împlinit făgăduința cetei ucenicilor;

Bucură-te, că prin mijlocirea ta, dai pace lumii de la Fiul tău și Dumnezeu;

Bucură-te, privire preadorită și dulce a Sfinților;

Bucură-te, bucuria, cea întru tot veselitoare, a Preacuvioaselor maici și a Sfintelor fecioare;

Bucură-te, că treci peste corturile dreptilor din Rai;

Bucură-te, că îndreptezi pe toți spre dumnezeiasca slavă cerească;

Bucură-te, plinirea dorirli tuturor lucrurilor celor bune;

Bucură-te, începutul mântuirii omenești;

Bucură-te, împărăteasa celor ce împărătesc după Dumnezeu pe pământ;

Bucură-te, Doamna și Stăpâna celor ce domnesc după Domnul și Stăpânul Cerului;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 7-LEA:

Pe toți cei ce vor să intre cu credință în Sfânta Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, tu pururea îi miluiești, iar pe cei ce te măresc pe tine, Maică Preacurată, de toate asupririle și supărările îi izbăvești. Pentru aceasta, și binecredinciosului nostru Popor Românesc, care pururea te fericește pe tine, învingere asupra potrivnicului îi dăruiește și toate cele de mântuire dă-mi și mie, cel care mă rog ție, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Domnul, Făcătorul tuturor, arătat-a făptură nouă lumii, arătându-Se prin tine, Născătoare de Dumnezeu; iar tu, Maică Preacurată, având purtare de grijă pentru noi, rudenia ta, care cu cinste prăznuim Sfântă Adormirea ta, primește ca eu să-ți cânt unele ca acestea:

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, cea aleasă dintre pământeni;

Bucură-te, aceea ce ești mai presus de cele pământești și de cele cerești;

Bucură-te, că te-ai suit mai sus de Heruvimi și de Serafimi;

Bucură-te, că ai adunat pe nori Ceata Apostolilor la înmormântarea ta;

Bucură-te, căci cu puterea lui Dumnezeu, dovedire învederată, după înmormântarea ta înaintea lui Toma te-ai arătat în văzduh, când venea el pe nori;

Bucură-te, că prin acesta ai adeverit mutarea ta cu trupul la Cer;

Bucură-te, că i-ai dat lui Toma, în văzduh, Omoforul tău, ca o podoabă de încredințare a mutării tale;

Bucură-te, aceea ce ești împodobită cu frumusețea tuturor virtuților;

Bucură-te, aceea ce ai primit în pântecele tău pe Fiul lui Dumnezeu, spre mântuirea oamenilor;

Bucură-te, aceea ce ai înflorit ca un finic cu trupul;

Bucură-te, că te-ai înălțat ca un cedru în slava cea cerească;

Bucură-te, pomul vieții cel sădit în mijlocul Raiului;

Bucură-te, corabia cea înțelegătoare, ce te-ai înălțat din potopul morții la cele de Sus;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 8-LEA:

Ca pe un soare, întru cele de Sus, știindu-te pe tine, Stăpână aleasă, suită de Fiul tău înăuntrul frumuseților celor mai presus de fire și a bunătăților celor nespuse din Ceruri, ținută cu plăcere în mâinile Lui, iar tu cu bucurie stând la dreapta Lui, cea începătoare de viață, pururea pentru acestea eu cânt Lui: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Cu totul fiind ridicată la cele cerești, iar pe cele pământești nelăsându-le, Maică a lui Dumnezeu, de mâinile Fiului tău ai fost purtată întru cele

nepătrunse, la Ierusalimul cel de Sus, la cetatea cea frumoasă şi cu totul luminată ai intrat, de Heruvimi şi de toate puterile cereşti fiind înconjurată, cântându-ţi-se unele ca acestea:

Bucură-te, cea al cărei sfânt suflet se sălăşluieşte în Sionul cel de Sus şi prealuminat;

Bucură-te, cea al cărui trup nestricăcios se preamăreşte împreună cu sufletul;

Bucură-te, aceea ce ai intrat în cetatea cea împărătească a Atotţiitorului;

Bucură-te, aceea ce te-ai înălţat în Raiul cel frumos, sădit Sus în Ceruri;

Bucură-te, aceea ce te-ai mutat în cetatea împodobită cu pietre strălucitoare;

Bucură-te, aceea ce eşti dusă în cetatea cea înconjurată de oştile cele prea-înalte;

Bucură-te, că azi eşti luată mai presus de Ceruri de către Fiul tău, cu bună cuviinţă dumnezeiască;

Bucură-te, că eşti mai cinstită decât toate minţile cele nematerialnice ale Îngerilor;

Bucură-te, aceea ce duci rugăciunea celor credincioşi la Fiul tău şi Dumnezeu;

Bucură-te, aceea ce te rogi neîncetat pentru noi la scaunul Fiului tău şi Dumnezeu;

Bucură-te, tare solitoare către Dumnezeu pentru mântuirea lumii;

Bucură-te, apărătoarea neamului creştinesc, dăruită nouă de Dumnezeu;

Bucură-te, aceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară care întru Sfântă Adormirea ta nu ne laşi pe noi!

CONDACUL AL 9-LEA:

Toată firea îngerească te înalţă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, iar neamurile omeneşti te preamăresc ca pe Maica lui Dumnezeu şi prăznuiesc preacinstită Sfântă Adormirea ta, împărătească a lumii. Căci pământenii prin tine se împreună cu cele cereşti, iar eu, pentru aceasta, într-un glas cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Cuvintele înaripate ale profeţilor, cele de Dumnezeu insuflate, acum le vedem împlinite întru tine, Născătoare de Dumnezeu. Căci, cu adevărat, Maică

Preacurată, ai născut nouă pe Dumnezeu cu trup. Pentru aceasta, crezând cu taina Cuvântului lui Dumnezeu, cânt ție unele ca acestea:

Bucură-te, începutul cel deplin al legii și al profeților;

Bucură-te, steaua lui Iacov, cea preavestită de Varlaam;

Bucură-te, patul marelui Împărat, Cel vestit de Solomon;

Bucură-te, lâna cea rourată de Iisus, preînchipuită de Ghedeon;

Bucură-te, rugul cel nears, mai înainte văzut de primitorul legii, Moise;

Bucură-te, munte sfânt, privit de bărbatul dorirlor;

Bucură-te, scară cerească, văzută de Iacov;

Bucură-te, ușă pecetluită și neumblată mai înainte, văzută de Iezechiel;

Bucură-te, soarele locuirii lui Hristos, cel mai înainte arătat de psalmistul David;

Bucură-te, taina prezisă de profeți, în multe chipuri;

Bucură-te, că întru tine s-au închipuit cuvintele prezise ale tuturor profeților;

Bucură-te, că ai primit toată iconomia Celui de Sus, pentru mântuirea lumii;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi.

CONDACUL AL 10-LEA:

Vrând să mântuiască lumea, Domnul tuturor, din neamul pământenilor, te-a ales pe tine, Maică, pentru Sine. Și făcându-Se El Om pentru noi, S-a înălțat la Cer, de unde Se pogorâse, și cu Sine te-a ridicat pe tine, Maică Preacurată, spre a petrece tu în slava cea veșnică a Împărăției Cerești, împreună cu Dânsul, fără de sfârșit. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu, El aude de la toți: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Zid ești credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și apărătoare tuturor celor ce aleargă la tine, Preacurată Maică, căci tu te-ai mutat la Ceruri, ca să fii solitoarea cea mai de aproape, pentru toți care cântă ție:

Bucură-te, cetatea marelui Împărat, așezată deasupra munților cerești;

Bucură-te, zid și acoperământ, ce nu te ascunzi de a mea stăruință;

Bucură-te, că tu ajuți pe cei credincioși să biruiască uneltirile dușmanilor;

Bucură-te, că ai înfrânt mulțimea agarenilor;

Bucură-te, păzitoarea cea neclintită a ortodocșilor;

Bucură-te, împrăștierea ereticilor;

Bucură-te, că ne ești pace și bucurie;

Bucură-te, că ai călcat iadul, cel atotpierzător;

Bucură-te, cunună aleasă a celor care, cu minte luminată, luptă împotriva poftirilor trupului;

Bucură-te, preamărirea, cea mult prețuită, a nevoitorilor Mucenici;

Bucură-te, solitoarea odihnei celei fericite a ostenitorilor Cuvioși;

Bucură-te, dătătoarea bucuriei celei veșnice a monahilor, ce bine au viețuit;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea Ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 11-LEA:

Toată cântarea cetelor îngerești, celei de Dumnezeu însuflețită, laudă Sfântă Adormirea ta, cea preacinstită, aceea ce ești cu totul lăudată, Stăpână împărătească, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară. Iar eu din inimă aduc ție, care ești Maica tuturor, smerita mea rugăciune, împreună cu oștile cerești cântând Unuia Dumnezeu, Celui ce după vrednicie te-a preamărit pe tine: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Făclie primitoare de lumina cea adevărată te-ai arătat nouă celor de pe pământ. Căci tu, Maică Preacurată, luminezi sufletele și le îndreptezi spre cunoștința de Dumnezeu, mai ales pe acelea care prăznuiesc sfântă mutarea ta, cea cu totul cinstită. Pentru aceasta, eu cânt ție unele ca acestea:

Bucură-te, făclia cea nestricată a focului celui nematerialnic;

Bucură-te, aurora cea netrecătoare a luminii celei neînserate;

Bucură-te, lună strălucitoare din Soarele dreptății;

Bucură-te, lumină ce luminezi și în întuneric;

Bucură-te, făclie pusă în sfeșnicul cel preaînalt;

Bucură-te, izvorul vieții cel răsărit din mormânt la lumină;

Bucură-te, Maica Luminii, care călăuzești sufletele celor evlavioși;

Bucură-te, Maica Dumnezeului tuturor, care mângâi sufletele celor întristați;

Bucură-te, aceea ce dăruiești sfârșit bun celor ce nădăjduiesc spre tine;

Bucură-te, aceea care la Judecata Fiului tău gătești credincioșilor tăi moștenirea celor din dreapta Lui;

Bucură-te, Preafericită Fecioară, că prin tine vom fi și noi fericiți, având-te pe tine ajutătoare și sprijinitoare în rugăciuni;

Bucură-te, Maică Preabinecuvântată din neam în neam, că Domnul este cu tine și prin tine cu noi;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi.

CONDACUL AL 12-LEA:

Văzând mulțimile îngerești harul măririi în slăvitul Tron ceresc, dăruit Maicii lui Dumnezeu, celei cinstite cu șederea de-a dreapta Fiului ei și Dumnezeu, i s-au închinat ei Scaunele și Puterile, au înconjurat-o Începătoriile și Căpeteniile, i s-au plecat înfricoșați Heruvimii, Serafimii și Domniile, împreună cu Arhanghelii și Îngerii, care smeriți preamăreau pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cântând noi întrutot cinstita și Sfânta ta Adormire, lăudăm toți suirea ta la Ceruri, împărăteasă, Maică a lui Dumnezeu. Iar tu, Maică Preacurată, sfințește, mărește și miluiește pe toți cei ce cu dragoste te laudă așa:

Bucură-te, aceea ce ai curățit pământul cu pașii preacuratelor tale picioare;

Bucură-te, aceea ce ai sfințit văzduhul cu suirea ta la Cer;

Bucură-te, aceea ce te-ai suit la înălțimea cerească;

Bucură-te, aceea ce privești toată frumusețea cea negrăită;

Bucură-te, că ședzi întru slava Fiului tău și Dumnezeu;

Bucură-te, că te bucuri în veci cu Fiul tău și Dumnezeu;

Bucură-te, frumusețea cea din dreapta Domnului, care înfrumusețezi pe toți cei ce în Ceruri te fericesc pe tine;

Bucură-te, bucuria tuturor pământenilor care nădăjduiesc spre tine;

Bucură-te, aceea ce ești îmbrăcată în Soare și strălucești cu harul și cu mărirea toată lumea;

Bucură-te, aceea ce ai făgăduit a păzi și a mântui pe toți care te cheamă din toată inima;

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, aceea ce ești cea mai cinstită și de Dumnezeu Născătoare numită;

Bucură-te, aceea care, de la răsărit și până la apus, ești preamărită de toți credincioșii ortodocși;

Bucură-te, aceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care întru Sfântă Adormirea ta nu ne lași pe noi!

CONDACUL AL 13-LEA:

O! prealăudată Maică a Împăratului Cerului și pământului, a lui Hristos, Dumnezeul nostru, Cel nemuritor, Care viețuiești și după moarte, primește de la mine, la cinstită Adormirea ta, această rugăciune și în viața aceasta și la vremea morții mele scapă-mă de toată nenorocirea și chinul, și Împărăției celei Cerești mă învrednicește, împărătească și pe mine, cel care cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice tarăși Icosul întâi: Îngerul întâistătător... și Condacul întâi: Celei alese dintre toate neamurile...

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, depărtează de la mine, păcătosul și nevrednicul robul tău, trândăvirea, uitarea, necunoștiința, lenevirea, boala, neputința, neștiința, tulburarea și frica. Toate gândurile cele rele și viclene, urâte și defăimătoare alungă-le de la inima mea cea ticăloasă și de la sufletul meu cel întinat și de la mintea mea cea întunecată. Stinge văpaia patimilor mele și mă ajută, că neputincios sunt eu. Ferește-mă de toate aducerile aminte, de deprinderile cele viclene și de toate faptele cele rele din noapte și din zi și mă izbăvește de ele. Că preabinecuvântat și preamărit este numele tău cel sfânt, în Cer și pe pământ, Maică Preacurată, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI

Bucuria tuturor celor necăjiți
(8 septembrie)

După obișnuitul început se zice

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

O. Preasfântă Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos, cad înaintea ta și mă rog ție, Maicii Împăratului, mai înainte îndreptând către tine această nevrednică a mea rugăminte, pe care tu primind-o, Maica Împăratului Care împărățește Cerul și pământul, du-o la Împăratul împăraților, Domnul tuturor, la Fiul tău și Dumnezeul nostru, și cere-mi iertare de toate păcatele mele. Vieții mele dă-i îndreptare și la sfârșitul meu trecere neîngrozită de vrăjmașii cei din văzduh; fii mie povățuitoare, să-mi deschizi dumnezeiasca intrare a Împărăției, ca acolo să mă îndulcesc de dulceața Raiului și de veselia acelei cetăți înalte a Ierusalimului de Sus, celui preafrumos, și de frumusețile lui cele nespuse, de strălucirea luminii Treimii celei cu trei străluciri și de dulcele glas al cântărilor îngerești. Acestei măriri și bucurii mă fac părtaș cu toți

Sfinții, că toate le poți ca Maica Împăratului Celui Atotputernic. Și acum, dar mai ales întru acest ceas, auzi-mă pe mine, cel ce stau înaintea ta, Stăpână cu totul milostivă. Ia aminte, Doamnă împărătească, spre mine, care îți aduc ție cântare de rugăciune așa:

CONDACELE ȘI ICOASELE

CONDACUL 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri aduc ție eu, robul tău, izbăvindu-mă din veșnica moarte, prin darul Celui ce S-a născut din tine, Hristos, Dumnezeul nostru, și prin mijlocirea ta cea de maică înaintea Lui; și ca aceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-mă din toate nevoile și suferințele, ca să cânt eu ție: Bucură-te aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

ICOSUL 1:

Îngerul cel mai întîi din Cer a fost trimis să zică ție, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te!, vestind prin Dumnezeiasca Întrupare a lui Hristos, bucuria care avea să se nască dintru tine la toată lumea care pierea în necazuri. Pentru aceasta, și eu, cel împovărat cu păcate, nădejde de mântuire prin tine dobândesc și cu umilință cânt ție:

Bucură-te, bunăvoință a lui Dumnezeu către noi cei păcătoși;

Bucură-te, tare apărătoare a celor ce se căiesc înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele lor;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;

Bucură-te, aceea care ne curățești de întinăciunea păcatelor;

Bucură-te, baie care speli cugetul nostru;

Bucură-te, aceea care ai născut pe Izbăvitorul, Care în dar curăță fărădelegile noastre;

Bucură-te, aceea care ești cu totul minunată, împăcarea tuturor către Dumnezeu;

Bucură-te, pod care cu adevărat ne treci pe noi de la moarte la viață;

Bucură-te, aceea care ai mântuit lumea din potopul păcatului;

Bucură-te, scară cerească pe care S-a pogorât la noi Domnul;

Bucură-te, mijlocitoarea tuturor către Dumnezeu;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 2-LEA:

Văd izvoare de minuni revărsându-se de la Sfânta ta Icoană, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, asupra celor care în genunchi stau și cu credință se roagă ție, căci tu, fiind bună, ești grabnic ajutătoare tuturor: apărătoarea celor asupriți, nădejdea celor deznădăjduiți, mângâierea celor întristați, hrănitoarea celor flămânzi; celor goi îmbrăcăminte, celor fecioreInici curăție, celor străini bună povățuire, celor osteniți sprijinitoare, orbilor vedere, celor surzi bună auzire, celor bolnavi grabnică vindecare. Pentru aceasta, după cuviință, cu mulțumire cânt pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Pricina cea neînțeleasă a chinurilor cumplite care vin asupra mea, căutând eu să o înțeleg, către tine alerg, Maică Sfântă și Fecioară, mângâiere și mântuire de la tine cerând. Iar tu, ca aceea care ești bună, învață-mă a înțelege din aceste cumplite chinuri purtarea de grijă, cea cu milostivire, a Fiului tău și Dumnezeului nostru celui bun, spre mântuirea sufletului meu, spre curățirea păcatelor mele cele de multe feluri, ca eu cu bucurie să cânt ție:

Bucură-te, adăpostire bună a celor înviforați;

Bucură-te, întărire a celor ce slăbesc în credință;

Bucură-te, aceea care ești Maică a milostivirii;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce sunt în nevoi și în necazuri;

Bucură-te, aceea care prin necazuri curățești păcatele mele;

Bucură-te, aceea care prin întristări vindeci neputințele mele cele sufletești și trupești;

Bucură-te, aceea care mă înveți a nu iubi bunătățile acestei lumi deșarte și trecătoare;

Bucură-te, aceea care ridici mintea mea din lumea cea deșartă la cele mai presus de lume;

Bucură-te, aceea care mă tragi de la dragostea pământească, către dragostea lui Dumnezeu cea cerească;

Bucură-te, aceea care chiar și în suferințele mele îmi dai mângâiere și viață plină de dar;

Bucură-te, făgăduința bunătăților celor cerești;

Bucură-te, mijlocitoarea bucuriei celei veșnice;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 3-LEA:

Cu putere de Sus întărește-mă, Stăpână preabună, pe mine, robul tău, care sunt neputincios sufletește și trupește și mă învrednicește de cercetarea și purtarea ta de grijă, alungând de la mine negura mâhnirii și a întristării, de care sunt cumplit de cuprins; ca prin tine, fiind și eu mântuit, pururea să cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Având nespusă bogăție de milostivire, tu, Maică Preacurată, tuturor celor necăjiți le întinzi mână de ajutor, tămăduind neputințele, vindecând bolile și patimile. Pentru aceasta, Stăpână preabună, nu trece cu vederea pe robul tău, căci eu zac pe patul durerii și cu nădejde mă rog ție, zicând:

Bucură-te, comoară de mult preț a milei tale;

Bucură-te, aceea care ești nădejdea celor deznădăjduiți, cum sunt și eu;

Bucură-te, tămăduirea trupului meu;

Bucură-te, mântuirea sufletului meu;

Bucură-te, puternică ajutătoare a celor neputincioși, cum sunt și eu;

Bucură-te, apărătoare și întărire a celor ce slăbesc în credință;

Bucură-te, aceea care mânia lui Dumnezeu cu rugăciunile tale degrabă o potolești;

Bucură-te, aceea care cu puterea rugăciunilor tale patimile mele le potolești;

Bucură-te, vedere orbilor și auzire surzilor;

Bucură-te, umblare șchiopilor și vorbire muților;

Bucură-te, a celor bolnavi vindecare prin credință;

Bucură-te, că prin tine, după măsura credinței, se dau vindecările;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 4-LEA:

De felurite necazuri, de ispite și de nevoi sunt cuprins eu, robul tău; și greutățile nu le mai pot răbda; dar tu, fiind Maica milostivă a Mântuitorului și Dumnezeului nostru, ridică mâinile tale către Fiul tău și Dumnezeul nostru, rugându-L, Maică Preacurată, să caute spre întristarea inimii mele și dintru adâncul deznădejdii să mă ridice pe mine, cel care cu credință cânt Lui: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Auzind tu, Preasfântă Fecioară și Maică, cele spuse mai înainte ție de Dreptul Simeon, că, „prin însuți sufletul tău va pătrunde sabia", ai păzit aceste cuvinte întru inima ta, știind că, bucuria de maică pentru fiu este împletită cu multe necazuri în lumea aceasta. De aceea tu, care știi necazul și suferința întru toate, cunoști și întristarea mea; și ca aceea care ești Maica tuturor, auzi-mă și pe mine, cel care cu credință cânt ție:

Bucură-te, aceea care ai născut lumii bucurie, pe Hristos, Mântuitorul nostru;
Bucură-te, aceea care izbăvești lumea din necazuri cu mijlocirile tale;
Bucură-te, aceea care ai răbdat ocările și clevetirile asupra Fiului tău;
Bucură-te, aceea care cu patimile Lui dimpreună ai pătimit;
Bucură-te, mângâierea maicilor celor întristate;
Bucură-te, aceea care și pe mine mă păzești cu darul Fiului tău;
Bucură-te, a mea grabnică ajutătoare întru toate nevoile;
Bucură-te, îndreptarea și povățuirea celor rătăciți, cum sunt și eu;
Bucură-te, hrana și păzitoarea pruncilor;
Bucură-te, povățuirea tinerilor;
Bucură-te, Maica celor sărmani;
Bucură-te, sprijinul și mângâierea văduvelor;
Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 5-LEA:

Văzând Sângele cel dumnezeiesc al Fiului tău și Dumnezeului nostru, pe Sfânta Cruce vărsându-se pentru mântuirea noastră, ca o slugă a Domnului plecându-se El cu smerenie voii Tatălui Care este în Ceruri, ne-ai arătat nouă, Maică Preacurată, chipul pătimirii și al răbdării, ca și eu, când sunt în cuptorul ispitelor și al nevoilor, cu smerenie să mă rog lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzându-te pe tine Fiul tău şi Dumnezeul nostru, stând lângă Sfânta Lui Cruce împreună cu ucenicul Lui cel iubit, şi având tu inima sfâşiată de durere şi suferind asemenea Lui, a zis: „Femeie, iată fiul tău!" şi ucenicului: „Iată mama ta!", făcându-ţi ţie fii pe toţi cei ce cred întru El. Iar eu, ca un părtaş al necazurilor şi al Patimilor Fiului tău, spre tine, mijlocitoare Maică, toată nădejdea având-o, cu credinţă mă rog ţie, zicând aceasta:

Bucură-te, Maica neamului creştinesc;
Bucură-te, aceea care pe Dumnezeu cu oamenii ai împreunat;
Bucură-te, aceea care ai adus Domnului pe cei credincioşi;
Bucură-te, mieluşeaua care ai născut Mielul, Cel ce a ridicat păcatele lumii;
Bucură-te, vas, care ne scoţi nouă bucurie din izvorul nemuririi;
Bucură-te, rugătoarea pentru mântuirea celor păcătoşi;
Bucură-te, scularea celor căzuţi în păcate;
Bucură-te, aceea care eşti vindecarea tuturor neputincioşilor;
Bucură-te, că eşti căutarea celor pierduţi;
Bucură-te, bucuria cea fără de veste a păcătoşilor;
Bucură-te, potolirea a toată întristarea;
Bucură-te, aceea care eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiţi!

CONDACUL AL 6-LEA:

Propovăduiesc milele tale, Maica lui Dumnezeu, toate marginile lumii, căci tu cu Cinstitul tău Acoperământ acoperi tot neamul creştinesc, pentru care totdeauna te rogi lui Hristos, Mântuitorul lumii, şi izbăveşti din toate nevoile pe robii tăi, cei temători de Dumnezeu, care cu credinţă cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Strălucind darul cu raze luminoase de la Sfântă Icoana ta, Maica lui Dumnezeu, eu cu credinţă plec genunchii înaintea ei şi cu lacrimi mă rog ţie: alungă, Maica lui Dumnezeu, norul ispitelor ce vin asupra mea, ca eu cu bucurie să cânt ţie:

Bucură-te, aceea care duci rugăciunile credincioşilor Fiului tău şi Dumnezeului nostru;

Bucură-te, aceea care stai înaintea scaunului Dumnezeirii și te rogi pentru noi;

Bucură-te, mijlocitoare între Dumnezeu și om, care ne izbăvești pe noi din nevoi;

Bucură-te, apărătoarea neamului creștinesc, de Dumnezeu dăruită nouă;

Bucură-te, pom înfrumusețat, cu care se acopăr mulți;

Bucură-te, pom cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioșii;

Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norii;

Bucură-te, pământul făgăduinței, din care ne izvorăsc toate bunătățile cerești și pământești;

Bucură-te, soare luminos, care neîncetat luminezi pe cei credincioși;

Bucură-te, stâlp de foc, care povățuiești pe cei aleși către Cereasca Împărăție;

Bucură-te, brazdă, care crești mulțimea îndurărilor;

Bucură-te, aceea care ne dăruiești toate bunătățile;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 7-LEA:

Vrând să arăți izvoare de minuni de la Sfântă Icoana ta, Bucuria tuturor celor necăjiți, ai poruncit, Stăpână, bolnavei Eftimia să săvârșească înaintea Sfintei tale Icoane cântări de rugăciuni; și primind ea vindecare, ai învrednicit-o să vestească tuturor milele tale și cele dăruite prin Sfânta ta Icoană, pentru ca să nu fie tăinuit izvorul vindecărilor, pe care tu le dai în dar tuturor celor ce au nevoie de ele. Pentru aceasta, nici noi nu tăinuim minunile și facerile tale de bine către robii tăi, ci cu mulțumire, preaslăvim pe Dumnezeu și cântăm Lui: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Scăldătoarea Siloamului vindeca bolile, însă, mai presus de ea s-a arătat Preasfântă Stăpână, Biserica ta, în care ne închinăm Sfintei Icoanei tale, celei Făcătoare de Minuni. Fiindcă aceasta nu-i ca scăldătoarea, care numai o dată într-un an și numai celor ce intrau mai întâi le dădea sănătatea, ci ea, de-a pururea, vindecă toată rana sufletească și trupească a celor care cu dreaptă credință și cu dragoste vin către tine, Maică Preacurată. Pentru aceasta, și eu cânt ție:

Bucură-te, scăldătoare, în care se afundă toate durerile mele sufletești și trupești;

Bucură-te, pahar, cu care primesc bucuria și mântuirea;

Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetați de viață;

Bucură-te, lemn, care îndulcești apele cele amare ale mării lumești;

Bucură-te, izvor nesecat al apei celei dătătoare de viață;

Bucură-te, aceea care îndulcești necazurile mele cele amare;

Bucură-te, baia care speli întinăciunea păcatului;

Bucură-te, potolirea întristărilor mele;

Bucură-te, aceea care mă izbăvești din nevoi;

Bucură-te, aceea care calci puterea demonilor;

Bucură-te, aceea care rușinezi pe vrăjmașii mei;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 8-LEA:

Nemernici și străini de credința creștinească sunt aceia care nu se închină chipului tău, celui întru tot sfânt, căci tu, Stăpână, ca Maică a Unuia din Sfânta Treime, ai trimis darul facerii de minuni asupra Sfintei tale Icoane. Pentru aceasta, pe cei care sunt chinuiți de duhurile cele necurate și se închină cu credință Sfintei tale Icoane, tu îi vindeci și îi faci sănătoși. Pe toți cei bolnavi sufletește și trupește care se roagă ție, îi tămăduiești și cele de folos pentru dânșii pe rânduiești. Pentru aceste multe ale tale faceri de bine, cu mulțumire cânt și eu lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Toată viața noastră pe pământ este plină de durere și de întristare. Sufletul e bolnav de păcate, trupul de dureri se chinuiește, căci mânia lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre, ne pedepsește. Către tine dar, alerg, Maica lui Dumnezeu, și înaintea preacinstitei tale Icoane căzând, mă rog ție: Umple de bucurie și de veselie inima mea cea întristată, ca eu cu bucurie să cânt ție:

Bucură-te, Sfântă povățuitoare, care mă duci în patria cerească;

Bucură-te, împărăteasa Cerului și a pământului, care îmi deschizi mie ușile Raiului;

Bucură-te, cea preamilostivă, care mă miluiești;
Bucură-te, chivernisitoarea casei noastre, care bine ne rânduiești viața;
Bucură-te, preafericită, care de Prooroci ai fost vestită;
Bucură-te, fericit pântece, care pe Fiul lui Dumnezeu L-ai născut;
Bucură-te, rugul cel nears;
Bucură-te, zid nestricat;
Bucură-te, izvor purtător de viață;
Bucură-te, floarea cea pururea nevestejită;
Bucură-te, îmblânzirea inimilor celor răi;
Bucură-te, neîncetată bucurie a credincioșilor;
Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 9-LEA:

Toată dulceața cea lumească, în lumea aceasta, este amestecată cu întristarea. Mărirea și bogăția trec. Frumusețea și sănătatea se veștejesc. Prietenii cei de aproape sunt răpiți de moarte. Îndulcește, dar, necazurile robilor tăi, Maica lui Dumnezeu, pricinuitoarea bunătăților, și bucuria ta, cea nestricată, dă-mi-o mie, cel ce cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Retorii, cei mult-vorbitori, nu se pricep cu ce cuvinte să mângâie pe cei necăjiți. Numai tu singură, Stăpână, dăruiești inimii mele mângâiere, cu razele darului tău. Alungă, Maica lui Dumnezeu, norul necazurilor și negura mâhnirii mele, ca să-ți cânt eu unele ca acestea:

Bucură-te, că ești nădejde de bucurie pentru toți creștinii;
Bucură-te, bucuria și împăcarea lumii;
Bucură-te, dătătoarea bunătăților cerești și pământești;
Bucură-te, nădejdea mântuirii noastre;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce înoată pe marea vieții acesteia;
Bucură-te, singura păzitoarea a celor care, după Dumnezeu, spre tine nădăjduiesc;
Bucură-te, îmbrăcămintea celor goi de îndrăzneală, pentru mulțimea păcatelor lor;
Bucură-te, păzitoarea și întărirea tuturor;

Bucură-te, ocrotire și sfântă adăpostire a tuturor credincioșilor;

Bucură-te, ajutătoarea tuturor celor care, cu credință, se roagă ție;

Bucură-te, luminoasă cunoștință a darului;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 10-LEA:

Domnul, Cel iubitor de oameni, vrând să mântuiască lumea din veșnicul chin și neîncetata suferință, S-a sălășluit în pântecele tău, cel pururea fecioresc, și pe tine, Maica Sa, te-a dăruit nouă, celor pieritori, spre ajutor, spre acoperământ și apărare; ca să fii celor mâhniți mângâiere, celor necăjiți bucurie, celor deznădăjduiți nădejde, aceea care de veșnicele chinuri, prin mijlocirea Ta, ne izbăvești pe noi și către veșnica veselie aduci pe toți cei care, cu credință, se roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și tuturor celor ce aleargă către Sfânt Acoperământul tău. Pentru aceasta, și eu mă rog ție: Apără, acoperă și păzește pe toți cei săraci și fără de ajutor și izbăvește din ispite, din necazuri și din nevoi pe cei care, cu credință, se roagă ție, zicând:

Bucură-te, stâlpul fecioriei;

Bucură-te, vas ales al curăției și al întregii feciorii;

Bucură-te, cununa cea mărită a celor care, cu nevoință, se luptă împotriva poftelor;

Bucură-te, aceea care dai veșnică bucurie celor ce se ostenesc în viața călugărească;

Bucură-te, aceea care ne izbăvești de văpaia patimilor;

Bucură-te, aceea care gonești negura ispitelor;

Bucură-te, povățuitoarea întregii feciorii;

Bucură-te, sprijinitoarea curăției;

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, cea prin care din cădere ne-am ridicat;

Bucură-te, întărirea cea tare a credinței;

Bucură-te, tămâia cea plăcută a rugăciunii;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 11-LEA:

Cântarea cea cu totul de umilință aduc ție eu, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, cea atotputernică apărătoare a neamului creștinesc. Potolește, Maică Preacurată, bolile robilor tăi care suspină. Îmblânzește mânia lui Dumnezeu, care cu dreptate vine asupră-ne pentru păcatele noastre. Izbăvește-ne din toate necazurile pe noi, robii tăi, care cântăm pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Făclie primitoare de lumină, aprinsă din cărbunele darului lui Dumnezeu, s-a arătat nouă Preacinstită Icoana ta, Stăpână, spre sfințirea și mângâierea noastră. Iar eu, cu dragoste cinstind-o și cu credință îngenunchind înaintea ei, mă rog ție, zicând:

Bucură-te, aceea care, cu puternica ta apărare, mă scoți din toate nevoile;

Bucură-te, aceea care mă izbăvești din foametea cea sufletească și trupească;

Bucură-te, aceea care cu rugăciunile tale stingi focul patimilor mele;

Bucură-te, aceea care mă scapi de moartea cea veșnică;

Bucură-te, tare ajutătoare în războaie;

Bucură-te, aceea care ne aperi de năvălirea și a altor neamuri;

Bucură-te, aceea care ne izbăvești de războiul cel dintre noi;

Bucură-te, aceea care păzești pe cei ce călătoresc pe pământ, în aer și pe ape;

Bucură-te, aceea care slobozești pe cei robiți;

Bucură-te, grabnică izbăvire de îngrozirea lui Dumnezeu, care cu dreptate vine asupra mea;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 12-LEA:

Zălog din darurile tale voind să dai neamului creștinesc, Icoana ta, cea Făcătoare de Minuni, ai dăruit-o nouă, Maica lui Dumnezeu; de la care, celor ce vin cu credință, izvoare de minuni se revarsă, neputințele se vindecă și necazurile se potolesc. Pentru aceasta, cu bucurie cânt și eu pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cântând milele și minunile tale, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, eu te laud ca pe o tare stătătoare a noastră și cu umilință vin la tine, aceea care te rogi pentru noi, și îți cer, Maica lui Dumnezeu, să înalți mâinile către Fiul tău și Dumnezeul nostru, rugându-L ca pururea, în viața aceasta și după moartea mea, milostivirea Lui să nu se depărteze de la mine, cel ce mă rog ție, zicând:

Bucură-te, nădejdea mea în viața aceasta și după moarte;

Bucură-te, aceea care rânduiești sfârșit dulce și cu pace din viața aceasta, tuturor celor care nădăjduiesc spre tine;

Bucură-te, aceea care ești nădejdea și apărarea mea în ziua judecății;

Bucură-te, îmblânzirea Dreptului Judecător;

Bucură-te, aceea care mă izbăvești de veșnica gheenă;

Bucură-te, nădejdea tuturor de mântuire;

Bucură-te, cheia Împărăției lui Hristos;

Bucură-te, ușa Raiului;

Bucură-te, pod care duci la ceruri;

Bucură-te, adăpostire și bună apărătoare a tuturor păcătoșilor, care se căiesc de păcatele lor;

Bucură-te, bucuria Îngerilor;

Bucură-te, mărirea și mângâierea tuturor Drepților;

Bucură-te, aceea care ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Bucuria tuturor celor necăjiți!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, întrutot lăudată, de Dumnezeu Născătoare, aceea care, spre bucuria cerului și a pământului, ai născut pe Împăratul Hristos, Dumnezeul nostru, auzi, Maica lui Dumnezeu, glasul smeritului robului tău. Primește această puțină rugăciune a mea, Maică Preacurată, și mă izbăvește din toate nevoile. Vindecă neputințele mele, cele sufletești și trupești. Alungă de la mine toată răutatea și întristarea. Dăruiește-mi sănătate și cu rugăciunile tale mă izbăvește din chinul cel veșnic și pe mine, cel care cânt pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se citește iarăși: Icosul întâi, Îngerul cel mai întâi... și Condacul întâi: Apărătoarea Doamnă... Se citesc apoi aceste rugăciuni:

RUGĂCIUNEA ÎNTÎIA

O, Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, aceea care ești mai presus decât Heruvimii și mai cinstită decât Serafimii, Fecioară de Dumnezeu aleasă, Bucuria tuturor celor necăjiți, dă-mi mângâiere și mie, cel ce sunt în necazuri, că, afară de tine, altă scăpare și ajutor nu am. Tu singură ești la Domnul mijlocitoarea bucuriei mele și, ca Maica lui Dumnezeu și Maica milostivirii, stând înaintea prestolului Preasfintei Treimi, poți să îmi ajuți. Că nimeni dintre cei ce se roagă ție cu credință, nu este rușinat, Maica lui Dumnezeu.

Auzi-mă acum, în ziua necazului, pe mine, cel ce cad înaintea Sfintei Icoanei tale și cu lacrimi mă rog ție. Alungă, Maica lui Dumnezeu, de la mine toate necazurile și nevoile ce vin asupra mea în această vremelnică viață, și, prin atotputernica ta mijlocire, nu mă lipsi de veșnica și nesfârșita bucurie întru Împărăția Fiului tău și Dumnezeului nostru. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniți și acoperitoarea celor necăjiți, izbăvirea celor nepuntincioși fiind, celor neputincioși și bolnavi acoperământ și sprijinire! Vezi-mi nevoia, Maica Domnului! Vezi-mi mâhnirea, Maica lui Dumnezeu! Vezi-mi durerea, Maica Domnului! Vezi-mi suferința, Maica Domnului! Vezi-mi cumplita mea rană sufletească și trupească, Măicuța lui Dumnezeu. Ajută-mi, Maică Preacurată, ca unui neputincios, hrănește-mă, Maică Preacurată, ca pe un străin, învață-mă, Maică Preacurată, ca pe un neputincios, căci numai tu știi cu adevărat cât de neputincios și neștiutor sunt eu.

Necazul meu tu îl știi, Măicuța lui Dumnezeu, dezleagă-l precum voiești, că eu nu am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare degrabă, nici altă mângâietoare, decât pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, să mă păzești și să mă acoperi sub Sfânt Acoperământul tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI „POTIRUL NESECAT"

Izbăvitor de beție

După rugăciunile începătoare vei zice:

Troparul Icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu – „Potirul Nesecat"

Veniți, dreptslăvitorilor creștini, la dumnezeiescul și minunatul chip al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care satură inimile celor credincioși din Potirul Nesecat al milostivirii Sale și arată minuni poporului binecinstitor. Acestea văzând și auzind, și cu duhul prăznuind, cu căldură eu strig: Stăpână Preamilostivă, tămăduiește neputințele și patimile mele, rugând pe Fiul Tău, Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască și sufletul meu.

CONDACUL 1:

Cinstitul tău chip, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ne-a fost dăruit ca o izbăvire aleasă și minunată, căci descoperirea Lui mă izbăvește de toate neputințele mele sufletești și trupești și de toate întâmplările cele mâhni-

cioase; iar pentru aceasta, laudă de mulțumire îți aduc, Apărătoare Preamilostivă. Tu, dar, Stăpână, numită de noi, „Potirul Nesecat", aplecându-te cu bunăvoință către suspinele și strigătele mele, cele izvorâte din inimă, dăruiește-mi izbăvire de boala beției, ca să-Ți cânt cu credință: Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

ICOSUL 1:

Oștile îngerești și cetele Dreptilor te slăvesc neîncetat, Împărăteasă de Dumnezeu Născătoare, mijlocitoarea multpăcătosului neam creștinesc, pe care tu, văzându-l cufundat în nelegiuiri și în păcate, îi dăruiești, spre mângâiere și mântuire, milostivire prin osebitele tale Icoane Făcătoare de Minuni, care, precum stelele Cerului, pot fi văzute pe tot pământul. Căzând și eu către aceea dintre ele numită „Potirul Nesecat", din adâncul sufletului te chem astfel:

Bucură-te, sălașul Dumnezeirii, cel neajuns;

Bucură-te, mirarea cea neîncetată a oamenilor;

Bucură-te, aceea care prin mâhniri curăți păcatele mele;

Bucură-te, căci prin întristări tămăduiești neputințele mele;

Bucură-te, că ne trimiți de Sus milostivire prin Icoanele tale, Făcătoare de Minuni;

Bucură-te, căci prin descoperirea lor înveselești inimile noastre cele mâhnite;

Bucură-te, împăcarea preaminunată a oamenilor cu Dumnezeu;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 2-LEA:

Văzând, Preasfântă Stăpână, întristarea inimii, chinurile duhovnicești și pocăința nemincinoasă a celor ce sunt supuși patimii celei pierzătoare a beției, ai binevoit să arăți orașului celui plăcut lui Dumnezeu, Serpuhov, milostivirea Ta, prin descoperirea Icoanei tale prea minunate, numită „Potirul Nesecat", pentru ca toți cei care cad la ea cu credință și cu inimă smerită, dobândind vindecare de cumplita lor boală, să Îi strige din adâncul inimii lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Primind porunca de a merge în oraşul cel iubit de Dumnezeu, Serpuhov, un oarecare om, supus patimii beţiei, a aflat acolo, în Mănăstire, Sfânta ta Icoană, numită „Potirul Nesecat". Drept aceea, văzând eu atâta purtare de grijă pentru noi, păcătoşii, cu evlavie îţi grăiesc unele ca acestea:

Bucură-te, că prin oamenii cei evlavioşi, ne descoperi mărirea minunilor tale;

Bucură-te, călăuză clarvăzătoare, care le arăţi unora ca aceştia calea mântuirii;

Bucură-te, îndrumătoarea mea cea bună, de care cu dragoste mă apropii;

Bucură-te, căci mă îndemni la recunoştinţă, pentru binefacerile tale;

Bucură-te, ceea care preschimbi întristarea mea în bucurie;

Bucură-te, că mă înveseleşti cu nădejde neclintită;

Bucură-te, căci nimiceşti patimile mele cele pierzătoare;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 3-LEA:

Puterea Celui Prea Înalt şi harul Stăpânei l-au întărit pe un oarecare om, cuprins de patima beţiei, atunci când, având picioarele slăbănogite, mergea către oraşul Serpuhov, împlinind el astfel porunca Maicii Domnului, vestită lui în vis de către Cuviosul Varlaam, starețul Mănăstirii de acolo; ajungând el în acest oraş, a aflat Icoana Preacuratei, care l-a vindecat îndată de suferinţa sa duhovnicească şi trupească, plecându-l să îi strige din adâncul sufletului, cu mulţumire, lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Având ca izvor pururea curgător Potirul cel Nesecat al râurilor cereşti, nu numai credincioşii din Serpuhov, ci şi dreptslăvitorii creştini din alte oraşe şi locuri, care au venit către minunatul tău chip, numit „Potirul Nesecat", primind tămăduire, ţi s-au închinat cu graiuri pline de recunoştinţă ca acestea:

Bucură-te, scăldătoarea în care se afundă toate necazurile mele;

Bucură-te, potirul prin care primesc bucuria mântuirii;

Bucură-te, aceea ce vindeci neputinţele mele duhovniceşti şi trupeşti;

Bucură-te, că îmi stingi patimile prin puterea rugăciunilor tale;
Bucură-te, că îmi dai cele de folos mie, care îți cer ajutorul;
Bucură-te, că îmi dăruiești daruri nenumărate;
Bucură-te, că îmi deschizi comoara milostivirii;
Bucură-te, că ai inima plină de milă față de mine, cel căzut;
Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 4-LEA:

Vifor de gânduri necredincioase având întru mine, dar, cu pocăință sinceră, venind la nesupusa ta milostivire, eu, cel cuprins de patima beției, capăt tămăduire și din adâncul inimii grăiesc Celui născut din tine, Mântuitorului meu: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Auzind Domnul mâhnirea adâncă, vaietele și plânsul soților, mamelor, copiilor și rudelor celor tulburați cu firea de patima beției, le-a dăruit, Stăpână, Icoana ta, prin care toți cei ce se apropie, capătă mângâiere duhovnicească și-ți grăiesc cu lacrimi unele ca acestea:

Bucură-te, mielușeaua care ai născut Mielul, Cel ce a ridicat păcatele lumii;
Bucură-te, potir ce pentru noi te umpli de bucurie de la Izvorul cel fără de moarte;
Bucură-te, mângâierea mamelor cuprinse de mâhnire;
Bucură-te, nădejdea celor fără de nădejde, cum sunt și eu;
Bucură-te, apărătoarea cea plină de har a celor ce vin la tine;
Bucură-te, bucuria și înveselirea celor necăjiți, cum sunt și eu;
Bucură-te, aceea ce potolești patimile mele, cele izvorâte din beție;
Bucură-te, că le întinzi mâna celor ce au nevoie de ajutorul tău;
Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 5-LEA:

Ca pe o stea, de la Dumnezeu purcezătoare, ne-ai arătat nouă, Împărătească a lumii, pe preacinstita ta Icoană, pe care eu văzând-o, mă rog din

inimă, cu credință grăindu-ți: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, tămăduiește beția și orice altă boală sufletească și trupească a celor aflați în suferință, cum sunt și eu, iar pe cei credincioși învață-i să Îi aducă lui Dumnezeu cântarea de laudă: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzând eu, Maică de Dumnezeu Născătoare, minunile preaslăvite și semnele uimitoare venite nu numai de la Sfântă Icoana ta, cea descoperită în orașul Serpuhov, ci și de la cele zugrăvite întocmai ca aceasta, cad în genunchi și cu smerenie zic:

Bucură-te, grabnică mijlocitoare și ajutătoarea celor ce aleargă la tine cu sârguință;

Bucură-te, aceea ce asculți cu bunăvoință rugăciunile mele;

Bucură-te, aceea ce ai luminat orașul Serpuhov cu binecuvântarea ta;

Bucură-te, că împrejurimile Moscovei au arătat slava minunilor tale;

Bucură-te, comoară nesecată de tămăduiri pentru toți cei aflați întru nevoi, cum sunt și eu;

Bucură-te, ocrotitoarea atotputernică a celor ce lucrează pentru dobândirea trezviei;

Bucură-te, bună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva lumii, a trupului, a diavolului și a beției;

Bucură-te, apărătoare grabnică a drept-credincioșilor ce trăiesc în lume;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 6-LEA:

Propovăduind eu, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, minunile săvârșite prin Sfânta Icoana ta, cea numită „Potirul Nesecat", te rog cu lacrimi: O!, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, izbăvește-mă de patima băuturii fără de măsură a vinului și de căderea în păcat, și învață-mă înfrânarea pe mine, cel ce mă sârguiesc să Îi cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Strălucești de lumina slavei dumnezeiești, Fecioară, Prunică Dumnezeiască, uitându-te cum Copilul, Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Domnul

nostru Iisus Hristos, stă în cupă ca într-un Potir Nesecat, precum vedem în zugrăvirea din Sfânta Icoană „Potirul Nesecat", care este sortită ca, în chip tainic, să dăruiască izbăvire de patima beției, celor ce cu credință vin să i se închine. De aceea, cu lacrimi îți aduc și eu aceste rostiri neîncetate:

Bucură-Te, aceea de care se bucură și pe care o prăznuiește tot neamul omenesc;

Bucură-te, că slava ta este mai mare decât ți-o pot aduce laudele celor pământești și celor cerești;

Bucură-te, că, prin chipul tainic al Fiului în potir, ne descoperi nouă Taina Dumnezeiestii Euharistii;

Bucură-te, aceea ce ne arăți în chip minunat Mielul Dumnezeiesc, Cel ce se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește;

Bucură-te, Potir al vieții și al nemuririi, care mă duci și pe mine la porțile vieții veșnice;

Bucură-te, că adapi sufletul meu cel însetat din izvorul nestricăciunii și al bucuriei;

Bucură-te, că, în bunătatea-ți nemărginită, nu lepezi nici pe cei mai disprețuiți și mai prigoniți, precum sunt și eu;

Bucură-te, că, prin milostivirea ta, îi răpești din groapa pieirii pe cei fără de nădejde, cum sunt și eu;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 7-LEA:

Vrând un oarecare om să îți mulțumească, Stăpână, Maică a lui Dumnezeu, pentru vindecarea de patima beției, a împodobit Sfântă Icoana ta, cea prea minunată, ce se găsește în orașul Serpuhov, cântând din toată inima sa: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Minune nouă vedem, Stăpână, prin Sfânta ta Icoană, căci un oarecare om, cuprins de suferința beției, Ștefan, robul lui Dumnezeu, venind la mijlocirea ta cea de Maică, s-a izbăvit de boala lui cea grea; pentru aceasta, cu mulțumire ți-a împodobit Sfântă Icoana ta cu daruri de mult preț și căzând la ea, cu lacrimi grăia unele ca acestea:

Bucură-te, că eşti Izvorul cel dătător de viaţă al vindecărilor;

Bucură-te, Potirul cel ceresc, al darurilor dumnezeieşti;

Bucură-te, râu de vindecare, de-a pururea curgător;

Bucură-te, că eşti marea care îneci toate patimile mele;

Bucură-te, aceea care, cu mâinile tale de Maică, ridici pe cei ce cad zdrobiţi de greutatea păcatului beţiei;

Bucură-te, că primeşti darurile recunoştinţei;

Bucură-te, că înveseleşti inimile celor binecredincioşi;

Bucură-te, că împlineşti toate cererile mele cele bune;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 8-LEA:

Străin lucru şi cu anevoie de crezut este celor necredincioşi să audă că, la Sfânta ta Icoană „Potirul Nesecat", se săvârşesc minuni şi tămăduiri dumnezeieşti. Noi, însă, bineştiind cuvântul tău, care l-ai rostit către întâia Icoană ce te înfăţişa, anume că: „Harul Celui ce S-a născut din Mine şi harul Meu vor fi cu această Icoană", credem că şi cea numită „Potirul Nesecat" izvorăşte harul acesta. De aceea, plecându-mă cu evlavie, o sărut, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Toată nădejdea lor în tine şi-o pun, Stăpână, cei ce suferă de patima beţiei. Pogoară-te, Maica Preacurată, şi spre neputinţele şi patimile mele, căci cine mă va scoate pe mine, păcătosul, din groapa pieirii şi a sărăciei duhovniceşti şi trupeşti? Numai tu, Stăpână! De aceea, plecându-mi genunchii în faţa preacuratului tău chip, îţi grăiesc unele ca acestea:

Bucură-te, aceea ce nu îţi întorci faţa de la rugăciunile păcătoşilor;

Bucură-te, căci trimiţi ajutorul tău cel ceresc celor ce te cheamă;

Bucură-te, aceea ce arăţi adâncimea milostivirii tale către toţi păcătoşii;

Bucură-te, aceea ce îi îmbărbătezi pe cei fără de nădejde şi cu totul deznădăjduiţi, cum sunt şi eu;

Bucură-te, că tu întinzi mână de ajutor celor supuşi patimilor pricinuite de beţie;

Bucură-te, căci prin daruri pline de har îi mângâi pe cei ce suferă cu răbdare;

Bucură-te, aceea ce vindeci neputințele mele sufletești și trupești;

Bucură-te, că ne-ai învățat să socotim întru nimic bucuriile cele deșarte ale acestei lumi;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 9-LE:

Toată firea îngerească se minunează, Doamne, de lucrarea Ta, cea plină de milostivire, căci ai dăruit mult-păcătosului neam omenesc apărătoare și ajutătoare prea puternică, pe Maica Ta Preacurată. Ea se pleacă spre neputințele noastre și ne slobozește de groaznica patimă a beției, învățând pe cei credincioși să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Retorii, cei înțelepți, nu știu, Stăpână, să laude, după cuviință, slăvita descoperire a Sfintei Icoanei tale. Cu atât mai mult eu, păcătosul, cu buzele mele „cele întinate" nu voi putea să aduc ție, apărătoarei noastre, laude, după cuviință. Însă, văzând nenumăratele minuni înfăptuite prin Sfânta Icoana ta, bucurându-mă cu duhul și cu inima, îți cânt ție:

Bucură-te, aceea ce izvorăști minuni de la sfântul tău chip;

Bucură-te, că tu degrabă ne izbăvești de nenorociri și de întristări;

Bucură-te, că îi rușinezi pe cei ce nu te primesc;

Bucură-te, că îi păzești de orice rău pe cei ce cad la tine;

Bucură-te, aceea ce cu blânda ta strălucire izgonești întunericul păcatului și ceața patimilor noastre;

Bucură-te, aceea ce ne umpli sufletele de iubire pentru tine și pentru Fiul tău;

Bucură-te, că ne îndreptezi cu înțelepciune pe calea pocăinței;

Bucură-te, că ne ești mijlocitoare osârdnică pentru răspunsul cel bun înaintea Dreptului Judecător;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 10-LEA:

Vrând să mântuiești, Maică a lui Dumnezeu, mulțimea ce suferă de boala beției, ne-ai dăruit nouă Sfântă Icoana ta, cea preaminunată, pentru ca toți

cei cuprinși de această patimă să poată veni la chipul tău făcător de minuni și primind lecuire, cu umilință să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Zid ești și pavăză, Maică a lui Dumnezeu, celor ce suferă de boala beției și tuturor ce vin la tine cu grăbire și cinstesc cu evlavie Sfânta ta Icoană. Căci ne-a dăruit-o Domnul, Dătătorul bunătăților, spre ajutor și vindecare de patimile aducătoare de moarte, îndemnându-ne, astfel să îți cântăm acestea:

Bucură-te, alinarea mâhnirilor și nădejdea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, vindecarea suferințelor sufletești și trupești;
Bucură-te, aceea ce prin curăția ta alungi toată întinăciunea;
Bucură-te, căci prin harul tău luminezi nemernicia mea;
Bucură-te, că îmbraci în nestricăciune stricăciunea mea cea trupească;
Bucură-te, aceea ce prin mijlocirea ta mă întărești în rugăciune;
Bucură-te, că alungi toată neputința mea;
Bucură-te, că grabnic risipești norul patimilor ce mă înconjoară;
Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 11-LEA:

Cântarea mea, pe care cu smerită dragoste și osârdie o aduc ție, n-o trece cu vederea, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, și nu întoarce fața ta de la mine, cel fără de nădejde, ce pătimesc din pricina beției, ci ajută-mă, Maică Preacurată, să mă curăț de toată întinăciunea păcatului și să pot cânta cu vrednicie și cu dragoste lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Făclie dătătoare de lumină te văd pe tine, Preasfântă Fecioară, căci sfântul tău chip alungă cu razele harului tău ceața păcatelor mele și mă îndrumă pe calea luminoasă a virtuții pe mine, cel ce cu credință îți grăiesc acestea:

Bucură-te, că prin Sfânt Acoperământul tău mă izbăvești de deșertăciunea acestei lumi, mult răzvrătite;
Bucură-te, că mă ajuți să alung neliniștea patimilor trupești;
Bucură-te, aceea ce pui în inima mea gândurile cele bune;
Bucură-te, că aduci lumină în cugetul meu, cel întinat;

Bucură-te, că tu îi izbăvești pe cei cuprinși de suferința chinuitoare a beției;

Bucură-te, că îi chemi pe aceștia la pocăință nefățarnică și la înțelepciune;

Bucură-te, aceea ce îmbunezi sufletele celor înrăiți;

Bucură-te, că mântuiești pe cei ce te cheamă în ajutor și slăvesc numele tău;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 12-LEA:

Harul lui Dumnezeu dăruit prin Sfânta Icoana, „Potirul Nesecat", îi apropie de dânsa pe toți cei întristați și oropsiți: văduve, bătrâne și mai ales pe toți cei cuprinși de suferința beției, și niciodată aceștia nu pleacă deșerți de la tine, Preacurată, de la Potirul Nesecat al darurilor tale cele dumnezeiești, Preamilostivă Maică, ci vindecare deplină primind de la chipul tău făcător de minuni, cântă cu mulțumire Domnului: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cântând minunile și marea ta milostivire, arătată celor cuprinși de patima beției, te rog, Stăpână, mântuiește-mă, miluiește-mă și povățuiește-mă pe cărarea cea dreaptă și nu mă lăsa, Maică Preacurată, pe mine, cel ce caut ocrotirea ta și îți zic acestea:

Bucură-te, aceea ce chemi pe toți la înfrânarea de la beție;

Bucură-te, că prin roua milostivirii tale îi slobozești pe aceștia de patima băutului fără măsură a vinului;

Bucură-te, aceea ce ești tămăduirea veșnică a celor ce suferă din pricina greului păcat al beției;

Bucură-te, ajutătoare grabnică a celor ce se chinuiesc din pricina patimilor;

Bucură-te, îmbărbătarea minunată a celor împuținați cu duhul;

Bucură-te, că ești bucuria negrăită a celor buni la suflet;

Bucură-te, că îi smerești pe cei trufași;

Bucură-te, aceea ce ridici pe cei smeriți și le dorești tuturor mântuirea;

Bucură-te, Stăpână, Potir Nesecat, care astâmperi setea cea duhovnicească!

CONDACUL AL 13-LEA:

O!, Preamilostivă Maică a preadulcelui nostru Domn, Iisus Hristos! Ascultă această rugăciune a mea şi mă izbăveşte din toate nevoile sufleteşti şi trupeşti, dar, mai ales, izbăveşte-mă de suferinţa beţiei, pe mine robul tău (numele), ca să nu pier cuprins de rău, ci mântuit fiind prin tine, să Îi aduc lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Acest condac se repetă de trei ori, apoi se citesc: **Icosul I şi Condacul I.**

RUGĂCIUNE

O!, Preamilostivă Stăpână! Pentru a dobândi apărarea ta, eu cad acum la tine. Caută spre rugăciunile mele, auzi cu milostivire şi pe soţiile, copiii, şi maicile celor împătimiţi de boala cea grea a beţiei, fraţii şi surorile noastre, care din această pricină sunt căzuţi de la maica noastră, Biserica lui Hristos, şi, deci, de la mântuire, şi ne tămăduieşte pe toţi!

O, Milostivă Maică a lui Dumnezeu, atinge-te de inima mea şi scoate-mă degrabă din căderile în păcate, adu-mă la înfrânarea cea mântuitoare. Roagă-L pe Fiul Tău, Hristos, Dumnezeul nostru, să îmi ierte greşelile, să nu Îşi întoarcă milostivirea Sa de la mine, de la zidirea Sa cea căzută, ci să mă întărească în trezvire şi înţelepciune. Primeşte, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile maicilor, ce revarsă pâraie de lacrimi pentru copiii lor, ale soţiilor ce plâng pentru soţii lor, ale copiilor, orfanilor şi neputincioşilor părinţi şi ale mele şi ale tuturor, cei ce cădem la Sfânta Icoana ta, pentru ca să ajungă, prin rugăciunile tale, acest strigăt al meu şi al lor la Tronul Celui Prea Înalt.

Acoperă-mă, Maică Preacurată, şi mă păzeşte, să nu fiu robit de cel viclean şi de toate cursele vrăjmaşilor; ajută-mă şi în ceasul cel cumplit al morţii, ca, prin rugăciunile Tale, să trec vămile văzduhului. Izbăveşte-mă, Maică Preacurată, de osânda cea veşnică şi mijloceşte ca milostivirea lui Dumnezeu, să mă acopere în vecii vecilor, cei nesfârşiţi. Amin.

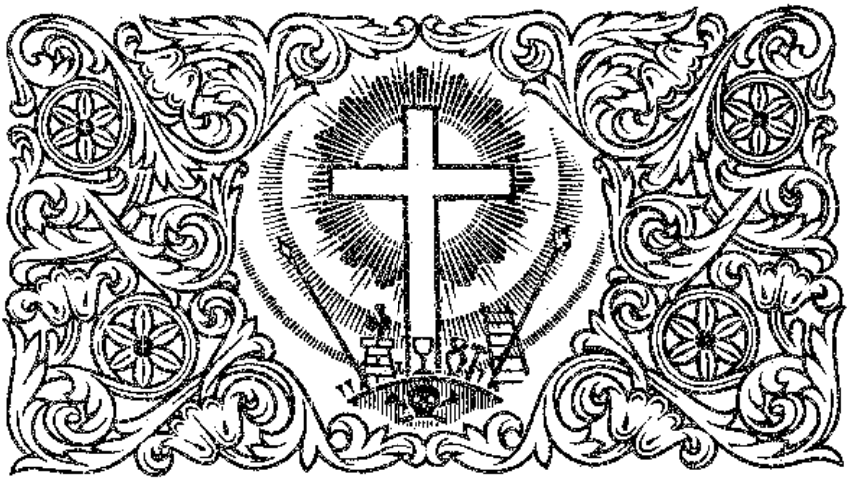

ACATISTUL SFINTEI CRUCI

(14 septembrie)

După obișnuitul început se zic:

Condacele și Icoasele

CONDACUL 1:

O, de trei ori Fericită și Preacinstită Cruce a lui Hristos, ție ne închinăm noi, credincioșii, și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; și ca o pavăză și armă nebiruită, ocrotește-mă și acoperă-mă cu darul tău și pe mine, cel ce cânt: Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

ICOSUL 1:

Îngerii din Cer, în chip nevăzut, înconjoară cu frică Sfânta Cruce, cea de viață purtătoare, și văzând că ea acum pogoară credincioșilor har de lumină dătător, cu strălucire, cu toții se spăimântează și stau, zicând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii;

Bucură-te, slava Bisericii lui Iisus Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, că izvorăşti cu îndestulare tămăduiri;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viaţă, frumos mirositor, şi vistieria minunilor;
Bucură-te, preafericită şi de daruri dătătoare;
Bucură-te, că eşti dumnezeiesc aşternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai aşezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de Sus;
Bucură-te, cea prin care se binecuvântează zidirea;
Bucură-te, cea prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creştinilor!

CONDACUL AL 2-LEA:

Văzându-se Sfânta Elena pe sine întru dorire, a zis Sfântului împărat Constantin cel Mare cu îndrăznire: „Lucrul cel preadorit sufletului tău, adică aflarea Sfintei Cruci a lui Hristos, se arată prea de bucurie osârdiei mele; căutând, însă, eu Crucea, arma cea biruitoare pentru tine, precum zici, cânt lui Dumnezeu: Aliluia!"

ICOSUL AL 2-LEA:

Cunoaşterea cea necunoscută mai înainte, împărăteasa cunoscând-o, a strigat către cei ce slujeau: „Din sânurile pământului siliţi-vă în grabă a afla şi Sfânta Cruce a mi-o da", către care, găsind-o, privind Sfânta Elena, cu frică a zis, cântând aşa:

Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
Bucură-te, comoară, de zavistie în pământ ascunsă;
Bucură-te, aceea ce te-ai arătat împreună cu stelele;
Bucură-te, Cinstită Cruce, cu împătrite raze în chipul focului împodobită;
Bucură-te, scară pe înălţime rezemată, mai înainte cândva arătată;
Bucură-te, lumina Îngerilor, cea cu alinare închipuită;
Bucură-te, rana demonilor, cea mult suspinată;
Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului;
Bucură-te, stingătoarea focului rătăcirii;
Bucură-te, Cinstită Cruce, apărătoare a deznădăjduiţilor;

Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

CONDACUL AL 3-LEA:

Puterea lemnului Sfintei Cruci s-a arătat atunci spre adevărata încredințare a tuturor, și pe cea fără de glas și moartă spre viață a sculat-o, ca o înfricoșătoare privire celor ce vor a culege mântuire, când vor cânta: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Având Sfânta Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său; iar el, tare minunându-se și Crucea cea Preasfântă cunoscând-o, se bucura, și cu închinările, ca și cu niște cântări, zicea către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, vasul luminii;
Bucură-te, Cinstită Cruce, vistierul vieții;
Bucură-te, dătătoarea Darurilor Duhului;
Bucură-te, limanul cel neînviforat al celor ce călătoresc pe uscat și pe mare;
Bucură-te, masa ce ții ca pe o jertfă pe Hristos;
Bucură-te, sfântă viță ce porți Strugurele cel copt, care ne dă vinul cel tainic;
Bucură-te, că păzești sceptrele împăraților;
Bucură-te, că zdrobești capetele balaurilor;
Bucură-te, strălucită cunoștință a credinței;
Bucură-te, păzitoarea a toată lumea;
Bucură-te, binecuvântarea lui Dumnezeu către muritori;
Bucură-te, mijlocirea cea către Dumnezeu a celor muritori;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

CONDACUL AL 4-LEA:

Dumnezeiasca râvnă luând întru sine Sfânta Elena, cu osârdie a căutat și a aflat Sfânta Cruce, care în pământ era ascunsă și pe Cer cândva Sfântului împărat Constantin cel Mare i se arătase, și pe care, lăudând-o, a zis: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

În chipul Soarelui s-a arătat Sfânta Cruce în lume, pe toți de lumină umplându-ne, și ca și către o stea alergând, o vedem ca pe o mare pricinuitoare de bunătăți, în mâinile cele sfinte cândva înălțată, pe care lăudând-o, cântăm:

Bucură-te, raza Soarelui celui gândit;
Bucură-te, izvorul Mirului celui nedeșertat;
Bucură-te, chemarea lui Adam și a Evei;
Bucură-te, omorârea stăpânitorilor Iadului;
Bucură-te, că, înălțându-te, împreună acum pe noi ne înalți;
Bucură-te, că, închinându-ți-se sufletele, le sfințești;
Bucură-te, lauda Apostolilor, cea în lume propovăduită;
Bucură-te, tăria nevoitorilor, cea preaiubită;
Bucură-te, Cinstită Cruce, mustrarea evreilor;
Bucură-te, lauda credincioșilor;
Bucură-te, aceea prin care s-a surpat Iadul;
Bucură-te, aceea prin care a răsărit darul;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

CONDACUL AL 5-LEA:

Lemnul Sfânt, cel de Dumnezeu dăruit, toți privindu-l, la acoperământul lui acum să alergăm, și ca pe o armă ținându-l, printr-însul să biruim taberele vrăjmașilor; și atingând pe Cel de nealins, cu bucurie să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Văzut-a lumină, din cer pogorâtă, Sfântul Constantin cel Mare, arătându-se în semnul Crucii, cu stele împodobită; întru care biruind mulțimea vrăjmașilor, s-a sârguit de a descoperit Lemnul Crucii și a zis unele ca acestea:

Bucură-te, mărginirea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, tăria poporului celui binecuvântat;
Bucură-te, cel ce înfrângi taberele vrăjmașilor;
Bucură-te, cel ce arzi cu văpaia pe demoni;
Bucură-te, sceptrul ceresc al împărăteștii oști;
Bucură-te, armă nebiruită a iubitoarei de Hristos oști;
Bucură-te, aceea ce dobori sprânceana barbarilor;

Bucură-te, aceea ce ocârmuieşti sufletele oamenilor;
Bucură-te, izbăvitoarea tuturor răutăţilor;
Bucură-te, dăruitoarea tuturor bunătăţilor;
Bucură-te, cea prin care saltă iubitorii de Hristos;
Bucură-te, cea prin care iudeii se tânguiesc;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creştinilor!

CONDACUL AL 6-LEA:

Scară până la Cer s-a făcut Sfânta Cruce a Domnului, pe toţi urcându-i de la pământ către înălţimea Cerului, ca să locuiască împreună şi totdeauna cu Cetele Îngerilor, lăsând ei pe cele ce sunt acum, ca pe cele ce nu sunt, cu toţii ştiind a cânta: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Lumină, Mântuitorule, strălucind Tu peste toţi cei din Iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos; iar portarii Iadului, nesuferind sfântă raza Ta, ca nişte morţi au căzut, iar cei ce s-au izbăvit de ei atunci, văzând Crucea, cântau:
Bucură-te, învierea celor omorâţi;
Bucură-te, izbăvirea celor ce se tânguiesc;
Bucură-te, deşertarea vistieriilor puturoase ale Iadului;
Bucură-te, câştigarea desfătării Raiului;
Bucură-te, toiag care oastea egipteană ai afundat;
Bucură-te, că iarăşi pe poporul necredincios l-ai adăpat;
Bucură-te, lemn însufleţit, a tâlharului credincios mântuire;
Bucură-te, trandafir bine mirositor, a binecredincioşilor mirosire;
Bucură-te, hrana celor ce flămânzesc întru Duhul;
Bucură-te, pecetea pe care oamenii au luat-o;
Bucură-te, Cinstită Cruce, uşa tainelor;
Bucură-te, cea prin care se revarsă râuri dumnezeieşti;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creştinilor!

CONDACUL AL 7-LEA:

Moise vrând preamult truditul neam a-l mântui din stricăciune, te-ai dat lui ca toiag, dar i te-ai cunoscut lui şi ca semn dumnezeiesc. Pentru aceasta, el s-a spăimântat, Sfântă Cruce, de tăria ta, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Cel ce de demult a dat lege lui Moise, văzătorul de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Sfânta Cruce S-a pironit, pentru cei fără de lege, de către bărbații cei fără de lege, și blestemul cel vechi al Legii L-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o toți, să cânte:

Bucură-te, ridicarea celor căzuți;
Bucură-te, îndreptarea celor robiți de patimile lumești;
Bucură-te, înnoirea Învierii lui Hristos;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a monahilor;
Bucură-te, copac bine înfrunzit, sub care se adăpostesc credincioșii;
Bucură-te, Lemn Sfânt, de Proroci grăit a fi pe pământ sădit;
Bucură-te, ajutorul Împărăției împotriva vrăjmașilor;
Bucură-te, apărare tare a cetății;
Bucură-te, a Dreptului Judecător arătare;
Bucură-te, a greșiților osândire;
Bucură-te, Cinstită Cruce, sprijinirea sărmanilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce, îmbogățirea săracilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

CONDACUL AL 8-LEA:

Străină minune văzând, străină viață pe pământ să viețuim, mintea la Cer înălțând-o, că pentru aceasta Hristos pe Cruce S-a pironit și cu trupul a pătimit, vrând a-i trage la Sine pe cei ce cântă Lui: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Singur și cu totul a venit, din înălțime avându-Și Dumnezeirea, Cuvântul cel mai înainte de veacuri, și născându-Se din Fecioară, și lumii arătându-Se Om smerit, și Crucea primind, a făcut vii pe cei ce cântă:

Bucură-te, Cinstită Cruce, arma păcii;
Bucură-te, semnul și paza călătorilor;
Bucură-te, înțelepciunea și întărirea celor ce se mântuiesc;
Bucură-te, nebunia și sfărâmarea celor ce dosădesc;
Bucură-te, răsad bine rodit, nemuritor și de viață purtător;
Bucură-te, floare, care ai înflorit mântuirea noastră;
Bucură-te, că împreunezi pe cele de pe pământ cu cele de Sus;

Bucură-te, că luminezi inimile celor de jos;
Bucură-te, căci prin tine stricăciunea s-a stricat;
Bucură-te, căci prin tine mâhnirea s-a pierdut;
Bucură-te, bogăția bunătăților celor înmiite;
Bucură-te, lauda credincioșilor, cea de mii de ori numită;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

CONDACUL AL 9-LEA:

A căzut tabăra demonilor, cea cu tot felul de săgeți înarmată, iar neamul evreilor s-a rușinat, văzând ei că de toți cu dor Crucea este închinată și că de-a pururea ea izvorăște tămăduiri celor ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Râurile cugetelor celor de rea credință s-au oprit, fiind Tu pironit pe lemn, Hristoase Dumnezeule, căci cu adevărat nu pricep ei, cum și Cruce ai suferit și de stricăciune ai scăpat; iar noi, Învierea Ta slăvind-o, cântăm:
Bucură-te, înălțimea înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, adâncimea Proniei Lui;
Bucură-te, necunoștința necredincioșilor bârfitori;
Bucură-te, pierderea nebunilor cu stele vrăjitori;
Bucură-te, că arăți Învierea lui Hristos;
Bucură-te, că Patimile Lui le arăți;
Bucură-te, aceea ce călcarea de poruncă a celor dintîi zidiți ai dezlegat-o;
Bucură-te, aceea ce intrările Raiului le-ai deschis;
Bucură-te, Cinstită Cruce, cea de toți cei dreptcredincioși cinstită;
Bucură-te, a neamurilor necredincioase potrivnică;
Bucură-te, Cinstită Cruce, doctorul celor ce bolesc;
Bucură-te, de-a pururea ajutătoare a celor ce se roagă ție;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

CONDACUL AL 10-LEA:

Lumea vrând a o mântui Hristos, Împodobitorul lumii, la dânsa S-a pogorât în chip de negrăit, și întrupat fiind, Cruce a suferit, și pentru noi pe toate ca noi le-a primit și le primește; iar pe noi izbăvindu-ne, de la toți aude: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Zid nebiruit și dumnezeiesc al lumii înțelegem că tu ești, purtătoare de viață, Sfântă Cruce a lui Hristos, că Făcătorul Cerului și al pământului, pe tine gătindu-te, Își întinde mâinile – străină auzire, și pe toți învață a cânta:

Bucură-te, temeiul dreptei credințe;
Bucură-te, biruința creștinilor;
Bucură-te, că pe Amalec cel gândit l-ai înfrânt;
Bucură-te, că de mâinile lui Iacov mai înainte te-ai închipuit;
Bucură-te, că tu umbrele cele prea vechi le-ai înnoit;
Bucură-te, că tu glasurile cele de Prooroci grăite le-ai împlinit;
Bucură-te, că ai stricat pe stricătorul sufletelor;
Bucură-te, cea prin care cu Îngerii ne-am unit;
Bucură-te, cea prin care cu lumina ne-am strălucit;
Bucură-te, că cinstindu-te, ție ne închinăm;
Bucură-te, că strigând, ție glăsuim;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creștinilor!

CONDACUL AL 11-LEA:

Cântarea noastră toată se micșorează, vrând a urma noi mulțimii minunilor tale, fiindcă, de-ți vom aduce ție, Preacinstită Cruce, mulțime de laude, nimic vrednic nu împlinim, față de cele ce ai dat nouă, dar cântăm: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Strălucire dătătoare de lumină, celor ce sunt întru întuneric, se dăruiește Sfânta Cruce, aceasta, cea de viață dătătoare; că lumina ei cea nematerialnică primind-o, spre dumnezeiască cunoștință pe toți povățuiește. Și acum ea înălțându-se, mintea noastră o înalță a cânta acestea:

Bucură-te, luminătorul cel ce te arăți celor ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, stea care strălucești lumea;
Bucură-te, fulger care orbești pe ucigașii lui Hristos;
Bucură-te, trăsnet care slăbănogești pe cei necredincioși;
Bucură-te, că ai strălucit cetele dreptmăritorilor;
Bucură-te, că ai risipit capiștele idolilor;

Bucură-te, cea al cărei chip din Cer s-a arătat;
Bucură-te, cea al cărei dar vicleşugurile le-a gonit;
Bucură-te, aceea ce însemnezi omorârea trupului;
Bucură-te, aceea ce omori pornirea patimilor;
Bucură-te, aceea prin care Hristos S-a răstignit;
Bucură-te, aceea prin care toată lumea s-a mântuit;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creştinilor!

CONDACUL AL 12-LEA:

Har voind Hristos a da oamenilor, mâinile pe lemn Şi-a întins şi neamurile toate împreună El le cheamă şi Împărăţia Cerurilor o dă tuturor celor ce, cu vrednicie, şi cu credinţă cântă cântarea: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cântând cântarea ta, te lăudăm cu dor pe tine, Lemnul Domnului, ca pe un însufleţit; că pe tine pironindu-se cu trupul, Cel ce stăpâneşte peste puterile cele de Sus, ne-a sfinţit, ne-a mărit şi ne-a învăţat pe toţi a zice acestea:
Bucură-te, Cinstită Cruce, arma cea înţelegătoare;
Bucură-te, sfânta privire a Sfinţilor;
Bucură-te, înainte-propovăduitoarea Proorocilor şi a Dreptilor;
Bucură-te, purtătoare de lumină, meşteşugire a lui Hristos;
Bucură-te, frumuseţea şi cununa dreptcredincioşilor ocârmuitori;
Bucură-te, stăpânirea şi întărirea cuvioşilor preoţi;
Bucură-te, podoaba cea prealăudată a adevărului;
Bucură-te, începutul cel preabun al mântuirii;
Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor;
Bucură-te, izgonirea agarenilor;
Bucură-te, făclie a luminii celei nestricate;
Bucură-te, veselia sufletului meu;
Bucură-te, Cinstită Cruce a lui Hristos, păzitoare a creştinilor!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, întrutot cântat Lemn Sfânt, pe care a fost răstignit Hristos, Cuvântul cel mai sfânt decât toţi Sfinţii, primind rugăciunile mele, de toată primejdia

pe toți izbăvește-ne și de chinurile cele veșnice scapă pe cei ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși: Icosul întîi, Îngerii din cer... și Condacul întâi: O, de trei ori fericită... După aceea, se citește această

RUGĂCIUNE

Doamne Iisuse Hristoase, Dulcele Mântuitor al sufletelor noastre, mărturisesc înaintea Ta întru această zi a Răstignirii Tale, în care ai pătimit și ai luat moarte pe Cruce și pentru păcatele mele, că, eu sunt cel ce Te-am răstignit, eu cu păcatele mele cele multe și cu fărădelegile mele cele rele. De aceea, eu mă rog bunătății Tale, celei nemărginite, ca să mă faci și pe mine părtaș Sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale, celei de viață făcătoare, pentru ca să mă învrednicesc, prin darul Tău, să câștig și eu, asemenea Ție, prin suferință, dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, toate le-ai răbdat pentru mântuirea mea; întărindu-mă puterea cu aceeași putere și răbdare, pe care le-ai avut Tu, când Te-au răstignit nemulțumitorii evrei.

De aceea, întărește-mă, Doamne, ca să pot ridica cu bucurie de astăzi înainte Crucea Ta, dar și cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale dă-mi să o simt precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei.

Și îmi înviază simțirile mele cele sufletești, ca să cunosc moartea Ta, precum au cunoscut-o zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la Răstignirea Ta; și cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios, care rugându-Ți-se, l-ai primit în Rai.

Dă-mi, Doamne, și mie darul Tău, precum l-ai dat atunci tâlharului credincios, și iartă păcatele mele pentru Sfintele Tale Patimi, și mă primește, prin pocăință, împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu și Ziditor, Care ești. Asemenea, fă cu toți creștinii vii și morți, precum se roagă Ție, în toate zilele, Sfântă Biserica Ta, și iartă-ne nouă toate păcatele și ne învrednicește pe noi de Împărăția Ta, ca să vedem lumina Ta și să mărim slava Ta.

Mă închin Crucii Tale, Hristoase, și zic către dânsa:

Bucură-te, preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus țintuit. Bucură-te, pom preamărit, pentru că Tu ai ținut rodul vieții, care ne-a mântuit din moartea păcatului. Bucură-te, toiagul cel tare, ce ai sfărâmat ușile iadului. Bucură-te, cheie împărătească, ce ai

deschis ușa Raiului. Mă bucur și eu pentru că văd pe vrăjmașii Tăi surpați, iar pe prietenii Tăi că se împărătășesc în Ceruri, pe vrăjmașii Tăi biruiți de puterea Ta, iar pe creștinii ce Ți se închină, înarmați cu puterea Ta, O!, Răstignitul meu Iisuse Hristoase, câte ai pătimit pentru mine, câte răni, câte scuipări, câte batjocoriri și câtă necinste ai răbdat pentru păcatele mele, pentru ca să îmi dai pildă de adevărată răbdare! De aceea, cum pot eu să fug de Sfânta Cruce, văzând pe Hristos ridicat pe ea? Cum să îmi pară grele chinurile mele, văzând că Stăpânul meu le iubește și le cere și le socotește Lui de mare cinste? Rușine îmi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii sau de ispitele pe care mi le aduc diavolii, trupul meu și gândurile cele rele, sau pentru sărăcia și bolile ce îmi vin din voia lui Dumnezeu, pentru păcatele mele; căci acestea toate mi le trimite Dânsul, să mă apropii mai mult de El și să-L slăvesc, ca mă pedepsește în această viață, pentru binele meu, ca să mă odihnesc cu mai multă mărire întru Împărăția Lui, cea veșnică. Și de vreme ce este așa, înmulțește-mi, Doamne, ostenelile, ispitele și durerile, dar să îmi înmulțești și să îmi prisosești și răbdarea și puterea, ca să pot răbda toate câte mi s-ar întâmpla. Recunosc, Doamne, că, sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, rău de nu mă vei preface în bun, pierdut de nu mă vei ierta, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin și o măresc, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL
SFÂNTULUI IERARH NICOLAE

Arhiepiscopul Mirelor Lichiei

(6 decembrie)

După obișnuitul început se zic:

Condacele și Icoasele

CONDACUL 1:

Cel ce verși mir de mult preț la toată lumea, și mie, mai nevrednic și mai mult decât toți păcătos, dăruiește-mi să-ți aduc ție cântare, Sfinte Părinte Nicolae, Mare Făcător de Minuni. Iar tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, izbăvește-mă din toate necazurile, ca să cânt ție: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

ICOSUL 1:

Arătatu-te-ai în vis Sfântului împărat Constantin cel Mare, cel binecinstitor de Dumnezeu, și pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el; și

degrabă, ascultând el de porunca ta, Sfinte Ierarhe Nicolae, a poruncit să-i libereze pe dânșii. Pentru aceasta, ei au fost cuprinși de bucurie și de mare frică, iar eu cu dânșii grăiesc ție, Sfinte Ierarhe Nicolae:

Bucură-te, capul cel sfințit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutorul celor credincioși;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce ești însuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut vițelul mulțimii zeilor;
Bucură-te, cel ce ești dimpreună vorbitor cu Îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieștilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 2-LEA:

Pe pământ al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Sfinte Ierarhe Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, săvârșitorul fărădelegii, iar tu ai rușinat pe Arie, cel orbit cu eresul; toată lumea ai voit să o curățești de învățăturile lui Arie, cele nedrepte, și turma ta a o lumina, ca un părinte și învățător. Pentru aceasta, eu cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Vrând dimineața Aviavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legați din temniță la tăiere, tu, Sfinte Ierarhe Nicolae, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat și, prin vis îngrozindu-l pe împărat, i-ai zis: „Nimic să nu faci bărbaților acestora, că nevinovați sunt ei spre tăiere". Pentru aceasta, și eu cu dânșii grăiesc ție, Sfinte Ierarhe Nicolae:

Bucură-te, Mare Făcătorule de Minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiți;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforați;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;

Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povățuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăția săracilor;
Bucură-te, folagul cel tare al bătrâneților;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor și bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 3-LEA:

Am auzit, Sfinte Ierarhe Nicolae, de minunile tale și m-am spăimântat, că de bucurie și de frică fiind cuprins, ce am a răspunde, eu nu mă pricep. Tu, însă, Sfinte Ierarhe Nicolae, cu rugăciunile tale, cele de Dumnezeu ascultate, luminează-mi mintea, să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Arhanghelii cu Îngerii se minunează, Sfinte Părinte Nicolae, de credința ta cea tare către Dumnezeu; Apostolii cu Proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioși spre tine au nădejde. Pentru aceasta, și eu, deși sunt nevrednic, grăiesc ție, Sfinte Ierarhe Nicolae:

Bucură-te, cel ce împreună-locuitor ești cu Îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce ești slujitor asemenea lui Sfântul Grigore Teologul în preoție;
Bucură-te, cu Sfântul Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule;
Bucură-te, prietenul Sfântului Vasile cel Mare;
Bucură-te, că dimpreună cu dânșii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porți o credință cu dânșii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu ai curățit lumea de mulțimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că rușinând pe Arie înșelătorul, la Sinodul de la Niceea l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 4-LEA:

O!, Mare Făcătorule de Minuni, Sfinte Ierarhe Nicolae, deși pe fecioarele acelea vrea tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desfrânare, tu, Sfinte Părinte, mai înainte aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA

Ca să arați a ta mare milostivire către cei săraci, Preafericite Sfinte Nicolae, bătrânului noaptea, întru ascuns, trei legături de galbeni ai dat, izbăvindu-l pe el și pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceasta, și de la mine auzi cântare de slăvire:

Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;

Bucură-te, primirea mai înainte a cunoștiinței Lui;

Bucură-te, dătătorule al bunătăților lui Dumnezeu;

Bucură-te, hrana și bucuria celor ce aleargă către tine;

Bucură-te, pâine de hrană neîmputinată celor lipsiți;

Bucură-te, bogățire, de Dumnezeu dăruită celor ce viețuiesc în lipsă pe pământ;

Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;

Bucură-te, limpede cugetare a celor necăjiți;

Bucură-te, că ești blând ascultător celor nepuntinciosi;

Bucură-te, dulceața a toată lumea;

Bucură-te, mirele celor trei fete;

Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare făcător de Minuni!

CONDACUL AL 5-LEA

Către biserica ta mergând cândva Vasile, sârguindu-se să-ți aducă dar, a fost el răpit de agareni și l-au dat aceștia, ostașii lui Amira, stăpânului lor spre slujbă. Iar părinții lui, deși erau întristați, n-au încetat însă a îndrepta către tine rugăciuni, și trecând ziua praznicului tău, către seară, tu l-ai pus pe el înaintea lor. Și văzând ei această minune, cu săltări de bucurie cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Mergând fiul cel prins al lui Agricola să dea un pahar lui Amira, a stat înaintea lui cu frică; iar tu, Sfinte Părinte, rugat fiind de părinții lui, l-ai izbăvit pe el din mâinile lui Amira, în acel ceas; pentru aceasta, cu dânșii grăiesc ție, Sfinte Ierarhe Nicolae, ca unui bun păstor:

Bucură-te, Ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propăvăduire a creștinătății;
Bucură-te, cel ce porți nume de biruință;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovnicești;
Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioșilor;
Bucură-te, prădarea păgânătății;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat, în dar împarți tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioși bun păstor;
Bucură-te, cel ce izgonești dintre noi pe slujitorii cei diavolești;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 6-LEA:

Minunată s-a arătat nașterea ta, Sfinte Ierarhe Nicolae, binecredincios fiind tu pe pământ încă din vremea nașterii tale, că ai supt numai din sânul cel drept, și de la sânul maicii tale te-ai cunoscut Făcător de Minuni; pentru aceasta, acum și eu cu tine cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Cu rugăciunile tale de împresurările cele diavolești izbăvește pe oameni, Sfinte Părinte Nicolae, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulțimea zeilor păgâni; pentru aceasta, acum dăruiește vindecări neputințelor mele, Sfinte Ierarhe Nicolae, ca să te laud pe tine, zicând:

Bucură-te, Sfinte Părinte Nicolae;
Bucură-te, Mare Făcătorule de Minuni;
Bucură-te, Ierarhe;
Bucură-te, Preacuvioase;
Bucură-te, Preafericite;

Bucură-te, Preafericite;
Bucură-te, cel ce ești cu nume mare;
Bucură-te, Preamărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învățătorul înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciți;
Bucură-te, că altceva nu știu să grăiesc decât: Bucură-te;
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 7-LEA:

Având vicleană cunoștință, Arie a început a învăța eresurile cele fără de Dumnezeu și a intrat în turma ta ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, Sfinte Ierarhe Nicolae, degrabă alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui Arie și ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceasta, cu tine, Sfinte Ierarhe Nicolae, și eu cânt lui Dumnezeu, Cel ce ți-a dat ție această putere: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Mai înainte împotrivindu-te tu eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai rușinat a lui fără de Dumnezeu învățătură, și ca pe al doilea Iudă surpându-l, l-ai lăsat. Pentru aceasta, și eu grăiesc ție neîncetat:

Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare Ierarh al Lichiei;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care ai dat sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbița Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trâmbița eresurilor lui Arie;
Bucură-te, zicea ție Sfântul Constantin cel Mare;
Bucură-te, a grăit ție Avlavie;
Bucură-te, a zis ție tată! cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola și Vasile;
Bucură-te, că prin tine, de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;

CONDACUL AL 8-LEA:

Minune dumnezeiască te-ai arătat, Sfinte Ierarhe Nicolae, celor ce alergau la Biserica ta, de Dumnezeu purtătorule; de multe feluri de necazuri și năvăliri izbăvindu-i, Sfinte Părinte, pe cei ce, după Dumnezeu, spre tine cu credință și-au pus nădejdea, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Sfinte Ierarhe Nicolae, că turma Lui o păzești de lupii cei văzuți și nevăzuți, și de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, mie, celui ce sunt învăluit de gânduri și lucruri viclene, dă-mi mână de ajutor, Sfinte Părinte, ca să te laud pe tine, zicând:

Bucură-te, Nicolae prealăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu Îngerii te bucuri;
Bucură-te, căci cu Arhanghelii te veselești;
Bucură-te, că fără de materie cu Heruvimii slujești Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce dăruiești bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;
Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roșeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 9-LEA:

Nu pricep de unde voi începe a-ți aduce laudă, Sfinte Părinte Nicolae. Care cântare îți voi cânta? Sau cu ce cununi te voi încununa? Că, de îmi voi aduce aminte de voievozi, mă uimesc; de Vasile mă mir; despre fecioarele acelea nu mă pricep ce să grăiesc; de toți mă minunez și împreună cu tine lui Dumnezeu, Cel ce ți-a dat ție cele preamărite, laudă îi trimit, cântând cântarea: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Stăpânul a toate văzând neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Iar tu, Sfinte Părinte Nicolae, de la masa învățăturii dumnezeiești ca pe un urât l-ai lepădat; iar pe mine cu fărâmiturile Ortodoxiei mă miluiește, ca să cânt ție:

Bucură-te, Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuțită, care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, omorârea celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumbel;
Bucură-te, cel ce înecă duhurile cele viclene în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;
Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruiești celor legați slobozire;
Bucură-te, că ai tăiat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocșilor;
Bucură-te, că legi limbile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 10-LEA:

Auzit-am pe Vasile acela grăind și înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, Sfinte Părinte Nicolae; și minunându-mă, am preamărit puterea ta, cea dată ție de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrabă alergi către cei ce te roagă pe tine și pentru toți te rogi lui Dumnezeu și Stăpânului, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Izbăvește-mă, Sfinte Părinte Nicolae, cu rugăciunile tale, ca și pe Vasile acela. Auzi-mă, Preacuvioase Părinte Nicolae, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legați. Dă-mi mână de ajutor, Sfinte Ierarhe Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră înăluiți în mare, ca să-ți grăiesc cu ție acestea:

Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoției;

Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptății;
Bucură-te, întunecătorul nedreptății;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădești gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana ca plumbul în adânc;
Bucură-te, mărgăritar multluminos;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 11-LEA:

Tu ești păstorul cel bun, Sfinte Ierarhe Nicolae, că pe turma ta o povățuiești către păşunea cea duhovnicească și din izvorul Raiului o adăpi pe ea. Pentru aceasta, împreună cu tine cânt și eu lui Dumnezeu: Alilula!

ICOSUL AL 11-LEA:

Pom al Raiului fiind tu, Sfinte Părinte Nicolae, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-mi și mie sub umbra acelora totdeauna a mă umbri, ca să-ți grăiesc ție:

Bucură-te, viețuitorule în lăcașul Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavolești;
Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;
Bucură-te, Mitropolite;
Bucură-te, că ai rușinat basmul eresurilor lui Arie;
Bucură-te, maica mulțimii popoarelor pământești;
Bucură-te, rana mulțimii diavolilor;
Bucură-te, Părinte și învățătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai rușinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntețile, înfrumusețându-le cu înțelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai rușinat căruntețile lui Arie, cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învățat a ne închina Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 12-LEA:

Înțelepciunea ta, cea întru tot cinstită, pe Arie cel rătăcit l-a rușinat, și mintea ta a stricat mulțimea zeilor; mântuiește și sufletul meu cel rătăcit, Sfinte Ierarhe Nicolae, și mă învață a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA

Cu inima m-am spăimântat, cu sufletul m-am tulburat, cu limba nu pricep ce să grăiesc, ci numai acestea:

Bucură-te, cel ce ești mai mare între preoți;

Bucură-te, cel ce ești întâistătător pe scaunul Mirelor;

Bucură-te, împreună-șezătorule pe scaun cu Apostolii;

Bucură-te, cel ce ești lumină înaltă;

Bucură-te, cel ce ai surpat înălțările gândurilor diavolești ale lui Arie cel bârfitor;

Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;

Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;

Bucură-te, pomul cel sădit de Îngeri;

Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei în adânc;

Bucură-te, liman lin al celor învăluiți;

Bucură-te, bun cârmuitor al corabiei celei duhovnicești;

Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viața cea fără de sfârșit;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, Mare Făcător de Minuni!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, preaminunate, Părinte Nicolae, Mare Făcător de Minuni, plâng și alerg către al tău sprijin, aducând ție acum această puțină rugăciune, ca să mă izbăvești de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, Ierarhe Prealăudate, și mă învrednicești Veșnicei Împărății, ca dimpreună cu tine să cânt lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori).

Apoi iarăși se zice: Icosul întâi. Arătatu-te-ai în vis împăratului... și Condacul întâi: Cel ce verși mir de mult preț...

După aceea se citește această rugăciune:

RUGĂCIUNE

O, preabunule Părinte Nicolae, păstorul și învățătorul celor ce aleargă cu credință către a ta folosire și cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguiește-te degrabă a-mi ajuta și mie; izbăvește turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea și toate părțile creștinești le ocrotește și le păzește prin sfintele tale rugăciuni, de gâlcevile lumești, de cutremur, de venirea și a altor neamuri asupra noastră, de robie și de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de foc, de sabie, de boală și de moarte grabnică; și precum ai miluit pe cei trei bărbați, care ședeau în temniță, și i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului și de tăierea sabiei, așa mă miluește și pe mine, cel ce cu mintea, cu cuvântul și cu lucrul sunt întru întunericul păcatelor și mă izbăvește de mânia lui Dumnezeu și de chinul cel veșnic, ca prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila și cu harul lui Hristos, Dumnezeu să îmi dea viață lină și fără de păcat, că să viețuiesc în veacul acesta, și de partea stării de-a stânga să mă izbăvească, și în partea de-a dreapta, împreună cu toți Sfinții, să mă învrednicească. Amin!

ACATISTUL
SFINTEI MUCENITE FILOTEEA

(7 decembrie)

După obişnuitul început se zic

Condacele şi Icoasele

CONDACUL I:

Aceea care din pruncie jertfă, fără prihană, te-ai adus lui Dumnezeu prin fapta cea bună, Filotee Preafericită, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoştea pe tine, aceea ce te-ai arătat podoaba fecioarelor şi locuitoarea cămării celei de nuntă, vrednică eşti de laudă! Pentru aceasta, cânt eu ţie: Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

ICOSUL I:

Plecând acum genunchii înaintea Făcătorului tuturor şi mâinile întinzându-le către Cuvântul cel mai înainte de veci, iertare greşelilor mele cer, putere de cuvânt, luminare şi pricepere minţii mele, ca să laud nevoinţele şi vitejiile fericitei Filoteea şi către dânsa să grăiesc cu căldură unele ca acestea:

Bucură-te, Filoteea, cea din rău tată născută;
Bucură-te, că de mamă credincioasă ai fost crescută;
Bucură-te, trandafirul răsărit din mărăcine;
Bucură-te, că tot timpul bun miros reverși din tine;
Bucură-te, că în lume ai fost blândă mieluşiță;
Bucură-te, că a ta mamă ți-a fost bună păstoriță;
Bucură-te, pruncă sfântă, cu desăvârșită minte;
Bucură-te, că de mică ai mers pe căile sfinte;
Bucură-te, că în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucură-te, că răbdarea te-a făcut să câștigi Raiul;
Bucură-te, că necazuri suferit-ai multe foarte;
Bucură-te, că Domnul te-ai preamărit după moarte;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 2-LEA:

Mutându-se din viața aceasta, cea vremelnică, binecredincioasa maica ta te-a lăsat pe tine la toată lipsa cea plinitoare, dar și moștenitoare a faptelor ei bune, pe care urmându-le, tu ai cântat lui Dumnezeu neîncetat cântarea: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Frică și cutremur mă cuprinde pe mine, cel întunecat la minte, că nu mă pricep de unde voi începe a-ți aduce ție laude, fecioară, sau care cântare îți voi cânta, sau cu ce cununi te voi încununa; dar îndrăznind pentru rugăciunile tale, cele către Dumnezeu, cu inimă umilită cânt ție acestea:

Bucură-te, odrăslirea cea în Târnov răsărită;
Bucură-te, cea de Domnul în Rai acum răsădită;
Bucură-te, aurora cu raze strălucitoare;
Bucură-te, stea cerească ce luminezi ca un soare;
Bucură-te, că în lume te-a hrănit cerească rază;
Bucură-te, că prin tine creștinii se luminează;
Bucură-te, că pe tine te-am câștigat bogăție;
Bucură-te, că povață ne-ai dat cum să urmăm ție;
Bucură-te, că prin tine am primit hrană cerească;
Bucură-te, pilda celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, călăuza sufletelor drepte;

Bucură-te, îndreptarul fecioarelor înțelepte;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 3-LEA:

Auzind tu, fericită Filotee, glasul Evangheliei Domnului, care fericește pe cei milostivi, tare l-ai întipărit în inima ta, și cu atâta credință l-ai primit și atât de mult l-ai iubit, încât, cu înfocată și dumnezeiască râvnă aprinzându-te, cu însuflețite osteneli și cu sârguință multă ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Multă purtare de grijă ai avut în cugetul tău pentru cei săraci, fericită Filotee, pentru că râvneai să nu rămână nici unul nemiluit, din cei ce așteptau de la tine milostenie; nici un flămând să nu se ducă nesăturat; nici un gol neîmbrăcat, nici un mâhnit nemângâiat; pentru care, lăudându-te, îți cânt ție acestea:

Bucură-te, comoara milei, cea în veci nedeșertată;
Bucură-te, îmbrăcarea celor goi, fără de plată;
Bucură-te, celor flămânzi pâine bună, hrănitoare;
Bucură-te, celor străini casă adăpostitoare;
Bucură-te, izbăvitoare a celor primejduiți;
Bucură-te, alinare a rănii celor îndurerați;
Bucură-te, celor căzuți grabnică sprijinitoare;
Bucură-te, la nevoie fierbinte folositoare;
Bucură-te, fecioriie cu milostenie însoțită;
Bucură-te, tinerețe cu viață îmbunătățită;
Bucură-te, mângâierea celor ce se roagă ție;
Bucură-te, că prin moarte ai rămas deapururi vie;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 4-lea:

Văzându-te pe tine vrăjmașul firii omenești, că te-ai apucat de lucrarea și săvârșirea faptei celei bune, cu multă tărie făcând tu milostenie, fapta care fi-va lăudată în ziua Judecății, a socotit să te împiedice pe tine, precum cândva pe Eva în Rai; dar n-a putut, căci tu neîncetat cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Ca viforul s-au pornit asupra ta urâții și spurcații diavoli și ispitiri fără de număr ți-au adus, ca prin mulțimea și greutatea ispitelor să te întoarcă pe tine de la o lucrare minunată ca aceasta. Dar tu, Sfântă Fericită, fiind întemeiată pe Hristos, piatra cea din capul unghiului, tare i-ai sfărâmat pe ei; drept aceea, vrednică ești a te cinsti cu acestea:

Bucură-te, fericito, cea de fapte bune plină;
Bucură-te, că prin chinuri te-ai îmbrăcat cu lumină;
Bucură-te, desfătarea maicii tale iubitoare;
Bucură-te, diademă a înțeleptelor fecioare;
Bucură-te, pruncă sfântă, a Domnului următoare;
Bucură-te, milostivă, cea de săraci iubitoare;
Bucură-te, că pe diavol tu l-ai umplut de rușine;
Bucură-te, că satana a fost biruit de tine;
Bucură-te, căci ai avut în Hristos credință tare;
Bucură-te, că răsplată dobândit-ai prin răbdare;
Bucură-te, vitejie în trup de copil lucrată;
Bucură-te, biruința de Duhul Sfânt insuflată;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 5-LEA:

Vifor cu urgie mare a pornit tatăl tău, cel întunecat la minte și împietrit la inimă, venind cu îngroziri și cu chinuri asupra ta, Sfântă fericită Filotee; dar n-a putut să te clintească, pentru că întemeiată erai pe piatra credinței, Hristos; iar tu, preaînțeleaptă fecioară, lui Hristos, Celui ce te întărea pe tine, ai cântat: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Cine dintre pământeni poate să spună cu deamănuntul mulțimea chinurilor tale și câte ai suferit de la tatăl tău cel întunecat la cuget și de la mama ta cea vitregă? Și ce minte poate să priceapă răbdarea ta întru toate câte ai pătimit? Drept aceea, minunându-mă de viața ta, cea mai presus de fire, te laud cu fericiri ca acestea:

Bucură-te, cea de Domnul pentru milă rânduită;
Bucură-te, că mult fost-ai de tatăl tău chinuită;

Bucură-te, că adesea fost-ai și crunt biciuită;
Bucură-te, că pe spate și obraz ai fost lovită;
Bucură-te, căci chinuri grele și bătăi ai îndurat;
Bucură-te, că pe toate cu tărie le-ai răbdat;
Bucură-te, că-n trup răni ca și Hristos ai suferit;
Bucură-te, că din cale nimic nu te-a clintit;
Bucură-te, că în toate bucuroasă ai pătimit;
Bucură-te, că și viața pentru Domnul ți-ai jertfit;
Bucură-te, că de Dânsul ești acum în cer mărită;
Bucură-te, că luat-ai cunună nevestejită;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 6-LEA:

Când tu, Sfântă Preafericită Filotee, împărțeai hrană săracilor, atunci satana, ca și la Iuda, a pus în mintea tatălui tău gând rău și ucigaș; că pândindu-te pe tine din loc ascuns și văzându-te hrănind flămânzii, îndată s-a umplut de drăcească mânie și a zvârlit în tine cu barda cea plugărească, și rănindu-ți piciorul cu mare sângerare, îndată ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, de Care bucurându-te tare, ai cântat: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Înger s-a trimis atunci din Cer să lumineze trupul tău cel fecioresc, Sfântă Mucenită Filotee, și venind el, a stat nevăzut și a început a grăi către tine:

Bucură-te, Sfântă Mucenită, cea de tatăl tău ucisă;
Bucură-te, că dând milă, către Domnul ești trimisă;
Bucură-te, că răbdarea te-a suit la înălțime;
Bucură-te, că de-aproape vezi Preasfânta Treime;
Bucură-te, că de Domnul ești aleasă și primită;
Bucură-te, că de Dânsul ești în Rai sălășluită;
Bucură-te, că de-a pururi porți luminată cunună;
Bucură-te, că în Ceruri stai cu Drepții împreună;
Bucură-te, că ai parte între Sfintele fecioare;
Bucură-te, că de slavă te-ai făcut moștenitoare;
Bucură-te, că în Ceruri ești de-a pururi desfătată;
Bucură-te, că tot timpul de noi ești binecuvântată;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 7-LEA:

Zăcând trupușorul tău, cel curat, pe pământ și încă sânge din piciorul tău, cel tăiat, curgând, cu strălucire cerească ai fost înconjurată, încât și locul cel dimprejur s-a umplut de lumină; aceasta văzând ticălosul și ucigașul tău tată, cu spaimă înfricoșându-se, a alergat în cetate și a spus cele ce a văzut, că nu știa întunecatul să cânte: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Alergând fecioarele dimpreună cu mamele lor la locul unde erai ucisă, ca să te vadă pe tine, Sfântă Mucenită Filotee, și văzând cu ochii lor strălucirea luminii care te înconjura, minunându-se, au început a te lăuda, zicând:

Bucură-te, Sfântă Filotee, înțeleaptă și preabună;
Bucură-te, că ești nouă soră scumpă și cunună;
Bucură-te, că în Ceruri s-a proslăvit al tău nume;
Bucură-te, că lumină ești fecioarelor în lume;
Bucură-te, că la Domnul ți-a fost inima de mică;
Bucură-te, că iubindu-L, de chinuri nu ți-a fost frică;
Bucură-te, că spre bine mult ai fost sârguitoare;
Bucură-te, că în toate întreci alte fecioare;
Bucură-te, că pe Domnul L-ai câștigat acum mire;
Bucură-te, că guști de-acum a Raiului îndulcire;
Bucură-te, că în Ceruri te avem mijlocitoare;
Bucură-te, că la Domnul ne ești caldă rugătoare;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 8-LEA:

Auzind arhiepiscopul Târnovei cele spuse de tatăl tău, îndată, cu dregătorii cetății și cu tot clerul și poporul, a venit la tine; și văzând trupul tău strălucind de lumină, toți cu frică au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Toți cei din cetatea Târnovei și din satele dimprejur au alergat la locul ce strălucea, Sfântă Filotee; și văzând minunea ce s-a săvârșit întru tine, dimpreună cu arhiepiscopul ți-au împletit cântări, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, a Târnovei laudă nestricăcioasă;
Bucură-te, sfânt vlăstar din maică binecredincioasă;
Bucură-te, crinul fraged din grădina lui Hristos;
Bucură-te, floare albă cu nevestejit miros;
Bucură-te, chip al milei și al dragostei creștine;
Bucură-te, viață scurtă înveșnicită prin mult bine;
Bucură-te, că prin trude ești mutată între Sfinte;
Bucură-te, că guști Raiul, pe care l-ai dorit fierbinte;
Bucură-te, că acolo ți-ai găsit pe maica ta cea bună;
Bucură-te, că te veselești cu dânsa împreună;
Bucură-te, că podoabă Biserica te câștigă;
Bucură-te, că tot omul te laudă și îți strigă:
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 9-LEA:

Strânsă fiind toată mulțimea poporului împrejurul tău, cu frică s-a apropiat de tine, vrând să te ridice de la pământ; dar, văzând greutatea cea mai presus de fire a trupușorului tău, toți s-au umplut de mirare și cu spaimă au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Înțelegând poporul că nu-ți este voia să te ridice de la pământ, cu nedumerire se uitau unii la alții; apoi, luminați fiind de Sus, au început să numească toate Mănăstirile și văzând că vrei să mergi la cea de la Curtea de Argeș, au început a grăi ție:

Bucură-te, că tu însăți ți-ai hotărât locuința;
Bucură-te, că prin Domnul ți s-a împlinit dorința;
Bucură-te, că departe s-a vestit al tău sfânt nume;
Bucură-te, că viața ți s-a cunoscut în lume;
Bucură-te, fericito, tu preascump al nostru rod;
Bucură-te, că te-a așteptat Radu Negru Voievod;
Bucură-te, că ai venit să lucrezi binele în Țara Românească;
Bucură-te, că departe ți-ai întins apostolia;
Bucură-te, că poporul vine, voia să-ți plinească;
Bucură-te, iubitoare de Țara cea Românească;

Bucură-te, că Românii te-au câștigat bogăție;
Bucură-te, că de-a pururi noi îți vom cânta ție:
Bucură-te, Sfântă Filotee fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 10-LEA:

Dacă s-a dat știre lui Radu Negru Voievod că vrei să vii în Țara Românească, cu lacrimi de bucurie el a lăudat pe Dumnezeu, și luând mulțime de popor, a alergat către Dunăre, întru întâmpinarea ta; iar tu, văzându-te de mult popor petrecută, ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

Primit-a Domnul Țării Românești, Radu Negru Voievod, cu mare bucurie și evlavie cinstitele și Sfintele tale Moaște și lăudând pe Dumnezeu, a grăit către tine așa:

Bucură-te, Sfântă Filotee, Mucenită preacinstită;
Bucură-te, cea de Dumnezeu Țării noastre dăruită;
Bucură-te, solitoarea noastră, cea de prea mult bine;
Bucură-te, că pământul ni s-a luminat prin tine;
Bucură-te, că noi astăzi te primim ca pe un soare;
Bucură-te, că în juru-ți verși raze mângâietoare;
Bucură-te, că la Argeș ți-ai ales lăcaș în lume;
Bucură-te, că poporul cinstește al tău nume;
Bucură-te, că podoabă fi-vei Bisericii veșnic;
Bucură-te, frumusețea și stâlpul ei cel puternic;
Bucură-te, păzitoarea credinței noastre strămoșești;
Bucură-te, mândră floare a grădinii românești;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 11-LEA:

Făclie purtătoare de lumină te avem pe tine, Sfântă Filotee, că luminezi toată Biserica din Țara Românească, și izvorând bună mireasmă, tu neîncetat reverși tămăduiri acelora ce aleargă cu credință la racla Sfintelor tale Moaște. Pentru aceasta, lui Dumnezeu, Celui ce Te-a preamărit pe tine, cu neîncetate mulțumiri cântăm: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Având noi Sfintele tale Moaște pe pământul nostru, ca pe o comoară neprețuită, ne umplem de sfințenie și privind la dânsele ca la o lumină cerească, cu frică și cu cutremur cântăm ție acestea:

Bucură-te, că tu însăți ți-ai ales a noastră Țară;
Bucură-te, că la Argeș Sfintele Moaște ți se așezară;
Bucură-te, Filotee, sfânta noastră bogăție;
Bucură-te, că mari daruri ți-a hărăzit Hristos ție;
Bucură-te, strălucirea credinței celei creștine;
Bucură-te, îndulcirea celor ce vin către tine;
Bucură-te, lecuirea bolilor nenumărate;
Bucură-te, dătătoare de puteri și sănătate;
Bucură-te, rugătoarea cea pentru noi cu căldură;
Bucură-te, că prin tine de noi Domnul se îndură;
Bucură-te, că tot omul din ajutoru-ți apucă;
Bucură-te, că pe nimeni nu-l lași mâhnit să se ducă;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 12-LEA:

Auzit-am, Sfântă Filotee, viața ta cea dumnezeiască, văzut-am și minunile tale, și îndulcindu-ne de facerile tale de bine, ce le arăți nouă în toate zilele, cu toții credem îndrăznirii tale către Dumnezeu de a te ruga pentru noi. Drept aceea, lui Hristos, Celui ce te-a mărit pe tine, din inimă Îi cânt: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Laud nevoințele tale, Sfântă Filotee, fecioară, cinstesc patimile tale, măresc îndelungă-răbdarea ta, fericesc sfântul tău sfârșit, cânt bărbăția ta cea neînvinsă ce s-a arătat în trupul tău cel tinerel și crud; și privind toate ostenelile vieții tale care te-au preamărit pe pământ și în Cer, unde acum locuiești, te rog, Sfântă Muceniță Filotee, fă pomenire și de mine, cel ce alerg la racla Sfintelor tale Moaște, ca izbăvindu-mă de toată nevoia și ticăloșia și, astfel, Împărăției Cerurilor făcându-mă părtaș, pe tine să te laud, grăind unele ca acestea:

Bucură-te, cea la Târnov, în Bulgaria sfințită;
Bucură-te, cea de Ceruri Românilor dăruită;

Bucură-te, că acum locuiești la înălțime;
Bucură-te, că în lume săvârșești minuni mulțime;
Bucură-te, că stai veșnic între cetele mărite;
Bucură-te, că prin tine milă Domnul ne trimite;
Bucură-te, că vezi fața Ziditorului a toate;
Bucură-te, că prin tine din primejdii El ne scoate;
Bucură-te, că solia-ți are trecere la Domnul;
Bucură-te, că-ți ascultă rugile pentru tot omul;
Bucură-te, că ești nouă ajutor întru primejdii;
Bucură-te, că pe tine te avem stâlp al nădejdii;
Bucură-te, Sfântă Filotee, fecioară prealăudată!

CONDACUL AL 13-LEA:

O, întrutot lăudată și mult milostivă, Sfântă Muceniță Filotee, primind mulțumirea mea cea săracă și această puțină rugăciune de acum, de toate relele păzește-mă, de toate necazurile izbăvește-mă, pace Românilor mijlocește, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți ne mântuiește și ne apără pe noi de veșnica osândă, ca dimpreună cu tine lui Hristos Dumnezeu să-I cântăm: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori).

Apoi iarăși se zice: **Icosul cel dintîi, Plecând acum genunchii...** și **Condacul întâi: Ca ceea ce din pruncie...**

ACATISTUL
SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

(29 iunie)

După obișnuitul început se zic

Condacele și Icoasele

CONDACUL 1:

Pe cei care, încă împreună cu oamenii fiind, s-au arătat cu îngerească cugetare, iar acum cu Îngerii sunt și cu cântări îngerești lui Dumnezeu slavă Îl aduc, să-i lăudăm pe ei ca pe întâistătătorii Apostolilor și ca pe cei ce sunt izbăvitorii sufletelor noastre și să le cântăm: Bucurați-vă, Sfinților Mari Apostoli Petru și Pavel!

Icosul 1:

Fără de început fiind El cu vremea, început de vreme a pornit Făcătorul vremurilor, Dumnezeu Cuvântul, și trimis fiind la noi de Tatăl, Apostol preaales te-a arătat pe tine, Sfinte Petru. Pentru aceasta, eu cânt ție:

Bucură-te, al cetei ucenicilor începătorule;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos tăinuitorule;
Bucură-te, decât toți cuvântătorii de Dumnezeu mai înaltule;
Bucură-te, decât iconomii duhului mai întâiule;
Bucură-te, că pe Hristos ție Tatăl ți L-a descoperit;
Bucură-te, că pe El Adevărat Dumnezeu L-ai propovăduit;
Bucură-te, piatră a Bisericii preanesfărâmată;
Bucură-te, temelie a mărturisirii prea întemeiată;
Bucură-te, începătura cea puternică a credinței;
Bucură-te, luminătorul cerești cunoștințe;
Bucură-te, prin care Hristos S-a slăvit;
Bucură-te, prin care satana s-a rușinat;
Bucură-te, Sfinte Petru, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 2-LEA:

Vederea ta cea înțelegătoare luminându-ți-o, ai intrat în sânurile cerești și într-însele ai văzut fără de ochi, Sfinte Petru, pe Iisus Hristos Dumnezeu împreună cu Tatăl Cel fără de început și cu Duhul Sfânt. Și propovăduindu-L pe Dânsul, ai cântat: Aliluia!

ICOSUL AL 2-LEA:

Luminat fiind de fulgerări neapropiate înțelegerii, când ți s-a arătat din Cer Lumina care biruia lumina Soarelui, tras ai fost, Sfinte Pavel, spre credința în Hristos, și vas alegerii te-ai făcut. Pentru aceasta, auzi de la mine:

Bucură-te, privitorule al Luminii celei nemărginite;
Bucură-te, tăinuitorule al Tainelor lui Hristos;
Bucură-te, retorul cel binegrăitor al Bisericii;
Bucură-te, preaînțelepte propovăduitor al Luminii;
Bucură-te, că întru tine viețuiește Hristos, Care pentru lume S-a răstignit;
Bucură-te, că până la al treilea Cer te-ai suit;
Bucură-te, că la înălțimea Raiului ai fost răpit;
Bucură-te, mare învățător al neamurilor;
Bucură-te, al credincioșilor prin Duhul Sfânt născător;
Bucură-te, cel prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, cel prin care întunericul s-a alungat;
Bucură-te, Sfinte Pavele, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 3-LEA:

Trecând peste toată firea celor ce sunt, o!, Sfinte Pavel, te-ai lipit de Hristos, Cel iubit al tău, și te-ai arătat împreună cu Dânsul un duh, numai lui Hristos viețuind, pe Hristos îndrăgind, pe Hristos socotindu-L răsuflare, lumină și dragoste, și cântându-I: Aliluia!

ICOSUL AL 3-LEA:

Intrând în norul cel mai presus de lumină al privirii, ți-ai muiat buzele tale, Sfinte Petru, și umplându-te întîi de Dumnezeire, ne-ai împărtășit pe noi de Dumnezeiescul Dar cu graiurile tale, cele de Dumnezeu scrise; pentru aceasta, glăsuiesc ție acestea:

Bucură-te, îndumnezeitule, cu Dumnezeu unitule;
Bucură-te, născutule al luminii celei neînserate;
Bucură-te, pescarule, al pescarilor mai întâiule;
Bucură-te, cerule, decât Cerurile mai înaltule;
Bucură-te, că te-ai arătat al dumnezeiești firi părtaș;
Bucură-te, că pe fiii oamenilor i-ai unit cu Dumnezeu;
Bucură-te, sfătuitorule de trebuință al Bisericii;
Bucură-te, bătrân folositorule al turmei lui Hristos;
Bucură-te, îndulcire preadesfătată a minților;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a oamenilor;
Bucură-te, cel prin care credința s-a lățit;
Bucură-te, cel prin care rătăcirea s-a zădărnicit;
Bucură-te, Sfinte Petru, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 4-LEA:

Graiuri de viață veșnică a rostit Sfântul Petru către Piatra Vieții, Hristos, zicând: „La cine, afară de Tine, vom merge și să fim vii?", și arătându-și, astfel, dragostea cea către Stăpânul, a grăit către El, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 4-LEA:

Ai fost răpit la înălțimile cele veșnice și ai trăit, Sfinte Pavel, afară de cele simțite și gândite, nu cu gândul, ci întru duhul care era unit cu trupul sau era fără trup, Dumnezeu știe; pentru aceasta, glăsuiesc eu ție:

Bucură-te, îndrăgirea lui Hristos cea neoprită;
Bucură-te, prietenul cel curat al lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai cunoscut taina răpirii;
Bucură-te, cămara tăcerii celei înțelegătoare;
Bucură-te că pentru Hristos pe toate gunoaie le-ai socotit;
Bucură-te, că toate le-ai făcut, ca pe cei mulți să-i mântuiești;
Bucură-te, al înțelepciunii lui Dumnezeu vas mult încăpător;
Bucură-te, Apostole al darului celui din lege arătător;
Bucură-te, al lui Hristos deasă îndeletnicire;
Bucură-te, a lui Iisus dulce glăsuire;
Bucură-te, miros de viață purtător pentru unii;
Bucură-te, miros omorâtor pentru alții;
Bucură-te, Sfinte Pavel, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 5-LEA:

Luminile cinstitelor tale trimiteri în toate zilele îndumnezeiesc oamenii, o!, Sfinte Pavel, prin care cei înțelegători cu adevărat ajung la îndumnezeire și oglindesc slava lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 5-LEA:

Nu ai câștigat aici pe pământ la brâul tău aur sau argint, o!, Simone-Sfinte Petru, și având înfricoșător numele lui Iisus, ai împărtășit tuturor zestre fericită și printr-Însul minunile lucrai celor ce grăiau acestea:

Bucură-te, străină hrană a sufletului;
Bucură-te, preadulce băutură a trupului;
Bucură-te, dumnezeiască alifie a celor orbiți;
Bucură-te, neauzită doctorie a celor ce bolesc;
Bucură-te, că pe Tavita, care murise, vie ai ridicat-o;
Bucură-te, că pe Safira dintr-odată moartă ai arătat-o;
Bucură-te, cel ce pe Anania dintr-odată mort l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce numai cu un cuvânt pe slăbănog l-ai îndreptat;
Bucură-te, izvor care revarsă sănătate;
Bucură-te, fântână odrăslitoare de vindecări;
Bucură-te, cel ce ai gonit cu umbra-ți bolile;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunea pe Simon – omul cel vechi din tine – ai omorât;
Bucură-te, Sfinte Petru, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 6-LEA:

Tras ai fost, Sfinte Petru, de frumusețea Dumnezeirii lui Hristos, frumusețe ce a fulgerat în Muntele Taborului. Și pe aceasta văzând-o tu ca pe o cămară de nuntă, împodobită cu strălucirile luminii celei nemărginite, înspăimântat ai grăit: „Bine, este nouă a petrece aici!", cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 6-LEA:

Cuvintele cele ascunse ale dogmelor celor preaînalte ale iconomiei lui Hristos, o!, Sfinte Pavel, scoțându-le tu din cele neapuse, le-ai tâlcuit mai presus de fire, ridicând pe cei credincioși cu mulțumire a grăi ție:

Bucură-te, minunea Apostolilor cea lăudată;
Bucură-te, frumusețea cea încuviințată a Scripturii celei Noi;
Bucură-te, adâncimea cuvintelor celor însuflate;
Bucură-te, noianul înțelegerilor celor înțelepțite de Dumnezeu;
Bucură-te, înaltule tâlcuitor al Dumnezeiești Întrupări;
Bucură-te, carte închipuită de Dumnezeu, minții la vedere înspăimântătoare;
Bucură-te, cămară dumnezeiască a cerești comori;
Bucură-te, materia cea trebuincioasă a celor învățători;
Bucură-te, cel ce ai luat spre propovăduire neamurile;
Bucură-te, cel ce săvârșești minuni dese;
Bucură-te, cel ce numele lui Hristos ai purtat;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat mare meșter al cortului cel nou;
Bucură-te, Sfinte Pavel, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 7-LEA:

Minune mare s-a văzut la sfârșitul vieții tale celei dumnezeiești, o, fericite Sfinte Pavel, căci tăiat fiind capul tău, el de trei ori la înălțime de la pământ a săltat, și cu săltările, ca și cu niște cântări, ai lăudat Treimea, cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 7-LEA:

Popor nou, creștinesc, ai făcut prin Dumnezeiescul Duh, iar pe poporul cel vechi al iudeilor l-ai înnoit cu baia nașterii de Dumnezeu; și pururea pomenite, Sfinte Petru, lăcașuri ale darului ai arătat iubitorilor lui Hristos, pentru care eu grăiesc ție:

Bucură-te, surpătorule al umbrei legii;
Bucură-te, stâlp întăritor al adevărului;
Bucură-te, cel ce pe Israel din mărire l-ai schimbat;
Bucură-te, cel ce întru duhul pe acesta cu Hristos l-ai legat;
Bucură-te, că în Tabor Lumina Dumnezeirii ai văzut;
Bucură-te, că alt soare cu totul luminos te-ai făcut;
Bucură-te, cel ce ai intrat înăuntrul luminii norului;
Bucură-te, că ai fost auzitor al glasului părintesc;
Bucură-te, cel ce legea duhului ai luat;
Bucură-te, cel ce ai fost numit fericit de Hristos;
Bucură-te, cel ce în cuvinte te-ai îmbogățit de stăpânire;
Bucură-te, cel ce pe credincioși în răbdare i-ai mântuit;
Bucură-te, Sfinte Petru, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 8-LEA:

Străin fiind tu pe Muntele Taborului, îndoită patimă ai pătimit, după simțire și gândire, Sfinte Petru, căci biruite fiind acestea de asupreala luminii celei firești ale tale, Dumnezeu, schimbându-Se la Față, se vedea prin suflet și prin trup. Căruia tu, căzând jos, îndumnezeit ai cântat: Aliluia!

ICOSUL AL 8-LEA:

Cer înțelegător te-ai arătat tuturor, istorisind, Sfinte Pavel, slava lui Dumnezeu, și vestirea ta a ieșit în tot pământul, propovăduind tu Treimea cea nezidită și pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, tuturor neamurilor ce glăsuiesc așa:

Bucură-te, cel ce cu adâncurile duhului te îmbogățești;
Bucură-te, cel ce cu cunoștința cea nejefuită te făălești;
Bucură-te, casa cea preacinstită a Treimii;
Bucură-te, Biserica firilor doimii;
Bucură-te, necuprinsa lățime a dragostei;
Bucură-te, lungime a dumnezeieștii rânduieli, celei mai înainte de veci;
Bucură-te, neapropiată înălțime a teologiei;
Bucură-te, nevăzută adâncime a iconomiei;
Bucură-te, văzătorule al sfaturilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, minte ascuțită a descoperirilor;

Bucură-te, focul atotvederii de Dumnezeu;
Bucură-te, fântâna adâncă a înțelepciunii de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Pavel, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 9-LEA:

Cu dor atingând ascunsurile cele nemăsurate ale adâncului Celui Preaînalt, o!, Sfinte Pavel, ai aflat în acestea mărgăritare, tăcere înțelegătoare, spaimă și uimire, odihnă și bucurie, iar eu împreună cu tine doresc a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

ICOSUL AL 9-LEA:

Pe retorii cei zadarnici în cuvinte și deloc înțelepți, ca pe niște neînțelepți i-ai arătat, Sfinte Petru, tu cel simplu, luând graiul înțelepțirii de la Dumnezeu și limba de foc a Dumnezeiescului Duh, și ridicând pe cei ce cred, ai cântat Lui din inimă:

Bucură-te, a Mângâietorului gură cinstită;
Bucură-te, limbă cu foc îngrădită;
Bucură-te, doborârea înțelepciunii celor înțelepți;
Bucură-te, lepădarea priceperii celor pricepuți;
Bucură-te, Sfinte Petru, porumbița cea albă a bucuriei;
Bucură-te, de Dumnezeu închipuită tăblița tuturor fericirilor;
Bucură-te, primitorule al cheilor Împărăției Cerurilor;
Bucură-te, vistierul tainelor lui Hristos;
Bucură-te, cugetarea cea veche a credincioșilor;
Bucură-te, podoaba darului cea preamărită;
Bucură-te, sărătură a focului ceresc;
Bucură-te, învățătură a luminii celei neînsemnate;
Bucură-te, Sfinte Petru, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 10-LEA:

Semn al dragostei Sale, arătându-ți Hristos păsterea oilor, ți-a zis ție: „Dacă Mă iubești, Petru, paște cu osârdie oile Mele." Pe care tu le-ai și păscut, bucurându-te pentru dumnezeiasca învrednicire și cântând: Aliluia!

ICOSUL AL 10-LEA:

„Ce-mi este mie bogăția și slava și desfătarea, care se strică?" – grăiește Biserica lui Hristos. A mea bogăție și slavă și desfătare este Sfântul Pavel, dulce grăind și preaminunat cântând; pe al cărui chip și eu sărutându-l, glăsuiesc unele ca acestea:

Bucură-te, trâmbița adevărului;
Bucură-te, chitara teologiei;
Bucură-te, privighetoarea Cerului, cea dulce grăitoare;
Bucură-te, rânduneaua lui Hristos, cea mult glăsuitoare;
Bucură-te, vioară care ai viersuit Evanghelia lui Luca;
Bucură-te, organ insuflat de suflările Mângâietorului;
Bucură-te, limbă de foc suflătoare, care faci să răsune cele dumnezeiești;
Bucură-te, canon, alăută și muză a Duhului;
Bucură-te, îndulcire încuviințată a urechilor mele;
Bucură-te, odihnă a tâmplelor mele;
Bucură-te, cel prin care de idoli ne-am slobozit;
Bucură-te, cel prin care lui Hristos ne-am logodit;
Bucură-te, Sfinte Pavele, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 11-LEA:

Covârșind doimea materiei, care cu nerânduială este, ai cunoscut doimea firii lui Hristos. Și curățindu-te la cele trei părți ale sufletului, singur văzător al nematerialnicei Treimi fiind, te-ai văzut cu Cei fără materie unindu-te. Acestea din inimă cântându-I tu, Sfinte Pavele: Aliluia!

ICOSUL AL 11-LEA:

Lumina cea dintâi, Care din Fecioară a strălucit, lumină cea de-a doua pe tine, Sfinte Petru, te-a arătat lumii, cu fulgerările cele prea luminoase ale cunoștinței de Dumnezeu luminând pe toți și deșteptându-i cu laude mulțumitoare a cânta ție:

Bucură-te, lumina celor întunecați;
Bucură-te, calea celor rătăciți;
Bucură-te, al minunilor lui Hristos, mai întâiule propovăduitor;
Bucură-te, al patimilor Lui, preaalesule mărturisitor;

Bucură-te, că tu singur lămurești a Iadului pogorâre;
Bucură-te, că tu întîi ai vestit popoarelor Învierea;
Bucură-te, cel ce ai cuvântat revărsarea Mângâietorului la popoare;
Bucură-te, cel ce ai învățat Evanghelia pe Marcu;
Bucură-te, cel dintîi luminător al neamurilor;
Bucură-te, calul lui Hristos, cel preaales alergător;
Bucură-te, disc luminos al Soarelui;
Bucură-te, urmare lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Petru, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 12-LEA:

Te bucuri, în chip de negrăit, întru cele înalte, o!, Sfinte Petru, cu Hristos, iubitul Învățător și Dumnezeu; te bucuri, fără de mijlocire, cu Dumnezeu Cel din fire, împreună cu Care acum stai, și de slava cea dumnezeiască și începătoare te umpli, cântând neîncetat: Aliluia!

ICOSUL AL 12-LEA:

Cânți Dumnezeiestii Treimi cu preadulce viersuire cântarea cea întreit sfântă, Sfinte Pavel; și având duhul și cuvântul și mintea unite cu Treimea, vezi prin minte, prin cuvânt, prin duh și prin închipuire pe Cel întâi chip, Dumnezeu spre Dumnezeu; pentru aceea te cinstești cu acestea:

Bucură-te, icoană a frumuseții celei întîi închipuite;
Bucură-te, stăpânirea dogmelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, a luminii celei gândite, de iznoavă descoperire;
Bucură-te, arătare a celor gândite;
Bucură-te, gura cea grăitoare de Hristos, răsuflarea Sfântului Ioan Gură de Aur;
Bucură-te, preaîndumnezeită zare a minții lui Dionisie;
Bucură-te, privitorule al vederilor celor nevăzute;
Bucură-te, auzitorule al graiurilor celor neauzite;
Bucură-te, cel plin de roadele Duhului;
Bucură-te, îndestulatule de darurile Lui;
Bucură-te, cel prin care Treimea a fost propovăduită;
Bucură-te, cel prin care Unimea a fost preaslăvită;
Bucură-te, Sfinte Pavel, Mare Apostol al lui Hristos!

CONDACUL AL 13-LEA:

O!, preaîndrăgite, Sfinte Petru, și preaiubite, Sfinte Pavel, părinții cucerniciei noastre, primiți această scurtă cântare de la mine ca pe o gângurire de prunc mic, și slavei celei veșnice învredniciți-mă și pe mine, cel ce viersuiesc: Aliluia!

(Acest Condac se zice de trei ori).

Apoi iarăși se zice: **Icosul întâi, Fără de început fiind... și Condacul întâi: Pe cei ce împreună cu oamenii...**

Rugăciuni din psalmi

RUGĂCIUNI DIN PSALMI LA DIFERITE TREBUINȚE

I. CHEMAREA

II. AJUTORUL

III. CEREREA

IV. LA VREME DE NECAZURI, SUPĂRĂRI ȘI PRIGONIRI

V. LA PĂCĂTOASA DEZNĂDĂJDUIRE

VI. LA VREME DE PĂCĂTUIRE

VII. ÎNVĂȚĂTURA

VIII. ÎNȚELEPȚIREA

IX. NĂDEJDEA

X. MÂNTUIREA

XI. ÎMPLINIREA

XII. SMERENIA, CEA ATÂT DE MULT IUBITĂ DE DOMNUL

XIII. PORUNCA

XIV. MÂNGÂIEREA

XV. FĂGĂDUINȚA FĂCUTĂ CĂTRE DOMNUL

XVI. FĂGĂDUINȚA DOMNULUI

XVII. CHEMAREA CU RUGĂCIUNE

XVIII. LAUDA DOMNULUI, CU SLAVĂ ȘI MULȚUMIRE

IA SEAMA, IUBITE FRATE!

Nu vei citi Rugăciunile din Psalmi, fără a zice mai întîi rugăciuni începătoare:

Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Slavă...

Cinstita prăznuire a Proorocului Tău, Doamne, cer arată Biserica Ta, că Îngerii cu oamenii împreună se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viața mea.

Și acum...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, dar către tine năzuiesc, Maică Preacurată, căutând mântuire; cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să-mi dea iertare de răutățile ce am făcut, aceea ce ești una binecuvântată.

După aceea **Doamne miluiește** (de 40 de ori) și fă închinăciuni câte poți.

Apoi rostește rugăciunea aceasta:

Întrutot Sfântă Treime, Dumnezeule și Făcătorule a toată lumea, ajută-mi și îndreptează inima mea, să încep cu înțelepciune și să sfârșesc cu fapte bune acești Psalmi, insuflați de Dumnezeu, pe care Duhul Sfânt i-a rostit prin gura lui David, pe care și eu, nevrednicul, voiesc să-i rostesc acum. Dar, cunoscându-mi nepriceperea și căzând înaintea Ta, mă rog Ție și cer ajutor de la Tine: Îndreptează mintea mea, Dumnezeule, și-mi întărește inima, să nu mă îngreunez de graiurile gurii, ci să mă veselesc de înțelegerea cuvintelor și să mă gândesc la lucrarea faptelor bune, ca luminându-mă cu faptele cele bune, să mă învrednicesc la judecată de șederea de-a dreapta Ta, împreună cu toți aleșii Tăi. Deci, binecuvântează-mă, Stăpâne, ca din inimă, să rostesc cu limba mea așa:

(Și începi a citi Rugăciuni din Psalmi încet și cu multă luare aminte, iară să te grăbești, cugetând mereu să înțelegi și cu mintea cele ce le citești).

Iar apoi: **Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum... Ușa milostivirii deschide-o nouă...**

Doamne miluiește (de 40 de ori).

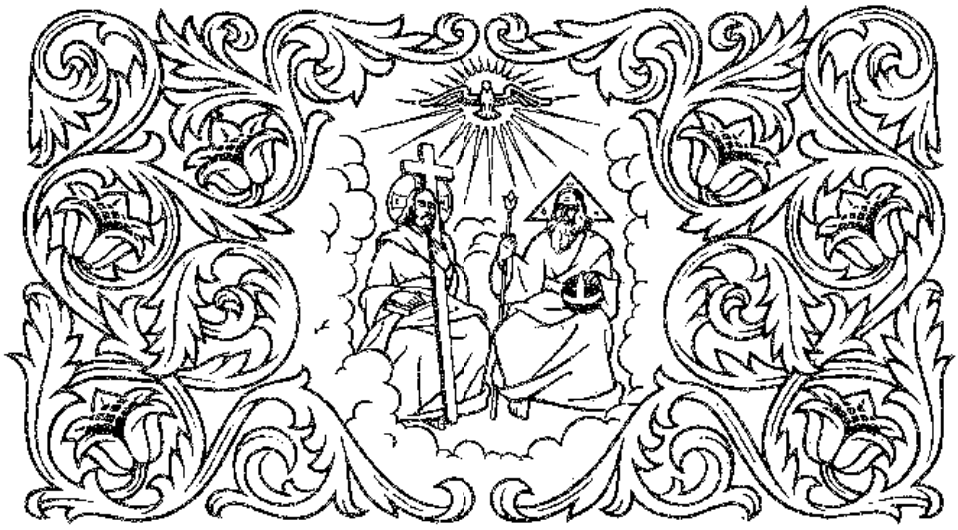

I. CHEMAREA

Ia aminte la glasul meu, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne! (5-2)

Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine și auzi cuvintele mele. (16-6)

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.
Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei.
Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina. (24-1, 2, 3)

Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte! Că de nu mă vei auzi, mă voi asemăna cu cei care se pogoară în groapă. (27-1)

Ascultă glasul rugăciunii mele când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către locașul Tău cel sfânt. (27-2)

Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești.
Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. (30-2, 3)

Auzi rugăciunea mea, Doamne, și cererea mea ascult-o; lacrimile mele să nu le treci. (38-16)

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine și mă ascultă. (54-1, 2)

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea. De la marginile pământului către Tine am strigat. (60-1, 2)

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineață. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, În pământ pustiu și neumblat și fără de apă. (62-1, 2, 3)

Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine-plăcut.

Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale. (68-15, 16)

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! (69-1)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.
Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămîia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară. (140-1, 2)

II. AJUTORUL

Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. (3-7)

Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta. (5-8)

Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalță-Te până la hotarele vrăjmașilor mei. (7-6)

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie. (16-1)

Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și împiedică-i. Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. (16-13)

Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine. (17-20)

De la cei ce se ridică împotriva mea înalță-mă, de omul nedrept izbăvește-mă. (17-52)

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine.

Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu.

Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: „Mântuirea ta sunt Eu!" (34-1, 2, 3)

De toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocară celui fără de minte nu mă da. (38-12)

Iar eu sărac sunt și sărman; Domnul se va îngriji de mine.

Ajutorul meu și apărătorul meu ești Tu; Dumnezeul meu nu zăbovi. (39-23, 24)

Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept și viclean, și izbăvește-mă. (42-1)

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.

Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

Că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit.

Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine.

Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul. (54-1, 2, 3, 4, 5)

Miluiește-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se m-a necăjit.

Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine, din înălțime. (55-1, 2)

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu

Și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. (56-1, 2)

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală împotriva mea, izbăvește-mă. (58-1)

Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

Acoperă-mă de adunarea celor ce vicleneșc, de mulțimea celor ce lucrează fărădelege,

Care și-au ascuțit ca sabia limbile lor și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase, ca să săgeteze din ascunzișuri pe cel nevinovat. (63-1, 2, 3)

Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă.

Că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea. (68-21, 22)

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te!

Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;

Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. (69-1, 2, 3)

Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă!

Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi. (69-6, 7)

III. CEREREA

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. (4-1)

Miluiește-Mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele. (6-2)

Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși. (26-18)

Să fie rușinați și înfruntați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc răul de mine.

Să fie ca praful în fața vântului și îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric și alunecare, și îngerul Domnului să-i prigonească.

Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărât sufletul meu.

Să vină asupra lor lanțul pe care nu-l cunosc, și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă. (34-4, 5, 6, 7)

Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. (37-9)

Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate. (70-5)

Dumnezeule, nu Te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!

Să se rușineze și să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și înfruntare cei ce caută să-mi facă rău. (70-13, 14)

Binecuvântat ești, Doamne, Învață-mă îndreptările Tale. (118-12)

Ia de la mine ocara și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. (118-22, 24)

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău. (118-25)

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. (118-35, 36, 37, 38)

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut. (118-64, 65, 66)

Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale. (118-76, 77, 78).

Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău. (118-107)

Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea. (118-116, 117)

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale. (118-132, 133, 134, 135)

Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu. (118-154)

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește. (118-169)

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește. (118-170)

Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană. (119-2)

Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele

Și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică. (138-23, 24)

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean și de omul nedrept mă izbăvește. (139-1)

Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepți, care au gândit să împiedice pașii mei. (139-4)

IV. LA VREME DE NECAZURI, SUPĂRĂRI ȘI PRIGONIRI

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea;
Mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui!"
Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.
Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. (3-1, 2, 3, 4, 5)

Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.
Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă. (6-9, 10)

Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă.

De fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmașii mei sufletul meu l-au cuprins;

Cu grăsime inima lor și-au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pământ.

Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri.

Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și împiedică-i. Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. (16-8, 9, 10, 11, 12, 13)

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine.

Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bine-plăcută să-i fie.

Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

Plinească Domnul toate cererile tale. (19-1, 2, 3, 4, 5)

Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme?

Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? (26-1, 2)

Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei.

Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși. (26-17, 18)

În mâinile Tale soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. (30-15)

Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. (31-8)

Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele.

Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. (53-2, 3)

Auzi, Doamne, glasul meu când mă rog Ție; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează fărădelege,

Care și-au ascuțit ca sabia limbile lor și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase, ca să săgeteze din ascunzișuri pe cel nevinovat. (63-1, 2, 3)

Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.

Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă,

Că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea;

Înaintea mea sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz. (68-19, 20, 21, 22, 23)

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu.

Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduiește în Tine.

Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.

Că Tu, Doamne, bun și blând ești și mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele.

În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit. (85-1, 2, 3, 4, 5, 6)

Dar Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

Izbăvește-mă, că sărac și sărman sunt eu și inima mea s-a tulburat în lăuntrul meu.

Ca umbra ce se înclină, m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.

Și eu am ajuns lor ocară. M-au văzut și au clătinat din capetele lor.

Ajută-mă, Doamne, Dumnezeul meu, mântuiește-mă, după mila Ta.

Și să cunoască ei că mâna Ta este aceasta și Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea. (108-20, 21, 22, 23, 24, 25, 26)

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Și voi răspunde celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale. (118-41, 42)

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune. (141-1, 2)

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Scoate din temniţă sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne. (141-5, 6, 7)

V. LA PĂCĂTOASA DEZNĂDĂJDUIRE

Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele.

Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sunt eu.

Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă.

Vezi smerenia mea şi osteneala mea, şi-mi iartă toate păcatele mele.

Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urât.

Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine. (24-16, 17, 18, 19, 20, 21).

Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine. (37-8, 9, 10).

De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă; ocară celui fără de minte nu mă da.

Amuţit-am şi n-am deschis gura mea, că Tu eşti Cel ce m-ai făcut pe mine. Depărtează de la mine bătăile Tale. (38-12, 13).

Iar eu sărac sunt şi sărman; Domnul se va îngriji de mine.

Ajutorul meu şi apărătorul meu eşti Tu; Dumnezeul meu nu zăbovi. (39-23, 24).

Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

Nădăjduieşte în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feţei mele este Dumnezeul meu. (41-6, 7).

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.

Ia aminte spre mine şi mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniştea mea şi m-am tulburat de glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului.

Că a abătut asupra mea fărădelegile şi întru mânie m-a vrăjmăşit.

Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine.

Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul. (54-1, 2, 3, 4, 5).

Miluiește-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se m-a necăjit.

Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine, din înălțime. (55-1, 2).

Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează fărădelege,

Care și-au ascuțit ca sabia limbile lor și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase, ca să săgeteze din ascunzișuri pe cel nevinovat. (63-1, 2, 3).

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund.

Intrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a potopit.

Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.

Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.

Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.

Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșealele mele de la Tine nu s-au ascuns. (68-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7).

Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.

Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrabă mă auzi.

Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă,

Că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea.

Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz. (68-19, 20, 21, 22, 23).

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

Întru dreptatea Ta, izbăvește-mă și mă scoate, pleacă urechea Ta către mine și mă mântuiește,

Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mântuiești,

Că întărirea și scăparea mea ești Tu.

Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate,

Că Tu ești așteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea din tinerețile mele. (70-1, 2, 3, 4, 5, 6).

Dumnezeule, nu Te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!

Să se rușineze și să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și înfruntare cei ce caută să-mi facă rău. (70-13, 14).

Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat și milostiv ești; îndelung-răbdător și mult-milostiv și adevărat.

Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și mântuiește pe fiul slujnicei Tale.

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat. (85-13, 14, 15, 16).

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne.

Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. (87-1, 2, 3, 4).

VI. LA VREME DE PĂCĂTUIRE

Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău.

Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. (26-14, 15, 17).

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă certi.

Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine, şi ai întărit peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu de la faţa mâniei Tale; nu este pace în oasele mele de la faţa păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine.

Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele, de la faţa nebuniei mele.

Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

Că şalele mele s-au umplut de ocări şi nu este vindecare în trupul meu. (37-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7).

Nu mă lăsa Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele. (37-21, 22).

Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine, mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

Că m-au împresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele şi n-am putut să văd.

Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu şi inima mea m-a părăsit.

Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.

Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce caută sufletul meu, ca să-l ia pe el.

Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze, cei ce-mi voiesc mie rele. (39-15, 16, 17, 18, 19, 20).

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut. (50-1, 2, 3, 4, 5).

Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele din lăuntru ale mele.

Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. (50-10, 11, 12, 13).

Mântuieşte-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor.

Ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine adâncul gura lui.

Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale, caută spre mine. (68-17, 18, 19).

Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii.

Asupra mea s-a întărâtat mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus spre mine.

Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.

Închis am fost şi n-am putut ieri. Ochii mei au slăbit de suferinţă.

Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. (87-6, 7, 8, 9, 10).

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să ajungă!

Să nu întorci faţa Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta!

În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă!

Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.

Rănită este inima mea şi s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea.

De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.

Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufniţa din dărâmături.

Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş.

Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei şi cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.

Că cenuşă am mâncat în loc de pâine şi băutura mea cu plângere am amestecat-o,

Din pricina urgiei Tale şi a mâniei Tale; că ridicându-mă eu, m-ai surpat.

Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat.

Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta din neam în neam. (101-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13).

Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întăreşte-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă miluieşte. (118-28, 29).

VII. ÎNVĂȚĂTURA

Doamne, cine va locui în locașul Tău și cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?

Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa,

Cel ce n-a vicleșit cu limba lui, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său și ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.

Argintul său nu l-a dat cu camătă și daruri împotriva celor nevinovați n-a luat. Cel ce face acestea, nu se va clătina în veac. (14-1, 2, 3, 5).

Căile Tale, Doamne, arată-mi și cărările Tale mă învață.

Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. (24-4, 5).

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. (31-1).

Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. (31-2).

Multe sunt necazurile drepților, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. (33-18).

Că cei ce vicleniesc de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pe Domnul vor moșteni pământul.

Și încă puțin și nu va mai fi păcătosul, și vei căuta locul lui și nu-l vei afla.

Iar cei blânzi vor moșteni pământul, și se vor desfăta de mulțimea păcii. (36-9, 10, 11).

Dar toate sunt deșertăciuni; tot omul ce viază.

Deși ca o umbră trece omul, dar în zadar se tulbură.

Strânge comori și nu știe cui le adună pe ele. (38-8, 9, 10).

Fericit cel ce caută la sărac și la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul. (40-1).

Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. (50-18).

Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, și din legea Ta îl vei învăța pe el,

Ca să-l liniștești pe el în zile rele, până ce se va săpa groapă păcătosului. (93-12, 13).

Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale. (118-9).

Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire. (139-11).

Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut;

Ci în legea Domnului e voia lui și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea.

Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa și frunza lui nu va cădea, și toate câte va face vor spori.

Nu sunt așa necredincioșii, nu sunt așa! Ci ca praful, ce-l spulberă vântul de pe fața pământului.

De aceea nu se vor ridica necredincioșii la judecată, nici păcătoșii la sfatul dreptilor.

Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri. (1-1, 2, 3, 4, 5, 6).

VIII. ÎNȚELEPȚIREA

Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria. (18-1).

Legea Domnului e fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului e credincioasă, înțelepțește pruncii;

Judecățile Domnului sunt drepte, veselesc inima; porunca Domnului e strălucitoare, luminează ochii. (18-8, 9).

Frica de Domnul este curată, rămâne în veacul veacului. Judecățile Domnului sunt adevărate, îndreptățite toate.

Dorite-s mai mult decât aurul, și decât piatra cea de mare preț, și mai dulci decât mierea și fagurele. (18-10, 11).

Cine se va sui în muntele Domnului, și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. (23-3, 4, 5).

Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme?
Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa
Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău? (26-1, 2, 3).

Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor.

Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor.

Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. (30-19, 20, 21).

Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului"; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul, la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. (31-6, 7).

Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor, și să-i hrănească pe ei în foamete. (32-18).

Fericit bărbatul a cărui nădejde este numele Domnului și n-a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase. (39-6).

În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul? (55-11).

În Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu și nădejdea mea este în Dumnezeu. (61-7).

Că pe cine am eu în Cer afară de Tine? Și afară de Tine, ce am dorit pe pământ?

Stinsu-s-a inima mea și trupul meu, Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.

Că iată, cei ce se depărtează de Tine, vor pieri; nimicit-ai pe tot cel ce se leapădă de Tine.

Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea. (72-24, 25, 26, 27).

Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om. (117-8).

Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii. (117-9).

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor,
Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.
Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.
O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!
(118-1, 2, 3, 4, 5).

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.
Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.
Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie. (118-34, 35, 36).

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint. (118-72).

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu. (118-92).

Izvoare de apă s-au pogorât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta. (118-136).

Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta adevărul. (118-142).

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. (127-1).

Unde mă voi duce de la duhul Tău și de la fața Ta unde voi fugi?
De mă voi sui în Cer, Tu acolo ești. De mă voi pogorî în Iad, de față ești.
De voi lua aripile mele de dimineață și de mă voi așeza la marginile mării
Și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta. (138-7, 8, 9, 10).

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.
La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit.
Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.
Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești.
Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângîiat.
Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.
Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile. (22-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7).

IX. NĂDEIDEA

Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. (6-9).

Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mântuieşte-mă de toţi cei ce mă prigonesc, şi mă izbăveşte. (7-1).

Să nădăjduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne! (9-10).

Cei ce mă necăjesc, se vor bucura de mă voi clătina.
Dar eu spre mila Ta am nădăjduit: bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine şi voi cânta numele Domnului celui Preaînalt. (12-5, 6).

Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit. (15-1).

Iubi-Te-voi, Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea şi izbăvitorul meu,
Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul,
Apărătorul meu şi puterea mântuirii mele, şi sprijinitorul meu.
Lăudând, voi chema pe Domnul şi de vrăjmaşii mei mă voi izbăvi. (17-1, 2, 3, 4).

Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţirea mâinilor mele îmi va răsplăti mie. (17-23).

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.
Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei,
Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina. (24-1, 2, 3).

Domnul este luminarea mea şi mântuirea mea; de cine mă voi teme?
Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa
Când se vor apropia de mine cei ce îmi vor rău? (26-1, 2, 3).

Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga. (29-8).

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu ruşinat în veac. Întru îndreptarea Ta, izbăveşte-mă şi mă scoate. (30-1).

Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: „Tu eşti Dumnezeul meu!" (30-14).

Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu. (37-15).

În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul? (55-4).

În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul? (55-11).

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.

Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul Care mi-a făcut bine. (56-1, 2, 3).

În Dumnezeu este mântuirea mea şi slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu şi nădejdea mea este în Dumnezeu. (61-7).

Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. (118-114).

X. MÂNTUIREA

Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-şi iau partea în viaţă, căci s-a umplut pântecele lor de bunătăţile Tale; săturatu-s-au fiii lor şi au lăsat rămăşiţele pruncilor.

Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta. (16-14, 15).

Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu. (24-4, 5).

Arată faţa Ta peste robul Tău, mântuieşte-mă cu mila Ta!

Doamne, să nu fiu ruşinat, că Te-am chemat pe Tine; să se ruşineze necredincioşii şi să se coboare în Iad. (30-16, 17).

Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. (50-13).

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă. (53-1).

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.
Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.
Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit. (118-41, 42, 43).

Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. (118-81).

Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat. (118-94).

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este. (118-174).

Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele.
Și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică. (138-23, 24).

XI. ÎMPLINIREA

Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea.
Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.
Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă. (29-1, 2, 3).

Așteptând, am așteptat pe Domnul și S-a plecat spre mine.
A auzit rugăciunea mea. M-a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului
Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.
Și a pus în gura mea cântare nouă, cântare Dumnezeului nostru. (39-1, 2, 3, 4).

În mine sunt, Dumnezeule, făgăduințele pe care le voi aduce laudei Tale,
Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii. (55-12, 13).

Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul Care mi-a făcut bine.
Trimis-a din Cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.

Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. (56-3, 4, 5).

Apucatu-m-ai de mâna mea cea dreaptă. Cu sfatul Tău m-ai povățuit și cu slavă m-ai primit.

Că pe cine am eu în Cer afară de Tine? Și afară de Tine, ce am dorit pe pământ? (72-23, 24).

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și a căutat spre mine. (76-1).

Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele,

Că a plecat urechea Lui spre mine și în zilele mele Îl voi chema.

Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile Iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat.

Și numele Domnului am chemat: „O, Doamne, izbăvește sufletul meu!"

Milostiv este Domnul și drept, și Dumnezeul nostru miluiește.

Cel ce păzește pe prunci este Domnul; umilit am fost și m-am izbăvit.

Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine;

Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.

Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii. (114-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9).

XII. SMERENIA, CEA ATÂT DE MULT IUBITĂ DE DOMNUL

Iar eu sunt vierme și nu om, ocara oamenilor și defăimarea poporului.

Ca apa m-am vărsat și s-au risipit toate oasele mele.

Făcutu-s-a inima mea ca ceara, ce se topește în mijlocul pântecelui meu.

Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, și limba mea s-a lipit de cerul gurii mele și în țărâna morții m-ai pogorât. (21-6, 14, 15, 16).

Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. (87-16).

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă!

Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta!

În orice zi Te voi chema, degrabă auzi-mă!

Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.

Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea.

De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.

Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărâmături.

Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș.

Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.

Că cenușă am mâncat în loc de pâine și băutura mea cu plângere am amestecat-o,

Din pricina urgiei Tale și a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat.

Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.

Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta din neam în neam. (101-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13).

Izbăvește-mă, că sărac și sărman sunt eu și inima mea s-a tulburat în lăuntrul meu.

Ca umbra ce se înclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.

Și eu am ajuns lor ocară. M-au văzut și au clătinat cu capetele lor. (108-21, 22, 23, 24).

O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! (118-5).

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei, ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de tine.

Îndepărtează ocara de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău,

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale. (118-31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42).

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut. (118-49, 50, 51).

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. (118-71).

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit. (118-75).

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat. (118-153).

Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine;

Dimpotrivă, mi-am smerit și mi-am domolit sufletul meu ca un prunc, înțărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu. (130-1, 2).

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele. (140-3, 4).

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne. Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie. (141-5, 6, 7).

XIII. PORUNCA

Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur. (2-11).

Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă căiți. (4-4).

Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. (4-5).

Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. (30-18).

Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. (30-25).

Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul. (30-26).

Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug.
Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. (33-12, 13).

Nu râvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea.
Căci ca iarba, curând, se vor usca, și ca verdeața ierbii, degrabă, se vor trece.
Nădăjduiește în Domnul și fă bunătate. (36-1, 2, 3).

Desfătează-te în Domnul și-ți va împlini ție cererile inimii tale. (36-4).

Descoperă Domnului calea ta și nădăjduiește în El, și El va împlini.
Și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ca lumina de amiază. (36-5, 6).

Supune-Te Domnului și roagă-L pe El; nu râvni după cel ce sporește în calea sa, după omul care face nelegiuirea. (36-7).

Părăsește mânia și lasă iuțimea; nu căuta să viclenești.
Că cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pe Domnul vor moșteni pământul. (36-8, 9).

Ferește-te de rău și fă binele, și vei trăi în veacul veacului.
Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei cuvioși ai Săi; în veac vor fi păziți. (36-27, 28).

Așteaptă pe Domnul și păzește calea Lui! Și te va înălța pe tine ca să moștenești pământul. (36-34).

Păzește nerăutatea și caută dreptatea, că urmași are omul făcător de pace. (36-37).

Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește Celui Preaînalt făgăduințele tale,
Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi izbăvi, și Mă vei preaslăvi. (49-15, 16).

Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului. (54-25).

Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge nu vă lipiți inima de ea. (61-10).

Cei ce iubiți pe Domnul, urâți răul. (96-11).

Fericiți cei ce nădăjduiesc în El. (2-12).

XIV. MÂNGÂIEREA

Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit.

Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat. (4-7, 8).

Iubi-Te-voi, Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu,

Dumnezeul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre Dânsul,

Apărătorul meu și puterea mântuirii mele, și sprijinitorul meu. (17-1, 2, 3).

Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,

Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui.

Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui;

Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. (26-7, 8, 9, 10).

Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.

Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă. (29-2, 3).

Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu!

Schimbat-ai plângerea mea în bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie,

Ca slava mea să-Ți cânte Ție și să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda! (29-10, 11, 12).

Multe necazuri și rele ai trimis asupra mea, dar, întorcându-Te, mi-ai dat viață și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.

Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta și întorcându-Te, m-ai mângîiat și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos. (70-23, 24).

Bucura-se-vor buzele mele, când voi cânta Ție, și sufletul meu, pe care l-ai mântuit.

Încă și limba mea toată ziua va rosti dreptatea Ta, când vor fi rușinați și înfruntați cei ce caută să-mi facă rău. (70-26, 27).

Că de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin și s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

Când am zis: „S-a clătinat piciorul meu", mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

Doamne, când s-au înmulțit durerile mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu. (93-17, 18, 19).

Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: „Când mă vei mângâia?"

Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. (118-82, 83).

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare. (118-162).

Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta.

Ziua Soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.

Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac. (120-5, 6, 7, 8).

XV. FĂGĂDUINȚA FĂCUTĂ CĂTRE DOMNUL

Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. (5-3).

Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. (6-6).

Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înțelepțit; la aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea. (15-7).

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. (50-16).

Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac. (85-11).

Lăuda-voi pe Domnul foarte, cu gura mea, și în mijlocul multora îl voi preamări pe El. (108-29).

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.
La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. (118-15, 16).

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele. (118-88).

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne. (118-93).

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.
De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.
Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea! (118-101, 102, 103).

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor îți voi cânta.
Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfânt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău. (137-1, 2).

XVI. FĂGĂDUINȚA DOMNULUI

Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre tine ochii Mei.
Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. (31-9, 10).

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.
Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul".
Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.
Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.
Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,
De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază.
Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.
Însă, cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție.

Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău.

Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.

Pe mâini te vor înălța, ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur.

„Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu.

Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi.

Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea". (90-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16).

XVII. CHEMAREA CU RUGĂCIUNE

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită în lăuntrul meu.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat.

Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne.

Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău. (142-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12).

XVIII. LAUDA DOMNULUI, CU SLAVĂ ȘI MULȚUMIRE

Doamne, Dumnezeul nostru cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava Ta, mai presus de Ceruri. (8-1).

Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (9-1).

Binecuvântat este Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele. (27-6).

Înalța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea. (29-1).

Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, și nu este cine să se asemene gândurilor Tale. (39-7).

Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ție între neamuri.
Că s-a mărit până la Cer mila Ta și până la nori adevărul Tău.
Înalță-Te peste Ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta! (56-12, 13, 14).

Iar eu voi lăuda puterea Ta și mă voi bucura dimineața de mila Ta.
Că Te-ai făcut sprijinitorul meu și scăparea mea în ziua necazului meu.
Ajutorul meu ești, Ție-Ți voi cânta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea. (58-19, 20, 21).

De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat.
Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrăjmașului.
Locui-voi în locașul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.
Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău. (60-2, 3, 4, 5).

Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Lui de la mine. (65-19).

Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac.
Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. (85-11,12).

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce curățește toate fărădelegile Tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;

Pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. (102-1, 2, 3, 4, 5).

Lăuda-voi pe Domnul foarte, cu gura mea, și în mijlocul multora îl voi preamări pe El. (108-29).

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre izbăvire. (117-14).

Te voi lăuda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire.

Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului. (117-21, 22).

Dumnezeul meu ești Tu și Te voi lăuda; Dumnezeul meu ești Tu și Te voi înălța. Te voi lăuda că, m-ai auzit și ai fost mie spre mântuire. (117-28).

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. (117-29).

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor îți voi cânta.

Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfânt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău. (137-1, 2).

A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta. (3-8).

Amin!

CUPRINS

- Precuvântare ---- 9
- Rugați-vă neîncetat ---- 11
- Povățuire ---- 13

Rugăciuni mult folositoare ---- 21
- Rugăciunile dimineții ---- 23
- Rugăciuni la vreme de grea încercare, necazuri, pericole și nenorociri ---- 29
- Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămînii ---- 32
- Rugăciunile serii ---- 39
- Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu ---- 46
- Canonul de pocăință către Domnul nostru Iisus Hristos ---- 57
- Canonul de umilință către Domnul nostru Iisus Hristos ---- 63

Rânduiala sfintei împărtășiri ---- 71
- Rugăciunile de dinainte de dumnezeiasca împărtășire ---- 73
- Rugăciunile de mulțumire de după dumnezeiasca împărtășire ---- 83

Acatiste mult ajutătoare ---- 89
- Acatistul Preasfintei Treimi ---- 91
- Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos ---- 107
- Acatistul Sfântului Mormânt ---- 119
- Acatistul Sfintelor Patimi ---- 129
- Acatistul Sfintei Învieri a Domnului ---- 144

• Acatistul Sfântului Duh ---- 153
• Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului ---- 163
• Acatistul Adormirii Maicii Domnului ---- 175
• Acatistul Maicii Domnului - Bucuria tuturor celor necăjiți ---- 187
• Acatistul Maicii Domnului - „Potirul Nesecat" ---- 200
• Acatistul Sfintei Cruci ---- 211
• Acatistul Sfântului Ierarh Nicolae ---- 222
• Acatistul Sfintei Mucenițe Filoteea ---- 233
• Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel ---- 243

Rugăciuni din psalmi ---- 253
• Chemarea ---- 257
• Ajutorul ---- 258
• Cererea ---- 260
• La vreme de necazuri, supărări și prigoniri ---- 262
• La păcătoasa deznădăjduire ---- 265
• La vreme de păcătuire ---- 267
• Învățătura ---- 270
• Înțelepțirea ---- 271
• Nădejdea ---- 274
• Mântuirea ---- 275
• Împlinirea ---- 276
• Smerenia, cea atât de mult iubită de Domnul ---- 277
• Porunca ---- 279
• Mângîierea ---- 281
• Făgăduința făcută către Domnul ---- 282
• Făgăduința Domnului ---- 283
• Chemarea cu rugăciune ---- 284
• Lauda Domnului, cu slavă și mulțumire ---- 285

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu
și pururea Fecioară Maria,
ajută-mă

în Dumnezeu să nădăjduiesc,
numai în El să mă îmbogățesc,
și nimic altceva decât Împărăția Lui să nu mai doresc!

Amin!

SFÂRȘIT

ȘI LUI DUMNEZEU LAUDĂ!

Redactor dr. Iordache Mihai Dorin

Tipărit la Tipografia de Sud - Craiova
Strada Câmpia Islaz nr. 101